Cod ECLI ECLI:RO:CABRV:2022:002.000048

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BRAŞOV
SECŢIA PENALĂ

Decizia penală nr. 48/Ap Dosar nr.5328/62/2016

Şedinţa publică din data de 17 ianuarie 2022
Instanţa constituită din:
Complet de judecată AT6-2018:
Preşedinte: Melinda Dalma Codreanu - judecător
Judecător: Mirela Şerban

Grefier: Emese Bernád

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public - procuror Mihai Delia– din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie- DNA- Serviciul Teritorial Braşov

Pentru astăzi se află amânată pronunţarea în privinţa apelurilor formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie- DNA- Serviciul Teritorial Braşov- şi inculpata Grama Lucia împotriva sentinţei penale nr.8 din data de 18.02.2020 pronunţată de Tribunalul Covasna în dosarul nr.5328/62/2016.

Dezbaterile în cauza penală de faţă au avut loc în şedinţa publică din data de 14 septembrie 2021, când participanţii au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de şedinţă din acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, iar instanţa, în vederea deliberării, în temeiul dispoziţiilor art. 391 Cod procedură penală, raportat la art. 405 alin 1 Cod procedură penală, a stabilit pronunţarea pentru data de 15 noiembrie 2021, apoi pentru data de 17 decembrie 2021, apoi pentru data de 17 ianuarie 2022.

CURTEA,

Deliberând, constată că prin sentinţa penală nr. 8 din data de 18 februarie 2020 a Tribunalului Covasna, pronunţată în dosarul nr. 5328/62/2016, instanţa de fond a dispus achitarea tuturor inculpaţilor, după cum urmează:

1. În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului Căncescu Aristotel Adrian, pentru săvârşirea infracţiunii de „abuz în serviciu dacă funcţionarul public a obţinut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, în formă continuată, prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 al. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal, fapta nefiind prevăzută de legea penală.

2. În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului Matei Gavril, pentru săvârşirea infracţiunii de „complicitate la abuz în serviciu dacă funcţionarul public a obţinut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, în formă continuată, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 al. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal, precum şi pentru săvârşirea infracţiunii de „complicitate la abuz în serviciu dacă funcţionarul public a obţinut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, faptele nefiind prevăzute de legea penală.

3. În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatei Grama Lucia-Cristina, pentru săvârşirea infracţiunii de „complicitate la abuz în serviciu dacă funcţionarul public a obţinut pentru sine sau

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, dar şi pentru săvârşirea infracțiunii de „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, faptele nefiind prevăzute de legea penală.

4. În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatei S.C. Licofrig S.R.L., pentru săvârşirea infracțiunii de „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", în formă continuată, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 al. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal, precum şi pentru săvârşirea infracțiunii de „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, faptele nefiind prevăzute de legea penală.

5. În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului Scripcaru George, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, fapta nefiind prevăzută de legea penală.

6. În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatei Dumitrescu Maria, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, fapta nefiind prevăzută de legea penală.

7. În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului Paraschiv Nicolae, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, fapta nefiind prevăzută de legea penală.

8. În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatei Rad Emese, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, fapta nefiind prevăzută de legea penală, și

9. În baza art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului Sfarghiu Tudor-Octavian, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 al. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, fapta nefiind prevăzută de legea penală.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut, în esență, următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Braşov cu nr. 233/P/2015 din 31 octombrie 2016, înregistrat la această instanță la data de 13 ianuarie 2017, sub nr. 5328/62/2016, în urma strămutării cauzei de la Tribunalul Braşov, astfel cum au fost remediate neregularitățile acestuia prin ordonanța din 11.04.2017, au fost trimişi în judecată, inculpații:

1. Căncescu Aristotel Adrian, sub control judiciar, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", în formă continuată, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal;

2. Matei Gavril, sub control judiciar, pentru săvârşirea infracțiunilor de:

- „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", în formă continuată, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal şi

- „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal;

3. Grama Lucia Cristina, sub control judiciar, pentru comiterea infracțiunilor de:

- „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, în formă continuată, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal şi

- „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal;

4. S.C. Licofrig S.R.L., pentru săvârşirea infracțiunilor de:

- „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, în formă continuată, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal şi

- „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal;

5. Scripcaru George, în stare de libertate, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal;

6. Dumitrescu Maria, în stare de libertate, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal;

7. Paraschiv Nicolae, în stare de libertate, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal;

8. Rad Emese, în stare de libertate, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal şi

9. Sfarghiu Tudor-Octavian, în stare de libertate, pentru săvârşirea infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal

Prin actul de sesizare al instanței, s-a reținut, în esență, în sarcina inculpatului Căncescu Aristotel Adrian faptul că, în mod continuat, în perioada mai 2013-octombrie 2014, în calitate de președinte al Consiliului Județean Brașov, în exercitarea atribuțiilor de serviciu stabilite prin art. 103 alin. 1 și 2 din Legea nr. 215/2001, art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999 și art. 2 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 34/2006, prin încălcarea acestor dispoziții legale, în baza unei înțelegeri prealabile cu inculpatul Matei Gavril, consilier județean şi membru al aceluiaşi partid politic, în perioada: sfârșitul lunii mai 2013-20.06.2013, a făcut demersuri (a dat dispoziții pentru întocmirea referatului formal care să stea la baza proiectului de hotărâre, a dat dispoziții pentru suplimentarea ordinii de zi a şedinței de C.J., a susținut propunerea în plenul C.J.), pentru adoptarea Hotărârii C.J. nr. 324 din 20.06.2013, pe care apoi a şi semnat-o, prin care s-a avizat închirierea unei suprafețe de teren de 110 mp în incinta Spitalului Clinic Județean de Urgență Brașov, teren proprietate publică, fără existența unei justificări de necesitate şi oportunitate în interes public şi chiar în lipsa unei solicitări din partea conducerii spitalului pentru punerea în valoare a terenului în folosul acestei instituții, cunoscând adevăratul beneficiar al închirierii

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

(Matei Gavril), precum şi scopul acesteia (realizarea unui spaţiu comercial în mod nelegal pe domeniul public cu destinaţie farmacie), iar ulterior, după desfăşurarea unei proceduri de achiziţii publice (licitaţie) şi încheierea contractului de închiriere în beneficiul inculpatei S.C. Licofrig S.R.L., urmare a faptului că prin adresa nr. 7950/28.03.2014 reprezentanţii S.C.J.U. Braşov i-au adus la cunoştinţă neregulile referitoare la nerespectarea suprafeţei de 110 mp. şi cele referitoare la subînchirierea spaţiului ce face obiectul contractului (Licofrig S.R.L. a încheiat contracte de închiriere cu alte două societăţi comerciale), în baza aceleaşi rezoluţii infracţionale, pentru asigurarea folosului necuvenit lui Matei Gavril, în baza înţelegerii prealabile cu acesta, în perioada 28.03.2014-octombrie 2014, a solicitat funcţionarilor din aparatul administrativ al C.J. să găsească o soluţie, care să permită ca această construcţie edificată nelegal să rămână „în picioare", respectiv o soluţie pentru modificarea contractului nr. 22310 din 19.09.2013 în favoarea firmei controlate de Matei Gavril, atât prin mărirea suprafeţei de teren închiriate, cât şi pentru acordarea dreptului firmei Licofrig S.R.L. de a subînchiria spaţiul menţionat, aducând prin aceasta o vătămarea intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosinţă a terenului, dar şi prin neobţinerea de sume de bani prin închirierea terenului urmare a unei proceduri reale, concurenţiale de achiziţii publice) şi o pagubă în patrimoniul acestora (respectiv 71.148 lei în dauna U.A.T. judeţul Braşov şi 34.716 lei în dauna S.C.J.U. Braşov), fiind obţinut totodată un folos necuvenit pentru beneficiarul închirierii, reprezentat de dobândirea construcţiei ca atare şi de sumele de bani obţinute prin închirierea ulterioară a acesteia, respectiv echivalentul în lei a sumei de 78.000 euro (calculată până la data de 31 august 2016), faptă ce întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii de „abuz în serviciu dacă funcţionarul public a obţinut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit" în formă continuată, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin.1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal.

În sarcina inculpatului Matei Gavril, prin actul de sesizare al instanţei s-a reţinut, în esenţă, faptul că, în calitate de consilier judeţean şi administrator de fapt al S.C. LICOFRIG S.R.L., acţionând în mod continuat, în perioada mai 2013-octombrie 2014, în baza unei înţelegeri prealabile frauduloase cu inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, a făcut demersuri pentru obţinerea de foloase necuvenite din utilizarea unei suprafeţe de teren proprietate publică în incinta Spitalului Clinic Judeţean de Urgenţă Braşov, sens în care, împreună cu inculpata Grama Lucia Cristina, administratorul de drept al societăţii, în perioada sfârşitul lunii mai 2013-18.06.2013, au convenit şi ulterior au solicitat C.J. Braşov concesionarea acestei suprafeţe de teren, pentru a-i oferi lui Căncescu Aristotel Adrian justificare pentru suplimentarea ordinii de zi a plenului C.J. şi pentru adoptarea H.C.J. nr. 324 din 20.06.2013, prin care s-a avizat închirierea unei suprafeţe de teren de 110 mp în incinta S.C.J.U. Braşov, teren proprietate publică, fără existenţa unei justificări de necesitate şi oportunitate în interes public şi chiar în lipsa unei solicitări din partea conducerii spitalului, cu încălcarea art. 103 alin. 1 şi 2 din Legea nr. 215/2001 şi art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999, apoi a participat la o procedură formală de achiziţii, desfăşurată cu nerespectarea art. 2 alin. 1 şi 2 din O.U.G. nr. 34/2006, cumpărând caietul de sarcini de trei ori, pe numele celor 3 societăţi comerciale pe care le controlează (S.C. Licofrig S.R.L., S.C. Frigomat S.R.L. şi S.C. Gramingo S.R.L.), şi după încheierea contractul de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013 între S.C.J.U. Braşov şi S.C. Licofrig S.R.L., pe o perioadă de 3 ani, în perioada noiembrie 2013-februarie 2014, a ridicat o construcţie pe terenul respectiv, cu depăşirea suprafeţei închiriate, iar după ce prin adresa nr. 7950/28.03.2014, reprezentanţii S.C.J.U. Braşov au adus la cunoştinţa Consiliului Judeţean Braşov neregulile referitoare la nerespectarea suprafeţei de 110 mp şi cele referitoare la subînchirierea spaţiului ce face obiectul contractului (Licofrig S.R.L. a încheiat contracte de închiriere cu alte două societăţi comerciale pentru spaţiul comercial edificat şi terenul aferent, deşi potrivit caietului de sarcini nu avea acest drept), pentru a putea utiliza imobilul construit nelegal, în perioada 28.03.2014-octombrie 2014, i-a solicitat sprijinul lui Căncescu Aristotel Adrian, pentru ca, în calitate de preşedinte al C.J. Braşov, să facă demersuri pentru evitarea rezilierii contractului şi demolarea construcţiei, şi în consecinţă, acesta a dat dispoziţii funcţionarilor din aparatul administrativ al C.J. să găsească o soluţie care să permită ca această construcţie edificată nelegal să rămână în picioare, respectiv o

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

soluție pentru modificarea contractului nr. 22310 din 19.09.2013 în favoarea Licofrig S.R.L, atât prin mărirea suprafeței cât şi pentru acordarea dreptului de a subînchiria spațiul menționat, producând prin aceasta vătămarea intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului, dar şi prin neobținerea de sume de bani prin închirierea terenului urmare a unei proceduri reale) şi o pagubă în patrimoniul acestora (respectiv 71.148 lei în dauna U.A.T. județul Braşov şi 34.716 le în dauna S.C.J.U. Braşov), fiind obținut totodată un folos necuvenit pentru beneficiarul închirierii, reprezentat de dobândirea construcției ca atare şi de sumele de bani obținute prin închirierea ulterioară a acesteia, respectiv echivalentul în lei a sumei de 78.000 euro (calculată până la data de 31 august 2016), faptă ce întruneşte elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, în formă continuată, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal.

În sarcina inculpatului Matei Gavril s-a reținut şi faptul că, în perioada octombrie-noiembrie 2013, profitând de calitatea de consilier județean şi membru P.N.L., dar şi de susținerea din partea preşedintelui C.J. - Căncescu Aristotel Adrian, în scopul edificării construcției pe terenul proprietate publică închiriat, deşi S.C. Licofrig S.R.L. nu era titularul unui drept real şi pe terenul proprietate publică nu se puteau construi decât imobile de uz sau interes public, şi-a exercitat influența la nivelul funcționarilor Primăriei Municipiului Braşov în vederea obținerii autorizației de construire, chiar dacă nu erau îndeplinite condițiile legale, punând la dispoziția acestora înscrisurile necesare autorizării (cerere şi DT), având drept urmare emiterea autorizației de construire nr. 723 din 07.11.2013, cu încălcarea prevederilor legale (art. 1 alin. 1 şi 2, art. 7 alin. 1 lit. a, b, c, alin. 1^2, alin. 2, alin. 3, alin. 8, alin. 9, alin. 12 şi art. 13 alin. 2 din Legea nr. 50/1991), producând prin aceasta o vătămarea intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului) şi un folos necuvenit în beneficiul său, al S.C. Licofrig S.R.L. şi Grama Lucia Cristina, constând în edificarea construcției pe domeniul public, faptă ce întruneşte elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Întrucât infracțiunile reținute în sarcina inculpatului au fost săvârşite înainte să intervină o hotărâre definitivă de condamnare pentru vreuna dintre ele, s-a reținut că sunt aplicabile prevederile art. 38 alin.1 Cod penal**.**

În sarcina inculpatei Grama Lucia Cristina**,** s-a reținut prin rechizitoriu, în esență, faptul că, în calitate de administrator al S.C. Licofrig S.R.L., acționând în mod continuat, în perioada mai 2013-octombrie 2014, în baza unei înțelegeri prealabile frauduloase cu inculpatul Matei Gavril, în perioada: sfârşitul lunii mai 2013-18.06.2013, a făcut demersuri urmărind obținerea de foloase necuvenite din utilizarea unei suprafețe de teren proprietate publică în incinta Spitalului Clinic Județean de Urgență Braşov, sens în care, împreună cu inculpatul Matei Gavril, administratorul de fapt al societății, au convenit şi ulterior au solicitat, la data de 18.06.2013, concesionarea acestei suprafețe de teren, pentru a-i oferi lui Căncescu Aristotel Adrian justificare, pentru suplimentarea ordinii de zi a plenului C.J. şi pentru adoptarea astfel a H.C.J. nr. 324 din 20.06.2013, prin care s-a avizat închirierea unei suprafețe de teren de 110 mp în incinta S.C.J.U. Braşov, teren proprietate publică, fără existența unei justificări de necesitate şi oportunitate în interes public şi chiar în lipsa unei solicitări din partea conducerii spitalului, cu încălcarea dispozițiilor art. 103 alin. 1 şi 2 din Legea nr. 215/2001 şi art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999, apoi, în baza aceleiaşi rezoluții infracționale, în perioada august 2013-februarie 2014, a participat la o procedură formală de achiziții, desfăşurată cu încălcarea art. 2 alin. 1 şi 2 din O.U.G. nr. 34/2006, cumpărând caietul de sarcini de trei ori, pe numele celor 3 societăți comerciale pe care le administrează (S.C. Licofrig S.R.L., S.C. Frigomat S.R.L. şi S.C. Gramingo S.R.L.), a semnat contractul de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013 între S.C.J.U. Braşov şi S.C. Licofrig S.R.L., pe o perioadă de 3 ani şi, ulterior, în perioada noiembrie 2013-februarie 2014, a ridicat o construcție pe terenul respectiv, cu depăşirea suprafeței închiriate, pe

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

care a subînchiriat-o (Licofrig S.R.L. a încheiat contracte de închiriere cu alte două societăți comerciale pentru spațiul comercial edificat şi terenul aferent, deşi potrivit caietului de sarcini nu avea acest drept), producând prin aceasta o vătămarea intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului, dar şi prin neobținerea de sume de bani prin închirierea terenului urmare a unei proceduri reale) şi o pagubă în patrimoniul acestora (respectiv 71.148 lei în dauna U.A.T. județul Braşov şi 34.716 lei în dauna S.C.J.U. Braşov), fiind obținut totodată un folos necuvenit pentru beneficiarul închirierii, reprezentat de dobândirea construcției ca atare şi de sumele de bani obținute prin închirierea ulterioară a acesteia, respectiv echivalentul în lei a sumei de 78.000 euro (calculată până la data de 31 august 2016), faptă ce întruneşte elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, în formă continuată, prev. art. 48 Cod penal, rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal.

S-a mai reținut în sarcina inculpatei Grama Lucia Cristina şi faptul că, în perioada octombrie-noiembrie 2013, profitând de calitatea de consilier județean şi membru P.N.L. al inculpatului Matei Gavril, în baza unei înțelegeri prealabile cu acesta, în scopul edificării construcției pe terenul închiriat, a făcut demersuri pentru obținerea autorizației de construire, în condițiile în care S.C. Licofrig S.R.L. nu era titularul unui drept real şi pe terenul proprietate publică nu se puteau construi decât imobile de uz sau interes public, sens în care a formulat o cerere în numele S.C. Licofrig S.R.L. în vederea obținerii autorizației de construire, chiar dacă nu erau îndeplinite condițiile legale, punând la dispoziția funcționarilor înscrisurile necesare autorizării, având drept urmare emiterea autorizației de construire nr. 723 din 07.11.2013 cu încălcarea prevederilor legale (art. 1 alin. 1 şi 2, art. 7 alin. 1 lit. a, b, c, alin. 1^2, alin. 2, alin. 3, alin. 8, alin. 9, alin. 12 şi art. 13 alin. 2 din Legea nr. 50/1991), producând prin aceasta o vătămare intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului) şi un folos necuvenit constând în edificarea construcției pe domeniul public în beneficiul său, al S.C. Licofrig S.R.L. şi al lui Matei Gavril, faptă ce întruneşte elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În sarcina inculpatei S.C. Licofrig S.R.L., s-a reținut prin actul de sesizare, în esență, faptul că, acționând în modalitatea descrisă anterior, în mod continuat, în perioada mai 2013-octombrie 2014, prin intermediul administratorilor, de fapt - inculpatul Matei Gavril şi de drept - inculpata Grama Lucia Cristina şi urmare a unei înțelegeri prealabile între aceştia, în perioada - sfârşitul lunii mai 2013-18.06.2013, a făcut demersuri pentru obținerea de foloase necuvenite din utilizarea unei suprafețe de teren proprietate publică în incinta S.C.J.U. Braşov, sens în care cei doi administratori au convenit şi, ulterior, au solicitat în numele, în realizarea obiectului de activitate şi în interesul societății, la data de 18.06.2013, C.J. Braşov concesionarea acestei suprafețe de teren pentru a-i oferi lui Căncescu Aristotel Adrian justificare pentru suplimentarea ordinii de zi a plenului C.J. şi pentru adoptarea H.C.J. nr. 324 din 20.06.2013, prin care s-a avizat închirierea unei suprafețe de teren de 110 mp în incinta S.C.J.U. Braşov, teren proprietate publică, fără existența unei justificări de necesitate şi oportunitate în interes public şi chiar în lipsa unei solicitări din partea conducerii spitalului, cu încălcarea art. 103 alin. 1 şi 2 din Legea nr. 215/2001 şi art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999, apoi a participat la o procedură formală de achiziții, desfăşurată cu nerespectarea art. 2 alin. 1 şi 2 din O.U.G. nr. 34/2006, administratorii cumpărând caietul de sarcini de trei ori, pe numele celor 3 societăți comerciale pe care le controlează (S.C. Licofrig S.R.L., S.C. Frigomat S.R.L. şi S.C. Gramingo S.R.L.), iar după încheierea contractului de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013 cu S.C.J.U. Braşov, pe o perioadă de 3 ani, în perioada noiembrie 2013-februarie 2014, a ridicat o construcție pe terenul respectiv, cu depăşirea suprafeței închiriate, iar după ce prin adresa nr. 7950/28.03.2014 reprezentanții S.C.J.U. Braşov au adus la cunoştința Consiliului Județean Braşov neregulile referitoare la nerespectarea suprafeței de 110 mp şi cele referitoare la subînchirierea spațiului ce face obiectul contractului (Licofrig S.R.L. a încheiat contracte de închiriere cu alte două societăți comerciale

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

pentru spațiul comercial edificat şi terenul aferent, deşi potrivit caietului de sarcini nu avea acest drept), pentru a putea utiliza imobilul construit nelegal, în perioada 28.03.2014-octombrie 2014, inculpatul Matei Gavril i-a solicitat sprijinul lui Căncescu Aristotel Adrian, care a dat dispoziții funcționarilor din aparatul administrativ al C.J. să găsească o soluție care să permită ca această construcție edificată nelegal să rămână în picioare, respectiv o soluție pentru modificarea contractului nr. 22310 din 19.09.2013 în favoarea Licofrig S.R.L., atât prin mărirea suprafeței cât şi pentru acordarea dreptului de a subînchiria spațiul menționat, producând prin aceasta o vătămarea intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului, dar şi prin neobținerea de sume de bani prin închirierea terenului urmare a unei proceduri reale) şi o pagubă în patrimoniul acestora, (respectiv 71.148 lei în dauna U.A.T. județul Braşov şi 34.716 lei în dauna S.C.J.U. Braşov), fiind obținut totodată un folos necuvenit pentru beneficiarul închirierii, reprezentat de dobândirea construcției ca atare şi de sumele de bani obținute prin închirierea ulterioară a acesteia, respectiv echivalentul în lei a sumei de 78.000 euro (calculată până la data de 31 august 2016), faptă ce întruneşte elementele constitutive ale infracțiunii de „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", în formă continuată, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal.

În sarcina inculpatei S.C. LICOFRIG S.R.L. s-a mai reținut şi faptul că, în perioada octombrie-noiembrie 2013, prin administratorul de fapt, inculpatul Matei Gavril şi administratorul de drept, inculpata Grama Lucia Cristina, în scopul edificării construcției pe terenul închiriat a făcut demersuri pentru obținerea autorizației de construire, în condițiile în care nu era titulara unui drept real şi pe terenul proprietate publică nu se puteau construi decât imobile de uz sau interes public, sens în care aceştia au format cereri, au depus documentații şi şi-au exercitat influența (inculpatul Matei Gavril) la nivelul funcționarilor Primăriei Municipiului Braşov în vederea obținerii autorizației de construire, chiar dacă nu erau îndeplinite condițiile legale, punând la dispoziția acestora înscrisurile necesare autorizării, având drept urmare emiterea autorizației de construire nr. 723 din 07.11.2013 cu încălcarea prevederilor legale (art. 1 alin. 1 şi 2, art. 7 alin. 1 lit. a, b, c, alin. 1^2 alin. 2, alin. 3, alin. 8, alin. 9, alin. 12 şi art. 13 alin. 2 din Legea nr. 50/1991), producând prin aceasta o vătămare intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului) şi un folos necuvenit în beneficiul său şi al inculpaților Matei Gavril şi Grama Lucia Cristina, constând în edificarea construcției pe domeniul public, faptă ce întruneşte elementele constitutive ale infracțiunii de „complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Întrucât infracțiunile reținute în sarcina inculpatei au fost săvârşite înainte să intervină o hotărâre definitivă de condamnare pentru vreuna dintre ele, s-a reținut că sunt aplicabile prevederile art. 38 alin.1 Cod penal.

În sarcina inculpatului Scripcaru George s-a reținut prin rechizitoriu, în esență, faptul că, în calitate de primar al municipiului Braşov, la solicitarea inculpatului Matei Gavril, prin îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, încălcând prevederile art. 61 alin. 1-4 şi art. 63 alin. 5 lit. g din Legea nr. 215/2001, precum şi cele prevăzute de art. 1 alin. 1 şi 2, art. 7 alin. 1 lit. a, b, c, alin. 1^2 , alin. 2, alin. 3, alin. 8, alin. 9, alin. 12 şi art. 13 alin. 2 din Legea nr. 50/1991, a emis autorizația de construire nr. 723 din 07.11.2013, în lipsa unei cereri din partea Consiliului Județean Braşov, menționat ca titular al autorizației şi cunoscând faptul că S.C. Licofrig S.R.L. este titularul unui drept de închiriere a unei suprafețe de teren proprietate publică, producând prin aceasta o vătămare intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului) şi un folos necuvenit în beneficiul lui Matei Gavril, S.C. Licofrig S.R.L. şi Grama Lucia Cristina, constând în edificarea construcției pe domeniul public, faptă ce întruneşte elementele constitutive ale infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

În sarcina inculpatei Dumitrescu Maria s-a reținut prin actul de sesizare al instanței, în esență, faptul că, în calitate şef serviciu autorizări construcții în cadrul Primăriei municipiului Braşov (semnând în locul arhitectului şef al municipiului), la solicitarea inculpatului Matei Gavril, prin îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, încălcând prevederile art. 1 alin. 1 şi 2, art. 7 alin. 1 lit. a, b, c, alin. 1^2, alin. 2, alin. 3, alin. 8, alin. 9, alin. 12 şi art. 13 alin. 2 din Legea nr. 50/1991, a dat dispoziții şi a semnat autorizația de construire nr. 723 din 07.11.2013, pe care a prezentat-o spre emitere primarului municipiului Braşov (prin intermediul secretarului municipiului), în lipsa unei cereri din partea Consiliului Județean Braşov, menționat ca titular al autorizației şi cunoscând faptul că S.C. Licofrig S.R.L. este titularul unui drept de închiriere a unei suprafețe de teren proprietate publică, producând prin aceasta o vătămare intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului) şi un folos necuvenit în beneficiul lui Matei Gavril, S.C. Licofrig S.R.L. şi Grama Lucia Cristina, constând în edificarea construcției pe domeniul public, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În sarcina inculpatului Paraschiv Nicolae s-a reținut prin rechizitoriu, în esență, fapta constând în aceea că, în calitate de secretar al municipiului Braşov, la solicitarea inculpatului Matei Gavril, prin îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, încălcând prevederile art. 1 alin. 1 şi 2, art. 7 alin. 1 lit. a, b, c, alin. 1^2, alin. 2, alin. 3, alin. 8, alin. 9, alin. 12 şi art. 13 alin. 2 din Legea nr. 50/1991, a semnat autorizația de construire nr. 723 din 07.11.2013, în lipsa unei cereri din partea Consiliului Județean Braşov, menționat ca titular al acesteia şi cunoscând faptul că S.C. Licofrig S.R.L. este titularul unui drept de închiriere a unei suprafețe de teren proprietate publică în incinta S.C.J.U. Braşov, pe care a înaintat-o spre emitere primarului municipiului Braşov, producând prin aceasta o vătămare intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului) şi un folos necuvenit în beneficiul lui Matei Gavril, S.C. Licofrig S.R.L. şi Grama Lucia Cristina, constând în edificarea construcției pe domeniul public, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În sarcina inculpatului Sfarghiu Tudor Octavian, s-a reținut în esență prin actul de sesizare faptul că, în calitate de consilier în cadrul Serviciului Urbanism din cadrul Primăriei Braşov, cunoscând relația apropiată a inculpatului Matei Gavril cu inculpații Scripcaru George şi Dumitrescu Maria, la cererea celei din urmă, şefa serviciului, prin îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, încălcând prevederile art. 1 alin. 1 şi 2, art. 7 alin. 1 lit. a, b, c, alin. 1^2, alin. 2, alin. 3, alin. 8, alin. 9, alin. 12 şi art. 13 alin. 2 din Legea nr. 50/1991, a semnat autorizația de construire nr. 723 din 07.11.2013 în numele acesteia, autorizație prin care s-a acordat S.C. Licofrig S.R.L. drept de a construi pe terenul proprietate publică a județului Braşov, situat în incinta Spitalului Județean, deşi avea doar un drept de închiriere şi nu exista cerere din partea C.J. Braşov, producând prin aceasta o vătămare intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului) şi un folos necuvenit în beneficiul lui Matei Gavril, S.C. Licofrig S.R.L. şi Grama Lucia Cristina, constând în edificarea construcției pe domeniul public, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit”, prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Şi în final, în sarcina inculpatei Rad Emese s-a reținut prin rechizitoriu, în esență, fapta constând în aceea că, în calitate de consilier în cadrul Serviciului Urbanism din cadrul Primăriei Braşov, cunoscând relația inculpatului Matei Gavril, administratorul de fapt al S.C. Licofrig S.R.L., cu funcționari din cadrul Primăriei Braşov, la cererea inculpatei Dumitrescu Maria, şefa serviciului, prin îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu, încălcând prevederile art. 1 alin. 1 şi 2, art. 7 alin. 1 lit. a, b, c, alin. 1^2, alin. 2, alin. 3, alin. 8, alin. 9, alin. 12 şi art. 13 alin. 2 din Legea nr. 50/1991, a întocmit şi semnat autorizația de construire nr. 723 din 07.11.2013 pe numele Consiliului Județean Braşov, prin care s-a acordat S.C. Licofrig S.R.L. drept de a

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

construi pe terenul proprietate publică a Județului Braşov, situat în incinta Spitalului Județean, deşi avea doar un drept de închiriere a terenului şi nu exista cerere din partea C.J. Braşov, producând prin aceasta o vătămare intereselor publice ale U.A.T.J. Braşov şi S.C.J.U. Braşov (prin lipsa de folosința a terenului) şi un folos necuvenit în beneficiul lui Matei Gavril, S.C. Licofrig S.R.L. şi Grama Lucia Cristina, constând în edificarea construcției pe domeniul public, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", prev. de art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În procedura camerei preliminare, prin ordonanța din data de 11.04.2017, procurorii au remediat neregularitățile constatate prin încheierea din 28.03.2017 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul tribunalului, indicând numărul de acte materiale ce intră în conținutul infracțiunilor de abuz în serviciu, în formă continuată, pentru care inculpații au fost trimişi în judecată, cu descrierea acestora, cât şi intervalul de timp în care s-ar fi săvârşit aceste acte materiale. Prin aceeaşi ordonanță, procurorii au precizat şi textele legale pe care inculpații le-ar fi încălcat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, respectiv s-au indicat alineatele şi/sau literele articolelor de lege reținute în actul de sesizare, privind pe toți inculpații trimişi în judecată şi cu privire la toate faptele reținute în sarcina lor.

În continuare a fost analizată excepția nulității absolute a interceptărilor convorbirilor telefonice realizate în baza mandatelor de supraveghere tehnică emise în dosarele de urmărire penală nr. 233/P/2015, nr. 94/P/2013 şi nr. 49/P/2014, invocată în cursul cercetării judecătoreşti în baza deciziilor Curții Constituționale incidente în materie, care a fost respinsă ca neîntemeiată pentru argumentele prezentate pe larg în considerentele hotărârii atacate.

După ce a fost prezentată starea de fapt descrisă prin actul de sesizare, prima instanță a constatat că, prin cererea depusă în ședința publică din data de 22.05.2019 (f.19-23 vol.VII d.f.), susținută oral, reprezentanta Ministerului Public, a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei în ceea ce o privește pe inculpata Grama Lucia Cristina, vizând prima infracțiune de complicitate la abuz de serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, în formă continuată, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal, din infracțiunea în formă continuată, într-o infracțiune simplă, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Cererea parchetului a fost pusă în discuție la termenul din data de 19.06.2019, iar instanța în urma deliberării, apreciind că cererea de schimbare a încadrării juridice este întemeiată, iar schimbarea încadrării juridice poate fi făcută exclusiv prin analiza situației de fapt reținută în actul de sesizare, fără a face o analiză a probelor administrate în cursul judecății, prin încheierea din data de 30.09.2019 (f.90-93 vol.VIII d.f.), în baza art. 386 alin. 1 Cod procedură penală, a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de „complicitate la abuz de serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit", în formă continuată, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal (2 acte materiale) şi art. 5 Cod penal, reținută în sarcina inculpatei Grama Lucia Cristina, într-o infracțiune simplă, prev. de art. 48 Cod penal, rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Totodată, văzând nota scrisă depusă la dosar de apărătorul inculpatei Grama Lucia Cristina (f.2-4vol.VIII d.f.), prin care, în principal, s-a solicitat respingerea cererii de schimbare a încadrării juridice formulată de parchet, iar, în subsidiar, în situația în care se va admite cererea de schimbare a încadrării juridice, să se înlăture aplicarea dispozițiilor art. 13^2 din Legea nr. 78/2000, instanța de fond a apreciat că, fiind vorba de complicitate, referindu-se la autorul faptei, nu se impune această înlăturare şi, în consecință, a respins cererea formulată de apărătorul ales al inculpatei privind înlăturarea aplicării dispozițiilor art. 13^2 din Legea nr. 78/2000.

În continuare, au fost analizate apărările inculpaților Grama Lucia Cristina, Scripcaru George şi Paraschiv Nicolae care au pus sub semnul întrebării modalitatea sesizării a organelor

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

de urmărire penală, arătând că în rechizitoriu s-a reținut că prezentul dosar s-a constituit, la data de 28.08.2015, ca urmare a sesizării din oficiu a procurorului, însă din declarația martorului Pascu Mihai-Lucian (f.37 vol.IV d.f.) rezultă că acest martor a formulat denunț în cauză. Instanța de fond, în urma verificării actelor depuse la dosar şi a răspunsurilor primite de la D.N.A. – S.T. Braşov, a constatat că nu există nici o contradicție cu privire la sesizarea organelor de urmărire penală.

Analizând probele administrate în cauză, în cursul urmării penale și în cursul cercetării judecătorești, instanța de fond a reținut, în fapt, în ceea ce privește persoana inculpaților trimiși în judecată în cauză, că:

Inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, în perioada anilor 2013-2014, era președintele Consiliului Județean Brașov, îndeplinind această demnitate publică în mai multe mandate succesive, din partea P.N.L, ultima dată fiind ales la alegerile locale din anul 2012, însă, în luna octombrie 2014, a fost suspendat din funcție, ca urmare a trimiterii sale în judecată în dosarul nr. 49/O/2014 al D.N.A. – S.T. Brașov.

În ceea ce-l privește pe inculpatul Matei Gavril, din probele dosarului a rezultat că acesta a fost asociat unic și administrator al S.C. Licofrig S.R.L., înființată, la data de 19.09.1994, cu sediul social în mun. Săcele, str. 7 Izvoare, nr. 42, jud. Brașov, care din luna decembrie 2008, a avut ca obiect principal de activitate fabricarea echipamentelor de ventilație și frigorifice, exclusiv a echipamentelor de uz casnic, iar ca activități secundare, reparații mașini, reparații echipamente electrice, lucrări de instalații sanitare, de încălzire și de aer condiționat, etc.

Inculpatul a deținut această calitate și funcție, până în anul 2012, când, în urma alegerilor locale, a fost ales consilier județean în cadrul C.J. Brașov, din partea P.N.L, astfel că, la data de 15.10.2012, a cedat 100% părțile sociale, inculpatei Grama Lucia Cristina, care, de la aceeași dată, a devenit nu numai asociat unic, dar și administratorul societății Licofrig S.R.L., fiind schimbat și sediul social al societății în mun. Brașov, str. Carpaților, nr. 60, jud. Brașov, astfel cum a rezultat din istoricul societății emis de O.R.C. Brașov (f.376-389 vol.VI d.u.p.).

Inculpatul Matei Gavril desfășura activități politice, fiind președintele Organizației P.N.L. Săcele, și vicepreședintele Organizației județene Brașov a P.N.L., fiind ales deci pe linie politică consilier județean, în vara anului 2012, funcție din care și-a dat demisia, în luna februarie 2014. În perioada în care a deținut funcția de consilier județean Matei Gavril a făcut parte din comisia de finanțe a C.J. Brașov.

Din declarația inculpatului Matei Gavril, dată în instanță (f.105-107 vol.III d.f.), a rezultat că după ce acesta, în februarie 2014, și-a dat demisia din funcția de consilier județean, undeva în vara anului 2014, a revenit la S.C. Licofirg S.R.L. ca angajat, fiind numit director tehnic.

Tot cu privire la inculpatul Matei Gavril, s-a mai reținut că și soția acestuia – numita Matei Olga deținea o firmă și anume S.C. Frigomat S.R.L., cu sediul tot în mun. Săcele, str. 7 Izvoare, nr. 42, jud. Covasna, înființată în noiembrie 2005, în care aceasta avea atât calitatea de asociat unic cât și de administrator, societatea având ca obiect principal de activitate, alte activități de servicii suport pentru întreprinderi, și alte activități secundare, printre care: fabricarea articole din metal, lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale, lucrări de construcții drumuri, autostrăzi și căi ferate, construcții de poduri și tuneluri, etc. (f.389-397 vl.VI d.u.p.).

Cât o privește pe inculpata Grama Lucia Cristina, s-a constatat că din istoricul societăților comerciale emise de O.R.C. Brașov rezultă că, începând cu data de 12.05.2008, a devenit asociat unic și administrator al societății Gramingo S.R.L., cu sediul social în mun. Brașov, str. Carpenului, nr. 4, bl. A13, sc. A, ap.14, jud. Brașov și obiect principal de activitate spălarea și curățarea articolelor textile și a produselor de blană, iar ca obiecte secundare alte activități de curățenie, apoi din data de 13.08.2013 s-au adăugat și lucrări de construcții clădiri rezidențiale și nerezidențiale, etc.. Însă, la data de 11.11.2014, societatea a fost lichidată și în consecință radiată din registrul comerțului (f.369-375 vol.VI d.u.p.).

După cum s-a arătat mai sus, la data de 15.10.2012 inculpata Grama Lucia Cristina a preluat părțile sociale ale societății Licofrig S.R.L., cedate 100% de către inculpatul Matei Gavril, dată de la care a devenit asociatul unic și administratorul acestei societăți, schimbând

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

sediul social al societății, inițial în mun. Săcele, str. Timiș, nr. 66/B, iar din data de 07.11.2014, în mun. Brașov, str. Carpaților, nr. 60, jud. Brașov (f.376-389 vol.VI d.u.p.). În prezent, potrivit susținerilor apărătorului inculpatei, societatea Licofrig S.R.L. este în procedura insolvenței.

În ceea ce-i privește pe inculpații Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese și Sfarghiu Tudor Octavian, din probele dosarului a rezultat că, în toamna anului 2013, toți erau funcționari publici în cadrul Primăriei municipiului Brașov. Astfel, inculpatul Scripcaru George era primarul mun. Brașov, inculpata Dumitrescu Maria îndeplinea funcția de șef serviciu autorizări construcții din cadrul Direcției Arhitect șef, iar în perioada când lipsea arhitectul șef, inculpata era înlocuitoarea de drept al acestuia, care în speță era martora Manolache Marilena. În aceeași perioadă, inculpatul Paraschiv Nicolae era secretarul primăriei, inculpata Rad Emese îndeplinea funcția de inspector în cadrul serviciu autorizări construcții**,** iar inculpatul Sfarghiu Tudor Octavian era consilier în cadrul Serviciului Urbanistic din cadrul Primăriei mun. Brașov, având și atribuția de serviciu de a înlocui, în caz de lipsă, pe șeful serviciului autorizări construcții, respectiv pe inculpata Dumitrescu Maria, care la rândul ei înlocuia, în caz de lipsă, pe arhitectul șef.

Din probele administrate în cauză, prima instanță a reținut următoarea situație de fapt:

I. ***Referitor la infracțiunea de abuz în serviciu săvârşită în legătură cu închirierea suprafeței de teren de 110 mp. din incinta S.C.J.U. Braşov către S.C. LICOFRIG S.R.L., încălcarea prevederilor contractuale de către reprezentanții societății şi demersurile ulterioare făcute de inculpați pentru evitarea rezilierii contractului de închiriere***, s-a reținut că:

Potrivit extrasului de carte funciară nr. 112123 Brașov, convertită din C.F. nr.16891 Brașov (f.9-11 vol.IV d.u.p.), imobilul situat în mun. Brașov, pe Calea Bucureşti, nr. 25 - 27, cu nr. top. 7468/2/c, 7468/2/d, 7468/2/e, 7466/5/1, 7466/6/1, cu suprafața totală de 12.925 mp, pe care se află clădirea Spitalului Clinic Județean de Urgență Brașov, format din corpurile de clădire A-K, este proprietatea Județului Brașov și face parte din domeniul public, iar dreptul de administrare este intabulat pe numele Consiliului Județean Brașov.

Prin H.C.J. Brașov nr. 131/29.10.2012, imobilul menționat mai sus (clădiri și terenuri) a fost dat în administrarea Spitalului Clinic Județean de Urgență Brașov (f.13-14 vol. IV d.u.p.), apoi prin H.C.J. Brașov nr. 287/22.05.2012, conducerea spitalului a fost împuternicită să încheie contracte de închiriere pentru suprafețele de teren din domeniul public al județului, aflate în incinta acestei unități sanitare, cu persoane juridice interesate, pentru desfășurarea unor activități comerciale, după obținerea avizelor necesare (f.12 vol. IV d.u.p.).

1. Cu privire la acțiunile întreprinse pentru închirierea terenului, prin emiterea unei hotărâri a Consiliului Județean Brașov și pentru încheierea contractului propriu-zis, instanța de fond a reținut că prin cererea formulată la data de 10.05.2013, înregistrată la S.C.J.U. Brașov sub nr. 11184/13.05.2013, inculpata Grama Lucia Cristina, reprezentat legal al S.C. Licofrig S.R.L., a solicitat spitalului să aprobe închirierea unei suprafețe de tern de 110 mp. din incita spitalului, situat în str. Octavian Augustus, pentru construcția unei clădiri, depunând alăturat cererii și o schiță a imobilului (f.127,128 vol.II d.u.p.).

Cererea inculpatei depusă în numele S.C. Licofrig S.R.L. a fost luată în discuție în ședința Comitetului Director al S.C.J.U. Brașov din data de 05.06.2013, comitet din care au făcut parte: managerul spitalului – Dr. Albotă Adrian, directorul medical – Dr. Bobescu Elena, directorul financiar-contabil – Ec. Rusu Bogdan Aurelian și directorul îngrijiri – asistent medical Fercală Elena, la ședință participând ca invitați: consilierul juridic Secelean Florin-Liviu, medicul specialist epidemie – Dr. Dora Godri, și șeful de serviciu RONOS - Niță Mihaela (f.130-131 vol.II d.u.p.).

În ședința comitetului director din data de 05.06.2013, s-a decis, referitor la contractele de închiriere spații care eu expirat la 31.12.2012, emiterea de către compartimentul juridic de notificări chiriașilor că nu mai au relații contractuale cu S.C.J.U. Brașov și somații, în sensul să părăsească spațiile ocupate ilegal.

În ceea ce privește cererea S.C. Licofrig S.R.L., comitetul director a spitalului a respins-o, având în vedere că exista plan de extindere al construcțiilor spitalului județean, care nu permiteau la acel moment închirierea suprafețelor aflate în administrarea spitalului, astfel cum a

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

rezultat din procesul-verbal întocmit la data de 05.06.2013, cu ocazia întrunirii Comitetului Director al S.C.J.U. Braşov (f.129-130 vol.II d.u.p.), dar şi din declaraţiile martorilor Albotă Adrian - managerul spitalului la acea dată, Rusu Bogdan Aurelian - directorul economic, Fercală Elena - directorul de îngrijiri medicale şi Bobescu Elena - director medical, toţi membrii în comitetul director, participanţi la şedinţa din data de 05.06.2013 (f.37-45, 116-131, 212-215, 207-211 vol.II d.u.p., 9-11 vol. IV d.f., 34-36, 59-60, 103-104 vol.VI d.f.), precum şi din declaraţia martorului Secelean Florin-Liviu (f.130-137 vol.III d.f.), care în faţa instanţei a arătat că, în cadrul comitetului director, au existat discuţii în legătură cu posibilitatea închirierii de terenuri din curtea spitalului, deoarece au fost mai multe cereri înregistrate la registratura spitalului în acest sens, la care spitalul răspundea că proprietarul terenului este C.J. şi să se adreseze acestuia.

În condiţiile în care cererea sa a fost respinsă de comitetul director, cu motivarea că exista plan de extindere al construcţiilor spitalului judeţean, care nu permitea la acel moment închirierea suprafeţelor aflate în administrarea spitalului, la data de 18.06.2013, inculpata Grama Lucia Cristina a formulat o cerere adresată Consiliului Judeţean Braşov, de data aceasta, în numele S.C. Gramingo S.R.L., al cărei asociat unic şi administrator era, prin care a solicitat concesionarea suprafeţei de 110 mp situat în str. Octavian Augustus, pentru construcţia unei clădiri, depunând alăturat cererii o schiţă a imobilului şi copia extrasului de C.F. a acestuia (f.7,8,9-11 vol.IV d.u.p.).

Cererea a fost depusă la registratura Consiliului Judeţean Braşov, fiind înregistrată sub nr. 5839/18.06.2003, iar la data de 19.06.2013, a fost repartizată Direcţiei Tehnice – Serviciului patrimoniu, aflată în subordinea vicepreşedintelui C.J. – martorul Pascu Mihai-Lucian, care i-a comunicat martorei Dumbrăveanu Maria – secretarul judeţului Braşov, că ordinea de zi a şedinţei plenului C.J. Braşov, ce urma să aibă loc pe data de 20.06.2013, va fi suplimentată cu un proiect de hotărâre privind concesionarea unui teren din incinta spitalului judeţean. Însă, fiind vorba de concesiune, martora i-a comunicat martorului Pascu Mihai-Lucian că nu poate să intre pe ordinea de zi a plenului din 20.06.2013, deoarece este nevoie de un material mai amplu: privind oportunitatea, studiu tehnic, economic, de mediu, redevenţă şi alte aspecte, şi nu mai era timpul necesar până la şedinţă, dar i-a spus că cel mult poate să intre cu această cerere pentru avizarea închirierii terenului, lucru cu care a fost de acord.

Astfel, martorul Pascu Mihai-Lucian a sunat-o pe martora Mitarcă Maria – consilier coordonator în cadrul Compartimentului Patrimoniu şi i-a comunicat că urmează să fie o şedinţă de plen a C.J. şi va trimite o cerere, pentru care să facă un referat pentru plen, pentru închirierea unei suprafeţe de teren din curtea spitalului. Apoi, a venit martorul Cirică Cristian-Emil – directorul Direcţiei Tehnice cu cererea ce avea număr de înregistrare, formulată de o societate comercială (S.R.L.), şi le-a spus că trebuie să intre pe ordinea de zi a plenului din 20.06.2013 şi trebuie întocmit referatul pentru închiriere, în regim de urgenţă.

În consecinţă, la aceeaşi dată de 19.06.2019, funcţionara Moldovan Gabi din cadrul Direcţiei Investiţii, Urbanism şi Amenajarea Teritoriului – Compartimentul Patrimoniu, a întocmit Referatul privind avizarea închirierii prin licitaţie publică a unei suprafeţe de teren din domeniul public al Judeţului Braşov şi aflat în administrarea S.C.J.U. Braşov, prin care, în conformitate cu H.C.J. nr. 131/2012, s-a propus spre aprobare această închiriere prin licitaţie publică, dar şi faptul ca, în contractul încheiat între părţi, să fie menţionat tariful de chirie/mp. şi plata utilităţilor, acesta fiind semnat de martora Mitarcă Maria – consilier în cadrul Compartimentului Patrimoniu, după care a fost înaintat arhitectului şef, care la acea dată lipsea, astfel că în locul acestuia a semnat numitului Radu Voinea, care îi ţinea locul, şi ulterior a fost depus la mapa preşedintelui pentru semnare, urmând să fie transmis la secretariat pentru stabilirea ordinii de zi (f.6 vol.IV d.u.p.).

Totodată, s-a constatat că referatul mai sus menţionat a fost semnat de vicepreşedintele C.J. Pascu Mihai-Lucian, iar la rubrica „aprobat preşedinte Aristotel Adrian”, a semnat martorul Ispas Radu Petru, care avea funcţia de administrator public al judeţului Braşov şi căruia îi erau delegate unele dintre atribuţiile preşedintelui C.J., ulterior propunerea de hotărâre privind avizarea închirierii a fost trecută la propuneri diverse, de pe ordinea de zi.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

În ședința plenului C.J. Brașov din data de 20.06.2013, propunerea de suplimentare a ordinii de zi cu acest proiect de hotărâre a fost formulată de vicepreședintele C.J. Pascu Mihai-Lucian și ordinea de zi, împreună cu alte propuneri formulate de alți consilieri, a fost supusă și votată în plen. Apoi, cu ocazia dezbaterilor în plen, când s-a ajuns la acest punct, tot martorul Pascu Mihai-Lucian a fost cel care a făcut o prezentare scurtă, prin care a arătat că este vorba de o suprafață de 110 mp din curtea spitalului, având referatul în mână, apoi fără să existe discuții sau obiecții pe marginea acestui proiect de hotărâre s-a supus votului plenului de către președintele Căncescu Aristotel Adrian și s-a votat în condiții legale, cu majoritate de voturi, mai mult de 2/3, respectiv 28 de voturi pentru.

După ședința plenului, martora Dumbrăveanu Maria – secretara Județului Brașov, a redactat Hotărârea nr. 324/20.06.2013, care a fost semnată de președintele C.J. Căncescu Aristotel Adrian și contrasemnată de secretara C.J. - Dumbrăveanu Maria, aceasta apreciind că sunt îndeplinite condițiile legale, hotărâre în care s-a trecut că „se avizează închirierea, prin licitație publică, a unei suprafețe de teren de 110 mp din domeniul public al Județului Brașov, aflată în administrarea S.C.J.U. Brașov”, precum și faptul că, „în contractul de închiriere a suprafeței de teren menționate se vor insera clauze privind tariful de chirie/mp și plata utilităților” (f.5 vol.IV d..p.). Ulterior, H.C.J. nr. 324/2013 a fost transmisă S.C.J.U. Brașov, care urma să organizeze licitația.

Toate aspectele mai sus descrise au rezultat din probele administrate în cauză, respectiv declarațiile martorilor Dumbrăveanu Maria (f.197-207 vol.III d.f.), Mitarcă Maria (f.61-63 vol.VI d.f.) și Ispas Radu Petru (f.5-7 vol.V d.f.), procesul-verbal al ședinței plenului C.J. din 20.06.2013 (f.16-28 vol.IV d.u.p. cu referire la acest aspect f.18,24), dar și din înregistrările audio/video a lucrărilor acestei ședințe, depuse la dosar de inculpatul Căncescu Aristotel Adrian (f.90 vol.III d.f.), audiate/vizionate în ședința publică din data de 24.04.2019.

Așa fiind, s-a constatat că aceste probe contrazic susținerile parchetului, în sensul că Direcția tehnică din cadrul C.J. - Compartimentul Patrimoniu ar fi întocmit, în aceeași zi în care s-a primit solicitarea, referatul privind avizarea închirierii prin licitație publică a suprafeței de teren din incinta spitalului, din dispoziția lui Căncescu Aristotel Adrian, și că acesta ar fi dat dispoziții privind suplimentara ordinii de zi a ședinței plenului și ar susținut în plen acest referat, care a stat la baza adoptării hotărârii de C.J., dar și susținerile martorului Pascu Mihai-Lucian (f.32-37 vol.IV d.f.), precum și a martorului Cirică Cristian Emil, care în fața instanței a declarat că el personal nu a avut nicio legătură cu întocmirea documentației/referatului (f.4-6 vol.IV d.f.).

După redactarea și semnarea H.C.J. Brașov nr. 324 din 20.06.2013, aceasta a fost transmisă S.C.J.U. Brașov pentru punere în aplicare, care, de altfel, pregătea la acel moment o procedură de achiziții publice privind spațiile comerciale existente în incintă, dar pentru că hotărârea nu cuprindea datele necesare pentru localizarea terenului pentru care s-a avizat închirierea, conducerea spitalului a solicitat lămuriri de la C.J., primind la scurt timp, în copie, cererea formulată de inculpata Grama Lucia Cristina și schița anexată, pe harta Google Maps fiind marcată o locație aproximată a terenului, fără a fi indicate cote precise și referatul nr.5839/18.06.2013 (f.312 vol.IV.d.u.p.), astfel cum a rezultat și din declarația martorilor Albotă Adrian (f.15-25 vol.II d.u.p. 9-11 vol.IV d.f.), Rusu Bogdan Aurelian (f.116-131 vol.II d.u.p.,34-36 vol.VI d.f.,) și Secelean Florin Liviu (f.1-8 vol.II d.u.p.,130-137 vol.III d.f).

Considerând această schiță suficientă, conducerea spitalului a trecut apoi la desfășurarea procedurii. Astfel, martorul Albota Adrian – managerul S.C.J.U. Brașov a arătat că în Comitetul Director au aprobat constituirea comisiei pentru organizarea licitației, din care au făcut parte reprezentanții Serviciului Administrativ - Aprovizionare și Serviciul Juridic, comisie care a întocmit Documentația pentru elaborarea și prezentarea ofertei de închiriere spații și terenuri, pentru licitația deschisă cu strigare, stabilită pentru data de 06.09.2013, ora 10:00, și a dat publicității într-o publicație locală, respectiv în Monitorul Expres din data de 15.08.2013 (f.109,114-118 vol.IV d.u.p.).

Biroul Administrativ - Aprovizionare, condus de martorul Benning Rudolf, a întocmit Referatul din data de 08.08.2013, prin care a propus spre închiriere două spații din incinta spitalului și nu mai puțin de 6 (șase) terenuri, printre care și terenul de 110 mp a cărei închiriere

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

a fost avizată prin H.C.J. nr. 324/20.06.2013 (f.110,111-113 vol.IV d.u.p.), şi a întocmit caietul de sarcini şi a făcut publicitatea licitaţiei publice (f.9-11 vol.IV d.f.).

În Caietul de sarcini s-a prevăzut obiectul închirierii, care cuprindea şi terenul de 110 mp, activitatea pentru care se închiriază şi anume desfăşurarea de activităţi comerciale cu amănuntul, durata închirierii de 3 ani, care putea fi prelungită cu act adiţional, prin simplul acord al părţilor, după o prealabilă notificare din partea locatarului, preţul de pornire, pentru terenuri fiind de 37,5 lei/mp/lună, cu obţinerea licitaţiei de către cel care oferă cel mai mare preţ, precum şi faptul că locatarul nu poate subînchiria spaţiul care face obiectul locaţiunii şi nu va schimba destinaţia acestuia (f.119-122 vol.IV d.u.p.).

Potrivit procesului-verbal din data de 06.09.2013, încheiat cu ocazia organizării licitaţiei cu strigare pentru închirierea terenului de 110 mp din incinta S.C.J.U. Braşov (f.170 vol.IV d.u.p.), Caietul de sarcini a fost achiziţionat de către 4 societăţi comerciale, şi anume: S.C. Locofrig S.R.L. Braşov, S.C. Frigomat S.R.L. Braşov, S.C. Gramingo S.R.L. Braşov şi S.C. Nafet Service S.R.L. Braşov, însă la licitaţia cu strigare s-au prezentat doar 2 (două) societăţi, respectiv S.C. Locofrig S.R.L. Braşov, reprezentată de Garma Lucia şi S.C. Nafet Service S.R.L. Braşov, reprezentată de Feldioreanu Ştefan. Din procesul-verbal de licitaţie, a mai rezultat că preţul de pornire a fost de 37,5 lei/mp/lună, şi în urma licitaţiei propriu-zise, la finalul licitaţiei a rezultat că S.C. Locofrig S.R.L. Braşov a oferit preţul de 38,5 lei/mp/lună, iar S.C. Nafet Service S.R.L. Braşov 20 lei/mp/lună, astfel că, în urma acestui clasament contractul a fost atribuit S.C. Locofrig S.R.L. Braşov.

În consecinţă, prin Decizia nr. 21521/12.09.2013, conducerea spitalului a declarat câştigător al licitaţiei pentru terenul de 110 mp societatea Licofrig S.R.L. şi a stabilit că în termen de 5 zile se va încheia contractul de închiriere cu societatea câştigătoare, fiind însărcinat cu ducerea la îndeplinire a deciziei Serviciul Administrativ (f.169 vol.IV d.u.p.).

Astfel, la data de 19.09.2013, s-a încheiat contractul de închiriere cu nr. 22310 din 19.09.2013, între Spitalul Clinic Judeţean de Urgenţă Braşov, în calitate de locator, şi S.C. Locofrig S.R.L. Braşov, în calitate de locatar, reprezentată de Grama Lucia, având ca obiect terenul în suprafaţă de 110 mp, situat în Braşov, str. calea Bucureşti nr. 25-27, cu preţul de 38,5 lei/mp/lună, pe o durată de 3 ani, începând cu data de 20.09.2013 şi până la data de 20.09.2016, prevăzându-se că poate fi prelungit, prin act adiţional, cu acordul expres al ambelor părţi, cu minim 60 de zile înainte de expirare (f.165-167 vol.IV d.u.p.).

În clauzele contractului, printre obligaţiile locatarului, s-a prevăzut şi obligaţia să nu subînchirieze, transfere sau să cesioneze drepturile dobândite prin contract altor persoane fizice sau juridice, decât cu acordul prealabil, scris, al locatorului, dar şi obligaţia să obţină avizele şi autorizaţiile necesare desfăşurării activităţii specifice, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare, să asigure normele în vigoare privind apărarea împotriva incendiilor şi să facă dovada, la semnarea contractului, a achitării în contul S.C.J.U. Braşov a unei garanţii de 3 (trei) chirii lunare, această plată fiind făcută prin Trezorerie (f.168 vol.IV d.u.p.).

Văzând cele de mai sus, prima instanţă a constatat că probele prezentate contrazic susţinerile parchetului în sensul că licitaţia a fost una pur formală, în condiţiile în care caietul de sarcini a fost cumpărat doar de trei firme controlate de Matei Gavril şi de o societate, Nafet Service S.R.L. Braşov, aparţinând martorului Feldioreanu Ştefan, care s-a prezentat la licitaţie la cererea lui Cirica Cristian Emil, şeful D.I.U.A.T. la acea dată, un apropiat atât al lui Căncescu Aristotel Adrian, cât şi al lui Matei Gavril şi pentru a se asigura că oferta depusă nu va fi luată în considerare, acesta a ofertat un preţ sub minimul prevăzut în caietul de sarcini şi fără să se specifice în caietul de sarcini că, pe terenul închiriat, chiriaşul poate să ridice o construcţie definitivă, pe de o parte, pentru a împiedica participarea altor persoane la licitaţie, iar pe de altă parte, pentru că s-ar fi încălcat prevederile Legii nr. 50/1991, respectiv că pe teren domeniul public închiriat nu se pot edifica construcţii definitive – art. 13, dar şi prevederile Legii nr. 213/1998 privind principiile dreptului de proprietate publică – bunurile fiind de uz sau interes public şi ale Codului civil, art. 866 coroborat cu art. 1 din Legea nr. 50/1991, potrivit căruia poate obţine autorizaţie de construire doar titularul unui drept real asupra terenului, în cazul proprietăţii publice, titularul dreptului de administrare, concesiune sau folosinţă cu titlu gratuit.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

S-a apreciat că susținerile parchetului au fost contrazise și de martorul Feldioreanu Ștefan, asociat unic și administrator al S.C. Nafet Service S.R.L. Brașov, care a relatat modul de desfășurare a licitației și a cărui declarație a fost expusă de prima instanță în cuprinsul hotărârii.

Prima instanță a considerat că aceleași aspecte au fost confirmate și de martorul Cirică Cristian Emil, în declarația dată în instanță (f.4-6 vol.IV d.f.) care a arătat că, după adoptarea H.C.J. nr. 234/20.06.2013, a aflat crede că de la Matei Gavril despre licitație, și din câte a înțeles era interesat și acesta de această licitație, însă l-a informat pe vecinul său Feldioreanu Ștefan, care avea o covrigărie, inclusiv un punct de lucru în mun. Sf. Gheorghe, și dorea să participe la licitație și să construiască pe acel teren o covrigărie și patiserie. Martorul a arătat că nici Matei Gavril și nici Feldioreanu Ștefan nu i-au solicitat să intervină în favoarea lor cu privire la aceea licitație.

Tot sub același aspect s-a reținut și declarația martorului Albotă Adrian – managerul spitalului (f.9-11 vol.IV d.f.) din care a rezultat că îl cunoaște pe Căncescu Aristotel Adrian încă din anul 1990, cu care a colaborat bine, însă despre terenul scos la licitația nu a vorbit cu acesta nici înainte și nici după licitație, iar pe Matei Gavril l-a cunoscut după 4-5 luni, ulterior licitației, însă nu a discutat cu acesta despre licitație. La fel și martorul Secelean Florin Liviu, în fața instanței a declarat că la licitație din partea firmei Licofrig S.R.L. a participat Grama Lucia Cristina și, cu toate că, în ziua licitației era în zonă și Matei Gavril, nu a discutat cu acesta, nici în ziua aceea și nici ulterior. Martorul a mai declarat că, la momentul licitației el știa că pe terenul licitat se va edifica o construcție, un spațiu comercial, și doar ulterior a aflat că va fi farmacie, respectiv după încheierea contractului și demararea construcției.

Mai mult, s-a reținut că din actele din dosar, după cum s-a arătat mai sus, a rezultat că inculpatul Matei Gavril, la aceea dată, nu avea nici o calitate în societățile comerciale care au cumpărat caietele de sarcini, S.C. Locofrig S.R.L. și S.C. Gramingo S.R.L. fiind firmele inculpatei Grama Lucia Cristina, aceasta având, în ambele societăți, calitatea de asociat unic și administrator, iar S.C. Frigomat S.R.L. Brașov, aparținea soției inculpatului Matei Gavril, dar această societate, cu toate că a cumpărat caietul de sarcini, nu s-a mai prezentat la licitație.

După încheierea contractului de închiriere, în aceeași zi, inculpata Grama Lucia Cristina, prin adresa înregistrată la spital sub nr. 22311 din 19.09.2013, a informat conducerea Spitalului Clinic Județean de Urgență Brașov, faptul că terenul în suprafață de 110 mp închiriată este destinat construcției unei clădiri pentru desfășurarea de activități comerciale, solicitând ca plata chiriei lunare să se facă începând cu data finalizării investiției, estimată la 60 de zile (f.291 vol.IV d.u.p.).

Ulterior, prin cererea înregistrată la S.C.J.U. Brașov sub nr. 25351/28.10.2013, inculpata Grama Lucia Cristina, în numele S.C. Licofrig S.R.L., a solicitat spitalului să aprobe accesul în curtea spitalului cu utilajele necesare pentru construcția clădirii pe terenul închiriat, precum și alocarea a trei locuri de parcare, conform H.G. nr. 525/1996, rep. în incinta spitalului, cerere care a și fost aprobată în ședința Comitetului Director din data de 28.10.2013, fiind și rezervate 3 locuri de parcare, pozițiile 531, 532, 533 (f.296,295 vol.IV d.u.p.).

Apoi, la data de 30.10.2013, părțile contractante, respectiv S.C.J.U. Brașov și S.C. Licofrig S.R.L. reprezentată de inculpata Grama Lucia Cristina, au încheiat un Act adițional la contractul de închiriere nr. 22310/19.09.2013, înregistrat sub nr. 25546/30.10.2013, în care la pct. 2, părțile contractante, prin reprezentanți, solicitau notarea locațiunii în C.F., în condițiile Legii nr. 7/1996 și art. 902 din Codul civil, în baza contractului de închiriere și a actului adițional (f.301 vol.IV d.u.p.).

Construcția a fost terminată în februarie 2014, astfel prin adresa înregistrată la S.C.J.U. Brașov sub nr. 5525/28.02.2014 (f.293 vol.IV.d.u.p.) inculpata Grama Lucia Cristina a înștiințat spitalul că s-a finalizat construcția și urmează să se facă demersurile necesare pentru înscrierea ei la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brașov.

De asemenea, s-a constatat că, urmare a cererii de plată a chiriei lunare cu data finalizării investiției, S.C. Licofrig S.R.L. a început să plătească chirie pentru terenul închiriat abia din februarie 2014, astfel cum a rezultat din adresa Biroului Administrativ și Fișa client S.C. Licofrig S.R.L., emis de S.C.J.U. Brașov (f.42 vol.IV d.u.p., 42-43 vol.II d.f.).

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

2. Cât privește demersurile făcute pentru evitarea rezilierii contractului de închiriere, prima instanță a reținut că după obținerea autorizației de construire nr. 723/07.11.2013, S.C. Licofrig S.R.L. a trecut la realizarea construcției. Astfel, în iarna 2013-2014, S.C. Agetaps S.R.L., în calitate de executant, s-a ocupat de ridicarea construcției cu destinație spațiu comercial, în incinta S.C.J.U. Brașov, după indicațiile tatălui inculpatului Matei Gavril – Matei Gavril, sen., care a supravegheat lucrarea, discuțiile privitoare la prețul lucrării și modalitatea de achitare fiind purtate de inculpatul Matei Gavril, care s-a și deplasat de câteva ori pe șantier, după cum a rezultat din redarea discuției telefonice purtată în ziua de 23.11.2013, ora 08:17:11, de Matei Gavril, cu un bărbat, cu care discută despre materialul din care să se realizeze acoperișul și prețul acestuia (vol. III, f. 64-65).

Cu toate că pentru realizarea construcției exista un plan de amplasament, realizat de arhitectul proiectant, alăturat autorizației de construire (f.19,42,43-116 vol.VI d.u.p.), la realizarea construcției acesta nu a fost respectat, dimensiunile construcției fiind modificate, la indicația numitului Matei Gavril, senior, tatăl inculpatului Matei Gavril, în consecință s-a ajuns la ocuparea unei suprafețe mai mari de teren, față de suprafața închiriată.

Astfel, după finalizarea construcției, martorul Benning Rudolf – Șef Birou Administrație din cadrul spitalului, a constatat că suprafața construită este mai mare decât suprafața licitată, fapt adus la cunoștința conducerii, după care martorul împreună cu alți angajați ai spitalului au efectuat măsurători, care au confirmat depășirea suprafeței de 110 mp. Potrivit adresei nr. 5697 din data de 03.03.2014, întocmită de martor, adresată Comitetului Director al S.C.J.U. Brașov (f.41 vol.IV d.u.p.), în urma măsurătorilor efectuate, amprenta pe sol al clădirii era de 131,79 mp, iar amprenta la streașină de 166 mp, rezultând astfel un excedent de suprafață ocupată de 56 mp, fapt ce a rezultat și din declarația martorului Benning Rudolf audiat și în instanță (f.138-141 vol.III d.f.).

Acest fapt a fost adus la cunoștința locatarului S.C. Licofrig S.R.L., care a contestat modalitatea de calcul a suprafeței ocupate, astfel că au urmat și alte măsurători efectuate de către părțile contractante, astfel că potrivit adresei nr. 27727/14.11.2014 al Biroului Administrativ din cadrul spitalului, în urma măsurătorilor efectuate la data de 13.11.2014, a rezultat amprenta la sol de 131,79 mp, iar amprenta la streașină de 150,29 mp, rezultând o diferență între suprafața licitată și cea ocupată de 40,29 mp, urmând ca facturarea pentru chirie să fie făcută și pentru această suprafață de teren, cu tariful stabilit pentru terenul licitat de 38,5 lei/mp/lună (f.125,126 vol.Iv d.u.p.). Sub acest aspect, martorul Albotă Adrian a declarat că, în aceea perioadă aveau un control de la Curtea de Conturi, iar inspectorul de la această instituție le-a sfătuit să perceapă chirie pentru toată suprafața ocupată/folosită respectiv 160 mp (f.9-11 vol.IV d.f.).

Cu privire la depășirea suprafeței de teren închiriat, S.C. Licofirg S.R.L., prin inculpata Grama Lucia Cristina, a depus o „Notă justificativă” (f.216-217 vol.IV d.u.p.), prin care s-a arătat că la demararea lucrărilor a fost identificată, pe suprafața de teren inițial vizată, o placă betonată cu grosime aproximativă de 1 m, fapt necunoscut până la începerea lucrărilor și, văzând de trebuia respectată distanța minimă legală între construcție și spital, au fost nevoiți să modifice proiectul imobilului realizat, care a condus la mărirea suprafeței de teren construite, construcția realizată fiind îngustat cu 1 m și lungit cu 3,5 m, suprafața închiriată fiind depășită cu 11 mp, față de care s-a solicitat încheierea unui act adițional la contractul de închiriere, prin care să se mărească suprafața cu 30 mp, care să cuprindă și streașina.

Aceste aspecte din nota justificativă, au rezultat și din declarațiile martorilor Maier Valeriu – diriginte de șantier (f.47-48 vol.VI d.f.), Muntean Andrei – administratorul firmei de construcții Agetaps S.R.L. (f.8-11,12 vol.V d.f.), Leru Leonard – director executiv al firmei de construcții (f.127-128 vol.V. d.f.) și Poverlovici Eugen (f.139-141 vol.VI d.f.), dar și din declarația martorului Danciu Marian-Constantin – inginer constructor, șef șantier, acesta din urmă a declarat că, atunci când au trasat amprenta construcției, potrivit planului de poziționare a clădirii și planului de fundație, au constatat că lățimea clădirii depășea limita de proprietate a spitalului către strada principală și atunci a discutat cu numitul Matei Lică, în sensul că, pentru a păstra suprafața proiectată a clădirii să înguste lățimea și să lungească clădirea, și împreună cu acesta au stabilit un nou amplasament tot în jur de 110 mp, sau puțin mai mult. Tot acest martor

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

a declarat că, este adevărat că la realizarea fundației, la un moment dat au dat peste o bucată de beton, însă au spart-o în zona fundației, după care au turnat fundația, realizată din pahare turnate monolit, de 0,5x0,5 m, și adâncime de 1,10 m. Faptul că proiectul inițial nu a fost respectat a rezultat și din declarația proiectantului - martorul Gubernat Adrian (f.144-145 vol.VI d.f.).

În consecință, susținerile din actul de sesizare, în sensul că pentru realizarea construcției nu s-a identificat locația exactă, printr-o ridicare topografică și un plan de amplasament, nu au putut fi reținute din moment ce, astfel cum s-a arătat mai sus, alăturat autorizației de construire, exista un plan de amplasament, realizat de arhitectul proiectant (f.19,42,43-116 vol.VI d.u.p.).

S-a considerat a fi adevărat că, din declarațiile martorului Gubernat Adrian – administratorul firmei S.C. Dio Proiect Construct S.R.L. Săcele, care a efectuat proiectul (f.226-232 vol.II,144-145 vol.VI d.f.), a rezultat că, atunci când au început proiectul, inculpatul Matei Gavril i-a solicitat să facă un proiect pe o suprafață mai mare, însă el i-a spus că trebuie să se încadreze în limita a 110 mp, astfel că proiectul a fost realizat pe suprafața de 109 mp, noul amplasament fiind stabilit de către Matei Lică – tatăl inculpatului împreună cu martorul Danciu Marian-Constantin – inginerul șef șantier (f.142-143 vo.VI d.f.).

După finalizarea construcției, prin cererea adresată S.C.J.U. Brașov, înregistrată sub nr. 5850/05.03.2014, S.C. Licofrig S.R.L., prin administratorul Grama Lucia Cristina, în conformitate cu art. 4 lit. d din contractul de închiriere nr. 22310/19.09.2013, potrivit căreia locatarul avea „obligația să nu subînchirieze, transfere sau să cesioneze drepturile dobândite prin contract altor persoane fizice sau juridice, decât cu acordul prealabil, scris al locatorului”, a solicitat acordul locatorului S.C.J.U. Brașov acordul de subînchiriere al terenului în suprafața de 110 mp obiect al contractului de închiriere (f.234 vol.IV d.u.p.).

Prin adresa nr. 8289/01.04.2014, S.C.J.U. Brașov, ca răspuns la solicitarea locatarului, i-a comunicat S.C. Licofrig S.R.L. că a transmis cererea de subînchiriere proprietarului terenului, respectiv C.J. Brașov și totodată, a solicitat chiriașului ca, până la obținerea răspunsului, să înceteze orice lucrări la terenul de 110 mp închiriat, precum și orice demersuri de subînchiriere a respectivului teren (f.94 vo.IV d.u.p.).

S-a constatat că, fără să aștepte răspunsul locatorului, spațiul construit fiind împărțit în două, Licofrig S.R.L. a încheiat două contracte locațiune pentru spațiul construit și terenul aferent, chiar anterior solicitării din 05.03.2014.

Văzând că, în urma măsurătorilor din data de 03.03.2014, s-a constatat că locatara S.C. Licofrig S.R.L. a depășit cu construcția suprafața închiriată și, la data de 05.03.2014, a solicitat acordul pentru subînchirierea terenului, prin adresa nr. 7950/28.03.2014 (f.90-91 vol.IV d.u.p.) conducerea Spitalului Clinic Județean de Urgență Braşov a solicitat Consiliului Județean Braşov un punct de vedere, raportat la neregulile referitoare la prevederile din oferta şi caietul de sarcini, ce au stat la baza încheierii contractului de închiriere a spațiului, respectiv cele referitoare la nerespectarea suprafeței de 110 mp şi cele referitoare la subînchirierea spațiului ce face obiectul contractului, iar la data de 01.04.2014 spitalul a notificat şi Licofrig S.R.L. cu privire la demersurile făcute la proprietarul terenului, solicitând încetarea oricărei lucrări, precum și orice demers pentru subînchirierea terenului (f. 146 vol.IV d.u.p.).

S-a arătat că după primirea adresei transmise de spital au avut loc mai multe întâlniri între reprezentanții S.C.J.U. Brașov și ai C.J. Brașov, dar și avocații S.C. Licofrig S.R.L., pentru găsirea unei soluții legale, scop în care, în perioada primăvara 2014-vara anului 2015, S-a reținut că, din partea spitalului la aceste discuții a participat juristul Secelean Florin-Liviu, managerul spitalului Albotă Adrian și președintele Consiliului de Administrație – numita Stelea, iar din partea C.J. secretarul județului – martora Dumbrăveanu Maria, martora Crăciun Claudia Corina – directorul Direcției Administrație Publice Locale din cadrul C.J. Brașov (în prezent Direcția Juridică), martora Mitarcă Maria - consilier din Compartimentul Patrimoniu al C.J., în diferite componențe, iar din partea conducerii C.J. Brașov, de obicei participa vicepreședintele Pascu Mihai-Lucian, odată fiind prezent și președintele Căncescu Aristotel Adrian.

S-a făcut referire la declarațiile martorilor Dumbrăveanu Maria și Crăciun Claudia Corina (f.197-207 vol.III, 121-125 vol.V d.f.) conform cărora președintele C.J. de la aceea dată - Căncescu Aristotel Adrian le-a solicitat să găsească o soluție legală, pentru rezolvarea problemei

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

cu privire la terenul închiriat de S.C. Licofrig S.R.L., care, între timp, a solicitat și acordarea unui drept de superficie asupra terenului pentru a putea intabula construcția edificată, inclusiv prin consultarea avocaților din București ai C.J. Brașov.

Astfel, în cursul consultărilor, au fost avansate mai multe variante de rezolvare a problemei terenului. Una din variante era ca prin H.C.J. să se suplimenteze suprafața închiriată cu suprafața ocupată fără titlu, însă martorul Pascu Mihai –Lucian a spus că acest lucru nu va fi posibil deoarece s-ar lovi de poziția plenului. O altă variantă era ca diferența de teren să fie acordată printr-un act adițional la contractul de închiriere, însă părerea funcționarilor din cadrul C.J. a fost că, din moment ce terenul de 110 mp a fost atribuit prin licitație publică, nu se poate suplimenta cu un act adițional, ci tot prin licitația publică, însă nici această soluție nu părea a fi viabilă, pentru că, în aceste condiții nu era sigur că tot S.C. Licofrig S.R.L. ar fi câștigat licitația. Potrivit martorei Dumbrăveanu Maria (f.197-207 vol.III d.f.), acest punct de vedere a fost transmis verbal spitalului.

Cu privire la acordarea dreptului de superficie asupra terenului, funcționarii din cadrul C.J. au constatat că nu erau îndeplinite condițiile pentru acordarea acestui drept, terenul fiind proprietate publică. Mai mult, s-a constatat că autorizația de construire a fost emisă pe numele Consiliului Județean Brașov, condiții în care nu se putea acorda dreptul de superficie în favoarea S.C. Licofrig S.R.L., nefiind proprietarul construcției.

Poziția spitalului era că se impune rezilierea contractului de închiriere deoarece locatara a încălcat clauzele contractului, pe de o parte, a depășit suprafața terenului închiriat, iar pe de altă parte, a subînchiriat clădirea edificată și terenul, obiectul contractului de închiriere, fără acordul proprietarului.

Având în vedere că firma Licofrig S.R.L. nu a fost de acord cu mărimea suprafeței cu care a depășit terenul închiriat, dacă aceasta se ia la amprenta la sol sau de la streașină, schimbul de informații a continuat în vara anului 2014 și până în vara anului 2015, când noua conducere a C.J. Brașov (având în vedere că, în octombrie 2014, președintele Căncescu Aristotel Adrian a fost suspendat din funcție) a transmis spitalului adresa nr. 6984/29.05.3015, prin care i se solicita să verifice dacă chiriașul a respectat clauzele din caietul de sarcini, ce a stat la baza încheierii contractului de închiriere nr. 22310/10.09.2013, și să urmărească derularea contractului, cu respectarea condițiilor legale în materie, apoi prin adresa nr. 6984/15.07.2015, C.J. Brașov i-a comunicat spitalului faptul că, în caz de nerespectare a clauzelor contractelor, în baza art. 16 din contract au competența de a proceda la rezilierea contractului de închiriere (f.247,32 vol.IV d.u.p.).

În consecință, prin adresa nr. 19188/30.07.2015, Compartimentul juridic al Spitalului, i-a comunicat Comitetului Director că poate proceda la rezilierea contractului de închiriere nr. 22310/10.09.2013 încheiat cu S.C. Licofrig S.R.L. pentru nerespectarea condițiilor din caietul de sarcini și a clauzelor prevăzute în contract 9f.43 vol.IV d.u.p.).

Așa fiind, prin adresa nr. 24135/23.09.2015, managerului S.C.J.U. Brașov a solicitat Consiliului de Administrație al spitalului avizarea rezilierii contractului de închiriere (f.75 vol.IV d.u.p.), care prin Hotărârea nr. 7/10.12.2015 a avizat rezilierea contractului nr. 22310 din 19.09.2013 încheiat de S.C.J.U. Brașov cu S.C. Licofrig S.R.L. și a mandatat managerul spitalului să notifice locatarul ca, în termen de 30 de zile de la primirea hotărârii, să predea terenul obiectul contractului la starea și condițiile anterioare semnării contractului. Apoi, prin Hotărârea Comitetului Director nr. 91/24.12.2015, s-a aprobat rezilierea contractului și notificarea chiriașului să predea terenul în starea inițială (f.73 vol.IV d.u.p.).

Având în vedere că S.C. Licofrig S.R.L. nu a fost de acord cu rezilierea contractului (f.48-49 vol.IV d.u.p.), S.C.J.U. Brașov a formulat acțiune în justiție pentru evacuarea locatarului (f.50-52 vol.IV d.u.p), astfel că activitatea în clădirea edificată s-a desfășurat până la expirarea contractului - 20.09.2016, când clădirea a fost împrejmuită pentru a se interzice accesul în aceasta (f.130-137 vol.III d.f.).

Ulterior, prin adresa nr. 10656/11.08.2016, Consiliul Județean Brașov a solicitat Primăriei Municipiului Brașov emiterea autorizației de construire pentru „Consolidarea și reamenajarea S.C.J.U. Brașov – Pavilionul Central“, însă prin adresa din 22.09.2016 primăria a adus la

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

cunoștință faptul că în urma analizării documentației se constată că amplasamentul pe care se realizează extinderea imobilului existent cu corpul scării de evacuare pentru situații de urgență este afectat integral de construcția autorizată pe perioada de valabilitate a contractului de închiriere nr. 22310/2013 încheiat între spital și S.C. Licofrig S.R.L., care a expirat la data de 20.09.2016, astfel că pentru a se putea elibera autorizația de construire este nevoie ca amplasamentul să fie liber de construcții, motiv pentru care să depună în completarea documentației procesul-verbal de dezafectare a construcției (f.5 vol.III d.f.).

Astfel, la data de 16.01.2017, Consiliul Județean Brașov a depus cerere pentru obținerea autorizației de desființare a clădirii edificate de S.C. Licofrig S.R.L., împreună cu documentația necesară (f.6,14-23 vol.III d.f.) și în consecință, la data de 06.02.2017, a fost emisă autorizația de desființare, în baza căreia clădirea a fost desființată și materialele rezultate au fost predate C.J. Brașov (f.24,25-26,27-28 vol.III d.f.).

II. Referitor la infracțiunea de abuz în serviciu săvârșită în legătură cu eliberarea autorizației de construire nr. 723 din 07.11.2013, prima instanță a reținut că după încheierea contractului de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013 între S.C.J.U. Brașov și S.C. Licofrig S.R.L., această din urmă societate a demarat procedurile pentru obținerea autorizației de construire.

Astfel, s-a invocat declarația martorului Gubernat Adrian – proiectant (f.144-145 vol.VI d.f.) din care a rezultat că, în septembrie 2013 și nu la începutul anului 2013 cum s-a reținut în rechizitoriu, inculpatul Matei Gavril a luat legătura cu el și l-a întrebat dacă poate să facă un proiect pentru o farmacie în zona verde a spitalului județean, însă la început nu avea documente și urma să participe la o licitație pentru terenul în cauză, deci a fost o discuție de principiu. După aproximativ două săptămâni, inculpatul Matei Gavril i-a spus că a obținut terenul, având contract de închiriere și dorește să construiască o farmacie, astfel că martorul i-a solicitat documentele de care are nevoie, respectiv: contractul de închiriere, ridicare topo, certificatul de urbanism, pe care ulterior le-a primit de la inculpat. Martorul a arătat că, împreună cu inculpatul Matei Gavril, a fost la fața locului și a văzut terenul, ocazie cu care a și efectuat fotografii (pe care, după audierea în instanță le-a trimis la dosar – f.149-153 vol.VI d.f., fiind efectuate la data de 09.09.2013), și după primirea documentelor a realizat proiectul de arhitectură, rezistență și instalații, încadrându-se în suprafața închiriată de 110 mp, acesta fiind ulterior corectat la 109 mp, proiect pe care l-a depus la sediul S.C. Licofrig S.R.L., completând și cererea pentru emiterea autorizației de construcție, aflată la filele 22-24 vol.VI d.u.p., însă fără să-l semneze.

S-a făcut referire și la declarația martorului Poverlovici Eugen (f.139-141 vol.VI d.f.), conform căreia acesta la solicitarea inculpatei Grama Lucia Cristina a depus actele pentru certificatul de urbanism la ghișeul primăriei și tot el a ridicat acest certificat, după care a depus și vreo două cereri pentru obținerea avizelor indicate în certificat, avize pe care tot el le-a ridicat, restul fiind solicitate de Matei Gavril, senior. Martorul a mai arătat că tot el a depus și cerere pentru autorizația de construcție la Centrul de Informare al Primăriei Brașov, la solicitarea inculpatei Grama Lucia Cristina, dar fiind întrebat de Matei Gavril, senior, cum ar putea să obțină autorizația pe numele S.C. Licofrig S.R.L., a luat legătura cu inspectorul Rad Emese și a întrebat-o, iar aceasta la rândul ei l-a întrebat pe secretarul municipiului, și i s-a comunicat că nu se poate, pentru că terenul este proprietatea Statului Român, și că se poate emite autorizația pe numele firmei doar dacă contractul de închiriere este înscris în Cartea Funciară. Astfel, martorul împreună cu inculpata Grama Lucia Cristina s-au deplasat la un notar, pentru a cere informații în vederea înscrierii contractului de închiriere în C.F. Martorul a arătat că pentru înscrierea contractului era nevoie de semnătura proprietarului, respectiv a administratorului terenului - spitalul județean, care printr-o adresă emisă și-a dat acordul, cu care s-au prezentat la notar, acesta întocmind cererea prin care a înaintat la C.F. contractul în vederea înscrierii (f.186-187 vol.VI d.u.p.)

În realitate, acceptul spitalului privind notarea contractului în C.F. a rezultat din Actul adițional la contractul de închiriere nr. 22310/19.09.2013, încheiat între părțile contractante la data de 30.10.2013, care au solicitat notarea locațiunii în cartea funciară (f.143 vol.VI d.u.p.).

Însă, prin încheierea nr. 98280 dată în dosarul nr. 98280/30.10.2013 (f.185 vol.VI d.u.p.), Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brașov a respins notarea contractului, pentru

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

motivul că, potrivit cărții funciare, S.C.J.U. Brașov nu este proprietarul tabular al terenului închiriat, proprietar fiind Județul Brașov, și se află în administrarea Consiliului Județean Brașov.

Așa fiind, autorizația de construire nr. 723 din 07.11.2013 prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construire spațiu comercial, regim de înălțime P (farmacie, magazin mixt), a fost emisă de Primăria Municipiului Brașov pe numele Consiliului Județean Brașov, fiind întocmită de inculpata Rad Emese (fosta Moczas), tehnoredactată de martora Bodor Eniko, apoi semnată de inculpata Dumitrescu Maria, care a semnat în locul arhitectului șef din cadrul Serviciului de Autorizări Construcții și Disciplina în Construcții - Manolache Marilena, care era în concediu la aceea dată, iar în locul șefului de serviciu – Dumitrescu Maria, a semnat inculpatul Sfarghiu Tudor Octavian, consilier în cadrul serviciului și care îi ținea locul doamnei Dumitrescu Maria. Ulterior, autorizația a fost semnată de secretarul municipiului Brașov – inculpatul Paraschiv Nicolae și, în final, de primarul mun. Brașov – inculpatul Scripcaru George (f.19-20 vol.VI d.u.p. 102-104,125-129 vol.III d.f.).

Însă, contrar celor reținute în rechizitoriu, în sensul că autorizația de construire a fost emisă în condiții de nelegalitate și într-un termen scurt, deoarece inculpatul Matei Gavril și-ar fi folosit influența pe care o avea la primarul și funcționarii primăriei, instanța de fond a constatat că din probele administrate, respectiv declarațiile inculpaților - funcționari din cadrul Primăriei Brașov, dar și a martorilor Poverlovici Eugen și Bodor Eniko – inspector din cadrul serviciului (f.139-141 vol.VI, 31 vol.IV d.f.), nu rezultă că inculpatul ar fi intervenit în vreun fel în această procedură, iar faptul că autorizația s-a emis doar în 7 zile, din declarația acestora a rezultat că pentru instituțiile publice cererile se soluționează cu prioritate, în cauză fiind vorba de C.J. Brașov.

Analiza învinuirilor aduse inculpaților:

1. Referitor la infracțiunea de abuz în serviciu, în formă continuată, reținută în forma autoratului în sarcina inculpatului Căncescu Aristotel Adrian și în forma complicității în sarcina inculpaților Matei Gavril, Grama Lucia Cristina și S.C. Licofrig S.R.L., în legătură cu închirierea suprafeței de teren de 110 mp din incinta S.C.J.U. Brașov către S.C. LICOFRIG S.R.L., prin emiterea Hotărârii C.J. Brșov nr. 324/20.06.2013, și încălcarea prevederilor contractuale de către reprezentanții societății, precum și demersurile pentru evitarea rezilierii contractului de închiriere, prima instanță redat încă o dată, pe scurt, acuzațiile aduse împotriva inculpaților.

Analizând probele administrate în cauză, în cursul urmăririi penale și în faza judecății, în raport de dispozițiile legale invocate prin actul de sesizare, s-a constatat că acestea nu confirmă săvârșirea de către inculpații Căncescu Aristotel Adrian, Matei Gavril, Grama Lucia Cristina și S.C. Licofrig S.R.L. a acestei infracțiuni.

Pornind de la dispozițiile legale care încriminează infracțiunea de abuz în serviciu, prin raportare și la Decizia nr. 405/2016 a Curții Constituționale, instanța de fond a analizat dacă inculpații au încălcat vreo dispoziție legală în demersurile făcute pentru adoptarea H.C.J. nr. 324/20.06.2013 și închirierea suprafeței de teren de 110 mp, cu consecința încheierii contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013 între S.C.J.U. Brașov și inculpata S.C. Licofrig S.R.L., precum și cu ocazia derulării acestui contract, și dacă prin faptele lor s-a produs vreo pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, sau dacă inculpații au obținut pentru sieși ori pentru altul un folos necuvenit.

Astfel, în speță, s-a constatat că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian este acuzat că în calitate de președinte al Consiliului Județean Brașov, în exercitarea atribuțiile de serviciu, ar fi încălcat principiile prevăzute în art. 103 alin. 1 și 2 din Legea nr. 215/2001, art. 5 alin. 1 din O.G. nr. 119/1999 și art. 2 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 34/2006, cu ocazia emiterii H.C.J. nr. 324/20.06.2013, prin care s-a avizat închirierea, prin licitație publică, a unei suprafețe de teren de 110 mp, din domeniul public al Județului Brașov, aflată în administrarea S.C.J.U. Brașov, și astfel hotărârea este nelegală.

Sub acest aspect, instanța a redat conținutul dispozițiilor legale indicate de parchet în faza camerei preliminare, despre care a susținut că ar fi fost încălcate de inculpații Căncescu Aristotel Adrian, Matei Gavril, Grama Lucia Cristina și S.C. Licofrig S.R.L., după care, în urma analizei efectuate, a concluzionat că acestea fie fac referire la obligații cu caracter general și nu prevăd o

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

obligație expresă, care ar fi fost încălcată în speță de inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, fie nu sunt aplicabile în speță ori nu s-a putut reține vreo încălcare a legislației în vigoare.

S-a constatat că proprietatea publică a Județului Brașov, putea fi închiriat prin hotărâre a consiliului județean, de către orice persoană fizică sau juridică, română sau străină, de către titularul dreptului de proprietate sau de administrare, prin licitație publică, în condițiile legii, proiectul de hotărâre putând fi propus de consilieri județeni, de președintele consiliului județean, de vicepreședintele consiliului județean sau de cetățeni, cu redactarea proiectului cu sprijinul secretarului unității administrative-teritoriale, apoi suspus votului majorității și, în final, după adoptare, hotărârea trebuia să fie semnată de președinte sau, în lipsa acestuia, de cel care în înlocuiește, în condițiile legii, și contrasemnată de secretarul județului.

S-a reținut că în cauză, după cum s-a arătat la reținerea stării de fapt, inițiativa adoptării hotărârii C.J a venit din partea unei societăți comerciale (S.C. Gramingo S.R.L.), care a solicitat concesionarea terenului de 110 mp, pentru construcția unei clădiri, referatul fiind întocmit de aparatul de specialitate din cadrul C.J., respectiv de Compartimentul Patrimoniu, din cadrul Direcției Investiții, Urbanism și Amenajarea Teritoriului al C.J., care însă, constatând că nu sunt îndeplinite condițiile pentru concesionare, a propus închirierea, iar propunerea de suplimentare a ordinii de zi a ședinței plenului cu acest proiect a fost formulată de către vicepreședintele C.J. – Pascu Mihai-Lucian, apoi după adoptarea cu majoritatea voturilor membrilor C.J., hotărârea a fost redactată în forma finală de către secretarul județului - martora Dumbrăveanu Maria, semnată de președintele C.J. – inculpatul Căncescu Aristotel Adrian și contrasemnată de secretarul județului - martora Dumbrăveanu Maria, și ulterior transmisă S.C.J.U. Brașov, în a cărei administrare se afla terenul.

În opinia primei instanțe, cererea inculpatei Grama Lucia Cristina de concesionare a suprafeței de teren de 110 mp a fost făcută în mod legal, având în vedere că, potrivit art. 97 alin. 2 din Legea nr. 215/2001, rep., proiecte de hotărâri pot fi propuse chiar și de cetățeni, dar și justificat, deoarece, astfel cum a rezultat din declarația martorului Secelean Florin-Liviu (f.130-137, pag.4 verso, vol.III d.f.), au fost mai multe cereri înregistrate la registratura spitalului cu privire la închirierea de terenuri din curtea spitalului, însă Comitetul Director le răspundea în sensul că proprietarul terenului este C.J. și să se adreseze acestuia.

În consecință, contrar celor susținute de parchet, în sensul că, în baza unei înțelegeri prealabile cu inculpatul Matei Gavril, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a dat dispoziții pentru întocmirea referatului formal, care să stea la baza proiectului de hotărâre, a dat dispoziții pentru suplimentarea ordinii de zi a ședinței de C.J. și a susținut propunerea în plenul C.J., pentru adoptarea Hotărârii C.J. nr. 324 din 20.06.2013, din probele dosarului nu a rezultat că între cei doi inculpați ar fi existat o înțelegere prealabilă, din declarația martorilor audiați rezultând poziția lor subiectivă, în sensul că, după începerea cercetărilor penale în cauză martorii ar fi dedus că la baza emiterii hotărârii ar fi stat o înțelegere între inculpații Căncescu și Matei, având în vedere că sunt din același partid politic și că se află în relații mai apropiate. Tot astfel, din probele dosarului menționate la analiza stării de fapt, nu a rezultat nici faptul că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian ar fi dat dispoziții pentru întocmirea referatului, pentru suplimentarea ordinii de zi a ședinței de C.J. și că ar fi susținut propunerea în plenul C.J., ci după cum s-a arătat, toate aceste demersuri au fost întreprinse la solicitarea vicepreședintelui C.J. – martorul Pascu Mihai-Lucian și al martorului Cirică Cristian Emil – directorul Direcției Tehnice a C.J., astfel cum au arătat martorele Mitarcă Maria și Dumbrăveanu Maria (f.61-63 vol.VI,197-207 vol.III d.f.), iar propunerea de suplimentare a ordinii de zi și susținerea proiectului a fost făcută de vicepreședintelui C.J. – martorul Pascu Mihai-Lucian, după cum a rezultat din declarația martorei Dumbrăveanu Maria și din procesul procesul-verbal al ședinței plenului C.J. din 20.06.2013 (f.16-28 vol.IV d.u.p. cu referire la acest aspect filele 18,24), dar și din înregistrările audio/video a lucrărilor acestei ședințe, depuse la dosar de inculpatul Căncescu Aristotel Adrian (f.90 vol.III d.f.), audiat/vizionat în ședința publică din data de 24.04.2019.

În ceea ce privește organizarea licitației publice de către S.C.J.U. Brașov, privind închirierea terenului de 110 mp, parchetul a susținut că această licitație a fost una pur formală,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

însă probele administrate, prezentate la analiza stării de fapt au contrazis susținerile parchetului, din moment ce licitația s-a desfășurat în condițiile legii, în sensul că:

- terenul de 110 mp, proprietatea Județului Brașov, făcând parte din domeniul public, potrivit legislației în vigoare, menționată mai sus, putea fi închiriată prin licitație publică, acest teren fiind în administrarea S.CJ.U. Brașov, potrivit H.C.J. Brașov nr.131/29.10.2012, chiar dacă în C.F. ca administrator era C.J. Brașov, însă înscrierile în cartea funciară nu mai au efect constitutiv de drepturi, ci doar de publicitate;

- conducerea spitalului a fost împuternicită, prin H.C.J. Brașov nr. 287/22.05.2012, să încheie contracte de închiriere pentru suprafețele de teren din domeniul public al județului, aflate în incinta acestei unități sanitare, cu persoane juridice interesate, pentru desfășurarea unor activități comerciale;

- închirierea terenului de 110 mp prin licitație publică, a fost avizat prin H.C.J. Brașov nr. 324/20.06.2013, însă această hotărâre nu instituia o obligație în sarcina spitalului, acesta putea opta să scoată sau nu la licitație terenul, fiind vorba doar de un aviz;

- la nivelul S.C.J.U. a fost desemnată o comisie de licitație, care a întocmit documentele pentru licitație, a întocmit caietul de sarcini, a făcut publicitatea licitației, prin presa locală, apoi a vândut caietul de sarcini la 4 societăți comerciale solicitante și, potrivit datei stabilite, respectiv la data de 06.09.2013, a organizat licitația cu strigare, pentru închirierea suprafeței de 110 mp și a încheiat procesul-verbal nr. 21065/06.09.2013, în care a consemnat desfășurarea licitației, persoanele juridice care au achiziționat caietul de sarcini, participanții la licitație, ofertele făcute, a realizat clasamentul ofertelor și firma câștigătoare;

- în baza procesului-verbal nr. 21065/06.09.2013, prin decizia nr. 21521/12.09.2013, conducerea spitalului a declarat ca și câștigător al licitației publice pentru închirierea suprafeței de 110 mp. S.C. Licofrig S.R.L. și a dispus ca în 5 zile să se încheie contractul de închiriere cu societatea câștigătoare, și

- în final, la data de 19.09.2013, în temeiul prevederilor Legii nr. 213/1998 și a H.C.J. Brașov nr. 287/22.05.2012, s-a încheiat contractul de închiriere cu nr. 22310 din 19.09.2013, între Spitalul Clinic Județean de Urgență Brașov, în calitate de locator, și S.C. Licofrig S.R.L. Brașov, în calitate de locatar, reprezentată de Grama Lucia Cristina, având ca obiect terenul în suprafață de 110 mp, situat în Brașov, str. calea București nr. 25-27, cu prețul chiriei de 38,5 lei/ mp/lună, pe o durată de 3 ani, începând cu data de 20.09.2013 și până la data de 20.09.2016, prevăzându-se că poate fi prelungit, prin act adițional, cu acordul expres al ambelor părți, cu minim 60 de zile înainte de expirare (f.165-167 vol.IV d.u.p.).

S-a constatat că în clauzele contractului, printre obligațiile locatarului, s-a prevăzut și obligația să nu subînchirieze, transfere sau să cesioneze drepturile dobândite prin contract altor persoane fizice sau juridice, decât cu acordul prealabil, scris al locatorului, dar și obligația să obțină avizele și autorizațiile necesare desfășurării activității specifice, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, să asigure normele în vigoare privind apărarea împotriva incendiilor și să facă dovada, la semnarea contractului, a achitării în contul S.C.J.U. Brașov a unei garanții de 3 (trei) chirii lunare, această plată fiind făcută prin Trezorerie (f.168 vol.IV d.u.p.).

Prima instanță a răspuns și la susținerile parchetului conform cărora licitația ar fi fost formală și pentru faptul că în caietul de sarcini s-a prevăzut în mod expres că închirierea terenului se face pentru desfășurarea de activități comerciale cu amănuntul, fără însă să se specifice că pentru aceasta chiriașul poate să ridice o construcție definitivă.

Sub acest aspect, pe de o parte, prima instanță a constatat că terenul închiriat era o zonă verde din curtea spitalului, ori desfășurarea oricărei activități comerciale impunea existența unei clădiri, deci implicit prin închirierea terenului, în scopul arătat, s-a acceptat edificarea unei construcții, aspect ce a rezultat și din clauza din contract, în sensul că locatorul are obligația să obțină avizele și autorizațiile necesare desfășurării activității specifice, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, dar și din art. 1 al dispozitivului H.C.J. nr. 324/20.06.2013, în care se prevede că în contractul de închiriere a terenului se vor insera clauze privind tariful chiriei/mp și plata utilităților, ori utilități au doar construcțiile.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Pe de altă parte, potrivit considerentelor hotărârii atacate, chiar şi în ipoteza în care s-ar fi produs o omisiune/nelegalitate la întocmirea caietului de sarcini, în sensul că nu s-a specificat că pe terenul scos la licitaţie chiriaşul poate să ridice o construcţie definitivă, tot nu se poate imputa acest aspect nici unui inculpat în cauză, deoarece întocmirea caietului de sarcini a fost în atribuţia exclusivă a conducerii spitalului şi a comisiei de licitaţie. Ori, în cauză nu s-a reţinut vreo culpă în sarcina funcţionarilor din spital, ci parchetul a considerat că inculpaţii Căncescu Aristotel Adrian, Matei Gavril, Grama Lucia Cristina şi S.C. Licofrig S.R.L. au săvârşit infracţiunea de abuz în serviciu, prin aceea că, după ce s-a constatat încălcarea clauzelor contractului, au făcut demersuri pentru evitarea rezilierii contractului de închiriere.

Faptul că, ulterior încheierii contractului, una din părţile contractante nu a respectat clauzele contractului, respectiv că locatara S.C. Licofrig S.R.L., cu ocazia realizării construcţiei, a depăşit suprafaţa închiriată şi a subînchiriat spaţiile comerciale din construcţia edificată, împreună cu terenul aferent şi căile de acces, fără acordul prealabil al locatorului, în opinia primei instanţe, nu poate atrage răspunderea penală, ci răspunderea contractuală a părţilor, astfel cum este stipulat şi în art. 7 din contract, şi anume rezilierea de drept a contractului, fără punere în întârziere şi fără intervenţia instanţei de judecată.

Mai mult,s-a arătat că în art. 8 al contractului de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013, s-a prevăzut că, orice litigiu, neînţelegere sau pretenţie în legătură cu acest contract, sau încălcarea, încetarea sau invalidarea acestuia va fi soluţionată pe cale amiabilă, în caz contrar, părţile se vor adresa instanţelor judecătoreşti competente.

S-a evidenţiat că, în rechizitoriu, atât la prezentarea generală a obiectului cauzei, cât şi în expunerea stării de fapt pct. I, dar şi în descrierea în drept a infracţiunilor reţinute în sarcina inculpaţilor Căncescu Aristotel Adrian (în calitate de autor), şi Matei Gavril, Grama Lucia Cristina şi S.C. Licofrig S.R.L. (în calitate de complici), parchetul, în mod constant, a susţinut că toate demersurile făcute de inculpaţi în vederea închirierii terenului, prin adoptarea unei hotărâri a C.J. şi organizarea licitaţiei, s-au desfăşurat, pe de o parte, pe baza unei înţelegeri prealabile între Căncescu şi Matei, iar pe de altă parte, datorită influenţei lor exercitată asupra funcţionarilor publici din cadrul C.J., dar şi din cadrul spitalului judeţean, ori în cauză nu există nicio probă directă care să dovedească, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpaţii trimişi în judecată ar fi luat hotărârea de a obţine terenul din curtea spitalului, cu încălcarea legii, ca urmare a intervenţiei lor pe lângă funcţionarii publici din cele două instituţii şi care şi-ar fi încălcat atribuţiile de serviciu. Astfel, din declaraţia persoanelor implicate în procedura emiterii hotărârii C.J. şi a organizării licitaţiei publice a rezultat că nici unul dintre inculpaţi nu a intervenit în vreun fel şi nu şi-a folosit influenţa în derularea procedurilor.

De altfel, s-a considerat că dacă ar rezulta această ipoteză, parchetul ar fi trebuit să reţină participaţia la infracţiunea de abuz în serviciu, sub forma complicităţii, şi faţă de alţi funcţionari publici din cadrul C.J. Braşov, respectiv din cadrul S.C.J.U. Braşov.

S-a arătat că în realitate, din probele administrate a rezultat că H.C.J. Braşov nr. 324/20.09.2013, prin care s-a avizat închirierea prin licitaţie publică a terenului de 110 mp din incinta spitalului, a fost dată cu respectarea legii, cum de altfel şi licitaţia organizată de spital, în urma căreia s-a încheiat contractul de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013 între Spitalul Clinic Judeţean de Urgenţă Braşov şi S.C. Licofrig S.R.L. Braşov, a fost organizată în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Mai mult, instanţa de fond a constatat că, în afara inculpaţilor Căncescu Aristotel Adrian şi Matei Gavril, au mai fost şi alte 26 de persoane, consilieri judeţeni, care au votat adoptarea H.C.J. Braşov nr. 324/20.06.2013, fără să ceară explicaţii sau să formuleze obiecţiuni, însă aceştia nu au fost trimişi în judecată pentru săvârşirea vreunei infracţiuni, cu toate că parchetul a susţinut că la momentul adoptării hotărârii, în cadrul Consiliului Judeţean Braşov, se ştia că Matei Gavril este beneficiarul terenului şi că acesta va construi o farmacie. Tratamentul diferenţiat aplicat acestora faţă de inculpaţi trebuie să aibă o justificare obiectivă rezonabilă. Or, în cauză nu s-a putut reţine o astfel de justificare rezonabilă în cazul inculpaţilor Căncescu Aristotel Adrian şi Matei Gavril, nefiind probe că aceştia au acţionat cu o formă de vinovăţie diferită de cea a restului consilierilor judeţeni, ori că şi-au exercitat în vreun fel influenţa

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

acestora, cu atât mai mult cu cât, hotărârea a fost adoptată cu 28 voturi, deci cu votul tuturor consilierilor prezenți, iar cei doi inculpați au avut doar câte un vot.

În ceea ce privește cel de-al doilea act material, reținut în sarcina inculpatului Căncescu Aristotel Adrian, constând în acțiunile întreprinse de acesta pentru menținerea construcției edificate de S.C. Licofrig S.R.L. şi pentru acordarea dreptului de subînchiriere acestei firme, parchetul a reținut că, după ce prin adresa nr. 7950/28.03.2014 reprezentanții S.C.J.U. Braşov au adus la cunoştința Consiliului Județean neregulile referitoare la nerespectarea suprafeței de 110 mp închiriate, pe care S.C. Licofrig S.R.L. a edificat un spațiu comercial şi pe care l-a subînchiriat, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, acționând în baza aceleaşi rezoluții infracționale pentru asigurarea folosului necuvenit inculpatului Matei Gavril, în baza înțelegerii prealabile cu acesta, a solicitat funcționarilor din aparatul administrativ al C.J. să găsească o soluție care să permită ca această construcție edificată nelegal să rămână în picioare, respectiv o soluție pentru modificarea contractului nr. 22310 din 19.09.2013 în favoarea firmei controlate de Matei Gavril, atât prin mărirea suprafeței închiriate, cât şi pentru acordarea dreptului firmei private de a subînchiria spațiul menționat, și deși nu s-a putut găsi o soluție pentru modificarea contractului în sensul solicitat, nu s-a acționat de către C.J. pentru restabilirea legalității, tocmai urmare a acestor intervenții ale inculpatului Căncescu Aristotel Adrian, astfel că în toată această perioadă inculpatul Matei Gavril a folosit terenul şi construcția edificată, subînchiriată fără drept, acțiunile derulate în acest scop continuând până la momentul formulării în mod public a acuzațiilor împotriva inculpatului Căncescu Aristotel Adrian în dosarul 49/P/2014 al DNA – Serviciul Teritorial Braşov (inculpatul fiind reținut la data de 06.10.2014 şi apoi arestat preventiv).

Nici această susținere a parchetului nu a putut fi reținută, deoarece din probele dosarului nu a rezultat că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian ar fi avut o înțelegere prealabilă cu inculpatul Matei Gavril și că ar fi solicitat funcționarilor din aparatul administrativ al C.J. să găsească o soluție care să permită ca această construcție edificată nelegal să rămână în picioare, respectiv o soluție pentru modificarea contractului nr. 22310 din 19.09.2013.

Dimpotrivă, din declarația martorelor Dumbrăveanu Maria și Crăciun Claudia Corina (f.197-207 vol.III, 121-125 vol.V d.f.), a rezultat că președintele C.J. de la aceea dată – Căncescu Aristotel Adrian le-a solicitat să găsească o soluție legală, pentru rezolvarea problemei cu privire la terenul închiriat de S.C. Licofrig S.R.L., și nu le-a cerut niciodată să facă ceva nelegal.

Faptul că după primirea adresei nr. 7950/28.03.2014 de la S.C.J.U. Braşov, prin care s-a adus la cunoştința Consiliului Județean neregulile referitoare la nerespectarea suprafeței de 110 mp închiriate, nu s-a emis de îndată un răspuns din partea C.J., nu a putut fi imputată inculpatului Căncescu Aristotel Adrian, deoarece, astfel cum s-a arătat la reținerea stării de fapt, în perioada primăvara 2014-vara anului 2015 au avut loc mai multe întâlniri între reprezentanții S.C.J.U. Brașov și ai C.J. Brașov, dar și avocații S.C. Licofrig S.R.L., pentru găsirea unei soluții legale, scop în care, în această perioadă, au avu loc mai multe întâlniri între juriștii celor două instituții, dar și funcționarii din cadrul Direcției de Patrimoniu a C.J., precum și avocatul S.C. Licofrig S.R.L. – Țărmure Marius Tiberiu (f.136-138 vol.VI d.f.), la aceste întâlniri, din partea conducerii C.J. Brașov participând de obicei vicepreşedintele Pascu Mihai-Lucian. Mai mult, aceste întâlniri au continuat și după data de 06.10.2014, când inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a fost suspendat din funcția de președinte al C.J., astfel că un prim răspuns scris din partea consiliului județean a fost trimis spitalului abia la data de 29.05.3015, prin care i s-a solicitat să verifice dacă chiriașul a respectat clauzele din caietul de sarcini, ce a stat la baza încheierii contractului de închiriere nr. 22310/10.09.2013, și un răspuns ferm, prin care C.J. a comunicat spitalului faptul că în caz de nerespectare a clauzelor contractelor, în baza art. 16 din contract, au competența de a proceda la rezilierea contractului de închiriere, a fost transmis doar la data de 15.07.2015 (f.247,32 vol.IV d.u.p.). Ori, dacă s-ar accepta această ipoteză, a vinovăției inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, pentru inacțiune, în vederea rezilierii contractului de închiriere, atunci ar trebui ca și conducerea C.J. de după data de 06.10.2014 să fie acuzată de aceeași faptă, ceea ce nu s-a întâmplat în cauză, cu toate că acest dosar a fost instrumentat doar în toamna

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

anului 2016, când aceste aspecte erau cunoscute organelor de cercetare penală și se impunea un tratament.

S-a reținut că doar după acest răspuns, la data de 30.07.2015, spitalul, în calitate de locator, a început procedura rezilierii contractului de închiriere, procedură care a fost finalizată doar la data de 24.12.2015, când prin Hotărârea Comitetului Director nr. 91/24.12.2015, s-a aprobat rezilierea contractului și notificarea chiriașului să predea terenul în starea inițială (f.73 vol.IV d.u.p.).

Având în vedere că S.C. Licofrig S.R.L. nu a fost de acord cu rezilierea contractului (f.48-49 vol.IV d.u.p.), S.C.J.U. Brașov a formulat acțiune în justiție, pentru evacuarea locatarului (f.50-52 vol.IV d.u.p), astfel că activitatea în clădirea edificată s-a desfășurat până expirarea contractului – 20.09.2016, când clădirea a fost împrejmuită, pentru a se interzice accesul în aceasta (f.130-137 vol.III d.f.).

Un alt argument al parchetului în susținerea nelegalității emiterii H.C.J. nr. 324/20.06.2016 a fost acela că nu s-a urmărit punerea în valoare a unui bun proprietate publică, care să fie utilizat pentru utilitate publică, ci favorizarea intereselor private ale unui consilier județean, având în vedere scopul real urmărit prin adoptarea hotărârii, respectiv edificarea unei construcții definitive, spațiu comercial, în folosul lui Matei Gavril, cauza fiind ilicită, terenul proprietate publică neputând fi închiriat pentru acest scop.

Nici această susținere a parchetului nu a putut fi primită, având în vedere că prin adoptarea H.C.J. Brașov nr. 324/20.06.2016, prin care s-a avizat închirierea terenului, s-a urmărit punerea în valoare a terenului, respectiv obținerea de venituri, atât în favoarea spitalului, cât și în favoarea consiliului județean – instituții publice, din chiria percepută, pentru un teren, zonă verde, care până atunci nu era exploatată, deci nu aducea nici un venit, astfel că nu s-a produs nici o pagubă prin adoptarea hotărârii C.J. și încheierea contractului de închiriere, dimpotrivă, firma Licofrig S.R.L. a achitat chiria atât pentru terenul închiriat, cât și pentru spațiul ocupat fără titlu. Sub acest aspect, din declarația Directorului financiar-contabil al spitalului – martorului Rusu Bogdan-Aurelian (f.34-36 pag.3 vol.VI d.f.) a rezultat că spitalul a încasat lunar, cu titlu de chirie, în jur de 5.000 lei, sume din care, începând din 2015, au fost virate în contul C.J. 50%, precum și faptul că, în decurs de 3 ani, veniturile obținute din acest contract s-au ridicat la suma de aproximativ 180.000 lei. Sumele plătite de S.C. Licofrig S.R.L. și încasate de S.C.J.U. Brașov, au rezultat și din nota de ședință și Fișa client S.C. Licofrig S.R.L. + facturi, depuse la dosar de S.C.J.U. Brașov, respectiv suma de 173.580 lei (f.73 vol.I, 39-43, 44-95 vol.II d.f.).

Parchetul a mai susținut că, prin această „afacere" desfășurată, inculpații Căncescu Aristotel Adrian și Matei Gavril au prejudiciat spitalul și prin aceea că încă din anul 2013 se făceau demersuri pentru extinderea unității spitalicești și nu s-a emis autorizație de construire din cauza existenței clădirii aparținând inculpatei S.C. Licofrig S.R.L.

Nu a putut fi primită această susținere a parchetului, având în vedere că din declarațiile martorilor Albotă Adrian (f.9-11 p.3,4 vol.IV d.f.), Secelean Florin-Liviu (f.130-137 p.4 vol.III d.f.), Rusu Bogdan-Aurelian (f.34-36 p.2,3 vol.VI d.f.) a rezultat că încă din anul 2008 au fost lucrări de renovare a spitalului și urma ca după renovare să se facă o extindere, însă această extindere nu viza suprafața de teren închiriată. Martorul Albotă Adrian a arătat că, pentru renovarea aripii mici a spitalului, I.S.U. a impus schimbarea unor uși, inclusiv montarea unei scări de incendiu exterioară, care trebuia realizată undeva în colțul clădirii unde se afla și farmacia, însă nu știe dacă ajungea pe acel teren sau lângă farmacie, dar această problemă urma să se rezolve doar după renovare, care a început în vara anului 2017. Martorul a mai declarat că, în anul 2013 nu exista un proiect de extindere, erau doar niște idei ale conducerii spitalului, și doar în toamna anului 2015 a fost demarat un proiect de extindere a spitalului, care viza zona spre poarta spitalului și pe lângă bucătăria acestuia și nu zona unde a fost construită farmacia.

Mai mult, din adresa nr. Ad. 10656/26.09.2016 emisă de Primăria Mun. Brașov (f.5 vol.III d.f.) a rezultat că doar la data de 11.08.2016 s-a solicitat de către C.J. Brașov emiterea autorizației de construire pentru consolidarea și reamenajarea S.C.J.U. Brașov – Pavilionul Central, când s-a constatat că pe amplasamentul pe care se realizează extinderea imobilului existent cu corpul scării de evacuare pentru situații de urgență este afectat integral de construcția

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

autorizată pe perioada de valabilitate a contractului de închiriere încheiat de spital cu S.C. Licofrig S.R.L., respectiv de 3 ani, care a expirat la data de 20.09.2016, și în consecință, pentru emiterea autorizației de construire, s-a solicitat depunerea procesului-verbal de dezafectare a construcției, expertiza tehnică pentru consolidarea și reamenajarea S.C.J.U. Brașov fiind efectuată tot în anul 2016 (f.7-10 vol.III d.f.). Deci, nu s-a putut susține că realizarea farmaciei ar fi prejudiciat spitalul.

Referitor la susținerea parchetului că terenul proprietate publică nu putea fi închiriat pentru acest scop, respectiv pentru edificarea unei construcții definitive – spațiu comercial, pentru realizarea de venituri din activități comerciale, prima instanță a constatat că, pe de o parte, dispozițiile legale menționate mai sus nu interzic închirierea, dimpotrivă potrivit art. 14 alin. 1 din Legea nr. 213/1998 închirierea bunurilor proprietate publică a unităților administrative-teritoriale se aprobă prin hotărâre a consiliului județean, iar contractual de închiriere trebuie să cuprindă clauze de natură să asigure exploatarea bunului închiriat, potrivit specificului acestuia, apoi alin. 2 al aceluiași articol prevede că, contractul de închiriere se poate încheia cu o persoană fizică sau juridică, română sau străină, de către titularul dreptului de proprietate sau de administrare.

Apoi, s-a arătat că art. 15 din Legea nr. 213/1998, prevede că închirierea bunurilor proprietate publică se face prin licitație publică, în condițiile legii, și potrivit art. 16 alin. 1 și 2 din Legea nr. 213/1998, sumele încasate din închirierea bunurilor proprietate publică se fac, după caz, venit la bugetul de stat sau la bugetele locale, iar în cazul în care contractual de închiriere se încheie de către titularul dreptului de administrare, acesta are dreptul să încaseze din chirie o cotă-parte între 20-50%, stabilită prin hotărâre a consiliului județean, prin care s-a aprobat închirierea.

În ceea ce privește susținerea că pe terenul închiriat s-ar fi edificat o construcție definitivă, instanța a constatat că probele dosarului dovedesc contrariul, aspect analizat la punctul următor.

Văzând cele de mai sus, instanța de fond a constatat că prin acțiunile inculpatului Căncescu Aristotel Adrian întreprinse în vederea adoptării H.C.J. nr. 324/20.06.2013, respectiv pentru rezolvarea problemelor ivite cu ocazia derulării contractului de închiriere, nu a fost încălcată nici o dispoziție legală și nici nu s-a produs vreo pagubă, în consecință, a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, în formă continuată, reținută în sarcina acestuia.

Nefiind comise acte nelegale de către președintele C.J. Brașov – inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, care a supus votului plenului C.J. din 20.06.2013 suplimentarea ordinii de zi, cu propunerea formulată de vicepreședintele Pascu Mihai, apoi a pus în discuția plenului și a supus la vot proiectul de hotărâre și, în final, a semnat Hotărârea C.J. nr. 324/20.06.2013, și nu în ultimul rând a dat dispoziții funcționarilor din cadrul C.J. în vederea soluționării legale a neregulilor ivite cu ocazia derulării contractului de închiriere, nu s-a putut reține nici infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu, pentru actele de ajutor sau înlesnire a acestora, comise de inculpații Matei Gavril, Grama Lucia Cristina și S.C. Licofrig S.R.L.

În consecință, văzând că toate actele întreprinse de inculpați în legătură cu emiterea H.C.J. Brașov nr. 324/20.06.2013, organizarea licitației și încheierea contractului de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013, precum și în derularea acestuia, au fost acte făcute în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, instanța de fond a dispus achitarea pentru infracțiunea de abuz în serviciu reținută, în forma autoratului, în sarcina inculpatului Căncescu Aristotel Adrian și, în forma complicității, în sarcina inculpaților Matei Gavril, Grama Lucia Cristina și S.C. Licofrig S.R.L.

Nu s-a putut reține ca temei al achitării dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, astfel cum a solicitat inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, având în vedere că inculpatul a săvârșit acte materiale ale unor fapte, care însă nu sunt prevăzute de legea penală. Astfel, pentru reținerea dispozițiilor art. 16 lit. a Cod procedură penală, ar fi trebuit să rezulte că inculpatul nu a comis nici un act al vreunei fapte, nici măcar al unei fapte legale, respectiv că nu s-a petrecut nimic în realitate.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

2. ***Referitor la infracțiunea de abuz în serviciu, reținută în forma autoratului în sarcina inculpaților Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese și Sfarghiu Tudor Octavian, și în forma complicității în sarcina inculpaților Matei Gavril, Grama Lucia Cristina și S.C. Licofrig S.R.L., în legătură cu emiterea autorizației de construire nr. 723 din 07.11.2013,*** instanța a redat acuzațiile formulate de parchet împotriva acestora, după care a constatat că materialul probator nu confirmă săvârșirea de către susnumiți a acestei infracțiuni.

Astfel, analizând textele legale presupus a fi încălcate de inculpații Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese, Sfarghiu Tudor Octavian, Matei Gavril, Grama Lucia Cristina și S.C. Licofrig S.R.L, prima instanță a reținut că acestea fie au fost respectate, contrar susținerilor acuzației, fie nu sunt incidente în speță.

Văzând probele administrate în cauză, raportate la aceste dispoziții legale, s-a constatat că autorizația de construire a fost emisă cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege, fiind depuse toate documentele prevăzute de art. 7 alin. 1 din Legea nr. 50/1991, rep., mai mult, parchetul nici nu a susținut lipsa vreunui document.

Și în final, s-a reținut că inculpații Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese, Sfarghiu Tudor Octavian, Matei Gavril, Grama Lucia Cristina și S.C. Licofrig S.R.L., sunt acuzați că ar fi încălcat dispozițiile art. 13 alin. 2 din Legea nr. 50/1991, rep., potrivit cărora „Terenurile aparținând domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale se pot concesiona numai în vederea realizării de construcții sau de obiective de uz și/sau de interes public, cu respectarea documentațiilor de urbanism aprobate potrivit legii.”.

Nici acest text legal nu a putut fi imputat a fi fost încălcat de inculpați, din moment ce se referă la concesionarea terenurilor, aparținând domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale în vederea realizării de construcții sau de obiective de uz și/sau de interes public, ori în speță, este vorba de emiterea unei autorizații de construire pe un teren închiriat.

S-a considerat a fi adevărat că în certificatul de urbanism nr. 2452 din 01.10.2013, întocmit de inculpata Rad Emese și semnat de șeful de serviciu – inculpata Dumitrescu Maria, de arhitectul șef – martora Manolache Marilena, de secretarul primăriei – inculpatul Paraschiv Nicolae și în final de primarul Mun. Brașov – inculpatul Scripcaru George, la regimul juridic al imobilului s-a trecut proprietate particulară (f.6-7,8-9 vol.VI d.u.p.), cu toate că din extrasul C.F. al imobilului rezulta că este proprietatea Județului Brașov și face parte din domeniul public (f.9-11 vol.IV d.u.p.), cu toate acestea, nu s-a putut reține că prin aceasta s-ar fi săvârșit o faptă penală, având în vedere că, potrivit art. 26 alin. 1 lit. h din Legea nr. 50/1991, rep., emiterea de certificate de urbanism cu date eronate, constituie contravenție și se sancționează cu amendă.

Parchetul a mai susținut că S.C. Licofrig S.R.L. Brașov nu îndeplinea condițiile prev. de art. 1, art. 7 și art. 13 din Legea nr. 50/1991, pentru obținerea autorizației de construire, respectiv nu era titularul dreptului real de proprietate publică și bunul făcea parte din domeniul public al U.A.T. jud. Brașov, precum și faptul că, potrivit legii, autorizația de construire pe domeniul public poate fi emisă doar concesionarului și numai în vederea realizării unei construcții de uz și/sau interes public, condiție pe care inculpata Licofrig S.R.L. nu o îndeplinea, având doar un drept de locațiune pe teren, în baza unui contract de închiriere pe o durată de 3 ani, iar construcția pe care dorea să o realizeze era de interes privat, respectiv desfășurarea de activități comerciale, dar și faptul că, potrivit dispozițiilor din Legea nr. 50/1991, coroborate cu prevederile art. 866 Cod civil, autorizația se emite titularului de proprietate sau unui drept real, pe care inculpata Licofrig S.R.L. nu îl avea.

Această susținere a parchetului nu a putut fi reținută, fiind combătută chiar de dispozițiile legale din actele normative invocate de acesta si redate și în cuprinsul hotărârii atacate.

S-a considerat a fi adevărat că nici în corpul Legii nr. 50/1991, rep., și nici în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, aprobată prin Ordinul nr. 839/12.10.2009 al ministrului dezvoltării regionale și locuinței nu este prevăzut, în mod expres, pe numele cui se eliberează autorizația de construire, însă, în Anexa 2 a Legii nr. 50/1991, rep., privind definirea

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

unor termeni de specialitate utilizați în cuprinsul legii, anexă care, potrivit art. 47 din Legii nr. 50/1991, rep., face parte integrantă din această lege, prevede cine are drept de execuție a lucrărilor de construcții.

Văzând aceste dispoziții legale, s-a constatat că pe terenul din incinta spitalului, pe care s-a realizat construcția, deci pentru care s-a solicitat autorizația de construire, S.C. Licofrig S.R.L. avea un drept de creanță dobândit prin contractul de închiriere (locațiune) nr. 22310 din 19.09.2013, deci, fiind locator, potrivit pct. 2 enunțat, S.C. Licofirg S.R.L., avea dreptul de a obține autorizația de construire, cu condiția ca aceea construcție să fi avut caracter provizoriu și să fi obținut acordul expres al proprietarului de drept.

Pentru a stabili dacă, în cauză, erau sau nu îndeplinite cele două condiții, care să fi permis firmei Licofrig S.R.L. să obțină autorizația de construire, instanța de fond, pe baza probelor din dosar, raportat la legislația în vigoare, a procedat la clarificarea noțiunii de construcție cu caracter provizoriu și caracterul construcției care a fost avut în vedere la emiterea autorizației de construire nr. 723/07.11.2013.

Astfel, sub aspectul legislației, prima instanță a reținut dispozițiile art. 3 alin. 1 lit. h din Legea nr. 50/1991, rep, și ale Anexei 2 la aceeași lege privind definirea unor termeni de specialitate utilizați în cuprinsul legii, cum ar fi noțiunile de clădiri de importanță redusă și construcții cu caracter provizoriu.

Văzând aceste reglementări, raportate la probele dosarului, instanța a constatat că, din documentația depusă de S.C. Licofrig S.R.L., rezultă că cererea pentru emiterea autorizației de construire (f.22-25 vol.VI d.u.p.) a fost formulată în numele societății, prin Grama Lucia Cristina, în calitate de beneficiar, pentru construcția unui spațiu comercial, regim înălțime P (farmacie, magazin mixt) și potrivit declarației proiectantului - martorul Gubernat Adrian (f.144-145 vol.VI d.f.), a fost completată și semnată de acesta în numele firmei de proiectare S.C. Dio Proiect Construct S.R.L., cererea fiind depusă la Primăria Mun. Brașov la Centrul de Informare al Primăriei Brașov, de către martorul Poverlovici Eugen, care era inginer topograf, astfel cum o recunoaște acesta (f.139-141 vol.VI d.f.), fiind înregistrat sub nr. 80492/30.10.2013.

Au fost enumerate expres documentele depuse alăturat cererii care, potrivit art. 5 alin. 3 din Legea nr. 50/1991, rep., fac parte din autorizația de construire și s-a constatat că, față durata contractului de închiriere de 3 ani, scopul realizării construcției – spațiu comercial (farmacie, magazin mixt) și potrivit caracteristicilor clădirii: mărime –lungime/lățime, materiale folosite, modalitate de realizare a construcției – fundație, stâlpii de susținere, acoperișul, pereții, etc. și modalitate de asamblare, reprezintă o construcție provizorie, în sensul reglementărilor legale invocate.

Astfel, au fost descrise detaliat materialele folosite la edificarea construcției, avându-se în vedere memoriului tehnic de arhitectură și a planșele anexate (f.55-58,59,110-112 vol.VI d.u.p.).

Faptul că această construcție era una provizorie a rezultat și din declarațiile martorilor audiați în cauză, care au avut vreo contribuție în proiectarea și realizare ei, respectiv: Muntean Andrei (f.8-11 vol.V d.f.), Leru Leonardo (f.127-128 vol.V d.f.), Maier Valeriu (f.47-48 vol.VI d.f.), Gubernat Adrian (f.144-145 vol.VI d.f.), Poverlovici Euge (f.139-141 vol.VI d.f.) și Danciu Marian-Constantin (f.142-143 vol.VI d.f.), care au apreciat că era o construcție provizorie, pentru că era ușor demontabilă, fiind cu structură metalic, învelitoarea din tablă și închiderea din panouri.

S-a arătat că în acest sens a declarat și martora Manolache Marilena – arhitectul șef din cadrul Primăriei mun. Brașov (f.73-75 vol.VI d.f.), care a semnat certificatul de urbanism solicitat de S.C. Licofrig S.R.L. Astfel, a arătat că dacă era vorba de construcție provizorie trebuia menționat acest aspect și pe autorizația de construire, însă, în raport de modul în care este definită construcția provizorie în legislația în vigoare, respectiv că este pe o durată de timp limitată, și în cauză fiind vorba de un contract de închiriere pe 3 ani, iar în autorizație s-a menționat că vor fi respectate condițiile din avize și acorduri, a apreciat că se subînțelegea că durata construcției este de 3 ani. Astfel, a arătat că nu era vorba de o construcție definitivă, din moment ce contractul de închiriere era pe 3 ani, iar Legea nr. 50/1991 prevede că o construcție provizorie se poate demonta ușor, pentru a aduce terenul la starea inițială, iar din documentație

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

rezulta că era o construcție metalică, cu stâlpi, prinzi și panouri de închidere, care se demontează în scurt timp, fiind prinse pe buloane sau sudură. Tot martora a arătat că după audierea ei la D.N.A. a citit din nou legislația cu privire la construcțiile provizorii, respectiv realizate pe o anumită perioadă de timp și ușor demontabilă și răsfoind documentația depusă și ea ar fi apreciat că este o construcție ușor demontabilă și ar fi semnat autorizația de construire.

Aceste aspecte au fost susținute și de inculpații Dumitrescu Maria (f.125-129 vol.III d.f) și Sfarghiu Tudor-Octavian (f.102-104 vol.III d.f.).

În consecință, contrar susținerii parchetului, instanța de fond a constatat că, în temeiul legislației în vigoare, S.C. Licofrig S.R.L. avea dreptul să solicite emiterea autorizației de construire pentru realizarea spațiului comercial, astfel cum este reglementat în art. 61 alin. 2 din Ordinul nr. 839/12.10.2009 enunțat mai sus, potrivit căreia pe terenuri aparținând domeniului public persoanele fizice sau juridice pot realiza, în interes privat, numai construcții cu caracter provizoriu, autorizate în condițiile legi, pe amplasamente stabilite în baza reglementărilor documentațiilor urbanistice aprobate.

Totodată, s-a reținut că parchetul a mai reținut în sarcina inculpaților Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese și Sfarghiu Tudor Octavian, faptul că aceștia au emis autorizația de construire nr. 723 din 07.11.2013 pe numele altei persoane decât cea care a făcut cererea, respectiv pe numele Consiliului Județean Braşov, menționat ca titular al autorizației, în lipsa unei cereri din partea acestuia și cunoscând faptul că S.C. Licofrig S.R.L. este titularul unui drept de închiriere a unei suprafețe de teren proprietate publică, iar la obiectul contractului nu era specificat dreptul de construire, producând prin aceasta o vătămare intereselor publice ale U.A.T.J. Brașov și S.C.J.U. Brașov (prin lipsa de folosința a terenului) și un folos necuvenit în beneficiul lui Matei Gavril, S.C. Licofrig S.R.L. și Grama Lucia Cristina, constând în edificarea construcției pe domeniul public.

Prima instanță a apreciat că susținerea parchetului este eronată.

Astfel, s-a constatat că, potrivit caietului de sarcini emis de S.C.J.U. Brașov (f.119-120 vol.IV d.u.p.), închirierea terenului de 110 mp s-a făcut pentru desfășurarea de activități comerciale cu amănuntul, care presupunea existența unei clădiri, ori terenul închiriat era o zonă verde, cu vegetație, astfel că nu s-a putut susține că la încheierea contractului nu s-a avut în vedere realizarea unei construcții. Mai mult, potrivit art. 4 lit. e din contract, locatara S.C. Licofrig S.R.L. avea obligația să obțină avizele și autorizațiile necesare desfășurării activității specifice, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, ceea ce presupune existența unei clădiri, în caz de lipsă, realizarea ei.

Tot aici, s-a menționat că legislația română în domeniu, respectiv Legea nr. 50/1991, rep., și Ordinul nr.839/12.10.2009, folosește termenii ca autorizație de construcție, avize și acorduri, certificat de urbanism, etc. (de exp.art.1,3,4,5,6,7, din lege, art.19-27,30,31,35-41,42-44,48-54 din ordin) acești termeni fiind definite în Anexa 2 la Legea nr. 50/1991, iar singurul act care permite realizarea unei construcții este autorizația de construire, fiind definită ca „Actul de autoritate al administrației publice locale – consilii județene și consilii locale municipale, orășenești și comunale -, pe baza căruia se pot realiza lucrările de construcții.“. Deci, s-a considerat a fi evident că la încheierea contractului de închiriere s-a avut în vedere realizarea unei construcții, pentru care era nevoie să se solicite autorizație de construire, precum și avizele necesare emiterii acesteia, sarcină ce a revenit chiriașului/locatarei, în caz contrar nu se foloseau aceste noțiuni.

Mai mult, văzând că prin Hotărârea C.J. Brașov nr. 287/22.05.2012 spitalul a fost împuternicit să încheie contracte de închiriere pentru suprafețele de teren din domeniul public al județului, aflate în incinta spitalului, cu persoane juridice interesate să desfășoare activități comerciale, după obținerea avizelor, precum și clauza din contract, potrivit căreia locatara era obligată să obțină avizele și autorizațiile necesare desfășurării activității specifice, raportat la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 50/1991, rap. la art. 44 alin. 1 și 2 din Ordinul nr. 839/12.10.2009, care prevăd că solicitarea emiterii autorizației de construire poate fi făcută direct de titularul unui drept real asupra terenului, sau de investitor, instanța a apreciat că S.C. Licofrig S.R.L. a avut acceptul expres de a solicita emiterea autorizației de construire, atât al proprietarului terenului

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Județul Brașov, prin administratorul Consiliul Județean Brașov, care a transferat acest accept/acord către S.C.J.U. Brașov prin Hotărârea C.J. Brașov nr. 287/22.05.2012.

Tot aici, s-a reținut că trebuie să se facă distincție, astfel cum o face și legea, între persoana fizică sau juridică care poate solicita emiterea autorizației și persoana/entitatea în favoarea căreia se emite această autorizație. Așa fiind, văzând că S.C. Licofrig S.R.L., în calitate de investitor/locatar, avea dreptul să solicite autorizația de construire, iar proprietarul terenului este Județul Brașov, aflat în administrarea C.J. Brașov, instanța de fond a apreciat că în mod legal funcționarii publici din cadrul Primăriei Brașov au emis autorizația pe numele administratorului de drept al terenului.

Sub aspectul lipsei mențiunii din cuprinsul autorizației a caracterului provizoriu al construcției, s-a arătat că dispozițiile art. 48 alin. 3 și 4 din Ordinul nr. 839/12.10.2009 îi obliga pe funcționari să insereze această mențiune.

Cu toate acestea, această omisiune nu a putut fi reținută în sarcina inculpaților ca o faptă penală, din moment ce din documentația tehnică depusă și contractul de închiriere a rezultat că această construcție este una provizorie și durata de existență este de 3 ani, termen pentru care terenul a fost închiriat.

Parchetul a mai susținut că între documentele depuse de inculpata S.C. Licofrig S.R.L. pentru autorizarea construcției nu se regăsește un plan de situație actual și un plan de amplasament, pentru localizarea reală a imobilului, astfel au fost nesocotite condițiile din certificatul de urbanism și art. 7 din Legea nr. 50/1991.

Și această susținere a parchetului a fost contrazisă de probele din dosar, având în vedere că în documentația depusă pentru autorizarea executării construcției se află atât planul de situație, cât și planul de încadrare în zonă și planșe cu ridicare topo pentru zonă, precum și descrierea topografică a punctului geodezic (f.41 și urm.,77-79,82,83-87,88-104 vol.VI d.u.p.).

Parchetul a mai susținut că după ridicarea construcției nu s-a întocmit proces-verbal de recepție finală a construcției, obligatoriu pentru darea în funcțiune şi nu s-a întreprins nici un demers pentru intrarea în legalitate de către funcționarii din Primăria Braşov, deşi construcția nu a respectat proiectul şi limitele autorizării.

Această susținere a parchetului a fost întemeiată, având în vedere că, potrivit art. 76 alin. 1 lit. c și alin. 2 din Ordinul nr. 839/12.10.2009, investitorul/beneficiarul era obligat să anunțe finalizarea lucrărilor și tot din grija acestuia trebuia să se facă operațiunile de punere în funcțiune a obiectivului de investiții, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Tot astfel, având în vedere că investitorul S.C. Licofrig S.R.L. nu a respectat proiectul care a stat la baza autorizării construcției, depășind suprafața și dimensiunile construcției autorizate, potrivit art. 54 alin. 2 din Ordinul nr. 839/12.10.2009, era obligată să solicite emiterea unei noi autorizații de construire. Însă, s-a arătat că încălcarea acestor obligații, potrivit art. 26 lit. b și j din Legea nr. 50/1991, constituie contravenții și se sancționează cu amendă contravențională.

Și în final, nu a putut fi reținută nici susținerea parchetului în sensul că autorizația de construire ar fi fost emisă în condiții de nelegalitate la solicitarea inculpatului Matei Gavril și că funcționarii publici ar fi cunoscut relația acestuia cu inculpatul Scripcaru George şi cu inculpata Dumitrescu Maria, care de asemenea ar fi solicitat colegilor emiterea acestei autorizații, având în vedere că din declarațiile inculpaților, funcționari din cadrul Primăriei Brașov, dar și a martorilor Poverlovici Eugen și Bodor Eniko – inspector din cadrul serviciului (f.139-141 vol.VI, 31 vol.IV d.f.), nu a rezultat că inculpatul ar fi intervenit în vreun fel în această procedură.

S-a avut în vedere că, în cauză, nu s-a probat faptul că funcționarii Primăriei Municipiului Brașov – inculpații Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese și Sfarghiu Tudor Octavian, ar fi încălcat vreo dispoziție legală prin emiterea autorizației de construire (iar neregulile constatate sunt prevăzute ca și contravenții) și nici faptul că ar fi produs vreo pagubă sau vreo vătămare intereselor S.C.J.U. Brașov sau U.A.T.J. Brașov ori un folos necuvenit S.C. Licofrig S.R.L. prin emiterea autorizației de construire, deoarece societatea a închiriat și a realizat construcția conform caietului de sarcini, pentru desfășurarea de activități

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

comerciale şi implicit pentru realizarea de venituri, obiectiv urmărit de oricare societate comercială.

Nefiind comise acte nelegale de către funcţionarii Primăriei Municipiului Braşov – inculpaţii Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese şi Sfarghiu Tudor Octavian, nu s-a putut reţine nici infracţiunea de complicitate la această infracţiune de abuz în serviciu, de care sunt acuzaţi inculpaţii Matei Gavril, Grama Lucia Cristina şi S.C. Licofrig S.R.L.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală instanţa de fond a dispus achitarea tuturor inculpaţilor trimişi în judecată pentru această infracţiune de abuz în serviciu, în calitate de autori sau de complici, deoarece faptele comise de aceştia nu sunt prevăzute de legea penală.

Nu s-a putut reţine ca temei al achitării dispoziţiile art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, astfel cum au solicitat inculpaţii Scripcaru George, Paraschiv Nicolae şi Sfarghiu Tudor Octavian având în vedere că inculpaţii au săvârşit acte materiale ale unor fapte, care însă nu sunt prevăzute de legea penală. Astfel, pentru reţinerea dispoziţiilor art. 16 lit. a Cod procedură penală, ar fi trebuit să rezulte că inculpaţii nu au săvârşit nici un act al vreunei fapte, nici măcar al unei fapte legale, respectiv că nu s-a petrecut nimic în realitate.

În ceea ce priveşte latura civilă a cauzei, prima instanţă a constatat că în faza urmăririi penale s-a constituit parte civilă în cadrul procesului penal U.A.T. Judeţul Braşov, prin Consiliul Judeţean Braşov, cu suma de 71.148 lei, faţă de persoanele responsabile de producerea acestui prejudiciu, reprezentând contravaloarea lipsei de folosinţă a terenului cu care s-a depăşit suprafaţa închiriată de către S.C. Licofrig S.R.L., respectiv de 56 mp, calculată pentru perioada 01.01.2014-23.09.2016, cu valoarea închirierii de 38,5 lei/mp/lună (f.352-353 vol.III d.u.p.).

În instanţă, anterior începerii cercetării judecătoreşti, prin cererea nr. Ad.10625 din data de 12.09.2017 (f.81-83,104-106,107-150 vol.I d.f), partea civilă U.A.T. Judeţul Braşov, prin Consiliul Judeţean Braşov, şi-a precizat cererea de constituire de parte civilă, majorându-şi pretenţiile la suma de 131.008,29 lei, plus majorări de întârziere de 1%, calculate pe fiecare lună sau fracţiune de lună, începând cu data scadentă a plăţilor şi până la data stingerii sumei datorate, din care suma de 77.148 lei reprezintă lipsa de folosinţă a terenului în suprafaţă de 56 mp ocupat fără titlu, 8.333,33 lei reprezintă contravaloarea serviciilor de întocmire a documentaţiei tehnice pentru desfiinţarea construcţiei edificată în baza autorizaţiei de construire nr. 723/07.11.2013 în incinta S.C.J.U. Braşov, şi suma de 45.526,96 lei contravaloarea lucrărilor pentru desfiinţarea acestei construcţii.

Prin aceeaşi cerere, partea civilă a arătat că, la acel moment, nu a putut preciza persoanele împotriva cărora s-a constituit parte civilă, care este o chestiune de fond, urmând ca în cazul în care instanţa va aprecia că pretenţiile sunt întemeiate, să stabilească în sarcina cărui inculpat incumbă aceste despăgubiri.

Tot în faza urmăririi penale, s-a constituit parte civilă în cauză şi Spitalul Clinic Judeţean de Urgenţă Braşov, cu suma de 34.716 lei, reprezentând diferenţa dintre chiria datorată pe baza contractului de închiriere şi total plăţi efectuate cu acest titlu, respectiv 36 luni x 5.786 lei = 208.296 lei – 173.580 lei plăţi efectuate până la data de 20.09.2016, rezervându-şi dreptul de a se constitui parte civilă şi pentru alte eventuale sume ce ar rezulta din închirierea către alţi chiriaşi, ori cheltuieli ocazionate cu readucerea terenului la starea iniţială (f.357 vol.III d.u.p.).

În faţa instanţei, prin adresa nr. 34579/11.10.2017, partea civilă Spitalul Clinic Judeţean de Urgenţă Braşov a comunicat că îşi menţine constituirea de parte civilă formulată în faza urmăririi penale împotriva inculpatei S.C. Licofrig S.R.L., respectiv cu suma de 34.716 lei, care reprezintă diferenţa dintre chiria datorată şi suma achitată + penalităţi de întârziere, conform prevederilor contractului.

Totodată, partea civilă a arătat că se constituie parte civilă şi cu totalul chiriei încasate de inculpata S.C. Licofrig S.R.L. prin subînchirierea, fără drept, către terţe persoane (comercianţi) a spaţiului, însă nu a putut preciza aceste sume, deoarece nu a avut acces la contractele de subînchiriere (f.73-,74-76 vol.I d.f.).

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Însă, văzând soluțiile de achitare pronunțate față de toți inculpații din cauză, în temeiul art. 396 alin. 5 Cod procedură penală, art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală, respectiv că faptele pentru care inculpații au fost trimiși în judecată nu sunt prevăzute de legea penală, în consecință, în baza art. 397 alin. 1 şi 5 Cod procedură penală, cu aplicarea art. 25 alin. 1 şi 5 Cod procedură penală, instanța a lăsat nesoluționate acțiunile civile formulate de părțile civile U.A.T. Județul Braşov, prin Consiliul Județean Braşov, şi Spitalul Clinic Județean de Urgență Braşov, nemaiavând nici un temei legal de analiză şi apreciere asupra acestui aspect.

Așa fiind, văzând că în conformitate cu dispozițiile art. 397 alin. 5 Cod procedură penală, în cazul în care, potrivit dispozițiilor art. 25 alin. 5 Cod procedură penală, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, măsurile asigurătorii se mențin, s-a dispus în acest sens.

Astfel, s-a constatat că, în speță, în faza urmăririi penale, prin ordonanțele procurorului din datele de 19.09.2016 şi 30.09.2016, în temeiul art. 20 din Legea nr. 78/2000, s-a dispus măsura asigurătorie a popririi asupra conturilor inculpaților Căncescu Aristotel Adrian, Matei Gavril, Grama Lucia-Cristina şi S.C. Licofrig S.R.L. Braşov, până la concurența sumelor de câte 78.000 euro (echivalentul în lei) în vederea confiscării, însă văzând că acțiunile civile formulate de cele două părți civile au fost lăsate nesoluționate, instanța de fond a menținut măsurile asigurătorii dispuse în cauză, pentru a garanta repararea eventualei pagube produse.

De asemenea, s-a făcut aplicarea art. 146 al. 3 Cod procedură penală.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel, în termen, D.N.A. – Serviciul Teritorial Braşov şi inculpata Grama Lucia Cristina.

Apelul *D.N.A. – Serviciul Teritorial Braşov* vizează netemeinicia hotărârii primei instanțe sub aspectul greşitei achitări a inculpaților Căncescu Aristotel Adrian, Matei Gavril, Grama Lucia Cristina, SC Licofrig SRL, Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Rad Emeşe, Paraschiv Nicolae şi Sfarghiu Tudor Octavian.

În primul rând, referitor la soluția de achitare a inculpaților Căncescu Aristotel Adrian, Matei Gavril, Grama Lucia Cristina şi SC LICOFRIG SRL, sub aspectul săvârşirii infracțiunii de abuz în serviciu prin emiterea HCJ nr. 324/20.06.2013 ce a stat la baza închirierii terenului şi, ulterior, menținerii contractului în pofida neregulilor constatate, s-au evidențiat mai multe aspecte scăpate din vedere de către instanța de fond, aspecte relevante în cauză. Astfel, s-a considerat că soluția se impune a fi reapreciată în funcție de starea de fapt reală ce poate fi desprinsă cu uşurință din materialul probatoriu şi de atitudinea subiectivă manifestată de inculpați pe întreg parcursul activității infracționale, de la debutul acesteia şi până la epuizarea ei.

S-a considerat a fi drept faptul că, având în vedere natura infracțiunilor, anumite aspecte, în special cele de ordin subiectiv, nu pot fi constatate pe baza unor probe directe însă, atâta timp cât acestea pot fi deduse din probele indirecte coroborate, instanța trebuia să țină cont şi de acestea. Din acest punct de vedere s-a constatat faptul că hotărârea instanței se bazează, exclusiv, doar pe o parte din probele directe administrate în cauză, alte probe directe, care contrazic opinia instanței, sunt total ignorate (nici nu sunt combătute, dar nici nu sunt valorificate) iar coroborarea probelor existente nu a fost practic realizată în scopul formulării unor deducții.

Lecturând hotărârea instanței s-a constatat faptul că s-a procedat doar la o analiză a înscrisurilor întocmite în realizarea laturii obiective a infracțiunilor cercetate, verificându-se practic modalitatea întocmirii acestora în afara contextului infracțional descris, limitându-se la persoana care le-a întocmit şi data întocmirii. S-a constatat astfel, doar pe baza acestor aspecte, faptul că ar fi fost întocmite conform legii, atât din punct de vedere al condițiilor de formă cât şi de fond.

Astfel, nu s-a dat importanță contextului în care acestea au fost întocmite, care a fost interesul urmărit de la început, cine erau persoanele interesate de perfectarea actelor, dacă la întocmirea actelor s-au avut în vedere principiile bunei gestiuni financiare (având în vedere faptul că era în discuție un teren ce face parte din domeniul public al județului), dacă în spatele actelor se regăseşte o analiză de oportunitate ce trebuia realizată de către funcționarii competenți din cadrul Consiliului Județean condus de inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, cum s-a ajuns în concret la adoptarea unei astfel de hotărâri în plenul CJ în lipsa unei analize de oportunitate,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

instanța mulțumindu-se practic cu apărarea inculpaților în sensul că nu s-ar fi produs nicio pagubă și nicio vătămare a intereselor CJ Braşov şi SCJU Braşov datorită faptului că s-a încasat totuşi o chirie.

Or, un astfel de raționament care permite ignorarea unor dispoziții legale menite să guverneze, în esență, rolul unei anumite entități publice în gestionarea patrimoniului public, nu ar putea să conducă decât la o concluzie total eronată, la care a ajuns instanța de fond, în sensul că faptele inculpaților nu ar fi prevăzute de legea penală.

În continuare s-a analizat, în concret, fiecare aspect de netemeinicie invocat. Aşadar, ***cu privire la primul punct***, anume modalitatea în care instanța de fond a reținut calitatea în care inculpatul Matei Gavril s-a implicat în activitatea infracțională, s-a arătat că instanța a pornit din start de la o premisă greşită, în contextul în care probatoriul administrat în cauză evidențiază o cu totul altă situație, respectiv faptul că inculpatul Matei Gavril a continuat să controleze această societate comercială de care s-a folosit pentru a obține diverse beneficii cu sprijinul Consiliului Județean Braşov, respectiv contracte încheiate cu instituții din subordine (ex. DGASPC Braşov, SCJU Braşov) sau terenul din prezenta speță.

Calitatea de administrator de fapt al SC LICOFRIG SRL a inculpatului Matei Gavril a rezultat din următoarele mijloace de probă nevalorificate de către instanța de fond:

- probe testimoniale: declarații martor Cirică Emil (care a plasat discuția cu inculpatul Matei Gavril anterior adoptării şedinței de plen, întrucât dacă o astfel de şedință ar fi avut loc deja, ar fi cunoscut acest aspect; perioada indicată de martor coincide practic cu perioada în care, după cum rezultă din actele dosarului, SC LICOFRIG SRL depune o cerere de închiriere teren la SCJU Braşov (10.05.2013), iar ulterior SC Gramingo SRL depune o cerere în aproximativ acelaşi scop (concesionare teren), la CJ Braşov (18.06.2013); față de aceste aspecte se poate concluziona rezonabil că, în raport de intențiile inculpatului Matei Gavril, împărtășite martorului Cirică Emil, în spatele acestor societăți comerciale se afla în realitate inculpatul Matei Gavril), declarație martor Feldioreanu Ştefan (din care a rezultat că, imediat după licitație, trecând pe la biroul martorului Cirică Emil din cadrul CJ Braşov, acesta i l-a prezentat/arătat pe „unul dintre câştigători", împrejurare din care se poate concluziona rezonabil faptul că anumite persoane din cadrul CJ, imediat după licitație, cunoşteau deja cine era persoana fizică beneficiară, mai mult aceasta fiind identică cu cea care anterior îşi declarase intenția de a construi o farmacie în curtea spitalului), declarație martor Benning Rudolf, declarație martoră Câju Mariana, declarație martor Albota Adrian, declarație martor Seceleanu Florin Liviu, declarație martor Rusu Bogdan Aurelian; s-a constatat că acești martori îl indică pe inculpatul Matei Gavril ca fiind persoana care a închiriat terenul și îi descrie o conduită specifică unei persoane direct interesate de ridicarea construcției pe acest teren;

- proba cu înscrisurile depuse la dosar la termenul din data de 22.05.2019:

Din rechizitoriul nr. 187/P/2016 din data de 04.06.2018 al DNA ST Braşov (Dosar instanță, voi. VII, filele 25-53) a rezultat faptul că inculpatul Matei Gavril este cercetat şi în alte cauze aflate pe rolul Tribunalului Braşov pentru săvârşirea infracțiunilor de dare de mită şi complicitate la abuz în serviciu. Astfel, în legătură cu infracțiunea de dare de mită s-a reținut că, urmare discuțiilor purtate cu inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, inculpatul Matei Gavril a fost de acord să dea suma de 30.000 lei, pretinsă de inculpatul Căncescu, iar în schimbul acesteia a fost pus pe lisa electorală PNL pentru CJ Braşov pe locul 7. Aşadar se explică cum inculpatul Matei Gavril a început, în luna iulie 2012, cariera politică, reținută şi de către instanța de fond, obținând totodată şi o funcție importantă în Consiliul Județean, fiind desemnat membru în cadrul Comisiei de buget finanțe.

Din verificările efectuate s-a constatat faptul că inculpatul Matei Gavril a fost de acord să plătească prețul solicitat datorită faptului că era cunoscut că sumele plătite vor fi recuperate în timp tot cu ajutorul inculpatului Căncescu Aristotel Adrian. Astfel, infracțiunile de complicitate la abuz în serviciu au stat la baza relației dintre cei doi inculpați, pe fondul căreia, pe de o parte, societățile controlate în mod evident de către inculpatul Matei Gavril, respectiv SC LICOFRIG SRL şi SC FRIGOMAT SRL, au beneficiat de contracte de achiziții publice cu instituții din subordinea CJ Braşov (DGASPC), fiind cauzat un prejudiciu în sumă de 382.233,89 lei

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

(reprezentând diferența între valoarea produselor achiziționate de cele două firme și valoarea la care au fost revândute DGASPC Brașov sau chiar valoarea întreagă a produselor care nu erau necesare sau justificate), iar pe de altă parte, faptul că aceeași societate SC LICOFRIG SRL controlată de inculpatul Matei Gavril a beneficiat de 400.000 lei în baza unui contract încheiat cu o primărie din subordine CJ Braşov, banii astfel obținuți fiind alocați din dispoziția inculpatului Căncescu Aristotel Adrian din fondul de rezervă al CJ Braşov.

Relevant pentru soluționarea prezentei cauze s-a considerat a fi faptul că toate aceste demersuri (chiar dacă la acest moment încă nu au fost calificate în mod definitiv ca infracțiuni întrucât nu există încă o hotărâre definitivă în acest sens) s-au derulat tocmai în perioada 2012-2013, având ca debut perioada de precampanie electorală de la începutul anului 2012. Această perioadă coincide cu momentul reținut de către instanța de fond în care inculpatul Matei Gavril s-ar fi retras din SC LICOFRIOG SRL întrucât ar fi început o carieră politică.

Chiar dacă din punct de vedere formal așa s-au petrecut lucrurile, întrucât într-un alt mod s-ar fi creat chiar o situație de incompatibilitate, în realitate, în opinia parchetului, lucrurile au stat cu totul altfel.

Astfel, s-a arătat că în perioada ulterioară SC LICOFRIG SRL a desfășurat o intensă activitate în relație cu diverse instituții publice din subordine CJ Braşov conform următoarelor înscrisuri: HCJ nr. 28/12.07.2012 prin care s-a dispus majorarea bugetului de venituri şi cheltuieli a DGASPC cu suma de 70.000 lei în vederea achiziționării de aparate de aer condiționat de la SC LICOFRIG SRL, HCJ 89/11.09.2012 respectiv dispoziția 162/din 09.11.2012 a președintelui CJ Braşov privind majorarea bugetului de venituri şi cheltuieli a DGASPC cu suma de 445.000 lei în vederea achiziționării de la SC LICOFRIG SRL a unei liste de produse nominalizate, Dispoziția 411/20.12.2012 a președintelui CJ Braşov privind majorarea bugetului de venituri și cheltuieli a DGASPC cu suma de 600.000 lei în vederea achiziționării de la SC LICOFRIG SRL și SC FRIGOMAT SRL a unei liste de produse nominalizate. (dosar instanță voi VII filele 115-117 - extras rechizitoriu 94/P/2013 al DNA ST Braşov) şi dispozițiile de alocare a banilor din fondul de rezervă emise la datele de 28.06.2013, 09.09.2013, 07.11.2013, contractele cu primăria din subordine CJ Braşov încheiate de SC LICOFRG SRL la datele de 09.08.2013, 12.09.2013, 20.09.2013, 15.11.2013, 18.11.2013, 18.12.2013. (dosar instanță voi. VII, filele 45 - 48 - extras din rechizitoriul nr. 187/P/2016).

S-a constatat astfel că perioada cuprinsă între adoptarea HCJ 324/20.06.2013 din prezenta speță și finalizarea construcției din curtea spitalului - decembrie 2013 se integrează perfect în perioada anterior indicată în care s-a constatat o intensă activitate a firmelor controlate de inculpatul Matei Gavril în relația directă sau indirectă cu Consiliul Județean Braşov.

Totodată s-a învederat că la dosarul cauzei (filele 145-147 Voi VII dosar instanță) au fost depuse înscrisuri care confirmă relația comercială a SC LICOFRIG SRL cu instituții din subordinea CJ Braşov, respectiv cu Spitalul Clinic Județean de Urgență Braşov, din fișa furnizorului SC LICOFRIG SRL privind contractele de achiziții publice sau comenzile atribuite acestei societăți, privind livrarea de bunuri, servicii sau lucrări începând cu anul 2011 și până la data 30.01.2014, rezultând faptul că, în contextul în care pentru anul 2011 (deci anterior campaniei electorale din anul 2012) nu se identifică nicio legătură comercială, începând cu august 2012 şi până în luna mai 2013 inclusiv, SC LICOFRIG SRL livrează o serie de bunuri şi prestează servicii conform documentelor menționate în fișă. Aşadar, din punct de vedere cronologic, din luna mai 2013 SC LICOFRIG SRL a încercat practic continuarea relațiilor comerciale prin încercarea eşuată de a încheia un contract de închiriere direct cu SCJU Braşov sens în care a depus cererea din data de 10.05.2013.

Relevante, în același sens, au fost și înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală vol. VII filele 156-161, respectiv Contractul de lucrări sau prestări servicii Nr 1925/01.08.2013, factura și ordinul de plată aferente, acte ce atestă o relație comercială derulară, tocmai în perioada infracțională din prezenta speță, între SC LICOFRIG SRL, în calitate de executant/prestator și SC CANARIS SRL, reprezentată de administrator Căncescu Antoniu, în calitate de beneficiar, obiectul contractului fiind „instalație climatizare imobil Casa Stâncii Braşov constând în livrare echipamente și materiale ... manoperă de montaj, transport", prețul

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

lucrării fiind de 13.644,96 lei cu TVA. S-a menționat faptul că, potrivit verificărilor efectuate într-un alt dosar penal, respectiv rechizitoriul nr. 105/P/2014 al DNA ST Braşov, s-a constatat faptul că societatea SC CANARIS a fost înființată şi ulterior controlată de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, în acte fiind deținută însă de către Căncescu Antonin Viorel, fratele inculpatului Aristotel Adrian Căncescu. Totodată strada Stâncii este locul de domiciliul al inculpatului Căncescu Aristotel Adrian.

S-a menționat totodată si relația contractuală dintre SC LICOFRIG SRL şi CJ Braşov din perioada 2012-2014, confirmată prin răspunsurile CJ Braşov la solicitarea DNA din data de 09.06.2016 (filele 175- volum IV d.u.p.), potrivit cărora SC LOCIFRIG SRL a încheiat cu CJ Braşov 2 contracte în valoare de 545.699,2 lei cu TVA şi respective 197.428,41 lei cu TVA şi alte 2 contracte privind închirierea unor spații de depozitare, valoarea contractelor fără TVA fiind de 709mp x 3,5 euro/mp/lună.

A admite ca reală ipoteza instanței de fond în sensul că inculpatul Matei Gavril s-a retras efectiv din societate la momentul în care a intrat în politică, ar presupune, în opinia parchetului, admiterea posibilității ca, dintr-o dată, o oarecare societate comercială, complet necunoscută la nivelul Consiliului Județean, să cunoască un apogeu în relațiile comerciale cu acesta, relații derulate, fie direct cu o firmă controlată de președinte, fie prin intermediul altor instituții subordonate Consiliului, în contextul în care din probatoriul administrat a reieșit că şi aceste instituții (ex. SCJU Braşov) executau întocmai sarcinile trasate de la Consiliu.

Or, s-a susținut că din probatorul administrat a rezultat contrariul, în sensul că la nivelul Consiliului Județean Braşov era cunoscută firma inculpatului Matei Gavril (ex. declarație martori Cirică Emil, Caju Mariana). De asemenea, calitatea de administrator de fapt a inculpatului Matei Gavril a fost reținută şi în dosarul penal nr. 94/P/2013 al DNA - ST Braşov (volumul VII, filele 107-112, dosar instanță de fond). Astfel, pe lângă probele testimoniale ce vizează acest aspect, în acea cauză au fost depuse şi o serie de înscrisuri privind societățile comerciale SC LICOFRIG SRL şi SC FRIGOMAT SRL, înscrisuri ce au confirmat implicarea inculpatului Matei Gavril, respectiv: acte din care rezultă calitatea inculpatului Matei Gavril de membru în Comisia de studii, prognoze economico-sociale, buget, finanțe; Hotărârea nr. 2 din data de 02.07.2012 a Consiliului Județean Braşov privind validarea mandatelor consilierilor; Cerere de depunere şi/sau menționare acte a inculpatului Matei Gavril din data de 24.10.2012 privind majorare capital social şi cesiune părți sociale SC LICOFRIG SRL; Decizia asociatului unic nr. 1 din 23.10.2012 privind majorare capital social şi cesiune părți sociale SC LICOFRIG SRL; Declarație de avere Matei Gavril pentru anul 2012 din care reiese calitatea de director general până la data de 60.06.2012; Declarație de interese Matei Gavril dată la 30.07.2012 din care rezulta lipsa oricăror mențiuni privind calitatea de asociat unic şi administrator al SC Licofrig SRL, calitate deținută până la data de 23.10.2012; Adresa SC Orange România SA privind calitatea de utilizator a inculpatului Matei Gavril a numerelor de telefon aparținând SC LICOFRIG SRL; Răspunsul nr. 452745 din 13.12.2013 al Uni Credit Țiriac Bank S.A. privind rulajul şi operațiunile desfăşurate în conturile bancare aparținând SC LICOFRIG SRL pentru perioada 01.01.2012-30.11.2013, respectiv Hotărârea Consiliului de Administrație al SC LICOFRIG SRL privind aprobarea în unanimitate a împuternicirii d-lor Matei Gavril, Grama Lucia Cristina şi Matei Olga pentru a reprezenta societatea în relațiile cu Banca Unicredit Tiriac Bank pentru deschiderea conturilor curente, pentru oricăror operațiuni de administrare şi de dispoziție cu privire la conturile societății.

S-a menționat faptul că, în contractul de închiriere 22310/19.09.2013 (fila 165 vol. IV d.u.p.) apare notat tocmai primul cont bancar deschis la UNICREDIT TIRIAC BANK, cont pe care inculpatul Matei Gavril a avut drept de semnătură în perioada 18.01.2011-24.01.2013 în calitate de administrator şi în perioada 24.01.2013-05.12.2013 în calitate de împuternicit.

Aşadar, s-a constatat faptul că instanța de fond, deşi a admis proba cu înscrisuri, respectiv extrase din rechizitoriile privind pe inculpații Matei Gavril şi Căncescu Aristotel Adrian trimişi în judecată pentru fapte săvârşite în aceeaşi perioadă infracțională şi în raport de aceleaşi relații interesate existențe între ei, a omis analiza acestora (cel puțin în raport de natura faptelor

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

cercetate, succesiunea acestora şi nu în ultimul rând perioada săvârşirii lor) prin coroborarea cu restul materialului probatoriu.

Instanța a avut astfel la dispoziție suficiente probe din care să concluzioneze în sensul că inculpatul Matei Gavril a acționat, în perioada de referință, ca un administrator de fapt al societăților de care s-a folosit.

Înscrisurile anterior menționate au confirmat încă o dată toate aceste aspecte în contextul în care la nivelul Consiliului Județean Braşov era de notorietate faptul că inculpatul Matei Gavril deține o anumită firmă comercială. Astfel, nu a putut fi acceptată concluzia instanței de fond în sensul că acesta s-ar fi retras din societate. De asemenea, declarația dată de inculpatul Matei Gavril în fața Tribunalului Covasna, în sensul că începând cu anul 2012 nu s-a mai implicat în activitatea SC Licofrig SRL şi că ar fi revenit în societate abia în anul 2014, după ce şi-a dat demisia din funcția de consilier județean s-a considerat a fi neverosimilă, fiind dată, în mod evident, în scopul ascunderii adevărului şi neasumării răspunderii faptelor sale.

Cu privire la cel de-al doilea punct, anume lipsa analizei strategiei adoptate de către inculpatul Matei Gavril prin prisma societăților comerciale folosite ca mijloc de acțiune la momente şi împrejurări diferite, s-a arătat că, pe de o parte, instanța de fond a reținut în mod corect succesiunea evenimentelor, însă pe de altă parte, instanța de fond a ignorat faptul că schimbarea societăților comerciale doar în funcție de destinatarul solicitării (în primă etapă SCJU Braşov, iar în a doua etapă Consiliul Județean Braşov) nu şi-ar avea nici-o justificare, dacă nu s-ar fi urmărit ascunderea unor aspecte (în speță identitatea destinatarului construcției ce urma a fi realizată) pentru a se asigura reuşita planului.

Întrucât SC LICOFRIG SRL a devenit, în perioada 2012-2013, o societate puternic implicată în contracte de achiziții publice, în mod evident era o societate cunoscută la nivelul Consiliului Județean Braşov, iar cum solicitarea trebuia să treacă prin procedura analizării cererii şi ulterior să intre în plen, s-ar fi putut izbi de opoziția unor consilieri, ceea ce ar fi îngreunat atingerea scopului urmărit.

Mai mult, la momentul analizei solicitării în plen, s-a ascuns practic chiar de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian tocmai identitatea solicitantului, nefiind precizată nicio societate comercială, afirmându-se că ar fi chiar o solicitare venită din partea Spitalului Clinic Județean de Urgență Braşov. Nu trebuie exclusă astfel ipoteza în care, dacă s-ar fi precizat numele unei anumite societăți comerciale, aceasta ar fi putut trezi curiozitatea asupra identității persoanei fizice interesate.

Nemulțumirea unor consilieri față de modul în care era susținut inculpatul Matei Gavril de către preşedintele Consiliului Județean, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, a rezultat, cu evidență, din probele testimoniale administrate în cauză (din declarațiile martorilor Câju Mariana şi Pascu Mihai a reieşit că era relevant faptul că, dacă s-ar fi cunoscut cine se afla practic în spatele acelei cereri, probabilitatea era mare să apară discuții contradictorii la momentul dezbaterilor în plen; astfel, această împrejurare a fost evitată de către inculpații Matei Gavril şi Căncescu Aristotel Adrian prin omisiunea intenționată de a se face cunoscut adevăratul beneficiar, prin intermediul unei societăți comerciale cunoscute la vremea aceea, cum era cazul SC LICOFRIG SRL).

Totodată, o posibilă opoziție a plenului, în situații în care interesul inculpatului Matei Gavril se putea întrevedea, a fost menționată şi de către martorul Seceleanu Florin Liviu, care a putut deduce aceasta dintr-o afirmație a martorului Pascu în legătură tocmai cu modalitatea de soluționare a litigiului din prezenta speță dintre CJ Braşov şi SCJU Braşov.

Aşadar, s-a susținut că alegerea unei alte societăți decât societatea SC LICOFRIG SRL, care să apară în actele emise de CJ, nu este una întâmplătoare.

Faptul că SC LICOFRIG SRL intenționa să închirieze terenul şi să edifice construcția a rezultat, în mod evident, pe de o parte din succesiunea evenimentelor (solicitarea adresată SCJU Braşov, apoi cumpărarea caietului de sarcini de 3 societăți controlate de inculpatul Matei Gavril, respectiv SC LICOFRIG SRL, SC FRIGOMAT SRL şi SC GRAMINGO SRL în contextul în care la licitație nici nu s-au mai prezentat ultimele 2, ci doar o altă societate a martorului

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Feldioreanu, care, prin prețul oferit, nu a pus în pericol rezultatul licitației), iar pe de altă parte din înscrisurile privind societățile comerciale controlate de către inculpatul Matei Gavril.

Astfel, s-a evidențiat că SC LICOFRIG SRL reprezenta societatea cu o activitate comercială intensă în relațiile cu instituțiile statului. SC FRIGOMAT SRL, după cum a reținut şi instanța, era o societate deținută de către un alt membru al familiei inculpatului, respectiv de către Matei Olga (despre care însă instanța a reținut în mod greşit că este soția inculpatului în realitate fiind mama acestuia) şi care avea acelaşi sediu ca şi SC LICOFRIG SRL.

Referitor la data modificării obiectului de activitate, s-a constatat faptul că aceasta este o dată ulterioară solicitării adresate CJ Braşov şi chiar emiterii HCJ 234/20.06.2013, aspect ce a confirmat încă o dată faptul că nu aceasta era societatea care urmărea în realitate obținerea terenului, ci a reprezentat doar un paravan pentru ceea ce urma să întreprindă SC LICOFRIG SRL. Mai mult această societate a asigurat doar o participare formală la procedura licitației în contextul în care a cumpărat caietul de sarcini, iar ulterior nu s-a mai prezentat.

Aşadar, s-a opinat că modalitatea în care inculpatul Matei Gavril s-a folosit de aceste 3 societăți comerciale nu este una întâmplătoare aşa cum a reținut-o instanța de fond (în contextul în care aceasta sa limitat doar la enumerarea acțiunilor întreprinse de către societăți fără să constate vreo legătură între acestea sau vreun alt interes), ci evidențiază o analiză a modului în care urma să se acționeze pentru ca inculpatul Matei Gavril să obțină terenul din curtea spitalului şi să se folosească de acesta conform scopului încă de la început declarat, respectiv să ridice o farmacie.

Față de ***cel de-al treilea aspect invocat***, respectiv lipsa analizei relației dintre inculpații Matei Gavril şi Căncescu Aristotel Adrian, s-a precizat că deşi instanța de fond a constatat anumite aspecte în legătură cu persoana inculpaților şi funcțiile deținute de aceştia (fila 50 sentință), aceasta s-a limitat la o expunere lipsită de conținut prin prisma întregii activități infracționale, o expunere bazată strict pe înscrisuri, ignorând alte probe relevante, precum probele testimoniale, declarațiile inculpaților, înscrisurile menționate anterior ce atestă o relație contractuală şi interceptările efectuate în alte cauze, probe care lămuresc aspecte de ordin subiectiv în legătură cu relația dintre inculpați, pe de o parte, şi cu conjunctura care a favorizat întocmirea actelor şi derularea doar a acelor proceduri absolut necesare (existența unei cereri, înregistrarea acesteia, întocmirea la nivel formal a unui referat şi introducerea în plen) pentru emiterea HCJ nr. 324/20.06.2013.

În acest sens, în cuprinsul motivelor de apel s-au exemplificat, pe larg, probele administrate în cauză şi care evidențiază relația dintre cei doi, respectiv declarațiile martorilor Pascu Mihai Lucian, Coman Claudiu, Dumbrăveanu Maria, Gubernat Adrian, Câju Mariana, precum şi declarațiile inculpaților Căncescu Aristotel Adrian şi Matei Gavril.

Un alt aspect de subliniat în legătură cu relația dintre cei doi inculpați a fost cel privind situația deplasărilor în străinătate a anumitor funcționari din cadrul Consiliului Județean Braşov, în perioada 2012-2014, printre care şi inculpatul Matei Gavril. Astfel, potrivit înscrisului aflat la filele 268-269, Vol. II , d.u.p., inculpatul Matei Gavril a beneficiat de un număr de 11 deplasări, dintre acestea, pentru perioada de referință din cauză, au fost menționate următoarele: Kenya, Tanzania, Zimbabwe - perioada 05-21 aprilie, Chişinău-Republica Moldova - perioada 21-25 iunie 2013, Rusia, Finlanda, Estonia, Lituania, Ucraina - perioada 28.06-21.07.2013, Austria, Italia - perioada 06-21 iulie 2013, Canada - perioada 21.08-04.09.2013, India, Nepal - perioada 31.01-15.02.2014.

Astfel, față de toate aceste probe care dovedesc, în mod clar, buna relație profesională a celor doi inculpați, în opinia parchetului, se poate lesne constata faptul că inculpatul Matei Gavril, fiind refuzat inițial de către Spitalul Clinic Județean de Urgență Braşov, a profitat de aceasta şi a apelat la sprijinul președintelui consiliului, cunoscând faptul că relația de subordonare dintre Consiliului Județean Bv şi SCJU Braşov şi implicit dependența spitalului de fondurile bănești alocate de Consiliul Județean, va schimba poziția SCJU Braşov.

Referitor la al patrulea punct, anume modalitatea în care instanța a apreciat procedura derulată la nivelul Consiliului Județean Braşov pentru adoptarea HCJ 324 din 20.06.2013 şi lipsa analizei modului în care inculpatul Căncescu Aristotel Adrian obişnuia să conducă Consiliul

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Județean şi să se impună în fața subalternilor, cu implicație asupra modului în care funcționarii din cadrul acestei entități au înțeles că trebuie să acționeze în cazul din prezenta speță, s-a constatat că, pe de o parte, referitor la relația dintre cei doi inculpați instanța de fond nu a făcut nicio referire iar, pe de altă parte, coroborând acest aspect cu modalitatea în care a fost reținută starea de fapt, s-ar putea concluziona în sensul că instanța de fond nu a identificat nicio probă care să contureze această relație, iar toate demersurile funcționarilor din cadrul CJ Braşov ar fi complet străine de legătura dintre aceştia şi implicarea inculpatului Căncescu. În mod evident, al doilea aspect, respectiv cel privind implicarea inculpatului Căncescu Aristotel Adrian, se află în strânsă legătură cu primul. Instanța de fond a exclus însă ambele aspecte în sensul că nu a identificat o legătură între inculpați şi nici nu a sesizat vreo implicare a inculpatului Căncescu Aristotel Adrian (reținând în sensul că toate demersurile ar fi fost realizate de către martorii Pascu Mihai Lucian şi Cirică Cristian Emil, iar inculpatul Căncescu Aristotel Adrian nu a făcut decât să semneze, în mod legal, hotărârea - fila 68 sentință).

Pe de o parte, parchetul nu şi-a putut explica cum instanța a ajuns la o astfel de concluzie, în contextul în care din întreg probatoriul administrat rezultă, în mod evident, a concluzie certă în sensul că nimic nu se făcea în cadrul Consiliului Județean Braşov fără ştirea inculpatului Căncescu şi, mai mult, ceea ce dorea/urmărea președintele trebuia realizat.

Pe de altă parte, în opinia acuzării, a admite ipoteza instanței în sensul că președintele, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, nu s-ar fi implicat în niciun mod şi nici nu ar fi cunoscut nimic în legătură cu această solicitare în afară de momentul în care s-a suplimentat ordinea de zi şi s-a votat, moment în care nu s-a analizat absolut nimic, ar echivala cu posibilitatea ca orice persoană particulară care adresează o solicitare Consiliului Județean pentru concesionarea unei suprafețe de teren, în scopul edificării unei construcții, nu oriunde, ci în curtea unei instituții publice precum spitalele, prefectura, instanțe de judecată, unități şcolare, unități culturale etc, ar obține cea mai favorabilă soluție posibilă, pozitivă, în regim de maximă urgență (1-3 zile), toate acestea în condițiile în care niciunul dintre funcționarii CJ-ului implicați în procedură nu s-au ocupat efectiv de analiza reală a solicitării în afară de faptul că s-a ales varianta închirierii în locul concesionării.

Astfel, s-a arătat că nu trebuie pierdut din vedere faptul că instanța a ajuns practic la o astfel de concluzie deşi nu a identificat nicio persoană implicată în procedura emiterii hotărârii care să fie interesată de modul de soluționare a cererii (limitându-se doar la nominalizarea persoanelor care au interacționat în mod inevitabil cu solicitarea prin înregistrare, repartizare, găsirea unei soluții, întocmirea unui referat formal, formularea unei propuneri în plen), nu a identificat niciun motiv de urgentare o procedurii.

Ori, în lipsa unor astfel de premise, s-a constatat imposibilitatea identificării raționamentului din cadrul procesului logic ce a stat la baza concluziei la care a ajuns instanța, aceasta chiar şi în condițiile în care s-ar ignora restul materialului probatoriu la care instanța nu a făcut referire şi care evidențiază, în mod clar, cine stabilea ordinea de zi, cum s-a ajuns ca pe ordinea de zi să existe un astfel de punct, cum s-au întocmit materialul pentru plen, la inițiativa cui, cum se formulau propunerile pentru suplimentarea ordinii de zi, cum se exprimau voturile în plen, cine a susținut propunerea în realitate, şi nu în ultimul rând dacă a existat o dezbatere sau nu.

S-a menționat totodată faptul că toate aspectele ce țineau de modul în care o anumită problemă era tratată de funcționarii Consiliului Județean Braşov nu îi erau străine inculpatului Matei Gavril în condițiile în care acesta era consilier şi totodată ocupa o funcție importantă în cadrul CJ.

Astfel, din probatoriul administrat în cauză s-a putut desprinde o cutumă instituită la nivelul CJ Braşov, cu privire la aspectele ce țineau de: primirea cererilor, prezentarea lor pentru soluționare, discuțiile prealabile purtate anterior şedințelor de plen în scopul întrunirii unei majorități confortabile, urgentarea nejustificată a procedurilor, excluderea unor etape esențiale - respectiv analizele ce trebuiau efectuate în comisiile de specialitate, lipsa unor dezbateri în plen, toate acestea, în realitate, contribuind la soluționarea cererilor conform voinței președintelui CJ. În această modalitate era influențată, în mod evident, inclusiv decizia luată în plenul CJ. Sub

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

acest aspect era perceput controlul preşedintelui CJ inclusiv asupra deciziilor luate de către CJ, inclusiv de către persoane din afara CJ, dar în relaţie de subordonare cu acesta, relevantă fiind declaraţia martorului Albotă Adrian, managerul SCJU Braşov la acea dată, în sensul că, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, în calitate de preşedinte al CJ, „a ţinut un echilibru între forţele politice de la nivelul CJ şi local, deoarece deciziile se iau în aceste foruri".

S-a arătat că în speţă, deşi procedural trebuia să existe o analiză de legalitate şi oportunitate prealabilă dezbaterilor în plen, analiză ce trebuia să fie efectuată de către comisiile de specialitate, în realitate nu s-a procedat aşa.

Regula era ca documentele ce stăteau la baza actelor trecute pe ordinea de zi să treacă prin cel puţin două comisii de specialitate. În mod normal odinea de zi nu putea fi suplimentată în ziua sau în timpul şedinţei, deoarece documentele trebuiau să treacă prin acele comisii şi nu era timpul necesar sau se putea face, dar atunci există interpretări (Declaraţie martor Coman Claudiu - faza judecată).

S-a opinat că această neregulă, dublată de lipsa dezbaterii din şedinţa de plen, a făcut posibilă o decizie a plenului în sensul urmărit de inculpaţi. Astfel, cererea de concesionare înregistrată la Consiliul Judeţean sub numărul 5839/18.06.2013 poartă rezoluţia din data de 19.06.2013 „Direcţia tehnică", iar, încă din ziua înregistrării 18.06.2013, Compartimentul Patrimoniu din Direcţia Investiţii, Urbanism şi Amenajarea Teritoriului întocmeşte deja un Referat privind avizarea închirierii prin licitaţie publică a unei suprafeţe de teren din domeniul public al judeţului Braşov şi aflat în administrarea Spitalului Clinic Judeţean de Urgenţă Braşov (vol IV fila 6). Cu privire la acest aspect, s-a constatat că deşi există înscrisuri în acest sens, instanţa a menţionat faptul că sunt contrazise susţinerile parchetului în sensul că Direcţia tehnică din cadrul CJ - Compartimentul Patrimoniu ar fi întocmit, în aceeaşi zi în care s-a primit solicitarea, referatul privind avizarea închirierii prin licitaţie publică a suprafeţei de teren din incinta spitalului (fila 53 sentinţă).

S-a susţinut că pe tema acestei cereri, într-adevăr, martorul Pascu Mihai, vicepreşedintele CJ, ar fi încunoştinţat-o pe martora Dumbrăveanu Maria, secretara CJ, însă nu în modalitatea în care instanţa a reţinut, în sensul că iniţiativa ar fi aparţinut martorului, ci a încunoştinţat-o tocmai despre dorinţa preşedintelui de a suplimenta ordinea de zi cu acest punct la capitolul diverse, ocazie cu care, martora i-a comunicat vicepreşedintelui că „dacă este vorba de o concesiune nu poate să intre pe ordinea de zi a plenului din 20 iunie, deoarece este nevoie de un material mai amplu pentru plen, privind oportunitatea, studiul tehnic, economic, de mediu, redevenţă şi alte aspecte şi nu mai era timpul necesar până la şedinţă", spunându-i acestuia că cel mult s- ar putea intra cu această cerere pentru avizarea închirierii terenului.

S-a arătat că în faza de judecată, fiind întrebată martora cui a aparţinut intenţia de a concesiona acel teren, aceasta a răspuns: „Mi-a spus că există o cerere din partea unei firme şi că a discutat cu domnul preşedinte şi se va propune un punct suplimentar pe ordinea de zi, la diverse, deoarece ordinea de zi a fost deja publicată. Domnul Pascu mi-a spus că domnul preşedinte va dori să existe această solicitare pe ordinea de zi. În situaţia în care nu mi se spunea că domnul preşedinte doreşte să fie pe ordinea de zi, aş fi spus că este o cerere venită acum şi se va soluţiona la următoarea şedinţă".

Aşadar s-a susţinut că pe baza acestei declaraţii se poate lesne concluziona cui a aparţinut iniţiativa suplimentării ordinii de zi cu problema din speţă. În opinia parchetului, faptul că martorul a intermediat problema, aceasta nu înseamnă că acestuia i-a aparţinut iniţiativa, aşa cum în mod eronat a reţinut instanţa. Instanţa de fond a reţinut lipsa iniţiativei inculpatului Căncescu Aristotel Adrian, doar în raport de ceea ce rezultă din înscrisurile privite în mod separat (aşa cum de altfel s-au apărat şi inculpaţii în sensul că nu au avut nici un amestec în procedură), fără a da însă valoare probatorie şi celorlalte probe, deşi au fost admise ca fiind probe pertinente soluţionării cauzei.

S-a mai arătat că în fapt, cererea depusă la Consiliul Judeţean Braşov de SC Gramingo SRL la data de 18.06.2013 a ajuns la martora Mitarcă Maria, funcţionar public în cadrul Compartimentului patrimoniu, fiindu-i prezentată acesteia de către martorul Cirică Emil care, audiat fiind în faza de urmărire penală, a făcut referire la dispoziţia dată de preşedintele

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Căncescu în sensul întocmirii unui referat de către DIUAT, percepție susținută și în momentul audierii în faza de judecată. Nici acest aspect nu a fost observat de către instanța de fond.

Cu privire la împrejurarea în care martora primește și demarează procedura de soluționare a cererii, față de susținerile acesteia, s-a constatat că din mențiunea privind plata utilităților nu se poate concluziona în sensul existenței acordului pentru edificarea unei construcții, așa cum s-a încercat o apărare a inculpaților în raport de împrejurările în care s-a emis ulterior autorizația de construire și a reținut și instanța de fond. A se vedea în acest sens și declarația martorei Dumbrăveanu Maria cea care a întocmit HCJ și care a arătat că a făcut aceste mențiuni doar datorită faptului că acestea existau și pe referat considerând că „trebuie să preiau și eu în HCJ această precizare".

Ulterior referatul a fost prezentat de către martora Mitarcă martorului Voinea Radu Corneliu, care la acel moment ținea locul arhitectului șef Sârbu Mihai. Împrejurările în care martorul Voinea Radu Corneliu a semnat referatul au fost descrise de acesta în declarația sa. Fiind întrebat martorul ce verificări ar fi trebuit să se facă în raport de obiectul cererii, acesta arată că „trebuia identificată suprafața din incinta spitalului, scopul pentru care se cere concesionarea și argumentele pentru care se solicită această concesionare, dacă este compatibilă cu funcționarea spitalului", iar pentru toate acestea trebuia să existe înscrisuri. În cazul avizării închirierii s-a arătat că se impuneau a se verifica „aceleași condiții".

Așadar, acest referat prin care se solicită avizul pentru închiriere nu cuprindea nicio analiză de oportunitate. În afară de referirea la HCL 131/2012, nu cuprindea decât obligativitatea mențiunii în contractul de închiriere a tarifului de chirii/mp și plata utilităților, mențiuni care, potrivit declarației martorei Mitarcă Maria, nu au fost trecute în raport de situația particulară supusă analizei, ci potrivit practicii stabilite. La referat s-a anexat cererea SC Gramingo și extrasul CF.

De asemenea s-a arătat că martora Crăciun Claudia, director executiv al Direcției juridice a CJ Brașov la data săvârșirii faptelor, a arătat că „Materialul pe care se fundamentează hotărârea trebuia să cuprindă ceea ce prevedea Legea 215, respectiv raport de specialitate, aviz juridic, aviz comisii, proiect de hotărâre și ceea ce cred eu că ar mai fi trebuit să fie un aviz, sau un punct de vedere al spitalului, dar fiind pus la punctul diverse, probabil ceva discuții au fost, nu știu".

Astfel, în această variantă solicitarea SC Gramingo SRL a fost apreciată, de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, ca aptă să justifice suplimentarea ordinii de zi a ședinței plenului și a stat la baza „dezbaterilor" din ședința de plen din data de 20.06.2013.

Mai mult, parchetul a considerat că din probele administrate în cauză a reieșit că nici unul dintre aspectele relevante nu au fost prezentate în plen. La momentul adoptării hotărârii CJ nu se știa pentru ce se va închiria acel teren, nu se cunoștea vreun document sau cerere din partea SC Gramingo SRL prin care să se solicite închirierea sau concesionarea unei suprafețe de teren din curtea spitalului județean (declarație martor Pascu Mihai Lucian).

Așadar, analizând obiectul cererii, în comparație cu conținutul referatului și lipsa totală de fundamentare a acestuia, în contextul în care era vizată o suprafață de teren aparținând domeniului public al statului, proprietar fiind județul Brașov, potrivit extrasului CF care a fost singurul act avut în vedere la soluționarea cererii, s-a concluzionat faptul că de la început s-a urmărit favorizarea intereselor comerciale prin intermediul cărora a acționat, în orice variantă posibilă, fără nicio preocupare pentru respectarea legalității și oportunității emiterii actelor. Mai mult, acest referat a fost necesar pentru a justifica, evident la nivel formal, suplimentarea ordinii de zi a ședinței plenului Consiliului Județean din ziua următoare, respectiv din data de 20.06.2013, deși nu exista nici un motiv pentru un astfel de demers.

Implicarea activă a președintelui CJ în stabilirea ordinii de zi, acesta fiind cel care verifica și aprecia care referate vor intra pe ordinea de zi și unde, în funcție de necesități, să se facă și alte materiale, a rezultat și din declarația martorei Crăciun Claudia Corina, director Direcția juridică.

S-a arătat că în contextul în care ordinea de zi a oricărei ședințe de plen era de fiecare dată atent stabilită de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, în mod evident acesta a dispus întocmirea actelor și a dezbătut formal acest punct de pe ordinea de zi. Astfel, în concret, cu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

ocazia exprimării voturilor nu s-a putut realiza nicio analiză de legalitate şi oportunitate, deşi chiar potrivit declarației inculpatului Căncescu Aristotel (faza de judecată) rezulta necesitatea unei astfel de analize.

În ceea ce privește suplimentarea ordinii de zi, s-a făcut referire la declarațiile martorilor Crăciun Claudia Corina, Pascu Mihai Lucian, Coman Claudiu, care au făcut referire la probleme urgente invocate de primarii din teritoriu, fonduri europene sau alte urgențe cum ar fi calamități, inundații, situații neprevăzute, situații când expiră termenul de realizare până la ședința următoare. S-a arătat că închirierea unei suprafețe din domeniul public al județului de către o persoană particulară nu justifica suplimentarea ordinii de zi (declarație martora Crăciun Claudia - faza judecată).

S-a învederat că din procesul-verbal al şedinței de consiliu din data de 20 iunie 2013 şi din înregistrarea audio-video a acesteia a rezultat foarte clar modalitatea în care se derulau şedințele şi, în concret, cât din voința participanților la vot se reflecta în luarea hotărârilor. Acest înscris precum şi înregistrarea audio a şedinței s-au coroborat cu declarațiile martorilor audiați, rezultând formalismul cu care erau adoptate anumite puncte de pe ordinea de zi, stabilită inițial sau suplimentată în ziua şedinței.

S-a susținut că faptul că martorul Pascu Mihai a fost cel care a solicitat suplimentarea ordinii de zi, aceasta nu înseamnă că el era persoana interesată de avizarea închirierii în condițiile în care, audiat fiind, acesta a arătat: „când erau cazuri urgente consilierii aveau posibilitatea să propună introducerea pe ordinea de zi şi a altor propuneri. Precizez din nou că nu țin minte cine a propus şi cum a ajuns pe ordinea de zi proiectul de hotărâre". În concluzie, s-a constatat că acesta nici nu şi-a mai amintit faptul că el a fost cel care a formulat propunerea. Totodată martorul a arătat: „Nu-mi aduc aminte să fi văzut vreun document sau cerere din partea SC Gramingo SRL prin care să solicite CJ închirierea sau concesionarea unei suprafețe de teren din curtea spitalului județean". În legătură cu votul acesta a arătat că „mai mult ca sigur am votat aprobarea acestui proiect".

În cuprinsul motivelor de apel s-a analizat conținutul înregistrării audio-video a şedinței plenului din 20.06.2013 depusă la dosar de inculpatul Căncescu, făcându-se referire la omisiunea inserării în cuprinsul procesului-verbal întocmit cu aceea ocazie a mențiunii făcute de inculpat privind titularul cererii de avizare, acesta afirmând că provine de la spitalul județean, modul în care consilierii făceau propuneri de suplimentare a ordinii de zi, aceste propuneri nefiind însoțite şi de justificarea urgenței şi modul în care era condusă şedința de președintele C.J.,

S-a subliniat că la momentul dezbaterii în plen nu s-a purtat nicio discuție în legătură cu scopul închirierii, iar o astfel de analiză nici nu a fost urmărită de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian în contextul în care aceasta nu a fost efectuată nici de către comisiile de specialitate. S-a susținut că funcționarii din cadrul Consiliului Județean nu au avut sarcina soluționării legale a acestei cereri ci, din contră, li s-a solicitat să găsească, în regim de urgență, soluția pentru rezolvarea favorabilă a problemei inculpatului Matei Gavril. Doar aşa s-a explicat faptul că s-a renunțat la analiza solicitării de concesionare (deşi era o variantă mai avantajoasă pentru inculpatul Matei Gavril), întrucât aceasta era imposibil de realizat într-un timp scurt deoarece presupunea o serie de studii şi analize şi s-a optat pentru închiriere, soluție ce putea trece uşor prin plenul consiliului având în vedere practica adoptării hotărârilor în plen la acea vreme.

Lecturând considerentele primei instanțe, s-a constatat, pe de o parte, faptul că instanța de fond, pentru a-şi exprima concluzia în legătură cu implicarea inculpaților Căncescu şi Matei în activitatea infracțională, s-a raportat strict la anumite probe directe, lipsind de importanță alte probe directe (ex. înregistrarea audio-video a şedinței de plen, înscrisurile care atestă atribuirea caracterului urgent procedurii) şi toate celelalte probe indirecte, iar pe de altă parte, a admis totuşi că, în cazul în care ar rezulta ipoteza parchetului, ar fi trebuit ca nu doar inculpații să fie trimişi în judecată şi să răspundă penal, ci toți ceilalți 26 de consilieri care au votat fără obiecțiuni, nefiind justificat un tratament diferențiat.

S-a criticat această apreciere a instanței de fond întrucât, în primul rând acest motiv invocat nu este apt să-i exonereze de răspundere penală pe inculpați, iar, în al doilea rând,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

instanța prin această expunere a confirmat practic că se află în eroare cu privire la situația inculpaților Matei Gavril şi Căncescu Aristotel Adrian (prin prisma calității în care au acționat, avantajului funcțiilor deținute în Consiliul Județean, relației dintre aceştia şi nu în ultimul rând a intereselor urmărite), situație particulară în raport de ceilalți consilieri.

Instanța şi-a fundamentat opinia pe susținerea parchetului în sensul că în cadrul Consiliului Județean Braşov se ştia că Matei Gavril este beneficiarul terenului, însă instanța nu a făcut diferența între procedura anterioară şedinței de plen şi procedura din cadrul şedinței de plen.

În legătură cu ceea ce se ştia în cadrul Consiliului Județean la momentul adoptării HCJ din data de 20.06.2013, s-a considerat a fi relevantă atitudinea subiectivă a inculpatului Căncescu Aristotel Adrian, atitudine care a putut fi desprinsă din probele directe coroborate cu cele indirecte ignorate de către instanța de fond. Afirmația Ministerului Public în sensul că se ştia, încă de pe atunci, cine este beneficiarul terenului, s-a bazat pe declarația martorului Cirică Cristian Emil coroborată cu urgența procedurii, cu modalitatea în care inculpatul Căncescu Aristotel Adrian obişnuia să controleze şi să coordoneze activitatea consiliului şi nu în ultimul rând cu succesiunea evenimentelor care au confirmat susținerea martorului în sensul că inculpatul Matei Gavril va construi o farmacie în curtea spitalului.

S-a susținut că deşi unii martori (ex. Câju Mariana) au afirmat faptul că au aflat ulterior hotărârii cine era persoana interesată de închirierea terenului din curtea spitalului, acest aspect nu înlătură concluzia în sensul că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a urmărit emiterea hotărârii tocmai pentru a da curs intereselor inculpatului Matei Gavril.

Astfel, dacă inculpatul Căncescu Aristotel Adrian putea influența ambele proceduri, nu acelaşi lucru s-a putut afirma despre funcționarii CJ implicați doar în prima procedură şi care în realitate nu aveau putere de decizie, dar au întocmit actele din dorința preşedintelui, dorință transmisă indirect de către martorii din prezenta cauză. S-a menționat faptul că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, ocupând funcția de președinte, în mod evident, nu interacționa direct cu aceştia, ci transmitea întotdeauna pe cale ierarhică, prin subalterni, sens în care afirmațiile unor martori la care a făcut referire instanța, în sensul că nu ar fi fost influențați de către inculpat, nu au nicio relevantă.

Demersurile de urgentare făcute în cadrul acestei proceduri coroborate cu declarațiile martorilor implicați în această procedură au fost apte să conducă la concluzia în sensul că această procedură putea fi urgentată şi soldată cu succes doar dacă preşedintele CJ avea acest interes, iar dacă cererea SC GRAMINGO SRL a fost astfel apreciată, în mod evident, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian cunoştea ce anume interese există în spatele acesteia şi le-a urmărit dând curs acestei solicitări.

Referitor la a doua etapă a procedurii, respectiv cea derulată în şedința plenului, din probatoriul administrat în cauză a reieşit că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a ascuns identitatea adevăratului beneficiar tocmai pentru a evita posibile opoziții din partea unor consilieri. În această modalitate a influențat votul consilierilor din plenul CJ. Într-o atare situație, în mod evident, susținerea instanței în sensul că toți consilierii ar fi trebuit trimişi în judecată, nu mai poate subzista.

În realitate inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a influențat ambele proceduri, în mod diferit, în funcție de poziția pe care o avea la cele două momente diferite, inițial uzând de puterea de a da dispoziții într-un anumit sens funcționarilor din aparatul consiliului, iar ulterior prezidând în sensul arătat şedința ordinară a Consiliului Județean Braşov.

Pentru a concluziona cu privire la ce anume a stat la baza emiterii HCJ 324/20.06.2013 nu au fost de neglijat nici declarațiile martorilor, interpretate greşit de către instanță), persoane care au ocupat funcții importante în cadrul Consiliului Județean la data săvârşirii faptelor şi care au putut percepe, în timp, anumite aspecte, au realizat legături pe baza informațiilor la care au avut acces în virtutea funcțiilor şi pe baza relației profesionale dintre angajații instituției, în concluzie au avut suficiente elemente pentru a-şi forma o convingere cu privire la modul cum s-au derulat în concret evenimentele. Astfel, s-au amintit declarațiile martorilor Dumbrăveanu Maria, Crăciun Claudia Corina și Pascu Mihai.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

În continuare, ***cel de-al cincilea aspect*** privește modalitatea în care a fost apreciată și interpretată de către instanță situația faptică în care se afla Spitalul Clinic Județean de Urgență Brașov la momentul săvârșirii faptelor (lipsa de spații, nevoia de reabilitare și extindere) și aprecierea conduitei inculpaților în raport de aceasta, precum și lipsa analizei relației de subordonare dintre Consiliul Județean Brașov și Spitalul Clinic Județean de Urgență Brașov cu implicație asupra modului în care, la nivelul conducerii Spitalului, erau percepute sarcinile trasate.

Astfel, s-a precizat că deși s-a menționat motivarea comitetului director al spitalului prin care a fost respinsă cererea SC LICOFRIG SRL de închiriere teren în curtea spitalului (fila 52 sentință), respectiv existența unui plan de extindere a construcțiilor administrarea spitalului, instanța nu a aprofundat acest subiect și nu a analizat dacă HCJ 324 din 20.06.2013 era în acord cu interesele spitalului din acea perioadă, dacă aceste interese erau cunoscute de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian în calitate de președinte al Consiliului Județean Brașov și dacă pentru emiterea HCJ a fost/ar fi trebuit să fie consultat.

În acest sens s-au redat pe larg în cuprinsul motivelor de apel considerentele instanței de fond referitoare la susținerea parchetului în sensul nelegalității emiterii H.C.J. nr. 324/20.06.2016, pe motiv că nu s-a urmărit punerea în valoare a unui bun proprietate publică, care să fie utilizat pentru utilitate publică, ci s-a favorizat de fapt interesele private ale unui consilier județean.

Lecturând aceste considerente, s-a constatat faptul că instanța de fond nu a considerat necesar să raporteze decizia inculpatului Căncescu Aristotel Adrian de a adopta o Hotărâre de CJ care să avizeze închirierea unei suprafețe de teren din curtea SCJU Brașov, la nevoile de la acel moment ale instituției în speță, aceasta deși, potrivit martorei Crăciun Claudia, director executiv al Direcției juridice a CJ Brașov, cel puțin în cadrul documentației așa cum a fost aceasta întocmită, ar mai fi trebuit să fie un aviz sau un punct de vedere al spitalului. Totodată s-a evidențiat declarația martorului Coman Claudiu, președinte interimar al CJ Brașov după suspendarea din funcție a inculpatului.

În raport de cele anterior descrise cu privire la modalitatea în care a înțeles inculpatul Căncescu Aristotel Adrian să demareze procedura pentru emiterea hotărârii, s-a considerat a nu prezenta un caracter de noutate faptul că nu s-a recurs la consultarea Spitalului Clinic Județean de Urgență Brașov, în contextul în care o analiză reală de oportunitate putea fi realizată prin exprimarea opiniei acestei instituții în posesia căreia se afla terenul vizat.

Nu s-a considerat întâmplătoare această conduită, neanalizată de către instanță, deoarece o consultare a spitalului pe această problemă ar fi îngreunat demersurile inculpaților pentru soluționarea favorabilă a problemei, întrucât pe de o parte, inițial spitalul respinsese o cerere similară, iar pe de altă parte Consiliul Județean, și inclusiv președintele acestuia, cunoștea la acel moment care erau prioritățile acestei instituții, respectiv lipsa de spații și nevoia de extindere a clădirilor. Chiar inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, în declarația dată în fața instanței recunoaște faptul că încă de pe atunci cunoștea aceste nevoi ale spitalului.

Toate aceste aspecte au rezultat din următoarele declarații/mijloace de probă, dar nu au fost avute în vedere de către instanța de fond: declarație reprezentantă parte civilă SCJU Brașov Neculoiu Carmen Daniela din data de 13.12.2017, declarație martor Pascu Mihai Lucian din data de 04.06.2018, declarație director medical interimar al SCJU Brașov în anul 2013, Bobescu Elena (faza de judecată) și declarație martor Albotă Adrian din data de 02.05.2018.

S-a menționat că acesta este deci contextul real, rezultat pe baza unei coroborări a probelor administrate în cauză, în care s-a adoptat HCJ nr. 324/20.06.2013, semnată de inculpatul Căncescu Aristotel, hotărâre prin care s-a avizat închirierea, prin licitație publică, a unei suprafețe de teren de 110 mp din domeniul public al județului Brașov, aflat în administrarea SCJU Brașov, iar în raport de acesta trebuia apreciată atitudinea subiectivă a inculpatului Căncescu Aristotel Adrian și a complicilor săi.

În altă ordine de idei, probele anterior expuse nu au evidențiat doar atitudinea subiectivă a inculpatului Căncescu Aristotel Adrian care, în pofida situației critice în care se afla spitalul în loc că acționeze pentru susținerea intereselor acestuia a urmărit alte interese particulare ci,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

coroborate cu demersurile concrete de reabilitare, sunt apte să pună în evidență vătămarea produsă instituției SCJU Braşov, prin faptul că o perioadă de tip considerabilă spitalul a fost lipsit de folosința unui teren ce ar fi trebuit să servească, încă de pe atunci, intereselor primordiale ale acestuia, interese în mod evident în strânsă legătură cu realizarea actului medical.

Faptul obținerii unor beneficii materiale de pe urma încasării chiriei (indiferent de cuantum, deşi în mod evident câştigul CJ-ului şi Spitalului este net inferior celui realizat de inculpata SC LICOFRIG SRL prin subînchiriere), s-a apreciat că nu prezintă relevanță având în vedere faptul că problemele spitalului la acel moment erau cele legate de lipsa spațiilor în care să-şi desfăşoare activitatea medicală.

S-a susținut că aspectele invocate de către instanță în sensul că, în concret, acea construcție nu ar fi încurcat planurile instituțiilor statului în contextul în care proiectele ar fi fost demarate mult mai târziu, iar problema cu scara de incendiu nu era de actualitate la momentul săvârşirii faptelor, de asemenea nu prezintă relevanță în cauză întrucât vătămarea subzistă inclusiv prin plasarea pe loc secund a intereselor spitalului prin emiterea unui act care, în esență, nu răspundea nevoilor instituției la un anumit moment.

Prin faptul că ulterior s-a constatat că demersurile vizate încă din cursul anului 2013 (sau chiar anterior) sunt împiedicate chiar de actul emis în defavoarea instituției, practic s-a realizat doar o confirmare a vătămării. În speță, chiar dacă în anul 2013 nu se cunoştea care urma să fie destinația exactă a terenului respectiv, un aspect era clar şi anume intenția de reabilitare/extindere a spitalului existând, în mod evident, posibilitatea ca inclusiv această bucată de teren să poată fi integrată în planul respectiv. Succesiunea evenimentelor, mult întârziată inclusiv de existența contractului de închiriere, a confirmat tocmai această posibilitate.

S-a invocat că instanța de fond a reținut faptul că demersurile de consolidare şi reamenajare a SCJU Braşov au fost mult întârziate, CJ solicitând abia la data de 11.08.2016 emiterea autorizației de construire, însă a pierdut din vedere faptul că, după îndelungi consultări cu Consiliul Județean Braşov, SCJU Braşov deşi a hotărât avizarea rezilierii contractului la data de 10.12.2015 (fila 211 voi IV dos u.p.), practic desființarea contractului nu a fost posibilă datorită opoziției SC LICORIG SRL care a reuşit să tergiverseze aceasta până la expirarea contractului, care s-a produs la data de 20.09.2016, iar, după cum am arătat anterior, pentru emiterea autorizației s-a dovedit a fi necesară demolarea construcției edificate de SC LICOFRIG SRL.

Pentru a aprecia cu privire la nevoile concrete ale spitalului, în opinia parchetului, instanța ar fi trebuit să aibă în vedere, pe lângă toate probele anterior expuse, inclusiv răspunsul CJ Braşov nr. 19733 din data de 16.01.2018 înaintat Tribunalului Covasna la dosarul cauzei.

Aşadar, s-a susținut că demersul pentru consolidarea şi reabilitarea pavilionului central al Spitalului Clinic Județean de Urgență Braşov a fost împiedicat tocmai datorită existenței acestei construcții pe teren şi astfel, deşi demersurile au început în toamna anului 2015, aşa cum arată martorul Albotă Adrian, acestea au putut fi realizate mult mai târziu şi cu cheltuieli suplimentare suportate de către partea civilă CJ Braşov, în condițiile în care, potrivit aceleaşi adrese, Certificatul de Urbanism nr. 3112 a fost emis de la Primăria Braşov la data de 12.10.2016, iar Autorizația de desființare nr. 62 a fost emisă la data de 06.02.2017.

Un alt aspect relevant în cauză, atât din punct de vedere obiectiv (întrucât hotărârea CJ a fost cea care a determinat demararea procedurii licitației), cât şi subiectiv (întrucât toate aceste aspecte nu erau străine inculpaților Căncescu Aristotel Adrian şi Matei Gavril), s-a considerat a fi relația de subordonare a SCJU Braşov față de instituția Consiliului Județean Braşov, relație care a creat implicit o dependență a spitalului de fondurile băneşti alocate de la Consiliul Județean.

Analizând probatoriul administrat pe această teză, s-a concluzionat în sensul că situația juridică a terenului din speță - teren aparținând domeniului public al județului Braşov şi relația de subordonare, ce a implicat inclusiv importanța menținerii unor bune relații între cele două instituții, au stat la baza conformării instituției subordonate la toate cerințele venite din partea Consiliului Județean. S-au menționat în acest sens: declarația martorei Fercală Elena, declarația martorului Rusu Bogdan Aurelian, declarația martorei Bobescu Elena (13.02.2019 - faza de

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

judecată), declarația martorului Albotă Adrian (managerul SCJU la data faptelor) și declarația martorei Mitarcă Maria (faza de judecată).

În concluzie, s-a opiniat că emiterea HCJ 324/20.06.2020 a fost percepută ca obligatorie pentru conducerea SCJU Brașov, neexistând alte alternative. Dacă spitalul a putut refuza o solicitare directă, în cazul unei hotărâri a CJ nu se mai putea pune problema în același mod, deși aceasta era contrară intereselor spitalului.

Relativ la ***punctul numărul 6***, respectiv modalitatea în care a fost interpretat probatoriul privind licitația, ridicarea construcției, interacțiunea dintre SCJU Brașov, SC LICOFRIG SRL și CJ Brașov, prin prisma persoanelor implicate și interesate, s-a arătat că instanța de fond, deși a reținut faptul că după comunicarea hotărârii SCJU nu avea suficiente informații despre locația terenului, fiind necesare lămuriri suplimentare (fila 53 sent.), iar după primirea acestora (constând în cererea inculpatei Grama Lucia Cristina și schița anexată acesteia constând într-o hartă Google Maps) datele tot nu erau complete, nefiind indicate cote precise, nici din această conduită nu a observat nicio reacție de supunere a spitalului la cele dictate de către Consiliul Județean Brașov (aceasta, și în pofida declarațiilor martorilor angajați ai spitalului care au susținut că nu mai aveau ce analiza și nu se puteau opune).

În continuare, s-a arătat că instanța a expus în ordine cronologică derularea etapelor din cadrul procedurii licitației, a făcut referire la documentele întocmite dar nu a observat nicio legătură între trei din cele patru firme interesate de licitație, la anumite momente, limitându-se doar la a le evidenția.

În contextul în care, anterior, cu referire la persoana inculpatei Grama Lucia Cristina (întrucât instanța nu a observat nicio implicare a inculpatului Matei Gavril în cadrul acestor societăți comerciale) instanța a reținut calitatea de asociat unic și administrator al S.C. Gramingo S.R.L. Brașov și S.C. Licofrig S.R.L. Brașov, iar în legătură cu SC FRIGOMAT SRL a sesizat apartenența acesteia soției inculpatului Matei Gavril, totuși nu a venit cu nicio explicație în legătură cu interesul acestor 3 societăți comerciale de a concura în cadrul aceleiași proceduri de licitație.

De asemenea, în legătură cu societatea S.C. Nafet Service S.R.L. Brașov, reprezentată de martorul Feldioreanu Ștefan, s-a arătat că instanța nu a observat niciun formalism în legătură participarea sa la licitație, deși în raport cu prețul ofertat de martor acesta nu avea cum să câștige acea licitație. De asemenea, explicația dată de martor în fața instanței, în sensul că a crezut că nu se va mai prezenta altă firmă și se va relua licitația, în opinia parchetului, nu a reprezentat decât o afirmație pro cauza, făcută în favoarea inculpatului Matei Gavril, în contextul în care în faza de urmărire penală, cu ocazia audierii, martorul nu a oferit, sub nicio formă, această explicație, ci a susținut că aproximativ în luna septembrie, Cirică Emil l-a anunțat că se vor organiza licitații la SCJU Brașov și a fost interesat de acest subiect întrucât intenționa să mute magazinul din Sf Gheorghe la Brașov, iar în legătură cu prețul ofertat de martor acesta a arătat că era prețul maxim pe care îl putea oferi.

Faptul că afirmațiile martorului din fața instanței au fost făcute în sprijinul inculpatului a rezultat și din informațiile oferite liber de către martor în legătură cu natura construcției pe care ar fi dorit să o amenajeze, respectiv o cădire provizorie (aspect perfect în acord cu apărarea inculpaților), martorul venind și cu detalii în legătură cu intervalul de timp pe care l-a avut la dispoziție înaintea licitației, precizând „Cred că aproximativ cu 2 săptămâni înaintea licitației am aflat de această licitație de la vecinul și prietenul meu, Cirică Cristian Emil, deci am aflat din timp” asigurându-ne astfel că „nu a fost ceva pompieristic”. Această susținere a fost însă contrazisă tocmai de afirmația martorului din faza de urmărire penală în care a arătat că în luna septembrie a aflat despre licitație, iar cum din acte a rezultat că licitația a avut loc la data de 06.09.2020, nu s-ar mai putea identifica acel interval suficient de timp la care martorul a făcut referire. De asemenea din declarația dată de martor în faza de urmărire penală, deși mai apropiată de evenimente, a reieșit faptul că acesta nu prea cunoștea în ce condiții se licita, în condițiile în care, în legătură cu termenul, acesta a precizat că era de doar un an. S-a constatat totodată și faptul că martorul a apreciat că nu beneficia de nicio garanție în sensul prelungirii contractului. În schimb, nu aceeași era situația în cazul inculpatului Matei Gavril.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Ceea ce este important, s-a considerat a fi faptul că în fața instanței, totuşi, martorul a confirmat faptul că s-a prezentat la licitație doar să facă prezență, pentru că era înscris. La acest element de noutate din declarația sa, martorul a mai adăugat totodată că spera că dacă nu va fi o altă firmă se va organiza o altă licitație unde prețul va fi redus. Nu s-a putut ignora faptul că dacă ar fi fost reală speranța martorului, acesta nu s-ar fi prezentat şi ar fi urmărit doar care ar fi fost soarta licitației în contextul în care simpla prezență nu producea nici un efect.

Aşadar, având în vedere aceste aspecte, coroborate cu susținerile martorului Cirică Emil, cu declarațiile celor doi martori care confirmă o întâlnire „întâmplătoare" a acestora şi cu inculpatul Matei Gavril în incinta CJ Braşov, în aceeaşi zi în care a avut loc licitația (întâlnire pe care instanța nu a analizat-o sub aspectul coincidenței invocate, deşi a reținut-o), dar şi cu înscrisurile din care a rezultat prezența societăților la licitație şi apartenența acestora inculpaților şi martorului, s-a apreciat faptul că în cauză există suficiente probe care conturează formalismul participării la licitație a societăților comerciale S.C. Frigomat S.R.L. Braşov, S.C. Gramingo S.R.L. Braşov şi S.C. Nafet Service S.R.L. Braşov doar cu scopul asigurării aparenței unei proceduri concurențiale.

În continuare instanța de fond şi-a argumentat susținerea în sensul că inculpatul Matei Gavril nu ar mai fi avut la momentul licitației nici un amestec în legătură cu SC LICOFRIG SRL (filele 54-56 sentință), raportându-se la declarațiile martorilor Albotă Adrian - managerul spitalului, care l-ar fi cunoscut pe Matei Gavril după 4-5 luni după licitație şi Seceleanu Florin Liviu - consilier juridic al spitalului, care a declarat că la licitație din partea firmei Licofrig S.R.L. a participat Grama Lucia Cristina şi, cu toate că, în ziua licitației era în zonă şi Matei Gavril, nu a discutat cu acesta, nici în ziua aceea şi nici ulterior. Martorul a mai declarat că, la momentul licitației, el ştia că pe terenul licitat se va edifica o construcție, un spațiu comercial, şi doar ulterior a aflat că va fi farmacie, respectiv după încheierea contractului şi demararea construcției.

Din nou s-a constatat faptul că instanța a dat o interpretare eronată acestor probe în contextul în care, nu interesa în cauză dacă inculpatul Matei Gavril a fost prezent fizic la momentul licitației, deşi chiar şi sub acest aspect inculpatul era plasat fizic „în zonă", ci interesează cui i-a aparținut în realitatea întreaga afacere de la debutul acesteia şi până la obținerea întregului folos. Ori, după cum s-a arătat, probele administrate în cauză sunt apte să confirme această implicare.

A rezultat astfel că procedura desfăşurată a fost una pur formală, licitația fiind câştigată chiar de persoana pentru care CJ Braşov, la inițiativa inculpatului Căncescu Aristotel, a hotărât închirierea terenului din incinta spitalului, persoană cunoscută practic atât la nivel de CJ, cât şi la nivelul SCJU şi care a început demersurile pentru edificarea construcției dorite chiar anterior licitației (în acest ultim sens, după cum vom vedea, martorul Gubenat Adrian - proiectantul construcției arată că inculpatul Matei Gavril l-a căutat anterior licitației, precizând că la acel moment nu avea acte, pentru a face un proiect pentru o farmacie în zona verde a spitalului).

În acest context, prin emiterea HG semnată de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian s-a realizat baza demersurilor ulterioare, Spitalul Clinic Județean de Urgență Braşov acceptând să se conformeze, fără a manifesta prea multă diligență în derularea procedurii de licitație în contextul în care, chiar dacă nu la nivel declarativ, se cunoştea mai mult sau mai puțin, care urma să fie câştigătorul licitației.

În urma licitației câştigate, în mod evident, de către SC LICOFRIG SRL, s-a încheiat contractul de închiriere dintre SC LICOFRIG SRL şi SCJU Braşov nr. 22311 din 19.09.2013.

În continuare, modalitatea în care inculpata SC LICOFRIG SRL, administrată în drept de către inculpata Grama Lucia Cristina, iar în fapt de către inculpatul Matei Gavril a înțeles să valorifice acest contract, a prezentat relevanță atât din punct de vedere al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu (respectiv complicitate la această infracțiune), întrucât practic începe etapa obținerii folosului necuvenit de pe urma punerii în executare a HCJ nr. 324 din 20.06.2013 (fiind întreprinse acțiunile materiale necesare precum: participarea la licitație, încheierea contractului, depăşirea limitelor contractuale, împiedicarea rezilierii), cât şi din punct de vedere al atitudinii subiective a inculpaților, folosul fiind urmărit încă de la început.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Din întreg probatoriul administrat a rezultat faptul că inculpatul Matei Gavril (prin intermediul SC LICOFRIG SRL şi cu sprijinul inculpatei Grama Lucia Cristina) a înţeles să exploateze acest contract, peste limitele contractuale stabilite, bazându-se pe o reacţie a SCJU Braşov şi a CJ Braşov complet în acord cu interesele sale.

Astfel, din hotărârea instanţei de fond bazată, în mare parte doar pe înscrisurile dosarului, dar şi din restul probatoriul administrat, s-au reţinut următoarele:

• încă din ziua încheierii contractului inculpata Grama Lucia Cristina, prin adresa înregistrată la spital sub nr. 22311 din 19.09.2013, a informat conducerea Spitalului Clinic Judeţean de Urgenţă Braşov, faptul că terenul în suprafaţă de 110 mp închiriat este destinat construcţiei unei clădiri pentru desfăşurarea de activităţi comerciale, solicitând ca plata chiriei lunare să se facă începând cu data finalizării investiţiei, estimată la 60 de zile;

În legătură cu acest aspect, s-a criticat faptul că instanţa a reţinut ca atare această conduită, fără a avea în vedere faptul că în caietul de sarcini şi în contractul de închiriere nu a fost specificat dreptul chiriaşului de a edifica o construcţie pe terenul închiriat, fiind conferit doar dreptul de a desfăşura activităţi comerciale cu amănuntul (spre exemplu prin amplasarea unui chioşc).

S-a arătat că în primul rând instanţa a abordat în mod greşit problema, pornind de la modalitatea în care a fost întocmit caietul de sarcini, identificând lipsuri pe care totodată le-a şi calificat ca omisiuni/nelegalităţi, justificând imposibilitatea ca acestea să fie analizate întrucât culpa în sarcina funcţionarilor din cadrul spitalului nu face obiectul prezentei cauze.

Faţă de o astfel de interpretare, în mod evident, instanţa nu avea cum să observe conduita inculpaţilor din prezenta cauză în sensul nerespectării clauzelor şi, cu atât mai mult, nu avea cum să-şi dea seama de ce anume a fost susţinută această conduită, respectiv de influenţa pe care se baza inculpatul Matei Gavril la cel mai înalt nivelul al CJ Braşov.

În esenţă, s-a arătat că în cauză nu prezintă relevanţă cum şi de către cine a fost întocmit caietul de sarcini, ci faptul că acesta trebuia respectat aşa cum a fost el întocmit. Aşadar menţiunea din caietul de sarcini în sensul că „Închirierea se va face în vederea desfăşurării de activităţi comerciale cu amănuntul” nu echivalează, sub nicio formă, cu dreptul chiriaşului de a ridica o construcţie definitivă, aşa cum s-a considerat îndreptăţit chiriaşul SC LICOFRIG SRL.

S-a considerat că instanţa trebuia să se limiteze la acest aspect, privind nerespectarea caietului de sarcini, cu care a fost sesizată, şi să analizeze conduita inculpatei SC LICOFRIG SRL, iar ulterior să realizeze propria apreciere asupra implicaţiilor acesteia în analiza infracţiunii de abuz în serviciu, cu care a fost sesizată, respectiv emiterea HCJ 324/20.06.2020 în mod nelegal în scopul facilitării intereselor inculpatului Matei Gavril şi în defavoarea părţii civile SCJU Braşov.

De asemenea, în condiţiile în care terenul apare ca fiind închiriat de la data încheierii contractului, în lipsa unui termen prevăzut în contract solicitarea de amânare a plătii chiriei nu şi-a găsit nicio justificare. Cu toate acestea, chiria a fost plătită doar începând cu luna februarie 2014, când prin adresa înregistrată la SCJU Braşov inculpata Grama Lucia Cristina a înştiinţat spitalul că s-a finalizat construcţia.

• prin cererea înregistrată la S.C.J.U. Braşov sub nr. 25351/28.10.2013, inculpata Grama Lucia Cristina, în numele S.C. Licofrig S.R.L., a solicitat spitalului să aprobe accesul în curtea spitalului cu utilajele necesare pentru construcţia clădirii pe terenul închiriat, precum şi alocarea a trei locuri de parcare, conform H G. nr. 525/1996, rep. în incinta spitalului (f.296 vol.IV d.u.p.) - (fila 56 sentinţă);

Cu privire la această problemă solicitată a fi rezolvată de către SC LICOFRIG SRL spitalului, instanţa de fond a reţinut doar faptul ca cererea fost aprobată în şedinţa Comitetului Director din data de 28.10.2013, fiind şi rezervate 3 locuri de parcare, poziţiile 531, 532, 533 (f.295 vol.IV d.u.p.).

S-a susţinut că instanţa nu a observat însă faptul că, în realitate, rezolvarea problemei SC LICOFRIG SRL a venit, şi de această dată, tot de la Consiliul Judeţean Braşov, care în baza referatului nr. 10857/2013 al Direcţiei Investiţii Urbanism şi Amenajarea Teritoriului - Compartimentul Patrimoniu, în şedinţa ordinară din data de 25.10.2013 a avizat închirierea prin

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

licitație publică a unei suprafețe de teren din incinta SCJU Braşov pentru asigurarea a 3 locuri de parcare în incinta spitalului, fiind emisă de Plenul CJ Braşov Hotărârea CJ nr 542 din 25.10.2013 aflată la fila 161 volumul IV d.u.p..

Astfel, deşi în legătură cu această problemă, ca urmare a adresei instanței de fond, C.J. Braşov a comunicat pentru termenul din data de 17.01.2018 răspunsul (dosar instanță, volum III, filele 2-3) privind înscrisurile deținute de această instituție, în legătură cu avizarea închirierii unei suprafețe de teren din curtea SCJU Braşov pentru asigurarea a 3 locuri de parcare, instanța nu le-a considerat relevante şi nu a făcut nicio trimitere la acestea.

Analizând aceste înscrisuri, s-a constatat faptul că, în realitate, pentru emiterea HCJ nr. 542 din 25.10.2013 s-a avut la bază cererea SC LICOFRIG SRL, fără indicarea persoanei fizice reprezentante, semnată cu o semnătură ce poate fi descifrată „Matei G" (dosar instanță, volum III, fila 46) şi care a fost înregistrată la CJ Braşov nu mai devreme de data de 24.10.2013, deci doar cu o zi înaintea şedinței de plen, care în mod evident avea deja stabilită ordinea de zi. În aceeaşi zi a depunerii cererii, s-a întrunit comisia de specialitate nr. 5 care a avizat proiectul de hotărâre în acest sens (fila 50). S-a identificat totodată şi un referat al Direcției Investiții Urbanism şi Amenajarea Teritoriului - Compartimentul Patrimoniu, din înscris nerezultând data întocmirii. Aşadar s-a constatat, şi de această dată, urgența cu care a fost tratată solicitarea SC LICOFRIG SRL în cadrul CJ Braşov în condițiile în care potrivit declarației martorului Pascu Mihai Lucian „Pentru ca un referat să ajungă în plenul CJ este nevoie de cca 3 săptămâni, minim 2 săptămâni, având în vedere că, convocarea plenului trebuie făcută cu cel puțin 5 zile înaintea şedinței convocate, când ordinea de zi trebuie publicată, iar la acel moment referatul trebuie să aibă atât avizele de la compartiment ele de specialitate şi, dacă este cazul şi de la comisiile de specialitate care dau un aviz consultativ".

Analizând în continuare probele administrate în cauză pe acest subiect, s-a constatat faptul că cererea nu a fost tratată în mod întâmplător în acest fel, întrucât, din declarația martorului Poverlovici Eugen, un apropiat al inculpatului Matei Gavril care s-a ocupat de depunerea actelor în legătură cu edificarea construcției, acesta tocmai trebuia să completeze dosarul privind emiterea autorizației de construire cu acest act din care rezulta alocarea a 3 locuri de parcare în curtea SCJU Braşov. S-a ridicat întrebarea dacă oare CJ Braşov a intuit acest aspect (privind urgența) fără nicio intervenție/solicitare din partea nimănui?

În acest sens, potrivit înscrisului aflat la fila 295 volumul IV dup, martorul a primit de la spital adresa acestei instituții din care a rezultat că au fost alocate cele 3 locuri de parcare.

Analizând cronologic solicitările SC LICOFRIG SRL s-a constatat că societatea inculpată a depus cererea la spital, prin administrator Grama Lucia Cristina, abia la data de 28.10.2013 (fila 296 voi IV dup), doar după ce s-a emis de către CJ Braşov Hotărârea nr. 542 din 25.10.2013. Aşadar, în concret, şi de data aceasta SCJU Braşov nu a dat curs solicitării înainte de a avea avizul CJ Braşov, ceea ce a evidențiat încă o dată faptul că SPCJU Braşov se conforma întocmai deciziilor luate la nivel superior instituției.

• în scopul edificării construcției firma SC LICIFRIG SRL a solicitat Primăriei Braşov eliberarea autorizației de construire pe terenul închiriat;

• ulterior obținerii autorizației de construire inculpata SC LICOFRIG SRL a demarat lucrările, construcția fiind ridicată pe o suprafață mai mare decât suprafața închiriată (avută în vedere inclusiv pentru emiterea autorizației), intenția de depăşire a limitei de 110 mp fiind manifestată de inculpatul Matei Gavril încă de la momentul anterior licitației şi pusă în practică cu ajutorul tatălui inculpatului Matei Gavril care a fost cel care a stabilit limitele construcției după bunul plac, fără a ține cont de vreun act în acest sens;

În legătură cu ridicarea construcției, instanța de fond, deşi reține totuşi implicarea inculpatului Matei Gavril, nu-i atribuie acesteia nicio semnificație. Aşadar s-a ridicat întrebarea cum se justifică această preocupare a inculpatului, pe o chestiune atât de importantă, în contextul în care acesta nu mai deținea funcția de administrator în societate.

De asemenea, lecturând considerentele hotărârii apelate s-a constatat că nu doar aceste probe au rămas nevalorificate, ci şi cele vizând implicarea inculpatului Matei Gavril în modalitatea de întocmire a proiectului.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

S-a considerat faptul că şi aceste probe, observate de către instanţă, trebuie coroborate cu toate celelalte deja menţionate şi care sunt apte a evidenţia implicarea inculpatului Matei Gavril.

În continuarea motivelor de apel au fost redate considerentele primei instanţe în legătură cu amplasamentul construcţiei. Astfel, s-a constatat faptul că probele au fost parţial expuse, însă instanţa de fond nu a formulat o concluzie pe baza acestora. Deşi iniţial a reţinut ipoteza modificării limitelor construcţiei după indicaţiile date de către tatăl inculpatului Matei Gavril, rezultând în mod evident o suprafaţă mai mare, ulterior a expus şi nota justificativă a modificării suprafeţei, reţinând faptul că aceasta ar fi susţinută şi de alte probe.

De asemenea, în legătură cu planul de amplasament, deşi s-a reţinut iniţial cum că de la început nu a fost respectat, în final s-au infirmat susţinerile din actul de sesizare în sensul că pentru realizarea construcţiei nu s-a identificat locaţia exactă, printr-o ridicare topografică şi un plan de amplasament din moment ce exista un plan de amplasament realizat de arhitectul proiectant.

Faţă de aceste considerente expuse s-a concluzionat în sensul că instanţa de fond s-a limitat, şi de această dată, să constate existenţa înscrisurilor doar la nivel formal, fără a manifesta o preocupare cu privire la măsură în care aceste înscrisuri au fost sau nu respectate şi se regăsesc transpuse în realitatea faptică.

Din probatoriul considerat a fi relevant pentru identificarea motivelor care au stat la baza schimbării amplasamentului, s-au amintit următoarele mijloace de probă: declaraţie martor Danciu Marian-Constantin (angajat AGETAPS în funcţia de inginer constructor), declaraţiile martorilor Leru Leonard şi Muntean Andrei (declaraţiile acestora au fost fără nicio justificare altele decât cele expuse în faza de urmărire penală, motiv pentru care s-a apreciat necesară sesizarea sub aspectul săvârşirii infracţiunii de mărturie mincinoasă), declaraţie martor Gubernat Adrian (proiectantul construcţiei, din a cărui declaraţie a reieşit intenţia inculpatului Matei Gavril de a ocupa o suprafaţă mai mare decât cea pentru care Consiliul Judeţean a dat avizul, iar spitalul a organizat licitaţia).

Aşadar s-a constatat că ocuparea unei suprafeţe mai mari de teren s-a datorat exclusiv intenţiei inculpatului Matei Gavril (fiind excluse astfel alte împrejurări invocate în apărarea inculpaţilor încă din faza de urmărire penală în sensul identificării unei plăci de beton care ar fi impus schimbarea amplasamentului), intenţie care a putut fi pusă efectiv în practică doar la momentul stabilirii amplasamentului construcţiei, când limitele construcţiei au fost stabilite în teren de către tatăl inculpatului Matei Gavril (cu aceeaşi intenţie urmărită şi de către inculpatul Matei Gavril respectiv, edificarea unei construcţii mai mari). Intenţia de a edifica o construcţie mai mare nu era una întâmplătoare în contextul în care se urmărea deschiderea unei farmacii Catena, însă pentru o farmacie exista o limită minimă de suprafaţă de 60 mp (deoarece aşa este legea farmaciilor - potrivit declaraţiei martorului Mitroi Aurelian, manager zonal al farmaciilor Catena), însă acest obiectiv nu era suficient pentru inculpatul Matei Gavril în condiţiile în care acesta urmărea să deţină şi alte spaţii, în acelaşi perimetru, în scopul subînchirierii.

Dincolo de intenţia urmărită de inculpatul Matei Gavril, relevantă a fost, în raport de această conduită, lipsa de preocupare a aceluiaşi inculpat pentru respectarea proiectului/măsurătorilor (ce au stat la baza emiterii autorizaţiei de construire) şi a contractului de închiriere asumat. Nu s-a apreciat ca fiind întâmplătoare această totală ignorare a limitelor în care trebuia să acţioneze, în contextul în care inclusiv abordarea ulterioară a relaţiilor contractuale dovedeşte un sentiment de siguranţă în tot ceea ce a întreprins inculpatul Matei Gavril.

- ulterior finalizării construcţiei s-a procedat la subînchirierea spaţiului deşi conform contractului de închiriere SC Licofrig SRL avea obligaţia să nu subînchirieze decât cu acordul prealabil al locatorului;

Cu privire la acest aspect au fost redate pe larg considerentele instanţei de fond, apoi s-a constatat că instanţa nu a dat nicio importanţă faptului că în cazul S.C. Catena Nina S.R.L. termenul prevăzut în contractul de subînchiriere depăşea practic perioada în care potrivit contractului SC Licofrig SRL putea folosi terenul.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

S-a opinat că depăşirea termenului contractual iniţial stabilit prin contractul de închiriere încheiat cu SCJU Braşov nu a fost una întâmplătoare, bazată pe vreo eroare, având în vedere importanţa clauzei contractuale, ci a evidenţiat tocmai siguranţa manifestată de către inculpatul Matei Gavril în relaţia cu Consiliul Judeţean Braşov ca proprietar al terenului şi cu SCJU Braşov ca instituţie subordonată acestuia.

Faptul că inculpatul Matei Gavril se baza în realitate pe o relaţie contractuală de lungă durată cu SCJU Braşov a rezultat şi din alte mijloace de probă, respectiv:

- declaraţia martorului Mitroi Aurelian - manager zonal al farmaciilor Catena cu care se încheiase contract de subînchiriere pe 3 ani - din care a rezultat posibilitatea prelungirii, discutându-se în acest sens chiar pentru o perioadă de 5-7-10 ani (preţul fiind stabilit în urma discuţiei telefonice dintre martor şi inculpatul Matei Gavril din luna mai 2014); din aceeaşi declaraţie a mai rezultat şi faptul că în momentul în care martorul a aflat despre anumite probleme în legătură cu construcţia a primit asigurări în sensul că „nu există probleme”;

- termenul de 3 ani pe care s-a încheiat contractul nu era cunoscut nici măcar de către martorul Ţărmure Marius Tiberiu (avocat al SC Licofrig SRL încă din anul 2006), acesta arătând „...abia când s-a pus problema evacuării înaintea termenului am văzut că este un termen scurt dar nu pot să precizez acest termen”;

- demersul făcut de către inculpatul Matei Gavril după edificarea construcţiei (în condiţiile în care aceasta nici măcar nu fusese recepţionată) de a obţine un drept de superficie asupra terenului, în acest sens fiind purtate discuţii cu funcţionarii din cadrul CJ (ex: martorele Dumbrăveanu Maria, Crăciun Claudia Corina) şi avocaţi ai CJ şi SC LICOFRIG SRL, martorii Furtună Mihail Cristian şi Ţărmure Marius Tiberiu;

- edificarea unei construcţii definitive;

- deşi i s-a cerut expres inculpatei SC LICOFRIG SRL să înceteze orice lucrări la teren şi orice demers de subînchiriere până la primirea unui răspuns din partea CJ Braşov, acesta nu a manifestat nicio intenţie de conformare.

Faţă de toate aceste aspecte apte să evidenţieze o anumită conduită a inculpatului Matei Gavril, ca persoană care se afla practic în spatele inculpatei SC LICOFRIG SRL, s-a ridicat întrebarea oare de ce pentru partenerul comercial SC LICOFRIG SRL toate aceste facilităţi au fost posibile. S-a considerat că un răspuns la o astfel de întrebare nu poate să nu aibă la bază tocmai aspectele nesocotite de către instanţa de fond referitoare la relaţia inculpaţilor Matei Gavril şi Căncescu Aristotel Adrian, importanţa funcţiilor acestora şi, nu în ultimul rând, relaţia de subordonare dintre SCJU Braşov şi CJ Braşov. Cu siguranţă, dacă s-ar ţine cont de toate aceste aspecte, s-ar ajunge la o cu totul altă concluzie, decât cea la care a ajuns instanţa de fond, în legătură cu înţelegerea dintre cei doi inculpaţi.

Cel de-al 7-lea aspect invocat priveşte modalitatea în care a fost interpretat probatoriul în legătură cu demersurile făcute în sprijinul menţinerii construcţiei, astfel cum aceasta a fost edificată, prin prisma persoanelor implicate şi interesate (actul material 2).

S-a precizat că starea de fapt privind cronologia evenimentelor petrecute de la momentul primei adrese a spitalului către CJ Braşov, respectiv 28.03.2014, şi până la momentul la care inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a fost suspendat de la conducerea CJ Braşov ca urmare a măsurii privative de libertate a reţinerii dispuse faţă de acesta - 06.10.2014, a fost corect reţinută de către instanţă.

În privinţa analizei materialului probatoriu în legătură cu aceste demersuri s-a consideart că instanţa nu a dat o interpretare conformă cu întreg materialul probatoriu. Astfel, a apreciat în primul rând faptul că din probele administrate nu a rezultat că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian ar fi avut o înţelegere prealabilă cu inculpatul Matei Gavril şi că în acest sens ar fi solicitat funcţionarilor din aparatul administrativ al CJ să găsească o soluţie care să permită ca această construcţie edificată nelegal să rămână în picioare, respectiv o soluţie pentru modificarea contractului 22310 din 19.09.2013 (fila 71 sentinţă). Această concluzie nu a prezentat un caracter de noutate în contextul în care nici în cazul primului act material acest aspect nu a fost observat, iar între cele două acte materiale există o legătură, rezoluţia infracţională fiind, în mod evident, unică.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Totuşi, argumentele expuse în continuare de către instanţă nu au fost considerate ca fiind apte să justifice lipsa unui răspuns oficial din partea unei întregi instituţii, CJ Braşov, nu într-un moment oarecare, ci după ce aceasta a fost ancorată, cu toate forţele, în scopul rezolvării problemei lansate de către spitalul, tocmai de către preşedintele acesteia, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian.

Aşadar, pornind de la premisa că orice problemă trebuie să aibă o soluţie, mai ales atunci când o instituţie a statului se confruntă cu o astfel de situaţie (deloc neobişnuită având în vedere că aceasta deţine, de regulă, toate resursele materiale şi umane necesare), aceasta trebuie să o identifice, iar lipsa unui răspuns nu poate fi justificată sub nicio formă (excluzând situaţiile de culpă, eroare, greşeală - situaţii neincidente în prezenta speţă).

S-a considerat că această regulă practic a fost total ignorată de către instanţa de fond, fie pe motivul acceptării unor justificări în senul că s-a dorit, s-a urmărit, dar nu s-a putut, fie pe motivul perpetuării situaţiei (în opinia instanţei) şi după ce inculpatul Căncescu Aristotel Adrian nu s-a mai aflat la conducerea CJ, în contextul în care succesorul inculpatului nu a fost şi el cercetat spre a fi tras la răspundere.

În continuare, cu referire la martorele Dumbrăveanu Maria şi Crăciun Claudia Corina, lecturând declaraţiile acestora, s-a constatat faptul că acestea au fost interpretate selectiv, instanţa ignorând alte aspecte deosebit de relevante expuse de către martore şi care erau apte să schimbe întru totul sensul afirmaţiilor reţinute de către instanţă.

Analizând declaraţiile acestor două martore s-a considerat că pe baza lor nu se putea trage concluzia la care instanţa a ajuns, în sensul că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian le-a solicitat acestora să găsească soluţia legală, în adevăratul sens al cuvântului, în contextul în care martorele, îi calitatea pe care o deţineau respectiv aceea de secretar al CJ şi consilier juridic - director executiv al Direcţiei juridice, deja îi comunicaseră acestuia care era soluţia. Faptul că aceasta nu a fost acceptată de către inculpat nu justifică existenţa unei alte soluţii, ci confirmă chiar faptul că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian urmărea, în concret, găsirea unei alte soluţii, însă nu oricare, ci una favorabilă inculpatului Matei Gavril (chiar dacă legalitatea ar fi fost pusă de locul secund).

S-a considerat a fi foarte clar faptul că aceasta a fost percepţia martorelor în contextul în care chiar din declaraţia martorei Crăciun a rezultat că era o problemă că soluţia nu era una favorabilă. Aşadar s-a exprimat îndoieli cu privire la faptul că Preşedintele Consiliului Judeţean, în speţă inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, urmărea o soluţie legală într-adevăr, sau mai degrabă una favorabilă, în contextul în care cea legală, în opinia funcţionarilor specializaţi în domeniu, în mod evident, nu l-a mulţumit.

În opinia parchetului, simpla afirmaţie a acestuia în sensul „vreau soluţie legală' adresată martorilor cu pregătire în domeniul juridic, nu ar trebui să primească valenţa unei veritabile apărări, atât timp cât inculpatul nici din discuţiile purtate cu martorii şi nici din apărările formulate în prezenta cauză nu a indicat până în prezent, pe de o parte, de ce soluţiile ce i-au fost expuse ar fi nelegale, iar pe de altă parte, care ar fi fost acea soluţie legală urmărită de acesta încă de pe atunci.

Exprimarea inculpatului de genul „vreau soluţie legală' nu reprezintă decât o simplă apărare a inculpatului, anticipată poate de la momentul la care se afla la conducerea CJ Braşov şi care s-a dovedit a avea un dublu rol, de a se impune în faţa subalternilor şi de a o folosi în apărarea sa (situaţia nu este una izolată fiind întâlnită şi în celelalte cauze în care inculpatul a fost cercetat şi trimis în judecată).

Totodată nici susţinerea instanţei în sensul că spitalul ar fi primit un răspuns, acesta fiind comunicat verbal de către martora Dumbrăveanu, nu a putut fi primită întrucât în mod legal, fapt confirmat inclusiv de către martoră, procedura legală este în sensul că se răspunde în scris, în termen de 30 de zile, răspunsul fiind întocmit de serviciul de specialitate şi de obicei semnat de către secretar şi preşedintele consiliului.

Aşadar comunicarea unui răspuns verbal de către oricare dintre funcţionarii CJ Braşov nu echivalează cu îndeplinirea obligaţiei legale. Iar lipsa unui răspuns scris, în condiţiile în care se cunoştea, fiind discutat şi analizat, care era acesta, nu poate decât să echivaleze cu lipsa voinţei

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

inculpatului Căncescu Aristotel Adrian de a transmite pe cale oficială acest răspuns pentru a putea produce efecte juridice. Totodată s-a considerat a fi lesne de înțeles faptul că, de vreme ce spitalul a solicitat acest punct de vedere, aştepta un răspuns pentru a putea acționa (așa cum a procedat în toate celelalte situații când a fost vorba de gestionarea bunurilor din domeniul public al județului), iar lipsa acestuia nu a condus decât la menținerea situației favorabile inculpatului Matei Gavril. Din conduita spitalului descrisă anterior, de la momentul primirii HCJ 324/20.06.2013 şi până la finalizarea relației contractuale, s-a concluzionat în sensul că orice neclaritate sau solicitare legată de executarea acestei hotărâri, precum amplasamentul destinat închirierii, depăşirea acestuia, subînchirierea, problema locurilor de parcare, nu a primit o soluționare până în momentul în care nu a existat confirmarea/avizul din partea Consiliului Județean Braşov.

În legătură cu aşteptarea răspunsului s-a menționat şi declarația martorului Seceleanu Florin Liviu, consilier juridic al CJ Braşov la data faptelor, care a arătat că a fost chemat de conducerea spitalului şi i s-a spus că trebuie să se prezinte la CJ Braşov la doamna preşedintă a Consiliului de administrație, d-na Stelea, pentru a participa împreună cu dânsa la o întâlnire cu echipa de avocați ai CJ în vederea găsirii unei soluții. Martorul s-a prezentat şi a „avut o discuție în vederea găsirii unei soluții în rezolvarea situației, urmând să ne comunice soluția găsită, însă, nu ni s-a comunicat niciun răspuns”.

În legătură cu susținerea instanței în sensul că, în raport de perpetuarea situației şi după ce inculpatul Căncescu Aristotel Adrian nu s-a mai aflat la conducerea CJ Braşov, respectiv după data de 06.10.2014, s-ar fi impus tragerea la răspundere penală şi a conducerii ce a urmat, în primul rând s-a menționat că un astfel de argument nu este apt să conducă la o exonerare de răspundere a persoanelor trimise în judecată, iar în al doilea rând, instanța a interpretat greşit probatoriul administrat pe această chestiune.

Astfel, sub conducerea ce a urmat i s-au comunicat spitalului primele răspunsuri la solicitarea acestuia din data de 28.03.2014 (adresa nr. 7950/28.03.2014 a SCJU Braşov înregistrată la CJ Braşov sub nr. 3558/28.03.2014 - fila 142 voi V U.P.). Astfel la data de 29.05.2015 CJ Braşov a emis adresa nr. 6984 ca răspuns la solicitarea din data de 28.03.2014 (fila-J-68 voi V d.u.p.), înregistrată la SCJU Braşov sub nr. 15383/19.06.2015, prin care spitalul a fost îndrumat să verifice dacă SC LICOFRIG SRL a respectat clauzele şi să-i informeze în legătură cu măsurile luate. Întrucât s-a considerat că adresa nu cuprinde răspunsul aşteptat, spitalul, prin adresa nr. 16341/01.07.2015 (fila 172 voi V d.u.p.), a revenit la CJ Braşov cu rugămintea de a formula un punct de vedere la adresa din 28.03.2014, iar prin adresa nr. 6984/15.07.2015 CJ Braşov a comunicat Spitalului că are competența de a cere rezilierea contractului. A urmat apoi o procedură internă de reziliere a contractului, iar prin adresa 24135/23.09.2015 SDCJU Braşov a încunoştințat CJ Braşov despre decizia de reziliere (fila 75 voi IV d.u.p.).

Între timp, deja în cadrul CJ Braşov se făceau demersuri pentru punerea în practică a planului de reabilitare a SCJU Braşov, în acest sens fiind încheiat contractul nr. 14834/16.11.2015 proiectare şi execuție, reabilitare - Spitalul Clinic Județean de Urgență Braşov (Consolidare şi reamenajare Spitalul Clinic Județean de urgență Braşov - Corp B) (conform notei justificative nr. 15874/16.01.2017 a CJ Braşov - fila 19 voi III dosar fond).

În cadrul acestui proiect s-a constatat că scara de incendiu era prevăzută pe amplasamentul spațiului comercial al SC LICOFRIG SRL edificat în baza autorizației de construire nr. 724/07.11.2013.

Din acest moment practic toate demersurile ce se impuneau a fi realizate în interesul spitalului au fost blocate, în primul rând de opoziția SC LICOFRIG SRL de eliberare a spațiului, de nevoia de a solicita o autorizație de desființare, de punerea în executare a acesteia iar, abia ulterior, s-a putut obține autorizația pentru lucrarea demarată de Consiliul Județean Braşov şi urmărită de către SCJU Braşov încă de la momentul anterior HCJ 324/20.06.2013.

În pofida demersurilor realizate de către SCJU Braşov, în lipsa răspunsului din partea CJ Braşov anterior rezilierii contractului şi datorită opoziției manifestate de SC LICOFRG SRL

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

după rezilierea unilaterală a contractului, în final s-a ajuns tot la împlinirea termenului contractual.

S-a arătat că susținerea instanței în sensul că noua conducere ar fi procedat la fel ca și inculpatul Căncescu Aristotel Adrian nu este reală întrucât, aceasta, deși nu a mai primit nicio solicitare din partea SCJU Brașov, la dosarul cauzei nefiind depus niciun înscris în acest sens, iar nici din celelalte alte probe nu a rezultat că spitalul ar mai fi revenit cu vreo solicitare, a formulat două răspunsuri la solicitarea spitalului din data de 28.03.2014, iar în paralel se derulau demersurile pentru alocarea fondurilor în scopul reabilitării spitalului. În lipsa unei reveniri la solicitarea din 28.03.2014 și având în vedere faptul că, în mod evident, noua conducere a preluat toate problemele instituției CJ, intervalul de timp cuprins între octombrie 2014 și mai 2015 nu poate fi comparat cu intervalul de timp cuprins între data înregistrării adresei 28.03.2014 și 04.10.2014 data încetării din funcție a inculpatului Căncescu Aristotel Adrian, întrucât, spre deosebire de primul, în acest ultim interval inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a angrenat întreg personalul competent din CJ Brașov și a apelat inclusiv la specialiști în drept din afara instituției pentru a se găsi soluția, și deși soluția a fost identificată și comunicată acestuia, tot nu s-a trimis spitalului răspunsul mult așteptat. Chiar dacă instanța a făcut referire la discuții/întâlniri care s-ar fi purtat între funcționari din cadrul CJ Brașov și din cadrul SCJU Brașov, inclusiv în anul 2015, instanța nu a indicat o probă anume din care a tras această concluzie iar la dosarul cauzei nu există nici un act care să ateste o revenire la solicitarea spitalului și nici martorii nu au făcut referire la întâlniri finalizate fără soluție. Astfel, cu privire la modul cum s-au purtat discuțiile la nivelul CJ în anul 2015 s-a indicat declarația martorei Crăciun Claudia Corina.

Analizând aceste aspecte care evidențiază cum s-a pus problema în anul 2015 de către noua conducere, s-a constatat faptul că soluția în legătură cu construcția edificată în curtea SCJU Brașov a fost una singură și ușor de identificat. Așadar, argumentele instanței de fond în sensul că în anul 2014, când situația de fapt a construcției și a terenului era aceeași, deși s-au făcut o serie de demersuri, tot nu s-a reușit să se găsească o soluție, pe de o parte au fost considerate a fi lipsite de fundament probatoriu, iar, pe de altă parte, lipsite de logică. Astfel, dacă soluția era atât de evidentă (aceasta fiind deja indicată chiar prin adresa spitalului din data de 28.03.2014 prin referirea la punctul 8.3 din Caietul de sarcini și la conținutul acestuia privind dreptul locatorului de a cere rezilierea contractului, fiind necesară doar o confirmare așa cum s-a procedat în toate celelalte cazuri în relația dintre CJ și SCJU Brașov) s-a ridicat problema necesității demersurilor și, mai mult, comunicării soluției identificată încă de la acel moment de către persoanele calificate.

S-a considerat această conduită a inculpatului Căncescu Aristotel Adrian ca nefiind una întâmplătoare ci, din contră, interesată pentru asigurarea folosului inculpatului Matei Gavril, acesta fiind, în mod evident, interesat de modificarea contractului întocmai cum a urmărit de la început și inculpatul Matei Gavril.

Astfel inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, în baza relației cu inculpatul Matei Gavril și în continuarea rezoluției infracționale inițiale, aceea de a acționa în exercitarea atribuțiilor de serviciu în alte scopuri decât cele legale, deși a luat cunoștință de neregulile generate de închirierea spațiului prin edificarea unei construcții definitive, contrar prevederilor din oferta de închiriere și din caietul de sarcini, cu depășirea limitelor și ulterior subînchirierea spațiului, a solicitat funcționarilor din cadrul aparatului administrativ al CJ să găsească o soluție care să permită ca această construcție edificată nelegal să rămână în picioare. Inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a exercitat presiuni pentru modificarea Contractului nr.22310 din 19.09.2013 în favoarea firmei controlate de Matei Gavril, atât prin mărirea suprafeței, cât și pentru acordarea dreptului firmei private de a subînchiria spațiul menționat, dar aceasta să se realizeze fără adoptarea unei hotărâri de CJ. De asemenea, Căncescu Aristotel Adrian a tergiversat întocmirea unui răspuns către Spitalul Clinic Județean de Urgență Brașov, permițând folosirea terenului închiriat, precum și subînchirierea clădirii edificate cu încălcarea prevederilor legale și contractuale, peste limita de spațiu atribuit inițial.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Ultimul aspect susținut de către Parchet vizează modalitatea în care instanța a analizat incidența textelor de lege apreciate ca fiind încălcate de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Astfel, cu privire la terenul ce face obiectul cauzei, instanța de fond în mod corect a reținut faptul că acesta, potrivit extrasului de CF, este proprietatea Județului Braşov şi face parte din domeniul public, iar dreptul de administrare este intabulat pe numele Consiliului Județean Braşov.

Dreptul de administrare este un drept derivat din dreptul de proprietate publică, întrucât doar titularul dreptului de proprietate publică poate constitui şi atribui dreptul de administrare. Pe de altă parte, exercitarea dreptului de proprietate publică se poate realiza practic, de regulă, prin regiile autonome şi instituțiile publice, numai prin intermediul dreptului de administrare.

Văzând HCL Braşov nr. 54/11.09.2012 (fila 113-117 vol. I dosar fond) prin care s-a hotărât aprobarea contractului cadru de administrare pentru bunurile din domeniul public al Județului Braşov, conform anexei parte integrantă şi HCL nr. 131/29.10.2012 (fila 110 vol. I dosar fond) prin care s-a aprobat darea în administrarea instituțiilor din subordinea CJ a unor imobile incluse în domeniul public al județului în care îşi desfăşoară activitatea printre altele şi SCJU Braşov, cu precizarea că procedura de administrare urma a se finaliza prin încheierea contractelor de administrare, contract care, în relația cu SCJU Braşov s-a încheiat abia în 2014, pentru perioada 245.04.2014-25.04.2024, la momentul adoptării HCJ nr. 324/20.06.2013 spitalul nu avea drept de administrate acesta aparținând în mod evident titularului dreptului de proprietate publică.

Aşadar, în acest context, nu s-a putut aproba susținerea instanței de fond în sensul că terenul de 110 mp, proprietatea Județului Braşov, făcând parte din domeniul public, potrivit legislației în vigoare, menționată mai sus, putea fi închiriat prin licitație publică, acest teren fiind în administrarea S.CJ.U. Braşov, potrivit H.C.J. Braşov nr. 131/29.10.2012, chiar dacă în C.F. ca administrator era C.J. Braşov, însă înscrierile în cartea funciară nu mai au efect constitutiv de drepturi, ci doar de publicitate.

Totodată, referirea din hotărâre la HCJ 131/29.10.2012, în condițiile în care nu s-a semnat între CJ Braşov şi SCJU Braşov un contract care să stabilească cadrul/limitele în care urmează a se exercita dreptul de administrate, nu a avut practic nicio finalitate, ci a confirmat doar un caracter formal, doar pentru a se da o aparență de legalitate, în contextul în care pentru hotărârea dată, în raport de toate aspectele de drept (natura juridică a terenului, scopul închirierii în raport de aceasta) şi de fapt (lipsa totală a unei analize de oportunitate) anterior expuse, nu existau alte justificări.

S-a apreciat că prin HCJ nr 324/20.06.2013 spitalul a primit avizul pentru exercitarea unei sarcini concrete privind închirierea suprafața de 110 mp din domeniul public al județului Braşov.

S-a observat că avizul a fost emis, în condițiile anterior descrise la pct. 4, deşi nu exista o problemă în dezbatere care să necesite o apreciere competentă asupra acesteia (având în vedere natura juridică a unui aviz). Aşadar nu exista o solicitare din partea SCJU Braşov aşa cum s-a susținut în şedința de plen de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian.

Aşadar, contrar susținerilor instanței de fond, s-a constatat faptul că, deşi pentru spital problema închirierii terenului de 110 mp fusese tranşată pe plan intern în cadrul Comitetului Director, aceasta a renăscut, sub o altă formă, la momentul comunicării HCJ nr. 324/20.06.2013 privind avizul menționat, spitalul conformându-se, fără obiecțiuni, în baza relației de subordonare.

Printr-o hotărâre anterioară, respectiv prin HCJ nr. 287/22.05.2012 (hotărâre dată la propunerea unui alt consilier județean Grapă Sebastian, cu care inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a avut o relație apropiată, bazată interese politice şi financiare, similară cu cea a inculpatului Matei Gavril - a se vedea în acest sens preambulul hotărârii, rechizitoriul 187/P/2016 din data de 04.06.2018 al DNA ST Braşov dar şi declarația martorei Crăciun Claudia Corina) fusese deja împuternicită conducerea S.C.J.U. Braşov să încheie contracte de închiriere pentru suprafețe de teren din domeniul public al județului, aflate în incinta acestei unități

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

sanitare, cu persoane juridice interesate, pentru desfăşurarea unor activităţi comerciale, astfel că profitând de acest context, practic HCJ nr 324/20.06.2013 nu a făcut decât să indice, în concret, spitalului cum să administreze suprafaţa de 110 mp identificată de către inculpatul Matei Gavril.

În cauză au fost vehiculate inclusiv apărări în sensul că HCJ 324/20.06.2013 nu ar mai fi fost necesară în raport de existenţa HCJ nr 287/22.05.2012, însă din conduita iniţială a SCJU Braşov în sensul respingerii cererii SC LICOFRIG SRL s-a constatat, cu evidenţă, că această hotărâre nu a fost suficientă pentru spital. Tocmai acesta a fost motivul pentru care s-a găsit în concret o altă soluţie prin abordarea directă a CJ Braşov, pentru emiterea unei noi hotărâri care prevedea inclusiv suprafaţa de închiriat. Varianta aleasă, în contextul în care exista deja o hotărâre, a scos în evidenţă tocmai intenţia şi înţelegerea inculpaţilor Căncescu Aristotel Adrian şi Matei Gavril. Astfel, inclusiv aceste apărări nu au făcut decât să confirme acuzarea. Nu se poate susţine că nu se cunoştea despre această hotărâre, întrucât ea a fost menţionată chiar în preambulul HCJ din 20.06.2013.

Totodată, în altă ordine de idei, necesitatea emiterii unei hotărâri de avizare a rezultat şi din conţinutul art. 14 alin. 1 din Legea nr. 213/1998 (text de lege reţinut inclusiv de către instanţa de fond). De asemenea, instanţa a recunoscut rolul Consiliului Judeţean în administrarea domeniului public făcând referire la dispoziţiile art. 91 alin. 1 lit. c şi alin. 4 lit. a din Legea nr. 215/2001, republicată - Legea administraţiei publice locale, potrivit căruia consiliul judeţean îndeplineşte, printre alte atribuţii principale, şi atribuţii privind gestionarea patrimoniului judeţului, iar în exercitarea acestor atribuţii hotărăşte darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică a judeţului, în condiţiile legii.

Aşadar s-a constatat faptul că, în mod corect instanţa a făcut referire la textele de lege care evidenţiază rolul Consiliului Judeţean în administrarea domeniului public şi preocuparea acestuia pentru respectarea legii într-un domeniu în care, evident, interesul public trebuie să se situeze pe primul loc.

Cu toate acestea, cu referire la textele de lege invocate de către Ministerul Public ca fiind incidente în cauză, pe de o parte instanţa le-a analizat fără a lua în considerare scopul pentru care au fost reglementate, iar, pe de altă parte, fără a se raporta la o stare de fapt conformă cu întreg materialul probatoriu (abordarea nu ne surprinde având în vedere criticile anterioare cu privire la interpretarea dată de către instanţă materialului probatoriu).

Cu privire la legalitatea emiterii HCJ 324/20.06.2013 semnată de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian instanţa de fond ar fi trebuit să aibă în vedere faptul că, potrivit art. 866 Cod civil, drepturile reale corespunzătoare proprietăţii publice sunt dreptul de administrare, dreptul de concesiune şi dreptul de folosinţă cu titlu gratuit. Varianta concesiunii aleasă de către solicitant a fost exclusă în mod deliberat, motivat de faptul că presupunea o serie de verificări şi justificări ce nu se urmăreau a fi efectuate. În acest context s-a ales varianta închirierii, dar şi aceasta a fost pusă în practică fără respectarea dispoziţiilor legale.

Astfel, după cum a reţinut şi instanţa, conform art. 14 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică, închirierea bunurilor proprietate publică a statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale se aprobă, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului judeţean, a Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau a consiliului local, iar contractul de închiriere va cuprinde clauze de natură să asigure exploatarea bunului închiriat, potrivit specificului acestuia.

Pentru aprobare, în mod evident, ar fi trebuit să se ţină cont de specificul proprietăţii publice, astfel cum acesta este prevăzut expres de art. 136 din Constituţie, Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică (forma în vigoare la data faptelor), dar art. 858, 861 şi 862 Cod civil.

Aşadar, deşi terenul ce face obiectul HCJ nr. 324/20.06.2013 reprezenta din punct de vedere juridic un bun de uz sau interes public, prin actul emis s-a autorizat închirierea acestuia într-un cu totul alt scop, respectiv pentru satisfacerea intereselor inculpatului Matei Gavril.

Acest aspect a rezultat din modalitatea în care a fost adoptată hotărârea, respectiv fără existenţa unei justificări de necesitate şi oportunitate în interes public şi chiar în lipsa unei solicitări/consultări a spitalului având în vedere faptul că terenul se afla în folosinţa acestei

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

instituții din subordinea Consiliului județean, în contextul în care inculpatul Căncescu Aristotel cunoştea adevăratul beneficiar al închirierii şi scopul acesteia, respectiv realizarea unui spațiu comercial în mod nelegal cu destinația farmacie. S-a menționat și faptul că despre construcția unei farmacii pe acest spațiu inculpatul Căncescu Aristotel avea cunoștință, edificarea unei construcții fiind menționată inclusiv în cererea formulată de inculpata Grama Lucia Cristina, însă nici acest aspect nu a fost prezentat pentru dezbatere în ședința de plen.

În consecință, având în vedere situația de fapt anterior descrisă cu trimitere la probele care o susțin, dar și textele de lege anterior menționate, s-a concluzionat faptul că prin emiterea HCJ nr. 324/20.06.2013 inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a încălcat următoarele dispoziții legale:

• art. 103 alin 1 si 2 din Legea 215/2001 privind administrația publică locală;

Aceste atribuții au fost încălcate de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian prin faptul că, având cunoștință despre cererea adresată Consiliului Județean de către inculpata Grama Lucia Cristina, cerere care, în realitate, viza interesele inculpatului Matei Gavril, a dispus urmarea unei proceduri contrare unei bune funcționări a aparatului de specialitate al consiliului, coordonarea acestuia din urmă fiind în fapt direcționată în sensul soluționării cereri pentru atingerea altor scopuri decât cele pentru care trebuia să acționeze Compartimentul Patrimoniu din cadrul Direcției Investiții, Urbanism şi Amenajarea Teritoriului, potrivit dispozițiilor legale prevăzute în Constituție, Codul civil şi Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică. A fost indicat anterior probatoriul care scoate în evidență dorința președintelui de urgentare a proceduri pentru a putea intra cu propunerea în plen. Din moment ce aceasta se urmărea, coroborat cu faptul că ordinea de zi era atent stabilită, iar voturile se dădeau conform unei majorități confortabile, în mod evident, de pe atunci se urmărea o soluție favorabilă.

În realitate cererea inculpatei Grama Lucia Cristina a fost supusă votului plenului Consiliului Județean din inițiativa președintelui acestuia, fără a se efectua în prealabil o analiză de legalitate şi oportunitate de către o comisie de specialitate din cadrul aparatului Consiliului Județean, inculpatul Căncescu Aristotel dispunând suplimentarea nejustificată a ordinii de zi. Totodată, în cadrul ședinței, acesta nu a supus dezbaterii situația reală, în contextul în care, cu ocazia prezidării ședinței nu a expus scopul închirierii, deşi acesta îi era cunoscut (fiind indicat generic chiar în cerere „pentru construcția unei clădiri") şi mai mult a dezinformat participanții la vot cu privire la solicitant, obținând astfel votul favorabil pentru adoptarea hotărârii în sensul urmărit de el.

Potrivit art. 104 alin. 1 lit. a) - atribuții privind funcționarea aparatului de specialitate al consiliului județean a instituțiilor şi serviciilor publice de interes județean şi lit. b) - atribuții privind relația cu consiliul județean și alin. 3 lit. a) din Legea 215/2001 președintele consiliului județean „conduce ședințele consiliului județean şi dispune măsurile necesare pentru pregătirea şi desfăşurarea în bune condiții a acestora". În speță, inculpatul Căncescu Aristotel, în pofida acestei obligații, nici anterior și nici în cursul ședinței nu a urmărit luarea măsurilor necesare, de exemplu prin efectuarea unei analize temeinice a solicitării şi formularea unui punct de vedere fundamentat de către o comisie de specialitate, act pe baza căruia să se poată realiza în plen o dezbatere reală a problemei, iar ulterior în cursul ședinței nu a asigurat exprimarea votului în bune condiții prin expunerea unei situații de fapt corecte şi complete atât pe aspecte de legalitate cât şi de oportunitate.

Referitor la conduita inculpatului Căncescu Aristotel Adrian manifestată ulterior edificării construcției (al 2-lea act material al infracțiunii de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatului Căncescu Aristotel Adrian) ca urmare a problemelor cu care Consiliul Județean a fost consultat de către SCJU Brașov, în condițiile în care a acesta a urmărit în continuare realizarea interesului particular al inculpatului Matei Gavril ignorând în totalitate interesele celor două instituții din subordinea sa (interese ocrotite practic prin toate dispozițiile legale ce reglementează proprietatea publică, în speță domeniul public al județului şi cu privire la care se poate dispune doar în anumite condiții legale atât de fond cât și de procedură), în contextul în care soluția legală era una singură - aceea a rezilierii contractului şi demolării construcției și, mai mult, i-a fost prezentată de către funcționarii din CJ, s-a constatat că aceasta este de asemenea

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

contrară art. 103 alin. 1 şi 2 din Legea 2015/2001, întrucât în această modalitate a împiedicat buna funcționare a aparatului de specialitate al Consiliului Județean şi mai mult nu a permis aplicarea dispozițiilor legale în materie, dispoziții legale reflectate chiar în soluția propusă de funcționari. În acest sens s-a subliniat declarația martorei Dumbrăveanu Maria, vol. II f. 9, 31-36, menținută în faza de judecată.

• art. 5 alin. 1 din OG 119/1999 privind controlul intern şi controlul financiar preventiv;

S-a arătat că referatul întocmit, în speță, de către comisia de specialitate din cadrul Consiliului Județean, în varianta aleasă la cererea inculpatului Căncescu Aristotel - preşedinte al Consiliului Județean, a reprezentat un proiect de operațiune (în sensul prevăzut de art. 2 lit. u) din OG 119/1999, proiect ce a stat la baza emiterii, în condițiile descrise anterior, a HG nr. 324/20.06.2013 ca act cu efect juridic, din care rezulta sau ar fi putut rezulta o obligație pe seama patrimoniului public, obligație ce consta în închirierea suprafeței de 110 mp din domeniul public al județului, aflată în administrarea SCJU Braşov, în schimbul unei chirii/mp menționată în contractul de închiriere încheiat.

Aşadar, prin acest act s-a trasat spitalului sarcina administrării prin închiriere a unei suprafețe de teren, precizată ca suprafață, dar nelocalizată, fără a se preciza care este scopul acestei operațiuni şi dacă acesta răspunde intereselor spitalului şi implicit ale consiliului.

Din întreg probatoriul administrat în cauză a rezultat faptul că operațiunea de închiriere a unei suprafețe de teren în curtea spitalului județean nu reprezenta un demers în conformitate cu planurile instituției de la acel moment, planuri în sensul extinderii spațiilor destinate prestării serviciilor medicale, aspect discutat la acel moment şi cunoscut în cadrul Consiliului Județean, şi cu toate acestea, în baza HCJ emise s-a procedat în consecință.

Astfel, în acest context, în mod evident operațiunea de închiriere nu îndeplinea caracteristica de conformitate prevăzută de art. 2 lit. b din OG 119/1999, întrucât nu corespundea politicii asumate în domeniul respectiv, domeniu în care pe primul loc se plasa exercitarea în bune condiții a serviciilor medicale, prin asigurarea unor spații corespunzătoare în acest sens atât pentru cadrele medicale, cât şi pentru pacienți. O dovadă în acest sens a fost chiar faptul că, deşi a fost discutat şi urmărit încă de la data săvârşirii faptelor, proiectul de reamenajare a spitalului a reuşit să fie demarat abia ulterior, sub noua conducere a Consiliului Județean, iar pentru finalizarea acestuia au fost întâmpinate greutăți, cu consecința unor întârzieri în realizare tocmai datorită operațiunii de închiriere.

Față de aceste aspecte, prin raportare la serviciul de interes public exercitat de către SCJU Braşov, serviciu aflat în gestiunea Consiliului Județean, având în vedere prioritatea asigurării tuturor condițiilor pentru desfăşurarea activității medicale, închirierea autorizată nu a respectat nici caracteristicile de economicitate, eficacitate, eficiență definite de art. 2 din OG 119/1999.

De altfel, în mod evident, în raport de modalitatea în care s-a realizat emiterea actului urmărit şi semnat de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, o analiză care să vizeze aspectele anterior descrise a lipsit cu desăvârşire, nefiind realizată nici măcar o analiză de oportunitate.

Analizând toate aceste împrejurări de fapt şi de drept referitoare la emiterea HG nr. 324/20.06.2013, s-a constatat că aceasta este nelegal emisă, fiind dată în lipsa totală a unor verificări şi analize şi în mod evident în alte scopuri decât cele legale, respectiv în interesul privat al inculpatului Matei Gavril, interes ce a fost manifestat şi ulterior edificării construcției, inclusiv prin demersurile construcției si încălcarea clauzelor contractuale.

Analizând dispozițiile art. 5 privind buna gestiune financiară prin raportare la aspectele anterior expuse ca fiind incidente în cauză, s-a apreciat că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, în calitate de preşedinte al Consiliului Județean, acționând în interesul particular al inculpatului Matei Gavril, prin demersurile realizate în concret de acesta, în toate etapele ce au stat la baza emiterii HG nr. 324/20.06.2013 şi cu ocazia semnării acesteia, a încălcat dispozițiile art. 5 alin 1 din OG 119/1999 privind buna gestiune financiară în administrarea patrimoniului public, ignorând în totalitate obligația de asigurare a legalității, regularității, economicității, eficacității şi eficienței.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

S-a precizat că importanța actului emis este evidentă în raport de obiectul acestuia, respectiv închirierea unui teren din domeniul public al statului, de aspectele ce trebuie analizate și nu în ultimul rând de preocuparea legiuitorului de a institui o serie de reguli tocmai în scopul asigurării unei verificării corespunzătoare. În acest ultim sens, s-au menționat dispozițiile art. 6 din OG 119/1999 privind obiectul controlului financiar preventiv, în cuprinsul cărora închirierea de bunuri din domeniul public al statului este precizată în mod expres ca făcând parte din categoria de operațiuni care, în prealabil, fac obiectul controlului financiar preventiv.

Aceeași este situația și după edificarea construcției, când inculpatul Căncescu Aristotel Adrian, pe perioada când se mai afla în funcția de președinte CJ, a împiedicat practic adoptarea soluției legale de reziliere a contractului cu consecința demolării construcției, fiind preocupat exclusiv de menținerea situației favorabile inculpatului Matei Gavril în detrimentul intereselor celor două instituții. Fiind vorba în realitate de patrimoniul public, acesta a încălcat în continuare dispozițiile art. 5 din OG 119/199 privind buna gestiune financiară.

Faptul că este vorba despre modalitatea de gestionare a patrimoniului public a rezultat din înscrisurile privind natura juridică a terenului și din dispozițiile legale incidente în raport de aceasta, iar gestionarea patrimoniului, până la intrarea în vigoare a contractului de administrare, cădea în atribuția titularului dreptului de proprietate publică, respectiv Consiliului Județean Brașov, reprezentat de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian. Abia prin contractul de administrare, la art. 6 al acestuia, au fost prevăzute drepturile și obligațiile administratorului. Aceste aspecte au rezultat și din adresa CJ Brașov nr. 6984/29.05.2015 (f. 108 vol IV d.u.p.). Așadar la momentul emiterii HCJ 324/20.06.2013, și ulterior până la intrarea în vigoare a contractului cadru de administrare, obligația de a gestiona domeniul public aparținea exclusiv conducerii CJ. Acest aspect a fost invocat și de către martorii care au fost chemați să găsească soluția legală. Astfel, aceștia s-au exprimat în sensul necesității rezilierii contractului și demolării construcției. S-a invocat inclusiv faptul că prin edificarea construcției pe domeniul public cu depășirea suprafeței închiriate, pentru suprafața depășită neexistând contract de închiriere, SCJU Brașov nici nu ar fi avut cum să intervină. De asemenea s-a mai afirmat și faptul că în situația închirierii, în anumite condiții, în funcție inclusiv de caracterul construcției, se poate aprecia că se încalcă caracterul inalienabil al proprietății publice (este opinia martorului Furtună Mihail Cristian, consultat pe această chestiune expusă în declarația sa dată în fața instanței de judecată).

Așadar HCJ 324/20.06.2013 a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor legale privind gestionarea patrimoniului public în contextul în care a lipsit orice analiză de oportunitate fiind urmărit exclusiv interesul particular.

De asemenea, în perioada de după edificarea construcției, dată fiind încălcarea clauzelor contractuale, cu efecte asupra patrimoniului public, prin lipsa de reacție a Consiliului Județean la solicitarea SCJU Brașov, au fost încălcate de asemenea principiile bunei gestiuni financiare în scopul ocrotirii intereselor particulare.

• art. 2 alin. 1 și 2 din OUG 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice si a contractelor de concesiune de servicii;

În contextul în care, încă de la început, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian a cunoscut cine este adevăratul beneficiar al suprafeței de teren și a acționat în acest sens, într-o primă fază emițând o HCJ favorabilă ce a stat la baza organizării unei proceduri de licitație publică de către o instituție din subordinea sa (care nu putea refuza punerea în executare deși manifestase anterior o opoziție la o cerere similară a SC LICOFRIG), ținând cont de relația apropiată pe care acesta o avea în acea perioadă cu inculpatul Matei Gavril și de relația de subordonare dintre cele două instituții, prin conduita sa inculpatul făcut posibilă desfășurarea unei proceduri de achiziție publică cu încălcarea principiilor enunțate în art. 2 din OUG 34/2006.

Astfel, s-a susținut că procedura desfășurată nu a asigurat o concurență reală între operatorii economici, care nu au beneficiat de garantarea tratamentului egal și nediscriminatoriu, procesul de achiziție publică nu a fost transparent, având în vedere că în anunțul public de desfășurare al procedurii și în caietul de sarcini nu s-a specificat faptul că se scoate la licitație un teren pentru închiriere în incinta spitalului pe care adjudecatarul poate edifica un spațiu comercial pe care să îl folosească ca farmacie, deși acest lucru era cunoscut nu doar de

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

funcționarii din CJ Braşov, ci şi de cei din cadrul SCJU Braşov, care au urmărit sau acceptat că procedura se desfăşoară în interesul inculpatului Matei Gavril.

În concluzie, prin adoptarea HCJ 324/20.06.2013 fără justificare economică, urmărindu-se exclusiv favorizarea intereselor personale ale unui consilier județean, în speță inculpatul Matei Gavril, cu ajutorul inculpatei SC LICOFIG SRL administrată în drept de către inculpata Grama Lucia Cristina, prin închirierea terenului proprietate publică pentru edificarea unei construcții de interes privat, s-a adus atingere intereselor publice, fiind obținut totodată un folos necuvenit pentru beneficiarul închirierii, folos reprezentat de dobândirea construcției ca atare și de sumele de bani obținute prin subînchirierea ulterioară a acesteia. Astfel, prin închirierea terenului în modalitatea descrisă, au fost vătămate interesele publice ale SCJU Braşov $i UATJ Braşov, prin lipsa de folosința a terenului, dar totodată li s-a produs acestor entități și o pagubă prin neobținerea de sume de bani prin închirierea terenului urmare a unei proceduri reale, concurențiale, care ar fi dus la o chirie mai mare decât prețul de pornire al licitației. Mai mult, această „afacere" desfăşurată de inculpații Căncescu Aristotel şi Matei Gavril au vătămat interesele spitalului și prin aceea că deși încă din anul 2013 se făceau demersuri pentru extinderea spațiului unității, nu s-a emis autorizație de incendiu din cauza existentei clădirii aparținând inculpatei LICOFRIG SRL.

Astfel, prin tergiversarea soluționării problemei, starea de nelegalitate a profitat inculpatului Matei Gavril în tot intervalul de timp cât inculpatul Căncescu Aristotel Adrian s-a aflat la conducerea Consiliului Județean și avea astfel obligația de a gestiona patrimoniul județului conform dispozițiilor legale.

În al doilea rând, referitor la soluția de achitare a inculpaților Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese, Sfarghiu Tudor Octavian, Matei Gavril, Grama Lucia Cristina și S.C. Licofrig S.R.L. sub aspectul săvârşirii infracțiunii de abuz în serviciu privind eliberarea autorizației de construire nr. 723 din 07.11.2013, s-a apreciat că sentința primei instanțe este netemeinică, pe de o parte, în raport de modalitatea în care instanța de fond a reținut starea de fapt privind conduita inculpaților, iar, pe de altă parte, în raport de modalitatea în care instanța a analizat incidența textelor de lege apreciate ca fiind încălcate de către inculpații Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese şi Sfarghiu Tudor Octavian în exercitarea atribuțiilor de serviciu privind emiterea autorizației de construire.

Astfel, s-a arătat că la fel ca şi în cazul primei infracțiuni de abuz în serviciu, instanța de fond a reținut succesiunea evenimentelor derulate în scopul emiterii autorizației de construire doar în funcție de actele întocmite şi de persoanele care s-au implicat în această activitate, fără a face nicio legătură între persoane, în funcție de soluțiile discutate şi adoptate în diferite momente şi în raport de particularitățile juridice ale speței cu care s-au confruntat inculpații funcționari în cadrul Primăriei Braşov.

Deși s-a reținut faptul că inculpatul Matei Gavril a luat legătura cu martorul Gubernat Adrian pentru întocmirea unui proiect pentru o farmacie în zona verde a spitalului, instanța nu a observat nicio implicare a inculpatului Matei Gavril şi nici o intenție a acestuia de a exploata viitorul contract peste limitele stabilite prin HCJ 324/20.06.2013 (şi aceasta emisă în condițiile anterior descrise), deși martorul a declarat în mod clar faptul că inculpatul i-a solicitat să depăşească suprafața de 110 mp.

În aceeaşi modalitate, în continuare, instanța a reținut ca atare că actele au fost depuse de către o anumită persoană, respectiv martorul Poverlovici Eugen, la solicitarea inculpatei Grama Lucia Cristina, ignorându-se relația acestuia cu inculpatul Matei Gavril, pe de o parte, şi cu funcționarii din cadrul primăriei (până în 2005 ocupând funcția de inspector la Serviciul cadastru), pe de altă parte, precum şi faptul că acesta nu avea nicio calitate în acest sens.

S-a subliniat că în legătură cu persoana care a ridicat însă autorizația, numitul Muntean Gheorghe, fratele inculpate Dumitrescu Maria şi naşul inculpatului Matei Gavril, instanța nu a făcut nicio referire şi, de asemenea, nu a realizat nicio legătură.

Referitor la modalitatea în care s-ar putea obține autorizația pe numele SC Licofrig SRL, s-a constatat faptul că instanța a sesizat totuşi o problemă în legătură cu persoana juridică pe numele căreia ar urma să se emită autorizația de construire, aspect ce conduce la concluzia că

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

subiectul, cu toate particularitățile sale, a fost discutat/analizat de către inspectorul Rad Emese şi secretarul municipiului.

Analizând considerentele instanței, s-a concluzionat faptul că, în opinia acesteia, pentru emiterea unei autorizații de construire nu prezintă importanță nici cine o solicită, nici pentru cine se solicită şi nu în ultimul rând, nici faptul că a fost tratată în regim de urgență - deşi nu se încadra în categoria lucrărilor ce se impun potrivit legii a fi autorizate în acest regim reglementată de art. 17 din Ordinul 839/2009 privind Normele de punere în aplicarea a Legii 50/1991, întrucât această posibilitate există totuşi în anumite situații.

Față de această modalitate de abordare, nu a constituit un element de noutate modul în care au fost interpretate de către instanță dispozițiile legale care reglementează procedura autorizării construcțiilor, deşi, chiar şi din starea de fapt, incomplet reținută de către instanță, rezulta cu evidență preocuparea funcționarilor din cadrul Primăriei Braşov pentru emiterea autorizației de construire indiferent de constatarea unor impedimente.

Referitor la contextul în care s-a procedat la emiterea autorizației de construire nr. 723 din 07.11.2013, s-a apreciat că din probele administrate în cauză pot fi reținute următoarele:

Astfel, din declarațiile inculpaților Dumitrescu Maria şi Scripcaru George date în faza de urmărire penală şi din înscrisurile aflate la filele 57-62 Vol. VII - urmărire penală, a rezultat faptul că inculpatul Matei Gavril este finul fratelui inculpatei Dumitrescu Maria, respectiv al numitului Muntean Gheorghe, angajat la primărie în cadrul poliției locale - serviciul disciplină în construcții. În acest context inculpatul „Matei Gavril venea la primărie la naşul lui, Muntean Gheorghe" (declarație inculpat Scripcaru George). În prezenta speță, numitul Muntean Gheorghe este tocmai cel care, fiind „rugat de la Licofrig să ridice autorizația de construire", probabil chiar de către inculpatul Matei Gavril, potrivit declarației inculpatei Dumiterscu Maria, a primit autorizația fără a deține vreo împuternicire în acest sens sau fără să facă dovada unei relații contractuale cu solicitantul. Întrucât din înscrisul de la fila 124 vol. VI a reieşit că nu este înregistrată predarea autorizației, s-a putut reține faptul că predarea a avut la bază tocmai relația personală dintre inculpați.

Inculpatul Matei Gavril era cunoscut şi de către inculpatul Scripcaru George, aspect confirmat inclusiv de acesta din urmă în declarația dată în faza de urmărire penală, dar şi de declarațiile date de către martorii Pascu Mihai şi Coman Claudiu din care a rezultat faptul că aceştia se cunoşteau şi comunicau în raport de interesele politice urmărite de fiecare dintre ei.

S-a subliniat că pentru obținerea autorizației de construire în prezenta speță, procedura derulată la Primăria Braşov a durat doar 7 zile (cerere depusă la data de 30.10.2013, iar autorizația a fost emisă la data de 07.11.2013), în contextul în care din probatoriul administrat în cauză o astfel de operativitate mai putea fi întâlnită, în acea perioadă, doar în situații excepționale. S-au învederat în acest sens declarațiile martorilor Manolache Marilena şi Sfarghiu Tudor Octavian (faza de judecată). Declarația inculpatului Sfarghiu Tudor Octavian a confirmat faptul că lucrarea a fost tratată cu prioritate, însă motivarea pentru care a fost astfel catalogată nu a putut fi primită, de vreme ce, în cazul concret, solicitarea nu aparținea unei instituții, ci unei firme particulare care, după cum vom expune în continuare intenționa, chiar fără acordul expres al titularului dreptului real asupra terenului, să obțină pe numele societății autorizația de construire.

În raport de faptul că în speță, pe de o parte, solicitarea a venit din partea unei societăți private, iar, pe de altă parte, documentația depusă ridica mai multe semne de întrebare în contextul în care viza un teren aparținând domeniului public al statului, situație ce impunea mai multă prudență din partea funcționarilor având în vedere restricțiile legale în acest domeniu, rezolvarea unei astfel de solicitări de către funcționarii Primăriei Braşov, indiferent de soluția ce urma a fi adoptată, nu a putut justifica, fără existența unui interes, o procedură derulată într-un interval de timp atât de scurt.

Totodată, analizând în ansamblu procedura urgentă derulată, față de modalitatea în care au fost tratate dispozițiile legale în materie de către funcționarii competenți a întocmi actele, de la începutul procedurii şi până la finalizarea acesteia, s-ar putea aprecia faptul că, în cazul

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

concret din speță, solicitarea adresată instituției competente ar putea primi o singură soluție, respectiv emiterea autorizației de construire.

S-a subliniat că martorul Poverlovici Eugen a fost cel care s-a ocupat de demersurile pentru obținerea actelor necesare pentru emiterea AC, fiind implicat în aceste activități deși nu avea nicio calitate, fiind însă „prieten a lui Matei senior şi junior şi ştiam să explic despre ce e vorba". S-a arătat că fiind întrebat martorul dacă în acea perioadă a purtat discuții şi cu Matei Gavril junior, acesta a arătat „Cred că m-am întâlnit de câteva ori cu acesta şi cred că i-am spus că mai trebuie una alta la dosar, însă ne-am întâlnit întâmplător fiind vecini". Această afirmație a fost apreciată însă ca fiind nesinceră având în vedere relația de prietenie dintre cei doi, dar şi celelalte probe care l-au indicat pe inculpat ca fiind direct interesat de edificarea construcției.

Cu privire la depunerea cererii pentru emiterea autorizației de construire martora Câju Mariana, consilier județean la data faptelor, fiind întrebată de unde ştia faptul că cererea pentru autorizația de construire a fost depusă de către Matei Gavril, în nume personal, aceasta a arătat că „Din discuțiile cu angajații din CJ am aflat despre acest aspect.".

Cu privire la acest aspect martorul Cirică Emil, fiind întrebat dacă s-a întâlnit cu inculpatul Matei Gavril când acesta mergea la primărie să depună documentele pentru emiterea autorizației de construire, acest a arătat „da, m-am întâlnit undeva în clădirea CJ şi mi-a spus că urma să meargă la primărie pentru autorizația de construire dar nu avea documentele la el". Prin această declarație martorul şi-a menținut afirmația făcută în acelaşi sens cu ocazia audierii din faza de urmărire penală, declarație în care a făcut referire la o întâlnire „pe care a avut-o cu Matei Gavril când acesta tocmai mergea la Primăria municipiului Braşov pentru depunerea unor documente privind obținerea autorizației de construire a imobilului pe care intenționa să-l edifice pe terenul închiriat".

Mențiunea privind calitatea de beneficiar al SC Licofrig SRL din cererea de eliberare autorizație s-a coroborat cu declarația martorului Poverlovici Eugen şi a evidențiat practic intenția inițială a solicitantului de a i se emite autorizație de construire pe numele său.

S-a menționat faptul că tot din declarația martorului dată în fața instanței de judecată a rezultat şi faptul că posibilitatea acestuia de a lua legătura cu inculpata Rad Emese s-a datorat faptului că o cunoştea pe aceasta, întrucât până în anul 2005 a lucrat în cadrul primăriei în funcția de inspector la Serviciul cadastru, iar această funcție anterioară era cunoscută de către inculpatul Matei Gavril junior.

Având în vedere documentele depuse de SC Licofrig SRL pentru emiterea autorizației şi demersurile făcute la Primăria Braşov constând în discuții purtate direct cu prima persoană din primărie care avea atribuții pe linia emiterii A.C., respectiv cu inculpata Rad Emese care la rândul ei s-a consultat mai departe cu superiorii ei, s-a constatat faptul că inculpații au cunoscut exact care era situația pe care o aveau de soluționat, cunoscând toate aspectele esențiale, aspecte ce au fost chiar discutate şi analizate între ei.

S-a constatat totodată faptul că în cadrul acelei proceduri, în lucru, nicio persoană audiată în cauză - martori sau inculpați, nu au făcut vreo precizare în sensul că demersurile vizau edificarea unei construcții provizorii.

Discuțiile purtate în cadrul Serviciului Autorizări Construcții au rezultat nu doar din declarația dată de către martorul Poverlovici Eugen, ci şi din declarațiile funcționarilor din primărie, audiați în cauză în calitate de martori şi care au arătat în sensul că, de regulă, în situațiile mai puțin întâlnite (una dintre acestea fiind chiar cea din prezenta speță) se consultau cu privire la modalitatea de abordare. Astfel, s-au menționat declarațiile martorelor Manolache Marilena (faza de urmărire penală) şi Bodor Eniko.

Cu toate acestea, surprinzător s-a considerat a fi faptul că, deşi în mod evident speța viza solicitarea unei persoane juridice particulare de edificare a unei construcții pe domeniul public, situație mai puțin întâlnită sau neîntâlnită în practică şi care impunea consultări între aceştia potrivit probatoriului administrat, cu ocazia audierii, niciunul dintre inculpații care au dat declarații în cauză nu au recunoscut această practică din cadrul serviciului.

De asemenea, din declarațiile funcționarilor din cadrul Serviciului Autorizării Construcții al Primăriei Braşov (audiați în calitate de martori sau inculpați) a rezultat şi faptul că fiecare

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

persoană care semna autorizația, primea şi întreaga documentație spre analiză şi apreciere, astfel că toate aspectele puteau fi verificate.

Pentru obținerea autorizației de construire astfel cum aceasta a fost solicitată, s-a constatat că SC LICOFRIG SRL Braşov nu îndeplinea condițiile prev. de art. 1, art. 7 şi art. 13 din legea 50/1991 pentru emiterea acesteia, respectiv nu era titularul dreptului real de proprietate publică, iar bunul făcea parte din domeniul public al UAT jud. Braşov.

De asemenea, coroborând aceste dispoziții din Legea 50/1991 cu prevederile art. 866 Cod Civil, s-a concluzionat cu uşurință faptul că autorizația s-a emis titularului dreptului de proprietate sau unui drept real, drept pe care inculpata LIOFRIG SRL nu îl avea.

Astfel, un prim aspect de nelegalitate s-a considerat a fi acela al emiterii autorizației de construire la solicitarea SC LICOFRIG SRL, iar nu la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil astfel cum prevede reglementarea legală.

Mai mult decât atât, această cerință legală a apărut menționată inclusiv în certificatul de urbanism, act solicitat tocmai în vederea obținerii autorizației de construire, în care, printre mențiunile privind regimul tehnic s-a reținut că „cererea pentru emiterea autorizației de construire se va întocmi pe numele tuturor proprietarilor tabulari" (f. 006 vol VI).

Sub acest aspect, s-a menționat şi faptul că pe exemplarul certificat de urbanism aflat la dosarul urmărire penală, apare mențiunea olografă „cererea ac se va elibera pe numele prop. tabular", aspect ce poate conduce la ipoteza în care încă de la acel moment se prefigura modalitatea în care urma să fie întocmită şi eliberată autorizația de construire, respectiv pe numele proprietarului tabular, mențiunea fiind cu referire la autorizație, iar nu la cerere, întrucât doar autorizația poate fi eliberată, însă această mențiune este preluată corect, în exemplarul Certificat de urbanism de la fila 006, fiind menționată exact dispoziția din lege.

Astfel, s-a arătat că potrivit legii, autorizația de construire pe domeniul public poate fi emisa doar concesionarului şi numai în vederea realizării unei construcții de uz şi/sau interes public, condiție pe care inculpata Licofrig SRL nu o îndeplinea, având doar un drept de locațiune pe teren, în baza unui contract de închiriere pe o durată de 3 ani, iar construcția pe care dorea să o realizeze era evident de interes privat, respectiv desfăşurarea de activități comerciale.

De asemenea, în ceea ce privește închirierea bunurilor proprietate publică, s-a făcut referire la art. 14 din Legea 231/1998 care prevede că aceasta se aprobă după caz prin hotărâre a consiliului județean, iar contractul de închiriere va cuprinde clauze de natură să asigure exploatarea bunului închiriat, potrivit specificului acestuia. În speță, contractul de închiriere nici nu cuprindea vreo clauză care să permită edificarea vreunei construcții, iar cu toate acestea inculpații au procedat la emiterea autorizației la solicitarea inculpatei SC Licofrig SRL.

În aceste condiții, deşi nelegalitatea era evidentă, cu atât mai mult cu cât anterior nu se mai eliberaseră astfel de autorizații de construire pe domeniul public, funcționarii primăriei au emis totuşi autorizație, acționând totodată pentru a-i crea inculpatului Matei Gavril o aparență de drept, astfel încât acesta să poată obține necuvenit o construcție definitivă pe domeniul public.

Lipsa emiterii unor astfel de autorizații pentru terenuri domeniul public al statului la solicitarea unor persoane private şi faptul că pentru funcționarii din primărie acesta reprezenta o situație mai puțin/deloc întâlnită a rezultat din declarațiile martorilor Manolache Marilena (faza de urmărire penală), Ibănescu Adrian Emil (faza de judecată), Sfarghiu Tudor Octavian (faza de urmărire penală) şi Rad Emeşe (faza de urmărire penală).

Astfel, s-a susținut că inculpata Rad Emese, funcționarul căruia i s-a repartizat lucrarea, constatând că nu poate emite autorizația, în aceeaşi zi a apelat la secretarul primăriei, inculpatul Paraschiv Nicolae pentru găsirea unei soluții. Acesta din urmă i-a propus inculpatului Matei Gavril să noteze în CF-ul terenului contractul de închiriere, urmând a considera apoi că o astfel de notare echivalează cu un drept real asupra acestuia (asimilat cu un drept de superficie). În aceeaşi zi, 30.10.2013, inculpata Licofrig SRL a depus apoi la OCPI Braşov o cerere de notare a contractului de închiriere, însă prin încheierea nr. 98280 din 01.11.2013 s-a respins notarea întrucât acest contract nu era opozabil proprietarului terenului, județul Braşov (vol. VI, f. 185).

Intenția de favorizare (prin încălcarea dispozițiilor legale) în emiterea autorizației de construire, manifestată de inculpații funcționari în cadrul Primăriei Braşov, în opinia parchetului,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

a rezultat inclusiv din faptul că, deşi a eşuat încercarea de notare contractului de închiriere în extrasul CF, notare care ar fi justificat poate, în opinia acestora, un anumit raport juridic cu proprietarul terenului pe care să-şi întemeieze actele, totuşi au procedat la emiterea autorizației găsind o altă soluție.

Astfel, s-a arătat că după acest demers nereuşit, pentru a da aparența de legalitate, la nivelul primăriei inculpații au decis să elibereze autorizația pe numele CJ Braşov, proprietarul tabular al terenului, menționându-se în fals apoi în autorizație că s-a eliberat la cererea autorității, deşi CJ nu a depus o cerere în acest sens.

Aşadar s-a concluzionat în sensul că, în cazul particular al inculpatului Matei Gavril (întrucât tratarea cu prioritate nu s-ar justifica dacă nu s-ar cunoaşte beneficiarul având în vedere volumul mare de lucrări), pentru funcționarii din cadrul aparatului de specialitate, chiar nu prezenta importanță cine este titularul cererii (în pofida dispozițiilor legale menționate), ci preocuparea a fost cum să se facă, în aşa fel încât să se poată emite autorizația de construire.

Deşi toți inculpații (cei care au dat declarații) au susținut că volumul de muncă, numărul autorizațiilor era atât de mare încât o verificare amănunțită a documentațiilor era fizic imposibilă, examinând autorizația s-a constatat că aceasta a fost emisă practic într-o singură zi de fiecare (deşi nu se încadra în categoria urgențe), cu prioritate înaintea oricărei alte solicitări, contrar acestor apărări. Astfel, cererea a fost depusă în data de 30.10.2013, soluționarea fiind întârziată doar de cererea de notare la CF (încheiere din 01.11.2013-zi de vineri), iar apoi inculpata Rad Emese a redactat autorizația în data de 05.11.2013, fiind tehnoredactată şi semnată în data de 06.11.2013, primind număr în data de 07.11.2013 după ce a fost semnată de către primar.

S-a susținut că acest mod de lucru a fost contrar practicii serviciului autorizări din cadrul Primăriei Braşov, în mod obişnuit nicio autorizație nefiind eliberată într-un interval mai scurt de 10 zile de la depunerea cererii, fiecare dintre persoanele care semnează autorizația primind spre verificare întregul dosar conținând documentația tehnică şi juridică. Intenția inculpaților de favorizare a intereselor inculpatului Matei Gavril a rezultat şi din aceea că, potrivit declarațiilor funcționarilor din cadrul Serviciului Autorizării Construcții al Primăriei Braşov, atunci când s-au constatat lipsuri sau nelegalități în documentație aceasta a fost retrimisă, inclusiv de la nivelul primarului, compartimentului respectiv pentru refacere, ceea ce nu s-a întâmplat în acest caz, deşi neregulile erau evidente.

Acest mod de lucru firesc, normal, a fost susținut inclusiv de înscrisurile privind procedura emiterii autorizației de „Consolidarea şi reamenajarea Spitalului Clinic Județean de Urgență Braşov” la care face referire adresa primăriei Braşov către CJ Braşov aflată la fila 5 vol III, dosar instanță, şi procedura emiterii autorizației de demolare a construcției din speță, ambele solicitate de către Consiliul Județean Braşov.

Astfel, deşi anterior solicitarea de emitere a autorizației de „Consolidarea si reamenajarea Spitalului Clinic Județean de Urgență Braşov” a fost înregistrată la Primăria Braşov sub nr. 64116 la data de 11.08.2016, un răspuns a fost întocmit abia la data de 22.09.2016 (între cele 2 date se împlinise şi termenul de 3 ani din contractul de închiriere, dar fără relevanță întrucât contractul fusese reziliat), doar după intervenția telefonică a viceprimarului consiliului Gabor Adrian, cu depăşirea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 7 din Legea 50/1991.

Cu referire la acest răspuns s-a constatat faptul că acesta a fost semnat la data de 21.09.2016 inclusiv de către inculpata Maria Dumitrescu în calitate de şef Serviciu Autorizări Construcții iar, în conținutul acestuia au apărut, pentru prima dată în cadrul unui înscris oficial emis de Primăria Braşov în legătură cu construcția autorizată a fi construită în curtea SCJU Braşov, argumente privind pretinsul caracter provizoriu al construcției care, în raport de modul în care au fost formulate, par a fi intenționat inserate în scopul formulării unei apărări în prezenta cauză penală în care inculpatei, doar în urmă cu 5 zile, la data de 15.09.2016, tocmai i-a fost adusă la cunoştință calitate de suspect dobândită prin ordonanța de efectuare în continuare a urmăririi penale sub aspectul săvârşirii infracțiunii de abuz în serviciu în legătură cu emiterea autorizației din speță, inclusiv cu privire la „edificarea unei construcții definitive pe terenul proprietate publică”, ocazie cu care suspecta a arătat că a înțeles fapta, dar nu doreşte să dea o

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

declarație în cauză. Cu toate acestea, cu ocazia unei audieri ulterioare la data de 06.10.2016, deci după ce a avut posibilitatea să analizeze situația, inculpata a confirmat caracterul definitiv al construcției, dar s-a justificat în sensul că a considerat că la expirarea contractului de închiriere trece în folosința CJ proprietarul terenului. Aşadar a apărut o altă apărare care interesează în sensul că exclude pretinsul caracter provizoriu încercat a fi invocat prin adresa întocmită. Intenția de a dovedi în orice mod pretinsul caracter provizoriu a apărut doar la acel moment, nu întâmplător, ci în legătură directă cu interesul formulării unei apărări.

Martora Manolache Marinela, audiată la data de 06.10.2016 în legătură cu împrejurările în care a fost întocmit acest răspuns, a arătat că „am fost contactată de vicepreşedintele CJ, Gabor Adrian, care mi-a solicitat să mă uit pe autorizație şi să văd dacă se poate elibera. (...) am citit cu atenție Legea 50/1991 şi am văzut cum este definită în lege construcția provizorie. Conform dispozițiilor legii construcția respectivă nu este una provizorie.”.

Această declarație este dată de martoră în cadrul unei reaudieri. Astfel martora a mai fost audiată chiar în data de 22.09.2016, după ce semnase deja acea adresă înainte cu o zi, în 21.09.2016, şi deci cunoştea aspectele expuse în aceasta, însă, nefiind întrebată, nu a înțeles să facă nicio referire la aceasta şi la caracterul provizoriu invocat în răspuns. Față de această conduită, depozițiile martorilor, colegi ai inculpaților, trebuie tratate cu rezerve având în vedre relația dintre ei, faptul că îşi desfăşoară activitatea în acelaşi loc de muncă existând chiar relații de subordonare.

Revenind la operativitatea funcționarilor din cadrul Serviciului Autorizări Construcții în legătură cu eliberarea autorizației de desființare a construcției edificate de inculpata SC Licofrig SRL, s-a constatat că şi în cazul acesteia termenul în care s-a emis autorizația a fost de 3 ori mai mare decât cel în care s-a emis autorizația pentru inculpată, cererea fiind depusă la data de 16.01.2017, iar autorizația fiind emisă la data de 06.02.2016 (f. 158 vol II dos. fond).

Aşadar s-a infirmat astfel şi susținerea instanței în sensul că pentru instituțiile publice cererile se soluționează cu prioritate, având în vedere pe de o parte termenul exagerat de redus în care s-a soluționat cererea aparținând SC LICOFRIG SRL în pofida impedimentelor constatate, iar pe de alta, faptul că soluția emiterii pe numele Consiliului Județean a fost precedată practic de o concesie a inculpatei în raport de constatarea imposibilității emiterii pe numele acesteia.

Astfel, contrar considerentelor instanței de fond, inculpații, s-a susținut că funcționari în cadrul primăriei cu atribuții în materia eliberării autorizațiilor de construire, au ignorat nereguli evidente ale documentației depuse şi au emis nelegal autorizația de construire, în condițiile în care din extrasul CF depus rezulta că terenul este domeniul public şi SC LICOFRIG nu avea un drept real potrivit art. 866 Cod Civil, iar construcția pe care dorea să o edifice nu era una de uz sau de interes public, fiind o construcție definitivă ce urma a fi exploatată în interes privat.

S-au învederat dispozițiile art. 858 Cod civil, art. 3 alin. 3 din Legea 213/1998 privind bunurile proprietate publică şi art. din aceeaşi lege. Acest ultim text de lege, care prevede practic o limită pentru închiriere, a fost ignorat de către instanța de fond întrucât în cazul în care contractul de închiriere nu prevede dreptul de a construi, în mod evident acest aspect trebuia verificat şi analizat de către inculpați la momentul analizării documentației anexate cererii pentru eliberarea autorizației de construire. Aceasta deoarece închirierea unui bun aparținând domeniului public al statului trebuie să urmărească acelaşi scop respectiv exploatarea bunului închiriat, potrivit specificului acestuia.

Susținerea instanței de fond în sensul că, din înscrisurile anexate cererii era de înțeles faptul că închirierea s-a realizat în scopul edificării unei construcții, având în vedere referirile la avize şi acorduri din contractul de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013, în care este stipulată la art. 4 lit. e obligația să obțină avizele şi autorizațiile necesare desfăşurării activității specifice, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare şi din H.C.J. Braşov nr. 287/22.05.2012, prin care spitalul este împuternicit să încheie contracte de închiriere pentru suprafețele de teren din domeniul public al județului, aflate în incinta spitalului, cu persoane juridice interesate să desfăşoare activități comerciale, după obținerea avizelor, a fost criticată, întrucât, având în vedere importanța modului în care sunt administrate bunurile din acest domeniu, s-a considerat că abordarea problemelor la nivel de presupunere trebuie exclusă.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

În susținerea aceluiaşi argument instanța de fond a făcut trimitere şi la anumite mențiuni din caietul de sarcini, însă aceste aspecte nu au relevanță deoarece înscrisul respectiv nu a făcut parte din documentația depusă de SC Licofrig SRL pentru emiterea AC.

De asemenea argumentul instanței în sensul că singurul act care permite realizarea unei construcții este autorizația de construire, definită ca termen în Anexa 2 la Legea nr. 50/1991, nu poate convinge de faptul că, mențiunea din contractul de închiriere – „să obțină avizele şi autorizațiile necesare desfăşurării activității specifice" - se referă la autorizația de construire, în condițiile în care analizând această exprimare s-a constatat că aceasta vizează autorizații, în general, de orice fel, restricția fiind dată doar de legătura cu activitatea desfăşurată pe acel teren. Din contră, având în vedere precizarea desfăşurării activității specifice s-a ajuns la concluzia că acesta nu poate viza şi edificarea unei construcții, acest drept fiind necesar a fi prevăzut separat, expres. Un argument tocmai în acest sens îl reprezintă inclusiv conduita locatarului care, după încheierea contractului de închiriere, a apreciat necesar să informeze spitalul tocmai cu privire la acest aspect „vă informăm că terenul este destinat construcției unei clădiri pentru desfăşurarea de activități comerciale", motiv pentru care s-a putut concluziona în sensul că nici părțile contractante nu cunoşteau acest aspect la încheierea contractului.

Cu toate acestea opinia instanței de fond apare ca fiind contrară. Argumentele instanței de fond nu reprezintă în realitate decât însuşirea simplelor speculații formulate în apărare de către inculpați, pe baza unor mențiuni/formulări generale reținute în actele întocmite.

S-a considerat a fi regretabil faptul că, pe acelaşi raționament, instanța de fond a apreciat ca SC Licofrig SRL a avut inclusiv acordul expres al proprietarului de drept al terenului pentru emiterea autorizației de construire.

Analizând susținerile instanței de fond prin raportare la Anexa 2 a Legii 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții în care este definit dreptul de execuție a lucrărilor de construcții, s-a constatat că, deşi chiar din textul de lege se poate desprinde cu evidență concluzia în sensul că un astfel de acord nu poate fi apreciat ca fiind legal decât atunci când este dat în mod expres, instanța a calificat, şi de această dată, alte înscrisuri ca având o astfel de valoare, deşi nu s-a putut identifica o legătură cu construcția din speță, particularizată conform proiectului din documentație, ci s-a referit la alte activități, privite în mod general, ce se pot desfăşura pe suprafețele de teren din domeniul public al județului (doar destinate închirierii). S-a apreciat ca fiind regretabil acest mod de interpretare dat unor texte de lege incidente într-un domeniu de importanță publică.

Având în vedere regimul juridic al acestor bunuri, astfel cum rezultă din dispozițiile legale anterior menționate şi inclusiv din art. 136 din Constituția României, autorizarea construcțiilor ce urmează a fi edificate pe terenurile din domeniul public trebuie să se supună regulilor speciale în materie tocmai pentru a se asigura finalitatea acestor dispoziții speciale.

În concret, autorizația de construire a fost emisă şi eliberată unei persoane fără calitate juridică de a o solicita, fără existența acordului expres al proprietarului de drept şi fără a se efectua toate verificările necesare exploatării în condițiile legii a bunului aparținând domeniului public, fiind emisă, în mod nelegal, o autorizație de construire pentru o construcție cu caracter definitiv.

În speță, SC Licofrig SRL prin documentația depusă potrivit art. 7 din aceeaşi Lege nu a făcut dovada deținerii unui drept real, iar în cazul dreptului de creanță dobândit în baza contractului de închiriere nu a depus acordul expres al proprietarului de drept, respectiv al județului Braşov conform extrasului CF depus şi, mai mult, conform proiectului anexat coroborat probatoriului testimonial administrat în cauză, a urmărit şi obținut autorizarea edificării unei construcții definitive, aspect nepermis de lege.

De asemenea, s-a subliniat că autorizația de construire a fost emisă pe numele Consiliului Județean Braşov, deşi solicitarea nu a venit din partea acestei entități, ci din partea inculpatei SC Licofrig SRL.

S-a arătat că având în vedere dispozițiile art. 1 din Legea nr. 50/1991, alin. 1), instanța de fond apreciat că acestea nu pot fi reținute în sarcina inculpaților Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese şi Sfarghiu Tudor Octavian, întrucât: „...instituie obligații

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

în sarcina celui care execută lucrări de construcții, ori inculpați menționați anterior nu au executat astfel de lucrări, ci au emis autorizația de construire, de altfel, nici nu li s-a imputat vreodată de parchet acest lucru. În consecință, nu poate fi reținută încălcarea acestor dispoziții legale nici în sarcina inculpaților Matei Gavril, Grama Lucia Cristina şi S.C. Licofrig S.R.L., în calitate de complici la acțiunile funcționarilor publici, din moment ce nu există o acțiune ilegală din partea acestora din urmă."

Nu s-a putut aproba acest punct de vedere de vreme ce în conținutul textului de lege s-au identificat, în mod evident, dispoziții care privesc procedura de emitere a autorizației de construire, iar aceasta vizează, nu persoana care execută lucrările de construire, ci funcționarul public care emite autorizația. A interpreta în sens invers înseamnă a lipi de efecte un text de lege, aspect nepermis.

Neconcordanța dintre solicitantul autorizației şi titularul dreptului real era evidentă şi în raport de faptul că dacă solicitant ar fi fost într-adevăr Consiliul Județean, atunci atât cererea, cât şi documentația ar fi avut un cu totul alt conținut (a se vedea solicitarea formulată de Consiliu Județean Braşov pentru emiterea autorizației de desființare a respectivei construcții - fila 160 vol II Tribunalul Covasna). În acest sens s-a menționat totodată şi declarația martorei Dumbrăveanu Maria.

Mai mult, s-a subliniat de asemenea faptul că la nivelul CJ Braşov s-a aflat în mod oficial de existența autorizației şi de faptul că a fost emisă pe numele consiliului abia la începutul anului 2014, la momentul la care au fost identificate neregulile privind depăşirea suprafeței de teren închiriate, ceea ce a dus la presiuni din partea inculpatului Căncescu Aristotel Adrian asupra funcționarilor din cadrul CJ pentru a i se asigura inculpatului Matei Gavril şi folosința terenului ocupat abuziv. Acestea au fost dublate de demersurile făcute de SC Licofrig SRL care, deşi notificată cu privire la rezilierea contractului pentru acest motiv, a acționat, prin intermediul inculpatului Matei Gavril pentru obținerea dreptului de superficie asupra terenului, nelegal raportat la faptul că terenul aparținea domeniului public.

Cu privire la emiterea autorizației pe numele proprietarului terenului instanța a reținut faptul că aceasta s-ar fi făcut în mod legal, motivat de faptul că SC Licofrig SRL în calitate de investitor ar fi avut dreptul să solicite autorizația, iar proprietarul terenului este județul Braşov şi trebuie să se facă distincție între persoana fizică sau juridică care poate solicita emiterea autorizației şi persoana/entitatea în favoarea căreia se emite această autorizație.

Pentru a reține aceasta instanța nu a ținut cont de faptul că în speță solicitarea aparținea inculpatei SC Licofrig SRL care, deşi avea un contract de închiriere, nu avea nici prevăzut dreptul de a construi în contract şi nici acordul expres al titularului dreptului de proprietate pentru a putea face o astfel de solicitare.

Un alt aspect de nelegalitate a constat în aceea că autorizația a vizat edificarea unei construcții definitive - situație imposibil de autorizat având în vedere faptul că este vizat un teren ce face parte din domeniul public al județului, iar solicitantul nu este titularul dreptului real.

S-a opiniat că în cauză, singura sursă care aduce în discuție pretinsul caracter provizoriu al construcției este apărarea inculpaților care nu s-a coroborat cu nicio altă probă administrată. Cu toate acestea, instanța a reținut acest caracter motivat de afirmațiile izolate ale unor martori, de termenul pentru care s-a încheiat contractul de închiriere şi de caracterul pretins demontabil al construcției, ignorând însă restul materialului probatoriu şi dispozițiile legale în materie.

Analizând dispozițiile legale din cuprinsul Anexei nr. 2 a Legii 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, în care sunt definite construcțiile cu caracter provizoriu, s-a constatat cu evidență faptul că, construcția din speță, în suprafață de 110 mp şi, care conform proiectului (filele 110 şi urm. din voi. VI d.u.p), era prevăzută cu 12 fundații din beton (chiar izolate fiind) realizate la o adâncime considerabilă, legate prin grinzi de beton, elemente de construcție ce nu o fac deloc uşor demontabilă (contrar susținerilor instanței de fond), nu se încadra în niciuna dintre aceste categorii. De altfel nici inculpații, nici martorii la care instanța s-a referit şi nici instanța de judecată nu au indicat, în concret, în ce categorie se încadrează construcția care are aceeaşi configurație ca şi alte construcții de centre comerciale.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Din acest punct de vedere s-a apreciat ca fiind defectuoasă interpretarea dată materialului probatoriu pe această chestiune.

Conform motivelor de apel, în primul rând, din înscrisurile aflate la dosarul cauzei a rezultat faptul că s-a urmărit de la început edificarea unei construcții definitive întrucât:

- autorizația nu menționează expres că s-ar autoriza o construcție provizorie, nu se menționează în autorizație durata limitată de existență (mențiune obligatorie potrivit dispozițiilor legale, aspect confirmat inclusiv de către martorii funcționari în cadrul Primăriei Braşov şi CJ Braşov audiați în cauză); învederându-se prevederile art. 48 alin. 3 și 4 privind Redactarea autorizației de construire/desființare, din Ordinul 839/12.10.2009 privind Normele metodologice de aplicarea a Legii 50/1991, s-a arătat că în raport de particularitățile speței, faptul că în cuprinsul autorizației nu se fac aceste mențiuni, aceasta confirmă faptul că de la început s-a avut în vedere edificarea unei construcții definitive, iar ipoteza unei construcții provizorii a apărut strict la momentul formulării apărărilor în prezenta cauză;

- proiectul întocmit evidențiază dimensiuni şi date tehnice (fundații) ce contrazic o astfel de ipoteză;

- demersurile inculpatului Matei Gavril de obținere a unui drept de superficie au fost incompatibile, atât la nivel subiectiv cât şi obiectiv, cu pretinsul caracter provizoriu al construcției.

În al doilea rând, s-a susținut că martorii şi chiar inculpații audiați în cauză au relatat faptul că era vorba de o construcție definitivă (declarațiile martorilor Manolache Marilena, Dumitrescu Maria, Sfarghiu Tudor Octavian - referitor la declarațiile acestor trei martori s-a constatat faptul că instanța a reținut în mod eronat depoziția lor în sensul caracterului provizoriu al construcției (fila 83 sentință), Dumbrăveanu Maria, Crăciun Claudia Corina, Mitroi Aurelian - faza de judecată şi Gubernat Adrian - faza de judecată).

Astfel, un aspect care trebuia să fie sesizat de către instanță este acela că, în perioada în care au avut loc o serie de dezbateri între SCJU Braşov şi CJ Braşov pentru găsirea unei soluții, nu s-a invocat de către nimeni faptul că această construcție ar fi una provizorie, iar modul în care a fost văzută construcția de la edificare şi până la primele audieri din prezenta cauză prezintă relevanță întrucât evidențiază intenția la data săvârşirii faptelor.

Chiar dacă unii dintre martorii audiați în fata instanței au încercat să acrediteze ideea că s-ar fi realizat o construcție provizorie, s-a remarcat faptul că aceştia nu au putut să o încadreze în situațiile expres prevăzute de lege şi s-au raportat, fie la faptul că ar fi o construcție demontabilă, fie la faptul că era prevăzut termenul de 3 ani pentru închiriere. Niciuna dintre aceste susțineri nu a putut fi primită. Caracterul demontabil al construcției nu este real față de existența fundației de proporții considerabile, iar mai mult, o construcție demontabilă total sau parțial nu se regăseşte printre situațiile expres prevăzute de lege pentru construcțiile provizorii ce pot fi autorizate. Nici faptul că în contractul de închiriere era prevăzut un termen de 3 ani nu prezintă importanță, caracterul provizoriu nefiind stabilit de lege în raport de un astfel de termen. Mai mult, termenul de 3 ani stabilit în contractul de închiriere în realitate nu a reprezentat o limită temporală pentru inculpatul Matei Gavril, având în vedere intențiile acestuia deduse din conduita sa privind subînchirierea peste acest termen, posibilitatea de prelungire comunicată subcontractanților şi nu în ultimul rând intenția de intabulare în CF a construcției şi de obținere a dreptului de servitute.

Dincolo de toate aceste probe instanța a apreciat în mod eronat caracterul provizoriu al construcției. Totodată, mergând pe această idee, a considerat, în pofida reglementărilor legale, care obligau menționarea acestui caracter în formularul autorizației, că omisiunea menționării acestui caracter în formularul autorizației nu poate fi calificată ca şi faptă penală din moment ce „din documentația tehnică depusă şi contractul de închiriere rezultă că, această construcție este una provizorie şi durata de existență este de 3 ani, termen pentru care terenul a fost închiriat".

Parchetul nu a putut fi de acord cu aceste argumente de vreme ce, în primul rând există o dispoziție legală care trebuie să fie respectată în sensul că, dacă se autorizează o construcție provizorie se face această mențiune, iar dacă este vorba despre o construcție definitivă, în mod evident, nu se face o astfel de mențiune. În al doilea rând, instanța de fond a înțeles greşit care este rolul lipsei acestei mențiuni în contextul acuzației din prezenta cauză. Aşadar, omisiunea,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

reținută de instanță printr-o coroborare eronată a materialului probatoriu, nu reprezenta elementul material al laturii obiective a infracțiunii de abuz. Altfel spus, inculpații nu erau acuzați de faptul că au omis să facă această mențiune în legătură cu o construcție, în apărarea lor şi în opinia instanței, evident provizorie. În realitate, în cauză, lipsa mențiunii respective nu reprezintă omisiunea acestora, ci a fost evidențiată în acuzare tocmai pentru a sublinia/a dovedi intenția acestora, de la început, în a autoriza un anumit tip de construcție, respectiv o construcție definitivă. Iar acest aspect, respectiv faptul că s-a autorizat o construcție definitivă, coroborat cu intenția evidentă a inculpaților de a găsi cea mai favorabilă soluție pentru inculpatul Matei Gavril, într-un interval scurt de timp şi chiar cu încălcarea dispozițiilor legale, nu poate rămâne în afara răspunderii penale.

Un alt aspect de nelegalitate a constat în aceea că între documentele depuse de inculpata Licofrig SRL nu se regăseşte un plan de situație actual, fiind nerespectate astfel condițiile din certificatul de urbanism şi din Legea 50/1991 (art. 7). Instanța a reținut în mod greşit faptul că acesta există depus (filele 41 şi următoarele din vol. VI) în condițiile în care data întocmirii planului este 23.01.2013, ceea ce confirmă susținerea din actul de sesizare, în sensul că pe un plan mai vechi pus la dispoziție de către inculpatul Matei Gavril, potrivit susținerilor martorului Gubernat Adrian, a fost haşurată practic, cu aproximație, suprafața vizată de construcție, fără a se stabili exact amplasamentul în raport de configurația terenului şi a construcțiilor deja existente pe acesta, suprafața nefiind localizată din punct de vedere topografic, ceea ce a creat ulterior probleme constructorului şi a creat posibilitatea stabilirii limitelor construcției în funcție de interesul inculpatului.

Astfel, nu a fost depusă o ridicare topo reală care să cuprindă poziția în plan a punctelor suprafeței topografice, adică a punctelor terenului care făceau obiectul contractului de închiriere. Nu a fost făcută o măsurare reală pentru delimitarea suprafeței de teren închiriate, în funcție de care să se stabilească amplasamentul construcției pentru care se solicita autorizația de construire.

De asemenea, s-a arătat că în cadrul documentației nu se regăseşte nici un plan de încadrare în zonă a lucrării emis de oficiul de cadastru şi publicitate imobiliară teritorial astfel cum se prevede în Anexa 1 pct. A II privind piesele desenate din conținutul cadru al proiectului pentru autorizarea executării lucrărilor de construire, din Legea 50/1991. Chiar dacă în cuprinsul documentației se regăseşte atât planul de situație, cât şi planul de încadrare în zonă, s-a constatat că acesta nu poartă nicio viză a OCPI.

În aceste împrejurări, în lipsa oricăror clarificări, lămuriri, completări de la CJ Braşov, aşa cum prevede Legea nr. 50/1991 şi cu toate aceste nereguli s-a eliberat autorizația de construire nr. 723 din 07.11.2013, care a fost semnată de primarul Scripcaru George, Paraschiv Nicolae - secretarul municipiului, Dumitrescu Maria - şef serviciu urbanism, aceasta din urmă semnând nu în numele ei, ci în numele arhitectului şef, cu toate că numele şi calitatea deținută sunt expres prevăzute pe formularul autorizației.

Ca o consecință a acestora nereguli, ulterior emiterii autorizației, s-a trecut la edificarea construcției propriu-zise iar amplasarea construcției s-a făcut din dispoziția inculpatului Matei Gavril, fără sa se urmări o schiță, rezultatul fiind ocuparea fără drept a altei suprafețe de teren din domeniul public.

Mai mult, ulterior edificării construcției nu s-a întocmit proces-verbal de recepție finală, act obligatoriu pentru darea în funcțiune şi nu s-a întreprins nici un demers pentru intrarea în legalitate de către funcționarii din Primăria Braşov, deşi construcția nu a respectat proiectul şi limitele autorizării.

Cu privire la împrejurările în care a fost edificată construcția în baza autorizații emise de inculpați, funcționari în cadrul Primăriei Braşov, s-au menționat declarațiile martorului Leru Leonardo (u.p. vol. II, f. 107-110) şi ale inculpatului Scripcaru George (vol. I, f. 177-183). Chiar inculpatul a recunoscut în declarația dată în faza de urmărire penală că autorizația nu s-a emis în mod legal, pretinzând însă că nu i se poate reține lui vreo culpă pentru aceasta, în condițiile în care la momentul la care el a semnat, existau deja semnăturile celorlalte persoane din subordinea sa, şefi de servicii în cadrul primăriei, aceştia având obligația să verifice documentația.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Nu au putut fi primite aceste apărări ale inculpatului Scripcaru George, în sensul că primarul verifică doar existența celorlalte semnături, timpul nepermițându-i alte verificări, având în vedere că acestuia i se prezintă nu doar formularul autorizației, ci întreaga documentație, iar semnătura sa nu este formală, întrucât autorizația primeşte număr şi se eliberează doar dacă primarul semnează. De asemenea, în alte cazuri în care a constatat nereguli acesta a restituit documentația, chiar dacă purta toate semnăturile persoanelor din subordine, iar volumul de muncă nu poate fi invocat ca o cauză de nerespectare evidență a dispozițiilor legale.

Prin urmare, date fiind condițiile în care s-a eliberat autorizația de construire, aceasta nu putea fi eliberată decât în baza unor influențe ale inculpatului Matei Gavril asupra inculpaților funcționari în cadrul Primăriei Braşov şi cu intenția de a-l favoriza pe acesta în pofida situației de a nu respecta anumite dispoziții legale.

Cu privire la dispozițiile legale încălcate de către inculpații Scripcaru George, Paraschiv Nicolae, Dumiterscu Maria, Sfarghiu Tudor Octavian şi Rad Emese, s-a menționat că, în primul rând, instanța de fond a realizat o analiză a atribuțiilor de serviciu ale inculpaților fără a constata o legătură a acestora cu toate dispozițiile legale anterior menționate ca fiind încălcate cu ocazia aplicării de către inculpați a procedurii de emitere a autorizației de construire.

Astfel, a reținut faptul că dispozițiile care reglementează atribuțiile inculpatului Scripcaru George, în calitate de primar, sunt dispoziții generale şi au fost respectate, acesta semnând autorizația întocmai cum prevede legea (fila 77 sent.). Aceste aspecte au fost constatate practic înainte de a efectua o analiză a procedurii adoptate în concret pentru emiterea autorizației, ceea ce ar putea conduce la concluzia în sensul că, în opinia instanței, emiterea şi semnarea autorizației nu ar avea legătură cu această procedură. Nu s-a putut aproba o astfel de abordare în contextul în care dispozițiile legale menționate prevăd, în mod expres, obligația primarului de a asigura respectarea legii în domeniul său de activitate, deci inclusiv în materia emiterii autorizațiilor de construire. Totodată s-au învederat dispozițiile art. 27 - (1) din Legea 50/1991.

Astfel, față de dispozițiile legale încălcate cu ocazia derulării procedurii emiterii autorizației, în mod întemeiat trebuie reținută încălcarea dispozițiilor art. 61 alin 1, 2 şi art. 63 alin. 5 lit. g din Legea 215/2001.

Faptul că au fost reținute şi celelalte aliniate (ex. alin 3 al art. 61) ale acestor texte de lege, aceasta nu ar fi justificat o analiză sub aspectul încălcării lor, ci are ca rol stabilirea cadrului legal în care acesta trebuia să acționeze, ținându-se cont inclusiv de resursele materiale şi umane de care dispune pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor stabilite în aliniatul 2.

Sub acest aspect s-a făcut trimitere şi la art. 11 alin. 1 din Ordinul 839/12.10.2009 privind Normele metodologice de aplicare a Legii 50/1991, care stabileşte atribuțiile principale ale structurilor de specialitate din cadrul aparatului propriu al emitenților certificatelor de urbanism şi autorizațiilor de construire desființare.

Cu referire la toți funcționarii din cadrul primăriei, inculpați în prezenta cauză, s-au prezentat, pe larg, art. 1, 2, 4 şi 7 din Legea 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție - forma în vigoare la data de 07.11.2013 - data emiterii autorizației.

Astfel, s-a constatat că şi în acest caz legislația scoate în evidență câteva repere de respectat de către funcționarii cu atribuții în materie, în sensul că aceştia trebuie să fie atenți la: ce se solicită, de către cine se solicită, existența tuturor documentelor apte să fundamenteze emiterea autorizației. În mod evident şi aceste dispoziții se completează cu cele menționate în normele metodologice sau în alte ordine, dispoziții la care s-a făcut deja referire la momentul prezentării aspectelor de nelegalitate identificate în procedura emiterii autorizației de construire nr. 723/07.11.2013 aplicată de către inculpații-Scripcaru George, Paraschiv Nicolae, Dumitrescu Maria, Sfarghiu Tudor Octavian şi Rad Emese înainte de aplicarea semnăturii fiecăruia.

Analizând dispozițiile legale anterior menționate, dispoziții care reglementează practic procedura obligatorie pentru un funcționar public însărcinat cu soluționarea unei solicitări de eliberare a unei autorizații de construire, s-a constatat că în prezenta speță niciunul dintre inculpații cu atribuții pe linia întocmirii, verificării şi soluționării cererii de eliberare a autorizației, nu a respectat-o, în mod intenționat, în condițiile în care situația concretă a fost discutată şi analizată, procedând la emiterea autorizației pentru o persoană juridică, Consiliul

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Județean Brașov, care nu a solicitat-o, la solicitarea inculpatei SC Licofrig SRL, persoană juridică ce nu deținea un drept real asupra terenului şi nici nu a făcut dovada acordului expres al titularului dreptului de proprietate şi mai mult, s-a autorizat edificarea unei construcții definitive pe domeniu public, aspect de asemenea nepermis de către legislația în materie.

Cu privire la urmarea socialmente periculoasă, ca element constitutiv al infracțiunilor de abuz în serviciu, constând în prejudiciul cauzat părților civile Consiliului Județean Brașov şi Spitalului Clinic Județean de Urgență Brașov şi vătămarea intereselor legitime ale acestora, ca urmare a emiterii HCJ 324/20.06.2013 şi AC nr. 723/07.11.2013, s-a criticat de asemenea hotărârea instanței de fond pentru următoarele considerente:

În conținutul constitutiv al infracțiunilor de abuz în serviciu, atât cea privind emiterea HCJ nr. 324/20.06.2013, cât şi cea privind emiterea AC nr. 723 din 07.11.2013, s-a reținut ca urmare imediată, vătămarea intereselor publice ale UATJ Brașov şi SCJU Brașov prin lipsa de folosință a terenului.

În mod evident această urmare imediată este consecința faptului că terenul - domeniu public, în suprafața ocupată de construcție (mai mare chiar decât suprafața de 110 mp avizată pentru închiriere, închiriată şi ulterior autorizată a fi ocupată de o construcție), nu a mai putut fi folosit conform statutului juridic al acestuia, respectiv pentru uz şi utilitate publică, fiind vătămate astfel, în concret, interesele publice ale instituțiilor statului.

S-a arătat în considerentele detaliate anterior care erau interesele spitalului, cunoscute inclusiv la nivel de către inculpatul Căncescu în calitate de preşedinte al Consiliu Județean (încă anterior săvârşirii faptelor), respectiv reabilitarea şi extinderea spitalului. Pentru aceste demersuri a fost luată în considerare inclusiv acea suprafață de teren iar, mai mult, utilitatea suprafeței respective, în interesul public, s-a şi concretizat, fiind dovedit în cauză faptul că a fost necesară demolarea construcției edificate cu concursul tuturor inculpaților, pentru obținerea autorizației ISU, întrucât scara de incendiu trebuia plasată pe terenul aferent construcției.

Astfel cum s-a expus şi anterior, nu a prezentat importanță faptul că acest aspect concret nu era cunoscut la data săvârşirii faptelor, aşa cum s-a reținut în considerentele hotărârii atacate, întrucât, din probele administrate în cauză a reieşit faptul că preocuparea preşedintelui Consiliului Județean, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian la acea dată, nu a fost, în mod evident, în sensul de a da prioritate nevoilor cu care se confrunta la acel moment spitalul, nefiind realizată o analiză de necesitate şi oportunitate a modului în care urma a fi folosit domeniul public al județului (din contră se urmărea o soluție pentru menținerea în picioare a construcției - al doilea act material al infracțiunii), iar măsurile concrete de reabilitare au fost demarate doar după schimbarea conducerii CJ.

Totodată prin emiterea autorizației de construire pentru o construcție definitivă pe domeniul public, s-a încălcat practic caracterul inalienabil al bunurilor ce fac parte din acesta, vătămarea fiind astfel evidentă.

Aşadar, s-a considerat că între demersurile inculpaților constând în emiterea HCJ nr. 324/20.06.2013 şi a AC nr. 723 din 07.11.2013 şi perfectarea închirierii (ca urmare a HCJ) şi realizarea efectivă a construcției (ca urmare a ambelor acte) cu consecința lipsirii de folosință a terenului există legătură de cauzalitate, fiind întrunită astfel şi această condiție pentru tragerea la răspundere penală a tuturor inculpaților care au participat în calitate de autori, coautori şi complici la săvârşirea faptelor.

Referitor la caracterul civil al drepturilor şi obligațiilor ce decurg din contractul de închiriere încheiat, invocat de asemenea de către instanță, s-a subliniat faptul că, deşi actele juridice din speță încheiate de către SC Licofrig SRL în relație cu SCJU Brașov sunt apte să genereze o sesie de drepturi şi obligații în sarcina părților, existența acestora nu exclude răspunderea penală pentru faptele reținute.

Astfel, descrierea infracțiunii de abuz în serviciu (în legătură cu emiterea HCJ) săvârşită în scopul obținerii unui folos nu s-a limitat la modalitatea în care s-a încheiat şi s-a derulat contractul de închiriere, ci acesta din urmă a prezentat importanță doar sub aspectul obținerii, realizării folosului. Ceea ce prezintă relevanță sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu este tocmai faptul că acest contract a fost generat exclusiv de emiterea cu încălcarea

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

dispoziţiilor legale a HCJ 324/20.06.2013, pe care spitalul a pus-o în executare conform probelor anterior expuse.

Aşadar aspectele de natură civilă privind cuantumul chiriei, suprafaţa închiriată, nerespectare obligaţiilor, cheltuielile şi demersurile pentru restabilirea situaţiei anterioare, nu au venit decât să lămurească, pe de o parte, aspecte de ordin subiectiv relevante pentru latura penală a cauzei iar, pe de altă parte, aspecte ce ţin de latura civilă a cauzei.

Pentru aceste considerente, s-a solicitat instanţei de apel, pe latură penală, condamnarea fiecărui inculpat pentru infracţiunile pentru care s-a dispus trimiterea lor în judecată. Ca modalitate de executare, în raport de circumstanţele reale incidente în cauză, de faptul că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian s-a folosit practic de funcţia ocupată şi de atribuţiile specifice acesteia, iar inculpaţii Matei Gavril şi Grama Lucia au profitat de acest aspect, creându-se practic cadrul favorizării intereselor particularilor în detrimentul intereselor publice ce trebuiau ocrotite, acest gen de infracţiuni şi reţinerea unui concurs de infracţiuni, s-a apreciat că se impune executarea efectivă a pedepsei ce va fi aplicate.

Pentru inculpaţii Scripcaru George. Paraschiv Nicolae. Dumitrescu Maria, Sfarghiu Tudor Octavian şi Rad Emese, s-a solicitat aplicarea dispoziţiilor art. 91 şi următoarele Cod penal privind suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, având în vedere faptul că autorizaţia de construire, deşi esenţială pentru asigurarea folosului, nu a reprezentat practic primul pas din demersul infracţional conturat de starea de fapt descrisă, ci doar un act juridic care a desăvârşit rezoluţia infracţională a complicilor, în baza căruia se putea realiza construcţia definitivă pe domeniul public, act de care inculpata SC Licofrig SRL a avut nevoie doar la nivel formal, în realitate, nefiind respectată la executarea construcţiei, aceasta realizându-se după bunul plac al inculpaţilor complici care şi-au stabilit, în concret, singuri atât amplasamentul cât şi limitele construcţiei.

Pe latură civilă, în temeiul art. 25 alin. 1 Cod procedură penală, s-a solicitat admiterea acţiunii civile formulate de părţile civile SCJU Braşov şi UAT Braşov şi în consecinţă obligarea tuturor inculpaţilor în solidar la plata sumei de 24.716 + dobânda legală către SCJU reprezentând chirie neachitată şi a sumei de 131.008,29 lei către UAT Braşov reprezentând chirie spaţiu în plus şi contravaloare documentaţie demolare şi lucrări de demolare.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c Cod procedură penală, s-a solicitat menţinerea măsurilor asigurătorii dispuse în cauză.

În temeiul art. 274 alin. 1 Cod procedură penală, s-a solicitat obligarea inculpaţilor la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

Examinând cauza potrivit art. 420 Cod procedură penală, sub toate aspectele de fapt şi de drept, în limitele prevăzute de art. 417 Cod procedură penală, curtea constată că împotriva soluţiei de achitare a inculpaţilor au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – D.N.A. – Serviciul Teritorial Braşov şi inculpata Grama Lucia, însă aceasta din urmă, fiind prezentă personal la termenul din 09 decembrie 2020, a arătat expres, în prezenţa apărătorului ales, că îşi retrage calea de atac exercitată împotriva hotărârii Tribunalului Covasna. Potrivit art. 415 alin. 1 Cod procedură penală, până la închiderea dezbaterilor la instanţa de apel, persoana vătămată şi oricare dintre părţi îşi pot retrage apelul declarat.

Raportat la manifestarea de voinţă a apelantei Grama Lucia, exprimată personal de către aceasta în faţa instanţei de apel, potrivit dispoziţiilor art. 415 Cod procedură penală, urmează a se lua act de retragerea apelului declarat de inculpată, împotriva sentinţei penale nr. 8 din data de 18 februarie 2020 a Tribunalului Covasna.

Înainte de a trece la analiza motivelor de apel, trebuie punctate două aspecte invocate de apărătorii inculpaţilor Grama Lucia, Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese şi Sfarghiu Tudor Octavian.

Primul aspect constă în invocarea de către inculpata Grama Lucia, prin concluziile scrise depuse la dosar după încheierea dezbaterilor, a Hotărârii Curţii de Justiţie a Uniunii Europene pronunţată în data de 21 octombrie 2020, în cauza nr. 282/20 prin care instanţa de la Luxembourg a stabilit următoarele:

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

1) Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care nu prevede o cale procedurală ce permite să se remedieze după ședința preliminară într-o cauză penală neclaritățile și lacunele din conținutul rechizitoriului care aduc atingere dreptului persoanei acuzate de a i se comunica informații detaliate cu privire la acuzare.

2) Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2012/13 și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că instanța de trimitere este obligată să efectueze, în măsura posibilului, o interpretare conformă a legislației naționale privind modificarea acuzării care să permită procurorului să remedieze neclaritățile și lacunele din conținutul rechizitoriului în cadrul ședinței de judecată, protejând în același timp în mod activ și real dreptul la apărare al persoanei acuzate. Numai în cazul în care consideră că o interpretare conformă în acest sens nu este posibilă, instanța de trimitere trebuie să lase neaplicată dispoziția națională care interzice suspendarea procedurii judiciare și trimiterea cauzei la procuror pentru ca acesta să întocmească un nou rechizitoriu.

Inculpata susține că în cazul în care în acest moment, instanța de apel ar constatat că faptele reținute în sarcina sa nu sunt descrise astfel încât dreptul la apărare să fie exercitat efectiv, ar trebui să trimită cauza la parchet pentru remedierea rechizitoriului.

Curtea nu poate fi de acord cu susținerile inculpatei din moment ce starea de fapt a fost descrisă detaliat în cuprinsul rechizitoriului întocmit de procurorul de caz, iar neregulile au fost înlăturate în cursul procedurii camerei preliminare prin ordonanța din data de 11 aprilie 2017 care cuprinde atât descrierea fiecărui act material reținut în sarcina inculpaților Căncescu Aristotel, Grama Lucia, Matei Gavril și Licofrig S.R.L., cât și dispozițiile legale presupus a fi încălcate de inculpații care au avut calitatea de funcționari publici la data comiterii infracțiunilor cercetate, iar încheierea judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Covasna nr. 12/CP din 05 mai 2017a fost verificată în cursul soluționării contestații exercitate de inculpați în baza art. 347 Cod procedură penală.

Acuzațiile aduse împotriva inculpaților au fost descrise în mod adecvat, făcând posibilă exercitarea efectivă și eficientă a dreptului la apărare, fiind respectat în acest fel și dreptul la un proces echitabil al inculpaților, neexistând nici un motiv pentru care să se facă aplicarea hotărârii pronunțate de CJUE în cauza invocată.

Al doilea aspect se referă la modificarea, ulterior datei faptelor reținute în sarcina inculpaților, a legislației care reglementează atribuțiile de serviciu ale inculpaților – funcționari publici din cadrul Primăriei, chestiune invocată de apărătorul ales al inculpaților Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese și Sfarghiu Tudor Octavian. S-a arătat că dispozițiile Legii nr. 215/2001 nu mai sunt în vigoare, fiind abrogate/înlocuite de Ordonanța de Urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

Însă, curtea, în consens cu concluziile reprezentantului Ministerului Public, apreciază că existența infracțiunii de abuz în serviciu trebuie analizată, în concordanță cu considerentele deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016, prin raportare la normele legislației primare în vigoare la data comiterii infracțiunilor descrise în rechizitoriu, conduita funcționarilor publici neputând atrage răspundere penală a acestora în cazul neîndeplinirii obligațiilor de serviciu neprevăzute de lege la momentul la care au acționat. Legea care prevede atribuțiile funcționarilor publici nu este un act normativ cu caracter penal, astfel că nu se poate pune problema analizării legii penale mai favorabile.

Procedând la verificarea legalității și temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, curtea urmează să aibă în vedere materialul probatoriu administrat în cauză, atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul judecății în fond, probatoriu care a fost completat în apel conform art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedură penală.

Potrivit art. 297 alin. 1 Cod penal, infracțiunea de abuz în serviciu constă în fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice. Conform Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, dispozițiile art. 297 alin. 1 Cod penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma "îndeplineşte în mod defectuos" din cuprinsul acestuia se înțelege "îndeplinește prin încălcarea legii."

Art. 13/2 din Legea nr. 78/2000, reținut la încadrarea juridică a faptelor imputate inculpaților, constituie o formă de agravare a faptei şi impune ca, în urma abuzului în serviciu, funcționarul public să fi obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit.

Considerații introductive

Spitalul Clinic Județean de Urgență Brașov își desfășoară activitatea în cadrul corpurilor de clădire situate în mun. Brașov, pe Calea Bucureşti, nr. 25 – 27. Atât clădirea, cât şi terenul aferent, cu suprafața totală de 12.925 mp, se află în proprietatea publică a Județului Brașov şi este administrată de Consiliul Județean Brașov.

Prin Hotărârea nr. 287/22.05.2012, Consiliul Județean Braşov a împuternicit conducerea Spitalului Clinic Județean de Urgență Brașov să încheie contracte de închiriere pentru suprafețe de teren din domeniul public al județului, aflate în incinta acestei unități sanitare, cu persoane juridice interesate, pentru desfăşurarea unor activități comerciale (fila 12 vol. IV dosar u.p.).

Ulterior, prin Hotărârea nr. 131/29.10.2012 a Consiliului Județean Braşov s-a aprobat şi darea în administrarea instituțiilor publice din subordinea Consiliului Județean Braşov, printre care şi Spitalului Județean de Urgență, a imobilelor – clădiri şi terenuri – incluse în domeniul public al județului, în care îşi desfăşoară activitatea. Însă, contractul cadru de administrare se încheie ulterior edificării construcției în curtea spitalului, respectiv în data de 25.04.2014, trimis la spital în 06.09.2014 (fila 46 vol. IV dosar u.p.).

Prin cererea înregistrată la Spitalul Clinic Județean de Urgență sub nr. 11184/13.05.2013, inculpata Grama Lucia Cristina, în calitate de reprezentant al S.C. LICOFRIG S.R.L. a solicitat conducerii spitalului aprobarea închirierii unei suprafețe de teren de 110 mp pătrați pe strada Octavian Augustus, în vederea construirii unei clădiri fără a menționa destinația construcției.

Cererea inculpatei a fost analizată în cadrul întrunirii comitetului director din 05.06.2013, fiind respinsă pe motiv că planurile de extindere a construcțiilor SCJU nu permiteau închirierea suprafețelor aflate în administrarea sa.

Adoptarea Hotărârii Consiliului Județean Braşov nr. 324/20.06.2012

Văzând refuzul spitalului, în data de 18.06.2013, inculpata Grama, folosindu-se de calitatea sa deținută în cadrul unei alte societăți (Gramingo S.R.L.) s-a adresat Consiliului Județean Braşov cu o cerere prin care solicita aprobarea concesionării suprafeței de 110 mp de teren din curtea spitalului, pe latura situată înspre strada Octavian Augustus, specificând şi de această dată scopul demersurilor sale, respectiv edificarea unei clădiri în locul menționat.

În baza cererii menționate, în aceeaşi zi, Direcția Investiții, Urbanism şi Amenajarea Teritoriului – Compartimentul Patrimoniu a întocmit referatul nr. 5839/18.06.2013 prin care s-a propus spre aprobare închirierea prin licitație publică a suprafeței de teren menționate, iar în cuprinsul acestuia s-a făcut referire la HCJ nr. 131/2012 prin care s-a aprobat darea în administrarea spitalului a imobilului unde îşi desfăşura activitatea. De asemenea, referatul conținea referiri explicite la titularul cererii de eliberare a avizului, precum şi la titularii dreptului de proprietate şi de administrare, fiind specificat că terenul se află în domeniul public al Județului Braşov şi în administrarea Spitalului Clinic Județean de Urgență Brașov.

Referatul, însoțit de cererea inculpatei şi de extrasul de carte funciară, a fost înaintat de Compartimentul Patrimoniu către Secretariatul județului şi propunerea a fost pusă în discuție în cadrul şedinței ordinare a plenului consiliului județean din data de 20.06.2013, fiind introdusă la punctul „Diverse".

Din înregistrarea video a şedinței, precum şi din procesul-verbal de redare a discuțiilor purtate cu acea ocazie, rezultă că referatul privind avizarea închirierii a fost prezentată în plen de martorul Pascu Mihai (fila 18 vol. IV dosar u.p.), fiind votată cu 28 de voturi în favoare (fila 24 vol. IV dosar u.p.). În aceeaşi şedință s-a mai discutat şi aprobat un punct similar, respectiv punctul 10 privind avizarea închirierii prin licitație publică a unor spații din domeniul public al județului Braşov, aflate în administrarea Spitalului Clinic de Obstetrică Ginecologie „Dr. I. A.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Sbârcea" Braşov (fila 19 vol. IV dosar u.p.). Astfel avizarea închirierii imobilelor aflate în administrarea instituțiilor publice din subordinea CJ era o procedură uzitată de plen, astfel referatul nr. 5839/18.06.2013 nu priveşte un caz izolat, unic.

În baza votului exprimat de majoritatea consilierilor prezenți la şedință, s-a redactat Hotărârea Consiliului Județean nr. 234/20.06.2013, în cuprinsul acesteia fiind consemnat că propunerea ar fi venit din partea martorului Pascu Mihai Lucian. De asemenea, ca temei legal, s-au invocat următoarele dispoziții legale în vigoare la data adoptării hotărârii:

- art. 91 alin. 1 lit. c din Legea nr. 215/2001: „Consiliul județean îndeplineşte următoarele categorii principale de atribuții: (…) c) atribuții privind gestionarea patrimoniului județului;"

- art. 91 alin. 4 lit. a din Legea nr. 215/2001: „În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. c), consiliul județean: a) hotărăşte darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică a județului, după caz, precum şi a serviciilor publice de interes județean, în condițiile legii."

- art. 123 din Legea nr. 215/2001: „(1) Consiliile locale şi consiliile județene hotărăsc ca bunurile ce aparțin domeniului public sau privat, de interes local sau județean, după caz, să fie date în administrarea regiilor autonome şi instituțiilor publice, să fie concesionate ori să fie închiriate. Acestea hotărăsc cu privire la cumpărarea unor bunuri ori la vânzarea bunurilor ce fac parte din domeniul privat, de interes local sau județean, în condițiile legii. (2) Vânzarea, concesionarea şi închirierea se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii."

- art. 14 din Legea nr. 213/1998: (1) Închirierea bunurilor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale se aprobă, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, a Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau a consiliului local, iar contractul de închiriere va cuprinde clauze de natură să asigure exploatarea bunului închiriat, potrivit specificului acestuia. (2) Contractul de închiriere se poate încheia, după caz, cu orice persoană fizică sau juridică, română sau străină, de către titularul dreptului de proprietate sau de administrare."

De asemenea, în cuprinsul hotărârii s-a specificat că în contractul de închiriere a suprafeței de teren de 110 mp, se vor insera clauze privind tariful de chirie/mp şi plata utilităților, astfel cum s-a propus prin referatul nr. 5839/18.06.2013 întocmit de compartimentul de specialitate.

La adoptarea H.C.J. nr. 234/20.06.2013, s-au avut în vedere cele două hotărâri anterioare ale Consiliului Județean Braşov, menționate mai sus, respectiv Hotărârea nr. 287/22.05.2012 privind împuternicirea conducerii Spitalului Clinic Județean de Urgență Braşov să încheie contracte de închiriere ale ternului aflat în incinta acestei unități sanitare, şi Hotărârea nr. 131/29.10.2012 prin care s-a aprobat darea în administrarea instituțiilor publice din subordinea Consiliului Județean Braşov, printre care şi Spitalului Județean de Urgență, a imobilelor – clădiri şi terenuri – incluse în domeniul public al județului, în care îşi desfăşoară activitatea.

Contrar opiniei exprimate de parchet, H.C.J. nr. 234/20.06.2013 constituia doar un aviz, o aprobare a proprietarului terenului privind închirierea suprafeței de teren din curtea spitalului județean, aviz care nu avea caracter obligatoriu pentru spital. Nici anterior şi nici ulterior adoptării hotărârii din 20.06.2013, spitalul nu a adus la cunoştința Consiliului Județean sau a altor persoane refuzul exprimat de comitetul de directori privind cererea S.C. Licofrig S.R.L. de închiriere a unei suprafețe de teren de 110 mp în vederea desfăşurării de activități comerciale. Acest aspect rezultă din declarația martorului Albotă Adrian care era managerul spitalului în perioada martie 2013 – septembrie 2015 şi care a declarat că în momentul în care a primit hotărârea Consiliului Județean prin poştă a fost surprins că acesta se implică în închirierea spațiilor din incinta spitalului, în condițiile în care acest drept a fost transferat de consiliu în beneficiul unității spitaliceşti. Martorul a precizat expres că nu şi-a manifestat nicio opoziție, nici verbal, nici scris, conformându-se dispozițiilor H.C.J.

În schimb curtea nu poate accepta argumentele expuse în cuprinsul considerentelor hotărârii atacate privind lipsa probelor vizând implicarea inculpaților Căncescu Aristotel şi Matei Gavril în activitățile anterioare şedinței plenului consiliului județean care au avut ca rezultat introducerea pe ordinea de zi a referatului prin care, în baza cererii S.C. GRAMINGO S.R.L.,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

aparatul de specialitate din cadrul Consiliului Județean propunea avizarea închirierii suprafeței de 110 mp de teren din incinta spitalului județean. Însă, ceea ce trebuie analizat este caracterul penal al demersurilor efectuate de cei doi inculpați şi elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu raportat la acest act material.

Într-adevăr, atât în înregistrarea şedinței plenului, cât şi în cuprinsul procesului-verbal întocmit cu acea ocazie, martorul Pascu Mihai Lucian apare ca fiind persoana care a propus introducerea pe ordinea de zi la punctul „Diverse" referatul întocmit de compartimentul pe care îl conducea, însă, există indicii serioase că inițiativa a aparținut inculpatului Căncescu Aristotel, care a acționat la solicitarea coinculpatului Matei Gavril.

Nu se poate exclude, astfel cum a constatat şi prima instanță, o implicare a martorului Pascu în activitatea cercetată, însă acesta nefiind trimis în judecată, nu va fi analizat gradul de vinovăție cu care a acționat în susținerea demersurilor inițiate de inculpați. Totuşi, trebuie subliniat că opțiunea procurorului de caz de a nu demara cercetări penale față de toate persoanele care aparent ar fi implicate în activitatea infracțională cercetată într-o cauză penală, în principiu, nu exclude răspunderea penală a participanților care au fost trimişi în judecată prin actul de sesizare a instanței.

Revenind la rolul inculpaților Căncescu şi Matei Gavril, se constată că în cursul procesului penal martorii audiați au confirmat influența pe care o avea inculpatul Căncescu Aristotel în cadrul consiliului județean şi modalitatea în care au fost organizate şedințele plenului şi întocmită ordinea de zi care se discuta de către consilierii care participau la respectiva şedință.

Martora Crăciun Claudia care în anul 2013 deținea funcția de director al Direcției Administrației Publice Locale din cadrul C.J. Braşov, a detaliat în fața instanței de fond procedura care era urmată în cazul închirierii unui teren din patrimoniul public al județului, arătând că în asemenea situații se întocmea un referat de către compartimentul de specialitate, respectiv cel de patrimoniu, care era înaintat Direcției de Administrație Publică Locală pentru un aviz juridic care era dat de către serviciul juridic din cadrul direcției, în baza căruia serviciul de specialitate din cadrul aceleiaşi direcții redacta proiectul de hotărâre care era înaintat secretarului C.J. Secretarul repartiza materialul comisiilor de specialitate din cadrul C.J. care emiteau un aviz consultativ. Martora a specificat că toate referatele de la birourile de specialitate erau adunate la Direcția Administrație Publică Locală care redactata dispoziția cu titlurile proiectelor de hotărâri. Actul redactat de angajații din carul direcției ajungea înapoi la secretar care, la rândul său, îi prezenta preşedintelui C.J. Preşedintele verifica actele prezentate de secretar şi tot el decidea dacă vor intra pe ordinea de zi, iar în situația în care acestea nu erau complete, dădea dispoziții de întocmire a materialelor suplimentare necesare. După ce preşedintele îşi dădea acordul, se întocmea dispoziția finală pe care o semna secretarul şi ulterior preşedintele. Susținerile martorei sub acest aspect au fost confirmate şi de inculpatul Căncescu Aristotel care în fața instanței de fond a descris în acelaşi mod paşii care erau urmați în vederea întocmirii ordinii de zi.

Astfel, nu se poate afirma că un proiect de hotărâre sau referat privind închirierea unui teren care se afla în domeniul public ar fi ajuns pe ordinea de zi, chiar şi la secțiunea „Diverse", fără ştirea preşedintelui C.J.

Tot martora Crăciun Claudia a dat detalii relevante privind suplimentarea ordinii de zi a şedinței. Aceasta a arătat că ordinea de zi a C.J. se publica în trei ziare locale şi pe site-ul instituției, cu cinci zile înaintea şedinței ordinare şi cu trei zile înaintea şedinței extraordinare. Comisiile de specialitate din cadrul C.J. în cele 5-6 zile de la publicarea ordinii de zi se întruneau, discutau şi dădeau avizul consultativ. Pe ordinea de zi a şedinței C.J. era un punct „diverse" pe care se introduceau problemele cu caracter urgent care apăreau ulterior publicării punctelor care urmau a fi discutate. Martora a arătat că erau situații în care chiar consilieri făceau propuneri direct în plenul şedinței CJ, de obicei primarii din teritoriu care aveau probleme urgente şi veneau în ultimul moment. În acest caz se punea în discuție în plenul CJ introducerea pe ordinea de zi, apoi se supunea problema dezbaterii, se vota şi ulterior se redacta hotărârea şi se adunau toate documentele necesare care erau pe circuit sau mai erau necesare a fi solicitate.

Sub aspectul modalității de întocmire a ordinii de zi a şedinței plenului C.J., se mai reține şi declarația martorului Coman Claudiu care în faza de judecată a arătat că în acea perioadă,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

respectiv în 2013, ordinea de zi a plenului C.J. era stabilită de către preşedintele C.J., respectiv de inculpatul Căncescu Aristotel şi era comunicată, prin intermediul secretarului judeţului, sub semnătura preşedintelui, atât comisiilor de specialitate cât şi presei locale, fiind publicată şi pe site-ul C.J. Cu privire la termenul de întocmire a ordinii de zi, martorul a arătat că în cazul şedinţelor ordinare acesta era de 5 zile, iar în cazul celor extraordinare cel puţin 48 de ore înaintea şedinţei. Regula era ca, documentele ce stăteau la baza actelor trecute pe ordinea de zi, să treacă cel puţin prin două comisii de specialitate. Martorul a arătat că în mod normal ordinea de zi nu putea fi suplimentată în ziua sau în timpul şedinţei, deoarece documentele trebuiau să treacă prin comisiile de specialitate şi nu era timpul necesar să se parcurgă procedura consultării acestora. Martorul a precizat că pe ordinea de zi era un punct „diverse" unde se puteau trece, inclusiv în timpul şedinţei, şi alte probleme care necesitau atenţia şi, probabil votul, consilierilor. Ordinea de zi putea fi modificată în timpul şedinţei în două sensuri, fie să fie scoase anumite puncte, fie să fie suplimentată cu alte proiecte care puteau fi propuse de preşedintele C.J. sau de unul sau mai mulţi consilieri judeţeni. Însă, toate aceste modificări se supuneau votului plenului şi după ce se vota, ordinea de zi a plenului îşi lua forma finală, care intra în dezbateri. Fiind întrebat expres, martorul a dat câteva exemple care, în opinia sa justificau suplimentarea ordinii de zi în ziua şedinţei. Astfel, acesta a arătat că: „Din pct. meu de vedere, teoretic, nu ar trebui să existe situaţii în care să se suplimenteze ordinea de zi, în ziua şedinţei, dar dacă comisiile au fost consultate şi problema este foarte urgentă, ţine poate de fonduri europene sau alocări bugetare de principiu, când se demarează procedurile pentru o investiţie şi nu există posibilitatea să mai convoci o altă şedinţă, şi există riscul să se piardă fondul. Este adevărat că se poate convoca o şedinţă de plen, de urgenţă, de îndată, însă este greu de gestionat, era greu să vină şi toţi consilierii de trei ori pe săptămână la şedinţă."

Martorul Pascu Mihai a confirmat, de asemenea, că doar în cazuri urgente ordinea de zi a şedinţei plenului putea fi suplimentată chiar şi în ziua şedinţei, însă a apreciat că închirierea unui teren din curtea spitalului nu ar fi avut caracter urgent ca să se justifice inserarea, la punctul Diverse, a referatului prin care se propunea avizarea acestei închirieri („Există cazuri când se impune adăugarea pe ordinea de zi a unor referate sau propuneri pentru care este necesară adoptarea unei hotărâri, atunci când vorbim de situaţii neprevăzute şi care nu se datorează acţiunii sau inacţiunii CJ. De exemplu, calamităţi, inundaţii, sau evenimente neprevăzute care impun alocarea de resurse financiare şi pentru care nu se poate aştepta următoarea şedinţă a CJ, sau evenimente/activităţi cu caracter sporadic, dar care nu au fost prevăzute dar este absolut nevoie emiterea unei hotărâri pentru că până la şedinţa următoare ar expira termenul de realizare, însă acest caz privind avizarea închirierii nu se încadrează în aceste situaţii de urgenţă, dar nu a fost pentru prima dată când se suplimenta ordinea de zi cu proiecte care nu aveau caracter urgent").

În aceeaşi ordine de idei, se reţine şi declaraţia martorului Veştea Ioan-Adrian, audiat în calitate de reprezentant al UAT Braşov, care confirmă că în situaţii de urgenţă s-a procedat la suplimentarea ordinii de zi a şedinţei plenului CJ, iar cu titlu de exemplu acest martor a menţionat şi cererile venite din partea cetăţenilor sau firmelor private vizând închirieri sau vânzări unde consiliul judeţean are drept de preemţiune. Acesta a susţinut că şi în perioada în care a exercitat funcţia de preşedinte al CJ s-au ivit asemenea situaţii în care a fost nevoie să se suplimenteze ordinea de zi.

Concretizând procedura mai sus descrisă la situaţia de speţă, se remarcă faptul că potrivit susţinerilor martorului Pascu Mihai din cursul urmăririi penale, proiectul de hotărâre privind avizarea închirierii terenului de 110 mp din curtea spitalului judeţean a fost pus pe ordinea de zi direct de către inculpatul Căncescu. Martorul a subliniat că în acea perioadă doar acest inculpat, în calitate de preşedinte al consiliului judeţean, stabilea ordinea de zi. De altfel, acest mod de organizare era în concordanţă cu dispoziţiile art. 104 alin. 3 lit. a din Legea nr. 215/2001 (forma în vigoare la data faptelor) conform cărora preşedintele consiliului judeţean, în exercitarea atribuţiilor sale, dispunea măsurile necesare pentru pregătirea şi desfăşurarea în bune condiţii a şedinţelor consiliului judeţean.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Chiar dacă în cursul cercetării judecătoreşti, audiat fiind în faţa primei instanţe şi în apel, martorul nu a putut da detalii privind modalitatea în care referatul a ajuns pe ordinea de zi, afirmând, în mod convenabil, că nu îşi mai aduce aminte de aceste detalii, curtea are în vedere că martora Dumbrăveanu Maria a specificat în faţa instanţei de fond că Pascu Mihai i-a transmis solicitarea preşedintelui C.J. privind introducerea pe ordinea de zi a cererii unei firme particulare de concesionare a unei suprafeţe de teren din incinta spitalului judeţean. („Mi-a spus că există o cerere din partea unei firme şi că a discutat cu domnul preşedinte şi se va propune un punct suplimentar pe ordinea de zi, la „diverse", deoarece ordinea de zi a fost deja publicată. Domnul Pascu mi-a spus că domnul preşedinte va dori să existe această solicitare pe ordinea de zi. *În situaţia în care nu mi se spunea că domnul preşedinte doreşte să fie pe ordinea de zi*, *aş fi spus că este o cerere venită acum, şi se va soluţiona la următoarea şedinţă*."). Martora a avut aceeaşi poziţie şi în faţa instanţei de apel, confirmând încă o dată că propunerea a venit din partea preşedintelui CJ, prin intermediul martorului Pascu Mihai. Rezultă şi din această depoziţie influenţa pe care o avea inculpatul Căncescu Aristotel asupra funcţionarilor publici din cadrul Consiliului Judeţean care se conformau solicitărilor sale şi găseau soluţii pentru a se conforma cererilor formulate de acesta.

Chiar dacă inculpatul Căncescu Aristotel a negat că ar fi avut cunoştinţă despre intenţia martorului Pascu Mihai de a propune, în ziua şedinţei, suplimentarea ordinii de zi, curtea nu poate accepta susţinerile sale, având în vedere declaraţia acestui martor coroborată cu depoziţia martorei Dumbrăveanu Maria, analizate mai sus.

În plus, faţă de modul în care s-a procedat cu cererea formulată de S.C. GRAMINGO S.R.L., rapiditatea cu care s-a acţionat, întocmirea referatului de către Direcţia Investiţii, Urbanism şi Amenajarea Teritoriului – Compartimentul Patrimoniu chiar în ziua depunerii cererii la Consiliul Judeţean Braşov, referat prin care s-a propus avizarea închirierii terenului, deşi se solicitase aprobarea concesionării, fiind efectuate toate demersurile pentru a face posibilă discutarea referatului în cadrul şedinţei care urma să aibă loc în doar două zile, este greu de crezut că doar influenţa vicepreşedintelui Pascu Mihai ar fi fost suficientă, fără intervenţia inculpatului Căncescu Aristotel, al cărui acord era indispensabil în vederea modificării ordinii de zi în ziua şedinţei, mai ales că, propunerea venită din partea direcţiei pe care îl conducea martorul Pascu Mihai nu avea caracter urgent. Nu poate fi trecută cu vederea că în aceeaşi şedinţă s-a mai discutat şi aprobat o problemă identică, respectiv avizarea închirierii prin licitaţie publică a unor spaţii din domeniul public al judeţului Braşov, aflate în administrarea unui alt spital din Braşov (Spitalului Clinic de Obstetrică Ginecologie „Dr. I. A. Sbârcea"). Or, în cazul respectivului imobil cu o situaţie juridică identică s-a parcurs procedura obişnuită, neexistând nicio explicaţie credibilă care să justifice diferenţa de tratament aplicată în cazul cererii formulate de S.C. GRAMINGO S.R.L.

Apoi, este credibilă afirmaţia făcută de martorul Pascu în faţa instanţei de fond privind modul în care se acţiona în situaţia suplimentării ordinii de zi, respectiv organizarea unor întâlniri informale la care participa şi preşedintele C.J., fiind necesar acordul acestuia din urmă, exprimat în cadrul respectivelor întâlniri, pentru modificarea punctelor care urmau a fi discutate în plen în acea zi („În acea perioadă, obiceiul era ca înaintea şedinţei plenului să existe întâlniri informale în care liderii de grup propuneau şi problemele urgente cu care să fie suplimentată ordinea de zi, la aceste întâlniri participând şi preşedintele C.J. În acest context, preşedintele trebuia să fie de acord cu propunerea privind suplimentarea ordinii de zi, şi totodată, la aceste întâlniri se nominalizau consilierii judeţeni care făceau aceste propuneri în plen. La nominalizarea acestor consilieri nu erau stabilite pe nişte criterii obiective."). Martorul a mai precizat că exista şi posibilitatea ca preşedintele C.J., personal şi din propria iniţiativă, să propună suplimentarea ordinii de zi în plen.

Se poate observa astfel din probele prezentate mai sus că fără încunoştinţarea inculpatului Căncescu, nu se introduceau probleme de discutat pe ordinea de zi a şedinţei plenului C.J..

Parchetul, în susţinerea acuzării, a făcut referire şi la declaraţia martorei Câju Mariana care în faţa instanţei de fond a relatat despre o discuţie auzită pe holul consiliului judeţean, purtată de martorul Pascu Mihai cu inculpatul Matei Gavril, în biroul arhitectului şef la acea

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

vreme, Sârbu Mihai, birou în care, în mod afirmativ, se afla şi inculpatului Căncescu şi martorii Coman Claudiu şi Cornea Claudiu. Însă, depoziţiile martorei cu privire la această presupusă discuţie sunt contradictorii, inconsecvente şi combătute chiar prin declaraţiile martorilor Pascu Mihai şi Coman Claudiu care neagă că ar fi discutat cu inculpaţii Matei şi Căncescu despre închirierea terenului din curtea spitalului anterior adoptării H.C.J. nr. 324/2013.

Astfel, martora afirmă că fiind pe holul consiliului judeţean, nu a auzit despre ce se discuta, ci doar a presupus că se făceau referiri şi la terenul din speţă, dar a putut să îşi dea seama că exista o situaţie tensionată. În faţa primei instanţe, martora a susţinut că aceste discuţii au avut loc la sfârşitul anului 2013, începutul anului 2014, după adoptarea hotărârii CJ din iunie 2013. Chiar dacă în faza de urmărire penală, martora a afirmat că această discuţie s-ar fi desfăşurat înainte de adoptarea H.C.J. de avizare a închirierii terenului din curtea spitalului, în faţa instanţei de fond a precizat în mai multe rânduri că discuţia s-ar fi purtat ulterior întrucât martora nu a fost prezentă la şedinţa plenului în care s-a avizat închirierea („Pentru că se auzeau două voci mai pregnante, respectiv vocea domnului Matei şi vocea domnului Cornea, care aveau o discuţie contradictorie cu domnul Pascu în legătură cu ceea ce am presupus noi, însă nu-mi aduc aminte să fi auzit expres vreun cuvânt în legătură cu acel teren, doar v-am arătat că între consilierii judeţeni se discuta nemulţumirea domnului Matei că nu se adoptau proiectele de hotărâri pe care le dorea dânsul. Eu am avut mai multe discuţii cu domnul Pascu Mihai în legătură cu închirierea terenului, însă, nu-mi aduc aminte momentul când am discutat despre acest subiect.”) Însă martora şi-a menţinut declaraţia dată în cursul urmăririi penale. În ciuda acestui fapt, chiar dacă o depoziţie dată într-un moment mai apropiat în timp de comiterea faptelor cercetate prezintă mai multă relevanţă şi credibilitate întrucât trecerea timpului încă nu afectează memoria martorului, se poate observa că martora doar a presupus în momentul audierii sale că s-ar fi discutat despre terenul care urma să fie închiriat de Licofrig, însă nu a fost prezentă în birou, ci doar în faţa uşii acestuia a auzit discuţiile purtate pe un ton ridicat, în cadrul cărora nu s-a pomenit de imobilul respectiv. Astfel, instanţa nu poate să îşi întemeieze soluţia pe supoziţiile martorei.

În plus, astfel cum am menţionat, declaraţia martorei din faza de urmărire penală, este contrazisă de depoziţiile martorilor Coman Claudiu şi Pascu Mihai acesta din urmă susţinând în faţa instanţei că nu a discutat nici cu inculpatul Căncescu, nici cu inculpatul Matei Gavril despre închirierea terenului din curtea spitalului. În faza de urmărire penală, martorul Pascu Mihai vorbeşte despre o discuţie purtată cu Căncescu Aristotel, Matei Gavril şi Claudiu Cornea, probabil cea auzită de martora Câju Mariana, însă din relatările sale rezultă că au discutat despre un alt subiect(delegarea de gestiune pentru repararea drumului), nu de închirierea terenului din curtea spitalului despre care martorul nu putea confirma, dar nici nu excludea că s-ar fi discutat cu acea ocazie. („Cred că am discutat atunci şi de faptul că Matei Gavril voia teren la spital şi eu am spus că trebuie să facem lucrurile legal, reproşându-i lui Matei ca Consiliul judeţean nu se conduce ca o firmă privată. Căncescu mi-a dat dreptate în acea discuţie, dar după aceea închirierea terenului s-a pus pe ordinea de zi.”).

Nu se poate trece cu vederea nici relaţia strânsă existentă între inculpaţii Căncescu Aristotel şi Matei Gavril, în urma căreia acesta din urmă a avut de beneficiat, conform mijloacelor de probă existente în dosar, iar prin funcţia pe care o deţinea, inculpatul Căncescu, astfel cum am arătat mai sus, putea influenţa activitatea funcţionarilor publici din cadrul C.J. Braşov.

Martorul Pascu Mihai Lucian a descris relaţia existentă între cei doi inculpaţi, făcând referire şi la beneficiile realizate de inculpatul Matei în urma acestei relaţii, poziţia martorului fiind consecventă sub acest aspect pe tot cursul procesului penal („în perioada anului 2013 domnul Căncescu se afla în relaţii bune cu domnul Matei, (…), în perioada 2012 -2014 Matei Gavril era mâna dreaptă a domnului Căncescu având în vedere că după alegerile din 2012 domnul Matei a fost ales secretar al filialei PNL Braşov şi domnul Căncescu avea foarte mare încredere în acesta, respecta punctul de vedere şi opiniile acestuia, atât din punct de vedere politic cât şi altfel. Tot pe baza acestei încrederi a fost ales domnul Matei preşedintele comisiei buget-finanţe din cadrul CJ Braşov. (…) domnul Matei avea întâlniri periodice foarte dese cu domnul Căncescu legate de investiţii şi decizii strategice asupra unor instituţii din subordine, pot

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

să precizez că, funcția de președinte al consiliului de buget-finanțe din cadrul CJ este o funcție foarte importantă şi râvnită de mulți, şi în acelaşi timp necesită discuții şi întâlniri importante, având în vedere că acolo se construieşte bugetul şi alocările pentru anul următor. Trebuie să arăt că exista şi o relație de amiciție între cei doi.")

Pascu Mihai nu este singurul care a remarcat colaborarea strânsă dintre inculpații Căncescu Aristotel şi Matei Gavril. Astfel, martorul Coman Claudiu a relatat, de asemenea, despre relația celor doi pe care a caracterizat-o ca fiind una strânsă, în baza căreia Căncescu Aristotel intervenea în ajutorul inculpatului Matei Gavril („am asistat si eu personal, la o discuție. atunci Pascu era vicepreşedinte, dintre domnul Căncescu şi domnul Pascu, în care domnul Căncescu a spus ceva de genul „măi dacă poți să-l ajuți pe Matei" fără să spună ceva concret, a fost o discuție general.")

Relevanță, sub aspect probatoriu, prezintă şi depoziția martorei Câju Mariana care a precizat că inculpații „Căncescu şi Matei aveau o relație foarte apropiată în perioada respectivă, iar Căncescu făcea ce îi spunea acesta din urmă. Aproape că Matei conducea CJ în unele privințe, cel puțin aceasta era impresia mea". Aceeaşi martoră a mai afirmat în fața primei instanțe că "la diferite momente nu se ştia cine conduce CJ, domnul Căncescu sau Matei, chiar eu mi-am pus această întrebare."

Or, o asemenea relație nu exista între inculpatul Matei Gavril şi martorul Pascu Mihai. Din contră, astfel cum a declarat acesta din urmă, colaborarea dintre cei doi era una anevoioasă, conflictuală, din cauza opoziției manifestate de martor la unele demersuri efectuate de Matei Gavril în beneficiul său propriu, apreciat ca fiind în detrimentul interesului public de către martorul Pascu Mihai („iar cu domnul Matei Gavril, care era consilier județean din partea PNL, relațiile au alternat, aveam şi relații bune şi relații tensionate. Cu Matei Gavril am avut o perioadă conflictuală în anul 2014, în legătură cu activitatea CJ, însă nu în legătura cu speța din prezenta cauză. Dintre acestea pot să amintesc probleme ce priveau contracte de achiziții şi montaj, reparații drumuri, etc., fiind vorba şi de un contract încheiat de SC Licofrig SRL în urma unor plângeri făcute de două spitale din Braşov, care au reclamat lifturile montate de către SC Licofrig SRL, ulterior au avut probleme tehnice, necesitând multe reparații").

Rezultând din cele expuse mai sus faptul că inculpatul Căncescu avea cunoştință despre introducerea pe ordinea de zi a referatul prin care se propunea avizarea închirierii terenului de 110 m din curtea spitalului județean şi colaborarea coinculpaților Căncescu şi Matei din urma căreia profita acesta din urmă, singura explicație a demersurilor efectuate de inculpatul Căncescu este aceea că intenția sa era de a acționa în ajutorul unei societăți în cadrul căreia Matei Gavril deținea o influență semnificativă.

Mai trebuie precizat că la formarea acestei concluzii, instanța de apel nu are în vedere actele de urmărire penală întocmite în alte dosare penale, deschise pe numele aceloraşi inculpați, chiar dacă au fost invocate pasaje din declarațiile de martori date în respectivele cauze penale şi au fost depuse şi actele de sesizare a instanței privind alte infracțiuni presupus a fi comise de aceştia, în vederea dovedirii modului de operare, întrucât în caz contrar s-ar ajunge la încălcarea prezumției de nevinovăție a inculpaților. Elementele constitutive ale infracțiunilor cercetate în prezenta cauză nu se pot dovedi decât prin mijloace de probă administrate în proces cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi nu prin concluzii formate în baza existenței unor alte dosare penale în care nu au fost pronunțate hotărâri definitive.

În schimb, în consens cu opinia exprimată prin motivele de apel depuse la parchet, curtea apreciază că prin acțiunile sale, inculpatul Căncescu în realitate urmărea obținerea unui avantaj patrimonial în beneficiul S.C. LICOFRIG S.R.L., controlată de inculpatul Matei Gavril, chiar dacă cererea de avizare a fost formulată în numele societății GRAMINGO S.R.L. Altfel nu se poate explica modificarea titularului solicitării în funcție de destinatarul cererii care are acelaşi conținut. Atât în cuprinsul cererii depuse la S.C.J.U., în numele societății de S.C. LICOFRIG S.R.L., cât şi în cererea adresată Consiliului Județean de S.C. GRAMINGO S.R.L., se urmărea obținerea dreptului de folosință a terenului de 110 mp aflat în administrarea spitalului județean, în vederea edificării pe suprafața acestuia a unei construcții, fără a fi specificată destinația imobilului care urma a fi construită. Este evident că soluționarea defavorabilă a primei cereri de

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

către titularul dreptului de administrare terenului a atras depunerea celei din urmă la C.J., existând o legătură vădită între acestea. Însă formularea cererii adresate consiliului județean în numele altei societăți decât cea care inițial şi-a manifestat interesul de a închiria terenul din domeniul public nu se explică decât prin faptul că, în realitate se urmărea ascunderea identității firmei care urma să beneficieze în situația avizării concesiunii (închirierii) imobilului. Deşi potrivit declarațiilor martorului Pascu, şi S.C. Gramingo S.R.L. ar fi fost cunoscută ca fiind o firmă care aparținea consilierului Matei Gavril, totuşi din acte rezultă că notorietatea era mai pregnantă în cazul Licofrig S.R.L.

În mod corect s-a observat de către parchet că în perioada respectivă era de notorietate că inculpatul Matei Gavril controla activitatea firmei S.C. LICOFRIG S.R.L., chiar dacă în actele depuse la registrul comerțului nu mai figura cu nicio calitate în cadrul acestei societăți.

În acest sens se reține următoarele mijloace de probă: declarația martorului *Cirică Emil* care a arătat că „domnul Matei era interesat să participe la acea licitație, să închirieze un spațiu pentru edificarea unei farmacii”, declarația martorului *Benning Rudolf* care l-a identificat pe inculpatul Matei ca fiind beneficiarul clădirii construite pe terenul închiriat de spital („Doar pe domnul Matei ştiam că ar fi beneficiarul acelei construcții, nici acum nu ştiu pe altcineva”), depoziția martorei *Câju Mariana* care a arătat că „”Era de notorietate că Matei Gavril va ridica acea construcție, de fapt el nici nu ascundea acest aspect…”, precum şi că „în consiliu se discuta atunci că soția lui Gabi Matei este farmacistă şi era notoriu că vrea să îşi construiască la spitalul județean o farmacie.”; declarația martorului *Albotă Adrian* („"Pe Matei Gavril nu l-am cunoscut decât după semnarea contractului, aflând că este consilier județean şi persoana care a închiriat în realitate terenul. (…) Ulterior, l-am văzut pe Matei Gavril în incinta instituției în zona birourilor, mergând la administrativ, în legătură cu diverse cereri (telefon, electricitate) şi am întrebat ce este cu el. Atunci am aflat cine este şi că firma care a închiriat este a sa.”), declarația martorului *Gubernat Adrian* care a relatat că „În toamna anului 2013 a venit la mine domnul Matei Gavril, junior şi m-a întrebat dacă putem face un proiect pentru o farmacie în zona verde al spitalului municipal. În prima fază nu avea acte şi urmează să participe la o licitație pentru terenul în cauză. La prima discuție nu a venit cu documente, a fost o discuție de principiu. După aprox. două săptămâni sau o lună Matei Gavril, junior mi-a spus că a obținut acel teren, că are un contract de închiriere şi dorește să construiască o farmacie.”, declarația martorului *Poverlovici Eugen* care a descris reacția inculpatului Matei în cadrul discuției purtate cu acesta pe tema câştigării licitației („Am discutat şi cu domnul Matei Gavril, jr. şi era şi el bucuros că SC Licofrig a câştigat această licitație şi mi-a spus că plătește o grămadă de bani, însă nu am intrat în amănunte.”).

De asemenea, se mai are în vedere că în perioada 2012-2013, S.C. LICOFRIG S.R.L. a devenit cunoscută la nivelul Consiliului Județean Braşov prin prisma contractelor de achiziții publice încheiate cu diverse instituții publice, iar relatările martorilor care privesc o etapă ulterioară emiterii H.C.J. nr. 324/20.06.2013 confirmă că funcționarii publici din cadrul consiliului județean cunoşteau rolul pe care îl avea inculpatul Matei în cadrul acestei societăți şi s-ar fi opus dacă ajungea la cunoştința acestora că închirierea terenului aflat în domeniul public urma a fi avizată la cererea societății LICOFRIG S.R.L.

Cu titlu exemplificativ invocăm depoziția martorului Secelean Florin Liviu care atât în cursul urmăririi penale, cât şi în cursul cercetării judecătoreşti a afirmat că în urma discuțiilor purtate cu Pascu Mihai privind rezolvarea problemelor întâmpinate în cursul executării contractului încheiat între spital şi LICOFRIG S.R.L., consilierii județeni nu ar fi fost de acord cu suplimentarea suprafeței de teren închiriate tocmai din cauza identității beneficiarului real al contractului (în cursul urmăririi penale acesta a afirmat: „domnul Pascu a menționat că o rezolvare a situației ar fi ca printr-o hot. de plen să se suplimenteze suprafața de teren închiriată către SC Licofrig cu cei aprox. 60 mp. rezultați în urma măsurătorilor efectuate. Tot d-ul Pascu a fost cel care a adăugat că, în opinia sa acest lucru nu va fi posibil deoarece s-ar lovi de opoziția plenului”; în fața primei instanțe martorul şi-a menținut declarația, precizând că „În cadrul acestei discuții s-a lansat o soluție, în sensul suplimentării cu diferența de teren printr-o hot. a CJ, însă d-ul Pascu a spus că, dânsul ştie personal câțiva dintre consilieri, opozanți, care nu ar fi de

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

acord cu această soluție, și „ar sări ca arși”; în apel, martorul a fost consecvent, însă a arătat că față de perioada de timp trecută de la data faptei nu își mai aduce aminte de toate detaliile pe care le cunoștea la data respectivă, arătând că „Țin minte că o posibilă soluție era mărirea suprafeței închiriate prin hotărâre de CJ (…) cineva, nu știu exact cine, probabil domnul Pascu auzind această propunere, ar fi spus că mulți consilieri nu ar fi fost de acord”).

De asemenea, și angajați din cadrul SCJU, în cadrul relatărilor care priveau aspecte ulterioare emiterii HCJ din iunie 2013, au făcut referire la rolul pe care îl îndeplinea inculpatul Matei Gavril în cadrul Licofrig S.R.L. Astfel, martorul Rusu Bogdan Aurelian, directorul economic în cadrul SCJU, a arătat că Matei Gavril obișnuia să treacă pe la spital, probabil în calitate de director al firmei Licofrig care efectuase lucrări de reparații ale acoperișului la spital. Tot același martor a arătat că a purtat discuții cu acest inculpat în legătură cu depășirea suprafeței de teren închiriate. Or, aceste discuții nu ar fi avut nici un sens dacă inculpatul Matei nu ar fi avut influență în cadrul societății cu care s-a încheiat contractul de închiriere.

În opinia parchetului, probatoriul administrat în cauză evidențiază faptul că inculpatul Matei Gavril a continuat să controleze această societate comercială de care s-a folosit pentru a obține diverse beneficii cu sprijinul Consiliului Județean Brașov, respectiv contracte încheiate cu instituții din subordine (ex. DGASPC Brașov, SCJU Brașov) sau terenul din prezenta speță.

Și sub acest aspect s-a făcut referire la rechizitorii întocmite în alte cauze penale și probe administrate în respectivele dosare, însă, astfel cum am precizat mai sus, dacă instanța de apel s-ar pronunța cu privire la presupuse demersuri ilegale efectuate de inculpatul Matei Gavril în vederea încheierii altor contracte cu alte instituții publice, dar tot în beneficiul S.C. LICOFRIG S.R.L. și în aceeași perioadă, respectiv în cursul anului 2013, cercetate în alte cauze penale în care nu s-au pronunțat soluții definitive, s-ar încălca atât prezumția de nevinovăție a inculpatului, cât și limitele sesizării instanței.

Probatoriul și analiza instanței vizează strict legalitatea închirierii suprafeței de 110 mp de teren situat în curtea spitalului județean, conform contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013, încheiat între Licofrig și SCJU și în niciun caz alte contracte sub aspectul cărora s-au efectuat cercetări penale de către DNA și care fac obiectul altor dosare penale în care s-a dispus sesizarea instanței judecătorești. Trebuie reiterat că și în situația în care ar exista o hotărâre de condamnare definitivă privind vreunul din contractele menționate de parchet în motivele de apel, soluția din prezenta cauză trebuie să se bazeze pe materialul probator administrat în cursul procesului penal pornit împotriva inculpaților în legătură cu construcția edificată pe parcursul anului 2013 în curtea spitalului județean, prezentând relevanță împrejurările legate de încheierea contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013, fiind irelevantă legalitatea altor contracte încheiate de S.C. Licofrig S.R.L. cu alte instituții publice.

Însă, se pot avea în vedere adresele Consiliului Județean Brașov, depuse la dosarul de urmărire penală prin care se confirmă că anterior emiterii HCJ nr. 324/2013, consiliul a încheiat alte trei contracte cu Licofrig în cursul anilor 2012 – 2013, societatea fiind, de asemenea, reprezentată de inculpata Grama Lucia (filele 177 – 184 vol. IV dosar u.p.)

Curtea apreciază că este corectă constatarea parchetului privind implicarea inculpatului Matei Gavril în activitatea societății Licofrig S.R.L., relevante sub acest aspect fiind mijloacele de probă prezentate mai sus, precum și faptul că acesta ulterior retragerii din societate, a primit drept de semnătură la unitatea bancară unde Licofrig S.R.L. a deschis un cont, aspect dovedit prin copia Hotărârii Consiliului de Administrație al Licofrig S.R.L. nr. 185/24.01.2013 depusă odată cu motivele de apel.

Fiind stabilit astfel rolul pe care îl avea inculpatul Matei Gavril în cadrul S.C. Licofrig S.R.L. și susținerea acestuia de către coinculpatul Căncescu, trebuie analizat în ce măsură această implicare atrage răspunderea penală a celor doi inculpați și implicit a inculpatelor Grama Lucia și S.C. Licofrig S.R.L.

Chiar dacă rezultă faptul că inculpatul Căncescu Aristotel a intervenit în scopul înlesnirii introducerii pe ordinea de zi a referatului de avizare a închirierii terenului menționat, închiriere care urma să îi profite inculpatului Matei, aceste acțiuni nu sunt suficiente pentru a se constata

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

existența infracțiunii de abuz în serviciu (în forma autoratului în cazul inculpatului Căncescu şi în forma complicității în cazul coinculpaților Matei, Grama şi Licofrig).

În primul rând, atât suplimentarea ordinii de zi în ziua şedinței, cât şi referatul introdus la punctul „Diverse" trebuia supus votului, ceea ce implica informarea consilierilor cu privire la intenția unui membru de a modifica într-un anumit sens ordinea de zi. În mod afirmativ se discuta fiecare punct de pe ordinea de zi pentru a verifica dacă se va întruni majoritatea necesară pentru adoptarea hotărârii, astfel cum a declarat şi martorul Pascu Mihai. Însă această uzanță nu excludea obligația fiecărui consilier de a verifica actele care stăteau la baza adoptării unei hotărâri. (Tot martorul Pascu Mihai a precizat că: "fiecare consilier avea obligația să studieze actele şi documentele puse în discuție în şedința plenului, chiar dacă uneori acest lucru nu se întâmpla. Prin majoritate confortabilă înțeleg şi faptul că toate aspectele ce urmau să fie discutate în plen se discutau anterior şi se ajungea la un numitor comun şi se stabilea care urmau să fie susținute sau nu. De obicei cei din majoritate erau de acord cu propunerile formulate, acum cel puțin nu-mi aduc aminte de vreo situație în care să fi existat opoziție").

Apoi, astfel cum a declarat martora Mitarcă Maria, în plen referatul a intrat însoțit de alte acte, printre care şi cererea formulată de inculpata Grama Lucia, în numele societății Gramingo S.R.L., astfel că oricare dintre consilierii județeni ar fi avut posibilitatea de a se documenta şi de a afla identitatea solicitantului, neputând fi imputat inculpaților modul în care ceilalți membri ai plenului au înțeles să îşi exercite atribuțiile de serviciu şi să îşi exprime votul în cadrul şedinței din data de 20.06.2013.

Mai mult, existența documentațiilor care, în mod obişnuit, însoțeau referatele şi propunerile discutate în plen este confirmată chiar de o afirmație făcută de consilierul Mihail Veştea care atrage atenția Comisiei de cultură să depună materialele din timp pentru a fi discutate detaliat (fila 21 vol. IV dosar u.p.). Astfel reiese clar modalitatea în care consilierii procedau la exprimarea votului în plen, având acces la înscrisurile care însoțeau fiecare punct de pe ordinea de zi, inclusiv punctele introduse suplimentar, ulterior publicării acesteia.

Parchetul a reproşat instanței de fond modalitatea în care aceasta a apreciat procedura derulată la nivelul Consiliului Județean Braşov pentru adoptarea H.C.J. nr. 324 din 20.06.2013 şi lipsa analizei modului în care inculpatul Căncescu Aristotel Adrian obişnuia să conducă Consiliul Județean, să se impună în fața subalternilor, cu implicație asupra modului în care funcționarii din cadrul acestei entități au înțeles că trebuie să acționeze în cazul din speță;

Parchetul susține că la momentul analizei solicitării în plen, s-a ascuns practic chiar de către inculpatul Căncescu Aristotel Adrian tocmai identitatea solicitantului, nefiind precizată nicio societate comercială. Însă, chiar în cuprinsul referatului s-a trecut că cererea a fost formulată de S.C. GRAMINGO S.R.L., societate care, potrivit afirmațiilor făcute de martorul Pascu Mihai, ar fi fost cunoscută, de asemenea, că i-ar aparține consilierului Matei Gavril (fila 62 vol. II dosar u.p.). Chiar dacă acest fapt nu era de aceeaşi notorietate, este greu de crezut că niciun consilier nu cunoştea aspecte legate de implicarea inculpatului în activitățile mai multor societăți comerciale.

Însă, din procesul-verbal al şedinței rezultă că nu inculpatul Căncescu, ci martorul Pascu Mihai a prezentat solicitarea în termeni generali făcând referire la avizarea „demarării licitației publice pentru închirierea unui teren de la Spitalul Județean Braşov, o suprafață de teren de 110 mp", aspecte care contrazic conținutul depoziției martorului. În fața organului judiciar martorul a afirmat că este posibil să fi discutat în prezența inculpatului Căncescu despre închirierea terenului din curtea spitalului („A existat o astfel de discuție la care au fost prezenți Căncescu, Matei Gavril, Claudiu Cornea, Claudiu Comşa în biroul arhitectului şef în care eu m-am contrat cu Matei Gavril care venea cu propuneri care erau la limita legii sau chiar depăşea cadrul legal, cum a fost delegarea de gestiune pentru repararea drumurilor. Discuția a fost urmare a unei discuții pe care eu am avut-o cu Căncescu în care i-am spus că dacă face ce spune Matei poate să ajungă la puşcărie. (...) Cred că am discutat atunci şi de faptul că Matei Gavril voia teren la spital şi eu am spus că trebuie să facem lucrurile legal, reproşându-i lui Matei că Consiliul județean nu se conduce ca o firmă privată. Căncescu mi-a dat dreptate în acea discuție, dar după aceea închirierea terenului s-a pus pe ordinea de zi.")

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Din conținutul declarației rezultă că martorul ar fi fost surprins de faptul că pe ordinea de zi s-a regăsit și această problemă, însă nu numai că nu și-a exprimat opoziția, deși în mod afirmativ cunoștea adevărul care se afla în spatele solicitării, dar el personal a prezentat introducerea acestui punct pe ordinea de zi, fără a specifica existența unei cereri adresate CJ de către o firmă particulară, atitudine care se reproșează inculpatului Căncescu pentru a justifica existența infracțiunii de abuz în serviciu reținut în sarcina sa. Este adevărat că ulterior adoptării ordinii de zi, inculpatul Căncescu, în calitate de președinte a CJ a supus votului fiecare punct, însă nu se putea dovedi existența intenției acestuia de a manipula voturile consilierilor prin ascunderea unor detalii relevante. Din procesul-verbal al ședinței rezultă că în momentul în care s-a ajuns la subpunctul privind închirierea terenului, au fost întrebați membrii prezenți dacă au obiecții sau doresc să discute anumite aspecte, iar abia după ce s-a constatat lipsa acestora, s-a procedat la votare. Consilierii aveau posibilitatea de a solicita lămuriri suplimentare chiar în timpul ședinței, astfel cum s-a întâmplat chiar în data de 20.06.2013, când, cu două ocazii diferite, un consilier a cerut explicații cu privire la două puncte aflate pe ordinea de zi (filele 22 și 24, vol. IV dosar u.p.).

În mod corect a remarcat parchetul existența unor neconcordanțe dintre procesul-verbal și înregistrarea audio-video depusă la dosar chiar de către inculpatul Căncescu, nefiind consemnată în scris fiecare afirmație făcută de participanții la ședința plenului din 20.06.2013.

Într-adevăr, în prima parte a înregistrării, la momentul propunerilor de suplimentare a ordinii de zi, pe înregistrare apare martorul Pascu Mihai care anunță ca ultimă propunere avizarea închirierii, demarării licitației publice pentru închirierea unui teren de la Spitalul Județean Brașov, o suprafață de teren de 110 mp, iar ulterior, la momentul votării acestui punct de pe ordinea de zi, inculpatul Căncescu Aristotel Adrian face afirmația că această propunere de închiriere este ”venită din partea Spitalului Județean” , aspect neconsemnat în procesul-verbal al ședinței.

Parchetul afirmă că procesul-verbal redă în mod fidel întreaga ședință, cu excepția afirmației mai sus arătate privind titularul solicitării avizării închirierii terenului. Însă, contrar acestor susțineri, din verificarea procesului-verbal rezultă că pe de o parte, a fost omisă și consemnarea altor afirmații (la un moment dat chiar se greșește prezentarea ordinii de zi, fără să fie consemnat acest aspect, fiind omise, de asemenea, anumite cuvinte din susținerile participanților), iar pe de alta, au fost inserate mențiuni care nu au fost făcute în cadrul ședinței (în momentul în care s-a procedat la votarea punctelor care figurau pe ordinea de zi, președintele CJ indica doar numărul punctului care era supus votării, fără a descrise conținutul acestuia, însă în procesul-verbal s-a indicat concret ce anume cuprinde respectivul punct).

Astfel, văzând și aspectele reținute mai sus privind înscrisurile depuse odată cu referatul de avizare a închirierii și obligația consilierilor de a studia documentația prezentată în plen sau de a cere lămuriri suplimentare, doar omisiunea remarcată de parchet privind neconsemnarea afirmației inculpatului Căncescu Aristotel, nu este aptă a conduce la formularea concluziei că acest inculpat, intenționat, a indus în eroare consilierii în vederea asigurării reușitei demersurilor sale.

În al doilea rând, nici simpla avizare de către CJ a închirierii terenului nu poate să conducă la constatarea existenței infracțiunii de abuz în serviciu întrucât Hotărârea Consiliului Județean nr. 324/2013 este un aviz general, prin care consiliul își exprimă aprobarea în ceea ce privește demararea procedurii licitației publice, fără să indice concret un anumit beneficiar al contractului ce urma să fie încheiat abia ulterior parcurgerii procedurii preliminare a licitației publice.

Pentru a se putea reține vinovăția inculpaților, demersurile acestora ar trebui coroborate cu eventuale acțiuni întreprinse ulterior votului exprimat în plen, în legătură cu licitația organizată de SCJU și încheierea contractului de închiriere având ca obiect terenul din litigiu de 110 mp. Însă, astfel cum vom prezenta la secțiunea dedicată prezentării încheierii contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013 și derularea rapoartelor contractuale între SCJU Brașov și LICOFRIG S.R.L., nu există probe că inculpații ar fi acționat în vreun fel pentru a influența parcurgerea normală a procedurii și încheierea contractului în beneficiul Licofrig.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

În final, se mai are în vedere că avizarea închirierii nu este aptă, ut singuli, să cauzeze un prejudiciu sau o vătămare intereselor instituțiilor publice implicate în proces, întrucât nu garantează parcurgerea şi finalizarea procedurii licitației şi nici câştigarea acesteia de către firma în interesul căreia, în realitate, s-a introdus pe ordinea de zi a plenului referatul întocmit de Compartimentul Patrimoniu din cadrul C.J.

Astfel cum în mod corect s-a arătat şi prin hotărârea de fond, adoptarea H.C.J. Braşov nr. 324/20.06.2016, prin care s-a avizat închirierea terenului, a obținut punerea în valoare a terenului, respectiv obținerea de venituri, atât în favoarea spitalului, cât şi în favoarea consiliului județean – instituții publice, din chiria percepută, pentru un teren, zonă verde, care până atunci nu era exploatată, deci nu aducea niciun venit. Pentru acest motiv nu se poate constata existența unei pagube cauzate prin adoptarea hotărârii C.J., dimpotrivă, încheierea contractului de închiriere a avut ca rezultat încasarea sumei de bani reprezentând chiria aferentă terenul închiriat, precum şi a sumei reprezentând contravaloarea folosinței terenului ocupat fără titlu (40,29 mp conform calculelor efectuate de reprezentanții SCJU).

Ulterior sesizării instanței, s-a modificat poziția procesuală a parchetului care, sub aspectul urmărilor produse de acțiunile inculpaților, a afirmat că, în realitate, s-a cauzat o vătămare a intereselor părții civile SCJU Braşov care, din pricina construcției edificate de Licofrig S.R.L., nu a putut începe demararea lucrărilor de extindere şi renovare a corpurilor de clădiri folosite de secțiile de specialitate ale spitalului județean. Însă, această susținere nu este susținută prin probele administrate în cauză care vor fi analizate în următoarea secțiune destinată analizării acțiunilor desfăşurate ulterior adoptării H.C.J. nr. 324/2013.

Încheierea contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013 şi derularea rapoartelor contractuale între SCJU Braşov şi LICOFRIG S.R.L.

După ce a primit, prin poştă, H.C.J. nr. 324/2013, Spitalul de Urgență Brașov a cerut lămuriri de la Consiliul Județean în vederea localizării exacte a terenului, primind, în copie, cererea formulată de inculpata Grama Lucia Cristina şi schița anexată, cu locația aproximată a terenului. Astfel, s-a trecut la organizarea unei licitații publice, însă nu numai în vederea închirierii suprafeței de 110 mp teren avizată de Consiliul Județean, ci în total a şase terenuri, precum şi a două spații din incinta spitalului, toate aceste imobile fiind identificate în caietul de sarcini (filele 119 - 120 vol. IV dosar u.p.).

Astfel, s-a întocmit caietul de sarcini care identifica imobilele care urmau a fi scoase la licitație şi stabilea şi obiectul închirierii şi durata acesteia – *desfăşurarea de activități comerciale cu amănuntul pe o durată de 3 ani*, fiind precizat expres în cuprinsul art. 7.3 că locatarul nu poate subînchiria spațiul ce face obiectul locațiunii.

Licitația organizată de SCJU a fost adusă la cunoştința publicului, fiind publicată cu aproximativ trei săptămâni înainte de data stabilită pentru desfăşurarea licitației, în Monitorul Expres, în data de 15.08.2013 (fila 109 vol. IV dosar u.p.).

Conform procesului-verbal întocmit în data de 06.09.2013, la licitație s-au înscris patru societăți comerciale, Frigomat, Gramingo, Licofrig şi Nafet Service, însă doar acestea două din urmă s-au prezentat. Prețul de pornire stabilit prin caietul de sarcini a fost de 37,5 lei, iar cel oferit concret de Licofrig fiind 38,5 lei/mp/lună, iar de Nafet de 20 lei/mp/lună (fila 170 vol. IV dosar u.p.).

S.C. Licofrig S.R.L. a fost declarată câştigătoarea licitației (fila 169 vol. IV dosar u.p.)

Parchetul contestă opinia primei instanțe în ceea ce priveşte posibilitatea SCJU de a refuza organizarea licitației, făcând referire la relația de subordonare pe care o avea față de consiliul județean, precum şi legalitatea licitației, afirmând că aceasta ar fi fost una pur formală. Acuzația sub acest aspect se întemeiază doar pe probe indirecte şi pe supoziții care nu sunt suficiente pentru a înlătura prezumția de nevinovăție de care se bucură inculpații, existând un dubiu care odată ce nu a fost înlăturat, îi profită acestora.

Probatoriul administrat confirmă soluția pronunțată de instanța de fond şi înlătură afirmațiile parchetului întrucât nu rezultă dincolo de orice dubiu rezonabil că derularea evenimentelor ulterioare adoptării H.C.J. nr. 324/2013, ar fi fost influențată de inculpați şi că acțiunile lor ar fi condus la închirierea suprafeței de teren din curtea spitalului în favoarea

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Licofrig S.R.L. şi la menţinerea contractului de închiriere în ciuda încălcării obligaţiilor contractuale de către chiriaş (depăşirea suprafeţei de teren închiriate şi subînchirierea construcţiei contrar clauzelor contractuale, în lipsa acordului locatarului).

Parchetul a subliniat că nu s-a realizat nicio consultare a SCJU Braşov pe tema închirierii terenului şi acesta nici nu a formulat vreo solicitare pentru avizarea închirierii unei suprafeţe de teren de 110 mp, în anul 2013. În opinia parchetului, consultarea spitalului pe această problemă ar fi îngreunat demersurile inculpaţilor pentru soluţionarea favorabilă a problemei, întrucât pe de o parte, iniţial spitalul respinsese o cerere similară iar pe de altă parte, la nivelul Consiliului Judeţean şi inclusiv preşedintele acestuia cunoştea la acel moment care erau priorităţile acestei instituţii, respectiv lipsa de spaţii şi nevoia de extindere a clădirilor.

Însă, o consultare expresă a SCJU nici nu era necesară din moment ce acesta era singurul abilitat să decidă încheierea contractelor de închiriere, conform H.C.J. nr. 287/22.05.2012, avizul consiliului fiind doar unul consultativ şi nu obligatoriu, astfel cum au subliniat şi martorii Dumbrăveanu Maria şi Crăciun Claudia.

Mai mult, doar simpla adoptare a hotărârii de avizare a închirierii nu garanta câştigarea de către societatea controlată de inculpatul Matei Gavril a licitaţiei.

H.C.J. nr. 324/2013 nu numai că nu indica beneficiarul unei eventuale închirieri, dar nici nu obliga spitalul judeţean să organizeze licitaţia şi să încheie contractul cu câştigătorul licitaţiei. Chiar şi în lipsa unor asemenea menţiuni, s-ar putea să se reţină vinovăţia inculpaţilor dacă ar exista probe că ar fi încercat influenţarea derulării procedurii licitaţiei, însă materialul probatoriu administrat în cauză nu susţine o asemenea acuzaţie.

Martora Dumbrăveanu Maria, secretar al judeţului Braşov şi o persoană cu experienţă care, prin funcţia pe care o deţinea şi calitatea pe care o avea în cadrul consiliului judeţean, cunoştea efectele hotărârilor pronunţate de plen, a arătat că nu era obligatorie consultarea spitalului, având în vedere că prin hotărârea nr. 324/2013 s-a dat doar un aviz în vederea închirierii, iar spitalul, dacă considera că nu este oportun sau necesar, putea să nu organizeze licitaţia sau să ceară revocarea hotărârii. Acel aviz nu obliga spitalul să închirieze terenul.

O altă persoană la fel de abilitată să se pronunţe cu privire la efectele hotărârilor C.J. este martora Crăciun Claudia care deţinea funcţia de director al Direcţiei Administraţiei Publice Locale din cadrul C.J. Braşov, direcţie care, după reorganizare, a devenit Direcţia Juridică şi Relaţii Publice, iar ulterior Direcţia Juridică. Martora a fost persoana consultată în legătură cu problemele juridice ivite în cursul activităţii Consiliului Judeţean. Aceasta, referitor la H.C.J. nr. 324/2013 a afirmat că: „La acel moment în hot. CJ nu se specifica scopul închirierii, era o procedură mai formală, în sensul că, avizam doar închirierea şi lăsam la aprecierea spitalului să hotărască pentru că ei ştiau cel mai bine, însă după părerea mea închirierea unui teren se poate face în scopul realizării unei construcţii provizorii, amplasarea unor automate de cafea, etc., oricum era doar un aviz şi nu o obligaţie pentru spital.”

Parchetul afirmă că deşi pentru spital problema închirierii terenului de 110 mp fusese tranşată pe plan intern în cadrul Comitetului Director, aceasta a renăscut, sub o altă formă, la momentul comunicării H.C.J. nr. 324/20.06.2013 privind avizul menţionat, spitalul conformându-se, fără obiecţiuni, în baza relaţiei de subordonare pe care o avea faţă de C.J. În opinia reprezentantului Ministerului Public, „situaţia juridică a terenului din speţă - teren aparţinând domeniului public al judeţului Braşov şi relaţia de subordonare, ce implică inclusiv importanţa menţinerii unor bune relaţii între cele două instituţii, au stat la baza conformării instituţiei subordonate la toate cerinţele venite din partea Consiliului Judeţean”. Poate să fie corectă presupunerea parchetului, însă pentru atragerea răspunderii penale nu sunt suficiente nişte prezumţii, ci acestea trebuie susţinute şi de probele existente în dosar. Sub acest aspect, se reţine că nimeni nu confirmă vreo presiune venită din partea unui inculpat sau alt funcţionar public din cadrul C.J. în vederea închirierii şi ulterior, a modalităţii de soluţionare a conflictului.

Susţinerile parchetului raportate la această relaţie de subordonare nu explică modificarea poziţiei spitalului în ceea ce priveşte celelalte imobile închiriate cu aceeaşi ocazie. S-ar înţelege şi şi-ar găsi justificare această concluzie a parchetului dacă doar terenul de 110 mp ar fi fost scos la licitaţie în data de 06.09.2013 şi închiriat societăţii care a oferit preţul cel mai ridicat. În

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

aceeaşi ordine de idei, se reţine că spitalul decidea singur problemele legate de închirierea spaţiilor din incinta curţii sale, din moment ce a decis şi închirierea prin licitaţie publică a unei suprafeţe mai mare de teren, fără existenţa unei hotărâri a proprietarului. Cu alte cuvinte, nu era obligatorie acceptul C.J., fiind suficiente doar dispoziţiile H.C.J. nr. 287/2012, indicate şi în anunţul postat în ziar. Astfel, întrucât nu s-a dovedit vreo intervenţie din partea inculpaţilor, singura concluzie care se poate trage din analiza probatoriului administrat în cauză este că spitalul avea o marjă de apreciere şi independenţă în luarea deciziilor privind soarta imobilului pe care îl administra.

Cu alte cuvinte, chiar dacă parchetul face referire la refuzul anterior manifestat de comitetul director la solicitarea S.C. Licofrig S.R.L. de a închiria 110 mp de teren din curtea sa, susţinerile privind obligarea, în mod implicit, a unităţii spitaliceşti de a proceda la închirierea terenului indicat în cuprinsul hotărârii Consiliului Judeţean sunt înlăturate şi de deciziile luate la nivelul conducerii spitalului. Au afirmat cei din conducerea spitalului că nu mai voiau prelungirea contractelor de închiriere existente sau încheierea unora noi întrucât aveau un plan extinderea clădirii. Însă, în ziua în care s-a scos la licitaţie terenul de 110 mp, au fost scoase la licitaţie şi alte terenuri şi spaţii din incinta spitalului, ceea ce contrazice afirmaţiile privind intenţia de reziliere a contractelor existente. Aceste aspecte rezultă nu numai din conţinutul caietului de sarcini (filele 119 – 120 vol. IV dosar u.p.), dar şi din copia contractelor de închiriere încheiate în urma licitaţiei cu ceilalţi câştigători (filele 81 – 92 vol. V dosar fond).

Astfel, deşi, pe de o parte, directorul spitalului susţinea că cererea Licofrig S.R.L. a fost refuzată întrucât se intenţiona demararea lucrărilor de extindere şi renovare, motiv pentru care nici celelalte contracte de închiriere aflate în fiinţă la data cererii nu urmau a fi prelungite, totuşi, în septembrie, pe lângă terenul de 110 mp, s-au scos la licitaţie două spaţii şi încă cinci terenuri aflate în incinta spitalului, printre care şi una cu o suprafaţa de 154 mp. Conform declaraţiei reprezentantei părţii civile SCJU, Neculoiu Carmen Daniela, abia în 2016, la expirarea contractelor încheiate în urma licitaţiei organizate în data de 06.09.2013, s-a stabilit finalizarea tuturor raporturilor contractuale întrucât abia în acea perioadă s-a concretizat planul de reabilitare şi extindere a spitalului despre care se discuta timp de mai mulţi ani.

Atitudinea societăţilor care au închiriat spaţii şi terenuri de la spitalul judeţean a fost identică cu poziţia manifestată de Licofrig S.R.L. în momentul înştiinţării acesteia privind decizia de reziliere adoptată de spital, respectiv refuzul de a părăsi imobilele închiriate. În acest sens a declarat Neculoiu Carmen Daniela, reprezentant al părţii civile SCJU („Am avut 4 parcele de teren închiriate, pentru florării, chioşc, etc., aceste contracte erau în derulare în septembrie 2015 şi, odată expirate, termenul de închiriere putea fi prelungit prin act adiţional sau atribuit din nou prin licitaţie, însă nu am considerat la momentul expirărilor că mai este necesară prezenţa acestor societăţi în curtea spitalului. Aceste contracte au expirat în 2016. După ce au expirat contractele spitalul a notificat firmele respective pentru eliberarea spaţiului şi nepunându-se în aplicare de nici o firmă, ne-am adresat instanţei pentru evacuare. În prezent procesul cu două firme le-am câştigat, cu o firmă procesul este pe rol şi cu o societate am pierdut, însă nici după aceste procese niciuna dintre aceste societăţi nu au evacuat terenul, funcţionează şi în prezent magazinele respective şi urmează să ne adresăm executorului judecătoresc pentru evacuare cel puţin în cauzele unde am obţinut evacuarea.”). Or, în cazul acestor spaţii nu s-a reţinut nicio intervenţie din partea reprezentanţilor CJ Braşov, astfel că nici în cazul Licofrig nu se poate reţine existenţa infracţiunii pe motiv că aceasta nu s-a conformat dispoziţiilor Spitalului Judeţean, ci a contestat măsura rezilierii unilaterale a contractului. Conform acuzaţiei, poziţia societăţii inculpate se baza pe influenţa pe care o avea inculpatul Matei Gavril asupra preşedintelui consiliului judeţean în acea vreme, inculpatul Căncescu Aristotel. Or, se trece cu vederea că acesta din urmă, cu mult timp anterior rezilierii contractului, şi-a pierdut această funcţie, fiind reţinut şi arestat preventiv în octombrie 2014, în dosarul nr. 49/P/2014 al DNA. Astfel, în cazul societăţii chiriaşe se pune problema răspunderii civile contractuale şi nu a celei penale.

În ceea ce priveşte planurile de reabilitare şi extindere a spitalului, se reţine depoziţia martorei Bobescu Elena care a afirmat că proiect de extindere şi construire a unui corp nou de

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

clădire în curtea spitalului exista încă din 2010, fiind purtate discuții de-a lungul mai multor ani. Martora a precizat că probleme izvorâte din lipsa de spațiu existau încă de când s-a angajat la spital însă, în ciuda acestui fapt, s-a continuat să se închirieze spații și terenuri din cadrul patrimoniului administrat de SCJU.

În plus, locul unde era situată farmacia nu împiedica extinderea, ci doar era necesară amplasarea unei scări de incendiu la un corp renovat anterior. (conform declarației martorului Albotă Adrian: „Arăt că în decursul timpului au existat mai multe planului de renovare a spitalului județean, inclusiv de extindere, astfel în 2008 a fost renovată aripa mică, apoi s-a proiectat renovarea clădirii centrale principale, şi urma ca, după renovare să se facă o extindere, însă această extindere nu viza suprafața de teren închiriată. Arăt că, atunci când s-a renovat aripa mică a spitalului nu s-a solicitat autorizație ISU şi de câte ori veneau în control spitalul era amendat şi s-a hotărât ca odată cu renovarea clădirii principale să se solicite autorizație şi pentru aripa mică, care impunea schimbarea unor uşi, inclusiv montarea unei scări de incendiu exterioară, care venea undeva în colțul clădirii unde se afla și farmacia, dar această problemă urma să se rezolve doar după renovare, renovare care a început în vara anului 2017. Mai mult nici nu ştiu dacă acea scară ajungea pe terenul unde era farmacia sau lângă clădirea farmaciei").

De asemenea, în ceea ce privește planurile de renovare şi extindere, sunt relevante şi declarațiile martorei Câju Mariana, care, ca şi martorul Albotă Adrian, nu confirmă împiedicarea derulării programului de reabilitare de către existența clădiri construite de Licofrig S.R.L. Astfel, martora a specificat că „în perioada cât reprezentam CJ am purtat discuții cu reprezentanții spitalului deoarece CJ dorea să efectueze lucrări de reabilitare a spitalului județean, respectiv a corpului B al spitalului, însă din proiect a rezultat că nu putem obține autorizația ISU, deoarece trebuia montată o scară de incendiu care trebuia amplasată pe terenul închiriat, însă, aceasta nu era o problemă deoarece contractul expira în septembrie 2016."

Parchetul a mai făcut referire la contractul nr. 14834/16.11.2015 de proiectare şi execuție, reabilitare - Spitalul Clinic Județean de Urgență Brașov (Consolidare şi reamenajare Spitalul Clinic Județean de urgență Brașov - Corp B), susținând că în cadrul acestui proiect s-a constatat că scara de incendiu era prevăzută pe amplasamentul spațiului comercial al SC LICOFRIG SRL edificat în baza autorizației de construire nr. 724/07.11.2013, iar din acest moment practic toate demersurile ce se impuneau a fi realizate în interesul spitalului au fost blocate.

Însă, se trece cu vederea că respectivul contract de reabilitare a corpului B al spitalului este cu mult ulterioară organizării licitației şi încheierii contractului, astfel că nu se justifică susținerea conform căreia prin adoptarea hotărârii de avizare nr. 324/2013 şi încheierea contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013 s-a cauzat o vătămare a intereselor spitalului care urmărea efectuarea unor lucrări ample de extindere şi renovare, din moment ce aceste planuri nu erau concretizate în acea perioadă, iar discuții teoretice se purtau la nivelul conducerii spitalului cu mult timp anterior încheierii contractului de reabilitare nr. 14834/16.11.2015, astfel cum vom prezenta în cele de urmează.

Sub același aspect, se poate observa că spitalul a primit răspuns de la C.J. privind modalitatea de rezolvare a problemelor ivite în cursul executării contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013 cu S.C. Licofrig S.R.L., cu mult înainte de concretizarea intenției de reabilitare, iar decizia de reziliere a contractului încheiat cu Licofrig S.R.L. este aproape concomitentă cu încheierea contractului de reabilitare. În această situație nu li se poate imputa inculpaților blocarea proiectului de reabilitare şi reamenajare, mai ales că ulterior deciziei de reziliere unilaterală a contractului de închiriere spitalul avea pârghiile legale de a obține, pe calea acțiunii civile, evacuarea subchiriaşilor şi aducerea imobilului în situația anterioară. În ciuda acestui fapt, demersuri concrete s-au realizat cu întârzieri mari, doar în anul 2017 când Consiliul Județean a încheiat contractul în vederea demolării construcției edificate de inculpata Licofrig S.R.L.

În ceea ce priveşte organizarea şi desfăşurarea licitației, parchetul a evidențiat în repetate rânduri caracterul pur formal al acesteia, arătând că față de prețul oferit, societatea S.C. Nafet Service S.R.L. Braşov, reprezentată de martorul Feldioreanu Ştefan nu avea cum să câştige acea licitație.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Însă nu există decât supozițiile parchetului în ceea ce privește conținutul declarației date de martorul Feldioreanu, întrucât nu rezultă că acesta ar fi declarat pro causa, nu rezultă vreo legătură între martor și inculpați și nici vreun eventual motiv pentru care acesta să îi fi ajutat să păstreze o aparență de legalitate a procedurii licitației publice organizate în vederea închirierii terenului.

În cauză nu s-a cercetat modalitatea de desfășurare a licitației, astfel că instanța trebuie să se bazeze pe declarațiile date în calitate de martori de către persoanele implicate în organizarea și derularea acesteia în condiții normale, declarații care sunt valorificate conform dispozițiilor procedurale, martorilor fiind atrasă atenția să declare conform cu adevărul întrucât, în caz contrar, pot răspunde pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 Cod penal.

Niciunul din martori nu confirmă că ar fi existat nereguli în cadrul licitației publice care a avut ca rezultat încheierea contractului de închiriere cu S.C. Licofrig S.R.L. și neagă orice eventuală influență presupus a fi exercitată de inculpați.

Martorul Feldioranu Ștefan, administrator al S.C. Nafet Service S.R.L., a declarat, în mod consecvent, pe parcursul procesului penal că a fost interesat de închirierea suprafeței de teren scoasă la licitație de S.C.J.U., iar în faza de judecată a afirmat că despre organizarea licitației a fost încunoștințat de prietenul său, Cirică Emil, cu aproximativ două săptămâni înaintea datei fixate pentru derularea acesteia, deci nu intempestiv, având suficient timp la dispoziție să se prezinte la spitalul județean de unde a cumpărat caietul de sarcini nu numai pentru închirierea terenului de 110 mp, dar și pentru un spațiu care era deja amenajat. Fiind întrebat în apel, martorul a precizat că aceleași informații le-a obținut și din ziarul în care s-a publicat anunțul SCJU Brașov. În scopul de a combate susținerile martorului, parchetul a subliniat că acesta a susținut în fața procurorului de caz că în luna septembrie a aflat despre organizarea licitației, neexistând acel timp suficient la care martorul a făcut referire în fața instanței. Însă, din verificarea depoziției martorului Feldioreanu (fila 48, vol. II dosar u.p.) rezultă că acesta și în cursul urmăririi penale a indicat cu aproximație perioada în care a fost informat de Cirică Emil despre licitație („în cursul anului 2013, aproximativ în luna septembrie"), astfel că nu se poate constata o contradicției între declarațiile date de același martor în diferite faze ale procesului penal

Interesul martorului de a închiria un spațiu din incinta spitalului județean nu s-a născut în momentul în care s-a decis organizarea licitației în anul 2013, ci exista cu mult timp anterior datei la care Cirică Emil l-a informat, acesta efectuând în cursul anului 2012 demersuri similare cu cele întreprinse de S.C. Licofrig S.R.L. constând în depunerea unei cereri la administrația SCJU în vederea obținerii dreptului de folosință a unei suprafețe de teren pentru desfășurarea de activități comerciale, însă cererea acestuia nu a primit nici un răspuns (declarația din 17.02.2021: „Cu un an în urmă, cam prin august 2012, îmi amintesc că am depus o cerere înregistrată la spital pentru închirierea unui teren și să amenajez o construcție metalică pentru desfășurarea unei activități de patiserie.").

Potrivit afirmațiilor martorului, pe terenul scos la licitație dorea să amenajeze o clădire provizorie pentru producerea și vânzarea produselor de panificație și patiserie comercializate de firma sa.

În ceea ce privește prețul oferit, martorul Feldioreanu a explicat atât în fața instanței de fond, cât și în apel, că, în opinia sa, prețul de pornire fixat prin caietul de sarcini era prea mare, motiv pentru care era convins că nu se va prezenta nicio altă firmă la licitație, urmând ca procedurile să fie reluate la o dată ulterioară, dar cu un preț de pornire mai redus. Așteptările martorului nu au corespuns realității, ambele imobile de care era interesat, fiind adjudecate în urma licitației organizate în 06.09.2013 și închiriate pe parcursul aceleiași luni. (declarația martorului din apel: „M-am prezentat… să văd ce se întâmplă în ideea că fiind singurul prezent m-am gândit că nu se ține licitația. Oricum prețul era foarte mare, ideea mea a fost să mă prezint să văd ce se întâmplă sperând ca ulterior să se țină licitația cu un preț mai mic."; declarația martorului dată în fața primei instanțe: „Arăt că la licitația cu terenul prețul a fost prea mare pentru mine, și cum am arătat, am făcut oferta și m-am gândit că nu va fi altă firmă și va fi reluată această licitație când prețul va fi redus, însă a venit o altă firmă care a câștigat licitația.").

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Mai prezintă relevanță două aspecte din cuprinsul depozițiilor testimoniale ale martorului Feldioreanu, respectiv că nu îl cunoștea nici pe inculpatul Matei Gavril şi nici persoana care s-a prezentat la licitație din partea S.C. Licofrig S.R.L., precum şi că pierderea licitației a fost strict opțiunea sa, nefiind împiedicat în niciun fel să ofere un preț mai mare pentru a câştiga (declarația dată în fața primei instanțe: „Totodată, arăt că nu am fost împiedicat în nici un fel în participarea mea la licitație şi apreciez că dacă ofeream un preț mai mare decât cealaltă firmă câştigam licitația, însă, interesul meu a fost să licitez la un preț cât mai mic.”).

Sub aspectul modului de derulare a licitației au fost audiați şi martorii Benning Rudolf şi Secelean Florin Liviu, membri ai comisiei de licitație, care, la rândul lor, din modul de descriere a paşilor parcurşi, susțin legalitatea procedurii de licitație şi neagă că în vreun moment ar fi fost exercitate presiuni din partea inculpaților pentru desemnarea unui câştigător anume.

Benning Rudolf a arătat că „în septembrie 2013 în baza hot. CJ Braşov s-a organizat o licitație publică pentru încheierea suprafeței de 110 mp din incinta spitalului județean, licitația fiind organizată în septembrie 2013. Arăt că, caietul de sarcini a fost cumpărat de 3 trei societăți comerciale, însă la licitație s-au prezentat doar două societăți, una dintre acestea fiind SC Licofrig SRL. Numele celorlalte societăți nu mai țin minte. Terenul era proprietatea CJ, care prin hotărâre a încuviințat şi închirierea suprafeței de 110 mp. Conducerea spitalului a hotărât şi componența comisiei de licitație din care am făcut parte eu, din partea compartimentului juridic domnul Secelean şi cineva din serviciul administrativ. Caietul de sarcini a fost întocmit de subsemnatul care a fost înaintat conducerii spitalului, s-au făcut corecturile şi forma finală a fost semnată de conducerea spitalului. În caietul de sarcini s-a stabilit şi prețul de pornire, în raport de hot. CJ care la începutul anului ne comunica pe zone tarifele pentru închirieri terenuri şi spații pe mp. În cazul acestei suprafețe de 110 mp. Prețul de pornire cred că a fost de 36 lei/mp, dar nu țin exact. Data licitației a fost stabilită de către conducerea spitalului şi s-au îndeplinit toate formele de publicitate, fiind publicat într-un ziar local, respectiv Monitorul Expres, dar a fost afişat şi la sediul spitalului.”

Aceleaşi aspecte au fost învederate şi de martorul Secelean Florin-Liviu.

Ambii martori au fost întrebați în mod expres în fața instanței de fond dacă au fost influențați în desemnarea câştigătorului, răspunsul acestora fiind unul negativ, martorul Secelean precizând că „din punct de vedere al spitalului, licitația a fost legală.”

Nu se poate nega că una din societățile care a participat la licitație, astfel cum am arătat mai sus, era controlată de inculpatul Matei Gavril, însă, în acelaşi timp, doar influența pe care o avea inculpatul asupra activității societății inculpate nu este suficient pentru a se constata existența infracțiunii reținute în sarcina acestuia, precum şi a coinculpaților Căncescu Aristotel, Grama Lucia şi S.C. Licofrig S.R.L. din moment ce restul actelor nu confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, niciun demers suplimentar în vederea asigurării scopului urmărit, respectiv de câştigare a licitației şi de încheiere a contractului de închiriere.

Deşi în acuzare s-a invocat că alte două societăți care au cumpărat caietul de sarcini ar fi fost controlate tot de către inculpatul Matei Gavril, prezintă relevanță doar situația juridică a societăților care au participat efectiv la licitația din 06.09.2013 şi nu a celor care nici nu s-au prezentat, legalitatea licitației nefiind afectate doar prin interesul manifestat de Frigomat S.R.L. şi Gramingo S.R.L. în faza incipientă, premergătoare licitației.

Mai trebuie remarcat că prețul oferit de S.C. Licofrig S.R.L. nu a fost cu mult superior celui de pornire, diferența fiind doar de 1 (unu) leu, iar acesta este foarte apropiată şi de prețurile de adjudecare a celorlalte imobile scoase la licitație în aceeaşi zi. Din copiile contractelor de închiriere depuse la dosarul instanței de fond (filele 81 – 92 vol. V) rezultă că la licitație, ceilalți participanți câştigători au oferit următoarele prețuri: pentru un teren 38 lei/mp, pentru un alt teren 39 lei/mp, iar pentru două alte terenuri închiriate în urma licitației organizate cu aceeaşi ocazie, 39,5 lei/mp. Astfel, nici prețul plătit cu titlu de chirie nu poate fi considerat ca fiind stabilit în beneficiul inculpatei Licofrig S.R.L. pentru a se putea concluziona existența unei favorizări a acesteia, care să contrazică susținerile membrilor comisiei audiați în calitate de martori.

După câştigarea licitației, în data de 19.09.2013, S.C. Licofrig S.R.L. a informat spitalul că terenul este destinat construcției unei clădiri pentru desfăşurarea activităților comerciale şi a

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

solicitat amânarea platei chiriei lunare până la finalizarea lucrărilor a căror durată a fost apreciată ca fiind de 60 de zile (fila 152 vol. IV dosar u.p.).

În mod corect a remarcat Parchetul că mențiunea din caietul de sarcini în sensul că închirierea se va face în vederea desfăşurării de activități comerciale cu amănuntul, nu echivalează, sub nicio formă, cu dreptul chiriaşului de a ridica o construcție definitivă.

Însă, trebuie avute în vedere conținutul tuturor înscrisurilor întocmite în acest scop din care rezultă că, în mod evident, urma să fie edificată o construcție din moment ce efectuarea activităților comerciale în scopul căreia s-a organizat licitația şi s-a încheiat contractul, nu putea fi desfăşurată în alt mod.

În acest sens, se reține că în cuprinsul cererii formulate de Gramingo S.R.L. şi care a stat la baza emiterii H.C.J. nr. 324/2013, s-a indicat expres că scopul obținerii dreptului de folosință a terenului este „construcția unei clădiri". Apoi, în baza referatului întocmit de Compartimentul Patrimoniu, chiar în cuprinsul HCJ nr. 324/2013 s-a inserat mențiunea că în contractul de închiriere se vor insera clauze privind tariful de chirie/mp şi plata utilităților. Martora Mitarcă Maria a arătat că la nivelul direcției de specialitate din cadrul Consiliului Județean s-a stabilit că această mențiune trebuie inserată în toate cazurile, chiar dacă în momentul încheierii contractului nu existau construcții pe terenul închiriat. („Cu privire la cele menționate mai sus, în sensul că, în referat s-a trecut faptul ca în contractele de închiriere ce urmează să fie încheiate de către unitățile din subordine să se prevadă şi obligația de plată a utilităților, cu toate că nu s-a trecut scopul închirierii terenului, arăt că, aceste aspecte au fost discutate la nivelul Direcției Juridice şi s-a decis ca în toate contractele să fie menționate aceste aspecte, indiferent dacă există sau nu construcții pe acele terenuri."). De asemenea, în caietul de sarcini s-a inserat, pe lângă mențiunea că închirierea se va face în vederea desfăşurării de activități comerciale cu amănuntul, şi faptul că locatarul are obligația de a exploata spațiul cu respectarea condițiilor impuse prin normele PSI (prevenire şi stingere incendii), norme valabile doar pentru clădiri, nu şi pentru terenuri (filele 119 – 120, vol. IV dosar u.p.).

În plus, S.C.J.U. nu a contestat în niciun moment dreptul societății chiriaşe de a ridica o construcție pe terenul închiriat prin licitație publică, ci şi-a manifestat opoziția doar cu privire la subînchirierea spațiului edificat şi depăşirea suprafeței închiriate.

De asemenea, în ceea ce priveşte caracterul construcției, apreciate ca fiind definitiv de parchet, se reține că probele administrate nu susțin varianta prezentată de acuzare, clădirea edificată de Licofrig S.R.L. putând fi încadrată la categoria construcțiilor provizorii, nu definitive.

Sub acest aspect, curtea îşi însuşeşte considerentele primei instanțe, cu următoarele precizări:

În mod corect au fost invocate dispozițiile legale incidente în materie, fiind reținute şi de parchet în motivele de apel, respectiv că potrivit art. 3 alin. 1 lit. h din Legea nr. 50/1991, rep, "lucrări de construcții cu caracter provizoriu sunt: chioşcuri, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri şi panouri de afişaj, firme, reclame, copertine şi pergole situate pe căile şi spațiile publice, anexe gospodăreşti, precum şi anexele gospodăreşti ale exploatațiilor agricole situate în extravilan."

De asemenea, este relevantă definiția dată sintagmei „construcții cu caracter provizoriu" prin Anexa 2 la Legea nr. 50/1991:

"Construcțiile autorizate ca atare, indiferent de natura materialelor utilizate, care, prin specificul funcțiunii adăpostite ori datorită cerințelor urbanistice impuse de autoritatea publică, au o durată de existență limitată, precizată şi prin autorizația de construire.

De regulă, construcțiile cu caracter provizoriu *se realizează din materiale şi alcătuiri care permit demolarea rapidă în vederea aducerii terenului la starea inițială (confecții metalice, piese de cherestea, materiale plastice ori alte asemenea) şi sunt de dimensiuni reduse*. Din categoria construcțiilor cu caracter provizoriu fac parte: chioşcuri, tonete, cabine, locuri de expunere situate pe căile şi spațiile publice, corpuri şi panouri de afişaj, firme şi reclame, copertine, pergole *ori alte asemenea*. În sensul prezentei legi realizarea construcțiilor provizorii se autorizează în aceleaşi condiții în care se autorizează construcțiile definitive."

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Parchetul critică faptul că nu a fost indicată categoria în care se încadrează construcția edificată de S.C. Licofrig S.R.L., însă din modul de formulare folosit de legiuitor rezultă că enumerarea cuprinsă în Anexa 2, redată mai sus, este una exemplificativă şi nu exhaustivă, astfel că trebuie să se țină cont de definiția noțiuni de construcție provizorie, precum şi de descrierea făcută de martori din care reiese că terenul închiriat de Licofrig S.R.L. putea fi adus cu uşurință la starea inițială avută anterior construirii clădirii, materialele folosite permițând demontarea rapidă a acesteia, astfel cum impune legea.

Sub acest aspect, se au în vedere declarațiile martorilor *Gubernat Adrian* („Fundația era de tip pahar cu grinzi de fundare, placă slab armată, structură metalică şi închideri perimetrale din panouri sandviş şi tâmplărie termopan. După părerea mea, această construcție era una provizorie, în sensul că se putea demonta până la placă, placa trebuind a fi spartă în caz de desființare."), *Poverlovici Eugen* („acea construcție era una demontabilă fiind pe structură metalică), *Leru Leonard* (director executiv în cadrul Agetaps: „acea construcție a fost o construcție demontabilă, deci provizorie, deoarece se putea demonta, se desfăceau şuruburile de prindere, se scoteau panourile şi acoperişul care era tot din panou sandviş, ceea ce rămânea erau acele fundații, bucăți de beton pentru fundație"), *Munteanu Andrei* (asociat şi administrator în cadrul Agetaps S.R.L.: „Nu s-a turnat o fundație, o placă efectivă, ci s-au turnat nişte fundații mici în care erau înglobate nişte buloane şi pe acestea s-a prins, cu şuruburi, acel schelet metalic, pentru a face construcția demontabilă, probabil aşa era şi în proiect şi am respectat proiectul." Fiind întrebat de unde ştia că urma să se construiască o construcție demontabilă, martorul a arătat că încă din prima discuție pe care a avut-o cu Matei Gavril, care i-a comunicat că este o construcție pe durată limitată şi demontabilă, motiv pentru care s-a construit pe structură de metal.), *Maier Valeriu*, dirigintele de şantier care a descris elementele componente ale construcției („Planşonul a avut o grosime de 12-13 cm slab armată, respectiv prin folosirea unei plase sudate cu ochiuri de 100 mm x 100 mm, fier 8 mm necesară pentru realizarea pardoselii. Stâlpii erau din profil laminat tip I, care erau ancorați cu buloane în fundații şi prinse cu şuruburi. Grinzile erau tot din profil I care erau rezemate pe stâlpi şi pe care erau prinse elementele de învelitoare care erau elemente tip sandviş, respectiv între două table exista termoizolații. Acoperişul s-a realizat din panouri tip sandviş şi cu geamuri termopan."), considerând că "acea construcție era una provizorie pentru că era şi demontabilă până la cota zero, respectiv până la planşeul pardoselii, pentru că era prinsă pe buloane cu şuruburi şi piulițe"; *Danciu Marian* Constantin, inginer constructor în cadrul Agetaps care a descris construcția şi materialele folosite („fundația a fost realizată prin pahare turnate monolit, cu carcase înglobate, de circa 50x50, la adâncime de 1 m-1,10 m. Aceste fundații au fost turnate la 5 m distanță, în total aprox. 14 buc. Pe fundație s-a venit cu o structură metalică, grinzi metalice prinse în bulane cu şuruburi, acoperişul peste grinzi cu tablă cutată, pereții din panouri sandviş, 2 buc, restul era din sticlă. Peste fundație s-a turnat o placă de beton de 15 cm. … se putea demonta până la cota 0 şi putea fi mutată sau asamblată în altă parte, iar de la cota o, fundația şi placa trebuiau demolate, nu puteau fi folosite în altă parte. Se puteau demonta dar se distrugeau şi nu se mai puteau folosi în acelaşi scop.")

Trebuie menționat că doar existența fundației nu poate exclude clădirea edificată de Licofrig S.R.L. din categoria construcțiilor provizorii din moment ce şi alte construcții de acest tip, enumerate expres în Anexa 2 la lege, sunt amplasate pe fundații (panouri publicitare), conform declarației date în cursul cercetării judecătoreşti de martorul Gubernat Adrian şi înscrisurilor prezentate de inculpați în apel (poze şi extras de pe site-ul brasovcity.ro privind autorizații eliberate pentru alte construcții provizorii).

În continuare, se reține că i s-a permis societății Licofrig S.R.L. să intre în curtea spitalului cu utilajele necesare efectuării lucrărilor de amenajare, fiind rezervate în acest sens şi 3 locuri de parcare (fila 156 vol. IV dosar u.p.). Trebuie menționat că şi pentru aceste trei locuri de parcare, consiliul local şi-a dat avizul, adoptând H.C.J. nr. 542/25.10.2013 (fila 161 vol. IV dosar u.p.). Parchetul critică şi modalitatea de emitere a acestei hotărâri, făcând referire în cuprinsul motivelor de apel la data depunerii cererii la consiliul județean (cu o zi înainte de şedința de plen) şi semnătura care apare pe cererea formulată în numele S.C. Licofrig S.R.L., fără indicarea

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

persoanei fizice reprezentante şi care, în mod afirmativ, ar aparţine inculpatului Matei Gavril (semnată cu o semnătură ce poate fi descifrată ”Matei G”). Însă legalitatea adoptării HCJ 542/2013 nu face obiectul sesizării instanței, iar lămurirea circumstanțelor privind obținerea unor locuri de parcare nu conduce la stabilirea existenței infracțiunilor cercetate în prezentul dosar şi la justa soluționare a cauzei. Eventual se pot constata unele aspecte care, oricum, au fost deja probate şi în ceea ce priveşte emiterea H.C.J. nr. 324/2013, respectiv legătura existentă între inculpații Căncescu Aristotel şi Matei Gavril, influența primului asupra funcționarilor Consiliului Județean şi controlul exercitat de cel din urmă în cadrul activităților desfăşurate de S.C. Licofrig S.R.L.

În data de 28.02.2014, inculpata Grama Lucia, în calitate de reprezentant legal al Licofrig S.R.L. a anunțat spitalul că lucrările s-au finalizat, urmând a se efectua demersuri pentru înscrierea construcției în evidențele Oficiului de Cadastru şi Publicitate Imobiliară Braşov (fila 154 vol. IV dosar u.p.).

Însă relațiile contractuale dintre Licofrig S.R.L. şi SCJU nu s-au desfăşurat în condiții normale, fără probleme.

Martorul Rudolf Benning care a făcut parte din comisia de licitație, a constatat depăşirea suprafeței închiriate şi a sesizat comitetul director al S.C.J.U. despre acest aspect, în acest sens fiind şi înscrisul înregistrat la spital sub nr. 5697 în data de 03.03.2014 care conține datele măsurate de martor (fila 41, vol. IV dosar u.p.). Ulterior, în data de 14.11.2014, acelaşi martor a întocmit un alt înscris, adresat Serviciului Financiar din cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Braşov prin care s-a consemnat că diferența constatată este de 40,29 mp, cu mențiunea că urmează a fi facturată lunar în plus suma de 1.551,17 lei, reprezentând chiria pentru suprafața ocupată fără titlu (38,5 lei/mp) (fila 45, vol. IV dosar u.p.). La câteva zile după depunerea acestui înscris la Serviciul Financiar, în data de 17.11.2014, Licofrig S.R.L. a întocmit o notă justificativă prin care explică motivul depăşirii, cu ocazia edificării construcției, a suprafeței închiriate, făcând mențiune despre o placă de beton identificată ulterior demarării lucrărilor şi prin care a solicitat încheierea unui act adițional la contractul de închiriere nr. 22310/19.09.2013 (filele 77 – 78 vol. IV dosar u.p.).

Prima chirie a fost achitată în 28.02.2014, din inițiativa societății beneficiare, fără emiterea facturii în acest sens de către locatar (fila 42, vol. IV dosar u.p.). Chiria nu a fost calculată deoarece suprafața construită era mai mare decât suprafața de teren închiriată, iar subînchirierea nu era permisă (adresa nr. 12674/26.05.2014 – fila 143, vol. IV dosar u.p.)

Ulterior însă SCJU a calculat şi chiria datorată pentru suprafața ocupată în plus şi a emis facturi separate atât pentru suma încasată în baza contractului, cât şi pentru suprafața suplimentară.

Inițial, societatea Licofrig a refuzat achitarea sumelor reprezentând chirie suplimentară calculată pentru spațiul ocupat fără titlu, aspect adus la cunoştința Biroului Juridic al S.C.J.U. în data de 06.11.2014, în vederea luării măsurilor necesare clarificării situației şi recuperării debitului (fila 80 vol. IV dosar u.p.). Motivul refuzului exprimat de S.C. Licofrig S.R.L., consta în necomunicarea de către locator a modalității de calcul a suprafeței suplimentare (fila 84 vol. IV dosar u.p.).

Spitalul județean a trimis, ca răspuns la nelămuririle S.C. Licofrig S.R.L., adresa nr. 24755/17.10.2014 (fila 130 vol. IV dosar u.p.) prin care se arată că măsurătorile au avut în vedere amprenta streşinii, rezultând astfel 166 mp, modalitatea de calcul al chiriei pentru februarie – octombrie 2014 fiind întocmit în 14.11.2014 (fila 126 vol. IV dosar u.p.). Licofrig S.R.L. avea în vedere măsurătorile efectuate de expertul topograf Poverlovici Eugen din care rezulta o suprafață construită la sol de 121 mp (fila 139 vol. IV dosar u.p.), astfel cum s-a consemnat şi în planul de amplasament.

Acuzațiile aduse împotriva inculpaților Căncescu Aristotel, Grama Lucia, Matei Gavril şi S.C. Licofrig S.R.L. se referă şi la această perioadă, afirmându-se că inculpatul Căncescu Aristotel, la solicitarea coinculpatului Matei Gavril, a efectuat demersuri cu scopul de a se asigura că imobilul edificat nelegal şi cu depăşirea suprafeței închiriate, nu va fi demolat, solicitând funcționarilor publici din cadrul Consiliului Județean să găsească soluții pentru

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

modificarea contractului nr. 22310 din 19.09.2013 în favoarea firmei controlate de Matei Gavril, atât prin mărirea suprafeței de teren închiriate, cât şi pentru acordarea dreptului firmei Licofrig S.R.L. de a subînchiria spațiul menționat. Însă, probatoriul administrat nu susține aceste acuzații.

Nu se poate contesta că Licofrig S.R.L., cu ocazia edificării construcției, a depăşit suprafața de teren închiriată, însă în cadrul procesului penal nu trebuie lămurită exact mărimea terenului ocupat abuziv, cu nerespectarea contractului de închiriere, existența faptelor penale nefiind strâns legată de aceste date. Pentru acest motiv, nici nu se impune clarificarea modalității corecte de calcul al suprafeței de teren ocupată de construcție (de la streaşină sau în baza amprentei de la sol).

Conform notei explicative depusă de Licofrig S.R.L. la spitalul județean în data de 17.11.2014, motivul pentru care s-a ajuns la edificarea construcției pe o suprafață mai mare decât cea închiriată ar fi fost existența unei plăci de beton care nu ar fi permis construirea clădirii conform planurilor inițiale. Această variantă prezentată de societatea inculpată a fost confirmată de unii din martorii audiații pe parcursul procesului penal.

Martorul Leru Leonard, directorul executiv din cadrul societății care a construit clădirea, a arătat că la scurt timp după începerea lucrărilor a fost informat de inginerul care supraveghea lucrările că, în urma efectuării săpăturilor necesare turnării fundațiilor mici, izolate, s-a dat de fundația clădirii spitalului, motiv pentru care s-a hotărât modificarea amplasamentului şi a suprafeței clădirii („retragerea clădirii spre stradă, astfel să se depăşească fundația, practic s-a îngustat clădirea cu acea distanță între 60-80 cm., nu mai rețin exact, şi a fost lungită spre curtea spitalului cu un metru, un metru şi ceva, nu rețin exact. Această retragere a fost nevoie şi din cauza acelor friguri care erau pe clădirea spitalului, față de care trebuia lăsată o distanță de 60 cm pentru acces la el. Această modificare a fost hotărâtă de către domnul Matei senior.")

Aceeaşi stare de fapt a fost prezentată şi de martorul Maier Valeriu, dirigintele de şantier, care, la fel a afirmat că „atunci când s-a săpat pentru fundație, s-a dat de un bloc de beton ceea ce a necesitat translatarea construcției, respectiv a amplasamentului stabilit inițial cu un metru, un metru şi jumătate. Având în vedere că era un bloc de beton mai mare şi era mai greu de spart, probabil era de la construcția spitalului, domnul Matei senior a stabilit reamplasarea construcției. Cu această ocazie s-a mărit lungimea construcției cu aproximativ 3 metri, distanța între doi stâlpi, lățimea rămânând aceeaşi."

Depăşirea suprafeței închiriate a fost confirmată şi de martorul Poverlovici Eugen care şi-a exprimat un punct de vedere diferit față de poziția spitalului cu privire la diferența existentă între suprafața închiriată şi cea construită.

În schimb, martorul Danciu Marian Constantin, inginer constructor în cadrul Agetaps, a relatat că deşi, într-adevăr, la un moment dat au dat de o bucată de beton care, în opinia martorului, posibil a fost turnată pentru macaraua cu care s-au ridicat blocurile, aceasta nu afecta realizarea construcției, fiind spartă cu un picamer de către muncitori. Acelaşi martor a arătat în apel că modificarea dimensiunilor clădirii nu a fost cauzată de acea placă de beton, ci de faptul că se impunea respectarea unei anumite distanțe față de clădirea spitalului, fără să se depăşească limita de proprietate a acestuia. (în fața instanței de fond martorul a arătat: „la un moment lățimea clădirii depăşea limita de proprietate a spitalului către strada principală. Atunci am discutat şi cu domnul Matei Lică în sensul că, pentru a se păstra suprafața să îngustăm lățimea şi să lungim clădirea către stația de gaz metan.", iar în apel acesta a precizat: „modificarea dimensiunilor nu a fost determinată de placa de beton, ci lângă spital trebuia să lăsăm o distanță şi pe lățime, dacă făceam ca în proiect, depăşeam limita de proprietate, ieşea în spațiul orașului.").

Parchetul susține că intenția inculpatului Matei Gavril de depăşire a limitei de 110 mp a fost manifestată încă de la momentul anterior licitației şi pusă în practică cu ajutorul tatălui inculpatului Matei Gavril care a fost cel care a stabilit limitele construcției după bunul plac, fără a ține cont de vreun act în acest sens.

Această susținere a acuzării rezultă din analiza declarațiilor date de martorii Danciu Marian şi Gubernat Adrian. Astfel, în cursul urmăririi penale, martorul Danciu Marian a subliniat că practic, construcția a fost ridicată după indicațiile tatălui inculpatului Matei Gavril,

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

fără respectarea vreunui plan (fila 165, vol. II dosar u.p.), iar în cursul cercetării judecătoreşti a relatat că Matei Gavril sen. le-a arătat zona unde urmează să se realizeze construcţia şi le-a predat o parte din documentele necesare în asemenea situaţii, un plan parter, planul de fundaţie precum şi un plan de amplasament pentru poziţionarea clădirii, dar nu şi un plan de situaţie aşa cum se impune. Acelaşi martor a mai dat relaţii şi cu privire la modalitatea în care s-a stabilit în mod concret amplasamentul clădirii, identificând şi intenţia lui Matei Gavril sen. de a construi pe o suprafaţă mai mare decât cea închiriată (”Domnul Matei Lică, la propunerea mea, a stabilit cele 3 laturi care nu puteau să fie mai mari, deoarece trebuia să respectăm distanţa până la spital, alee şi limită de proprietate, iar cea de-a patra latură privind lungimea clădirii mi-a fost indicată de Matei Lică. Eu nu ştiam de ce se leagă de suprafaţă, dânsul a vrut să fie mai mare dar a făcut nişte calcule şi mi-a spus că mergem până aici şi nu mergem mai departe.”).

Tot sub aspectul intenţiei de a se depăşi suprafaţa închiriată de 110 mp, se reţine depoziţia martorului Gubernat Adrian, proiectantul construcţiei, care a arătat că inculpatul Matei Gavril i-a cerut un proiect pentru o suprafaţă mai mare, însă martorul l-a refuzat („Atunci când să ne apucăm de proiect, domnul Matei Gavril junior mi-a cerut, dacă se poate să facem un proiect pe o suprafaţă mai mare, însă eu i-am spus că trebuie să ne încadrăm în limita de 110 mp.”).

În consecinţă, este corectă remarca parchetului, fiind evident că Licofrig S.R.L. nu avea dreptul să depăşească suprafaţa închiriată în baza contractului încheiat cu SCJU, însă, astfel cum am concluzionat şi mai sus, implicarea inculpatului Matei Gavril în activitatea societăţii Licofrig S.R.L. şi încercarea acestuia de a obţine un avantaj material în beneficiul firmei pe care, de drept, o administra inculpata Grama Lucia, nu este suficientă, per se, pentru a atrage răspunderea penală a inculpaţilor din moment ce nu rezultă dincolo de orice dubiu celelalte presupuse demersuri descrise în actul de sesizare, efectuate, în mod afirmativ, prin intermediul coinculpatului Căncescu Aristotel, care în acea perioadă era preşedintele Consiliului Judeţean, respectiv apelarea la influenţa pe care acesta din urma o avea asupra funcţionarilor publici din cadrul aparatului de specialitate a C.J. pentru a edifica construcţia ulterior încheierii contractului de închiriere şi a o păstra pe o durată nedeterminată, în ciuda încălcării obligaţiilor asumate în calitate de locatar, astfel cum vom prezenta mai jos.

Depăşirea suprafeţei închiriate nu a fost singura problemă întâmpinată în perioada în care contractul de închiriere nr. 22310/19.09.2013 se afla în fiinţă.

Contrar clauzelor contractuale, Licofrig S.R.L., înainte de a solicita şi obţine acordul expres al locatorului, a decis subînchirierea spaţiului edificat pe o suprafaţă mai mare decât terenul închiriat. În acest fel au fost încheiate următoarele contracte de locaţiune de Licofrig S.R.L.:

- contractul nr. 532/04.03.2014 cu societatea FLORA TREND S.R.L., având ca obiect închirierea spaţiului în suprafaţă de 35 mp, pe o perioadă de 6 luni, în vederea desfăşurării activităţii unei florării;
- contractul nr. 540/04.03.2014 cu societatea CATENA NINA S.R.L., având ca obiect închirierea spaţiului comercial în suprafaţă de 75 mp, pe o perioadă de 3 ani, destinat desfăşurării activităţii de farmacie.

În cuprinsul ambelor contracte s-a stipulat posibilitatea prelungirii duratei raporturilor contractuale, numai prin încheierea unui act adiţional.

Se poate observa că perioada pentru care CATENA NINA S.R.L. a încheiat contractul cu Licofrig S.R.L. depăşea cu aproximativ 6 luni termenul de valabilitate a contractului prin care a fost dat în folosinţa Licofrig S.R.L. terenul de 110 mp pe care s-a edificat construcţia subînchiriată. Acest detaliu a fost, de asemenea, subliniat de parchet care a apreciat că depăşirea termenului contractual iniţial stabilit prin contractul de închiriere încheiat cu S.C.J.U. Braşov nu ar fi una întâmplătoare bazată pe vreo eroare, având în vedere importanţa clauzei contractuale, ci ar evidenţia tocmai siguranţa manifestată de către inculpatul Matei Gavril în relaţia cu Consiliul Judeţean Braşov ca proprietar al terenului şi cu SCJU Braşov ca instituţie subordonată acestuia. Însă nu există probe care să dovedească dincolo de orice dubiu rezonabil acest aspect, astfel cum am mai subliniat în cuprinsul prezentei decizii şi urmează să mai detaliem şi în cele ce urmează.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Raţiunea avută în vedere de societatea cocontractantă cu ocazia subînchirierii spaţiului cu depăşirea termenului contractului iniţial, a fost explicată de martorul Mitroi Aurelian, managerul zonal al farmaciilor Catena care deja în faza de urmărire penală a evidenţiat că a primit mai multe documente de la Licofrig S.R.L., printre care şi contractul de închiriere nr. 22310/19.09.2013 având ca obiect terenul de 110 mp pe care s-a edificat construcţie, constatând că acesta expiră în cursul lunii septembrie 2016. Martorul a precizat în faţa organului judiciar că în ciuda acestuia fapt a ales să subînchirieze spaţiul amplasat pe terenul respectiv până în martie 2017 întrucât a sperat că va fi prelungită durata contractului iniţial. Aceeaşi poziţie a avut-o martorul şi în faţa primei instanţe („în momentul primirii documentelor de la SC Licofrig SRL am constatat că acel contract încheiat cu Spitalul Judeţean Braşov expiră în luna septembrie 2016, dar speram că va fi prelungit, acesta fiind şi motivul pentru care contractul nostru cu SC Licofrig SRL a fost încheiat până în luna martie 2017.”). Acesta a mai precizat că intenţia sa a fost de a închiria pe o durată mai lungă, însă, contrar susţinerilor procurorului de şedinţă din apel, acesta nu a declarat că inculpatul Matei i-a confirmat posibilitatea de a folosi construcţia pe 5 – 7 – 10 ani, cuvintele exacte ale martorului fiind: „Cu ocazia încheierii contractului am discutat şi posibilitatea prelungirii acestuia *deoarece eu vroiam închirierea pe un termen de 5-7-10 ani*.”

Aşteptările martorului Mitroi Aurelian de folosire a terenului pe o durată mai îndelungată nu sunt lipsite de orice temei văzând că anterior, spitalul judeţean a procedat la prelungirea repetată a contractelor de închiriere pentru celelalte spaţii şi terenuri aflate în incinta sa.

Printre motivele de apel se mai invocă faptul că ocuparea unei suprafeţe mai mari de teren s-ar fi datorat exclusiv intenţiei inculpatului Matei Gavril care urmărea deschiderea unei farmacii Catena, însă pentru o farmacie exista o limită minimă de suprafaţă de 60 mp, potrivit declaraţiei martorului Mitroi Aurelian , iar acest obiectiv nu ar fi fost suficient pentru inculpatul Matei Gavril în condiţiile în care acesta ar fi urmărit să deţină şi alte spaţii, în acelaşi perimetru, în scopul subînchirierii. Aceste susţineri sunt, de asemenea, infirmate de materialul probator existent în cauză.

Unii dintre martorii audiaţi (Rusu Bogdan Aurelian, Câju Mariana, Pascu Mihai, Poverlovici Eugen, Danciu Marian, Gubernat Adrian) au arătat că se cunoştea faptul că în clădire va funcţiona o farmacie, o parte dintre aceştia precizând fără nicio ezitare că acest lucru se cunoştea încă înainte de începerea lucrărilor de construcţii (Poverlovici Eugen: „în momentul în care am depus proiectul şi cererea pt. emiterea autorizaţiei de construire, se ştia că acolo se va construi o farmacie, am aflat acest lucru de la doamna Grama, dar şi de la domnii Matei, senior şi junior.”; Danciu Marian: „La început a fost vorba de realizarea unei clădiri în care va funcţiona o farmacie…”; Gubernat Adrian: „Matei Gavril, junior mi-a spus că … are un contract de închiriere şi doreşte să construiască o farmacie. În momentul realizării proiectului, ştiam că în acea clădire va funcţiona o farmacie, dar nu ştiam care.”).

Însă, din declaraţiile martorilor Mitroi Aurelian şi Danciu Marian rezultă că întreaga suprafaţă era destinată subînchirierii în vederea derulării activităţii unei farmacii şi nu doar o parte, astfel cum afirmă parchetul cu ocazia formulării concluziei sale privind intenţia inculpatului Matei Gavril. Decizia privind compartimentarea clădirii şi subînchirierea spaţiului neocupat de farmacie s-a născut ulterior începerii edificării construcţiei, nefiind confirmată prin probe opinia exprimată de parchet.

În acest sens sunt declaraţiile martorului Mitroi Aurelian care deja în faza de urmărire penală a menţionat că Matei Gavril a oferit întreaga suprafaţă de 110 mp spre închiriere, însă depăşea nevoile farmaciei administrate de martor, contraoferta acestuia fiind contractarea unei suprafeţe mai mici de aproximativ 70 mp, rămânând astfel un spaţiu suficient de mare şi pentru derularea unor activităţi de altă natură, cum ar fi florărie sau patiserie („Iniţial am refuzat propunerea lui Matei datorită chiriei prea mari. Reţin că o problemă era legată şi de suprafaţa oferită care se ridica la aproximativ 110 mp, iar eu i-am precizat lui Matei că aş dori să închiriez o suprafaţă de 70 mp”). La momentul respectivelor negocieri lucrările fuseseră deja începute, ceea ce reiese şi din depoziţia martorului Danciu Marian („La început a fost vorba de realizarea unei clădiri în care va funcţiona o farmacie, după ce construcţia a fost lungită s-a luat hotărârea

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

să mai funcţioneze şi o florărie, iar aprox. cu o lună înaintea finalizării lucrărilor a venit cineva de la farmacia Catena ca să vadă amplasamentul.”).

Prin adresa înregistrată la S.C.J.U. Braşov sub nr. 5850 în data de 05.03.2014, Licofrig S.R.L. a solicitat acordul locatorului pentru subînchirierea terenului de 110 mp (fila 95 vol. IV dosar u.p.), Spitalul, la rândul său, în data de 28.03.2014, a cerut un punct de vedere de la Consiliul Judeţean (filele 92 – 93 vol. IV dosar u.p.), informându-l în acest sens pe locatar în data de 01.04.2014, căruia îi solicita ca până la primirea răspunsului să sisteze orice lucrare şi demers de subînchiriere (fila 94 vol. IV dosar u.p.).

Cu o întârziere de aproape 1 an şi jumătate, spitalul a primit două adrese de la Consiliul Judeţean, la o diferenţă de mai mult de o lună una de cealaltă. Prin adresa nr. 6984/29.05.2015, Consiliul Judeţean a comunicat spitalului, în termeni generali, că în baza contractului de administrare are obligaţia de a urmări derularea contractului de închiriere cu respectarea condiţiilor legale în materie (fila 98 vol. IV dosar u.p.), pentru ca prin adresa din 15.07.2015, să specifice faptul că în baza art. 16 din contractul de închiriere spitalul are competenţa de a proceda la rezilierea contractului (fila 102 vol. IV dosar u.p.).

Prin Hotărârea nr. 7/10.12.2015, Consiliul de Administraţie al Spitalului Clinic Judeţean de Urgenţă a avizat rezilierea contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013 (fila 53 vol. IV dosar u.p.), iar prin Hotărârea nr. 91/24.12.2015, Comitetul Director a aprobat rezilierea (fila 73 vol. IV dosar u.p.). Licofrig S.R.L. nu a fost de acord cu hotărârea astfel adoptată, susţinând că nu i se poate reţine nicio culpă contractuală în sarcina sa şi a subliniat că spitalul a cunoscut şi a acceptat edificarea construcţiei cu depăşirea suprafeţei de teren închiriate, societatea achitând şi chirie pentru această suprafaţă.

Din data de 06.05.2016, spitalul a interzis accesul persoanelor în clădirea construită de Licofrig şi subînchiriată fără acordul locatorului, folosită de farmacia Catena şi cofetăria Saray (fila 36 vol. III dosar fond), în ciuda acestui fapt, totuşi, s-a plătit chirie până la expirarea contractului, până în august 2016 inclusiv.

Într-un final, în baza contractul de execuţie lucrări înregistrat la C.J. sub nr. 3735/10.03.2017, încheiat între U.A.T. – Judeţul Braşov şi S.C. HIX CONSULTING S.R.L., s-a procedat la desfiinţarea construcţiei, lucrările fiind terminate în data de 15.05.2017, conform procesului-verbal încheiat la acea dată (fila 129 vol. I dosar fond).

Nimeni din cadrul spitalului nu confirmă vreo presiune din partea C.J. de a adopta vreo soluţie anume în ceea ce priveşte soarta clădirii construite cu nerespectarea dimensiunilor terenului închiriat care a fost subînchiriat fără acordul locatorului. Din contră, se afirmă că au fost mai multe propuneri, fiind chiar refuzate cele venite din partea C.J. de încheiere a unui act adiţional pentru suprafaţa suplimentară, ocupată fără titlu.

Martorii nu confirmă implicarea inculpatului Căncescu în discuţiile purtate pe această temă în modalitatea descrisă de parchet. În consens cu considerentele sentinţei atacate, curtea apreciază că materialul probator nu dovedeşte decât solicitarea inculpatului Căncescu de a se identifica o soluţie legală pentru rezolvarea problemei ivite în cursul executării contractului care avea ca obiect închirierea unui teren din domeniul public.

Nu se poate trece cu vederea că în cursul urmăririi penale martorii, la întrebarea instanţei şi a avocaţilor inculpaţilor, au explicat unele afirmaţii făcute în faţa procurorului de caz, afirmaţii care, în acel moment, au determinat reprezentantul Ministerului Public să întocmească actul de sesizare. Precizările martorilor sunt relevante si completează depoziţiile date în faza de urmărire penală şi nu există nici un motiv pentru a fi înlăturate de instanţă în condiţiile în care, în esenţă, nu este vorba de declaraţii contradictorii, ci de lămurirea unor aspecte care conduc la soluţionarea justă a cauzei.

Martorul Albotă Adrian, managerul spitalului în acea perioadă, susţine că nu a avut discuţii cu Căncescu Aristotel despre situaţia juridică a terenului şi a construcţiei ridicate de Licofrig S.R.L., iar din descrierea discuţiilor purtate sub acest aspect, se poate concluziona lipsa de implicare a inculpatului în derularea întâlnirilor şi consultărilor care au avut loc între reprezentanţii celor două instituţii publice („Eu îl cunoşteam pe domnul Căncescu încă din 1990, nu aş putea să spun că am fost în relaţii de prietenie, dar, ne apreciam reciproc şi am colaborat

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

bine cu dânsul, însă despre acest teren nu am discutat nici anterior emiterii hot. CJ, nici după." „Arăt că, în perioada acestor negocieri, în sensul de a se găsi o soluție pentru a se intra în legalitate, la aceste întâlniri participa domnul Pascu Mihai, domnul Cancescu cred că a trecut odată pe acolo, dar nu am discutat cu dânsul această problemă, şi arăt că, nici nu m-a sunat şi nu am discutat nici cu alte ocazii cu dânsul, şi nici nu m-a rugat să rezolv în vreun fel această problemă." "Nu ştiu dacă cineva ar fi dorit din partea CJ special acest lucru, ci se dorea rezolvarea într-un anumit fel această problemă. Cu privire la afirmația mea din declarația dată în faza de u.p., în sensul că „Nu s-a făcut nici un fel de presiune asupra mea, decât prin aceea că toată lumea dorea ca noi la spital să semnăm contractul de închiriere al suprafeței ocupate efectiv de construcție, care depăşea terenul închiriat" am înțeles să spun că atât spitalul cât şi CJ dorea să se rezolve pe cale legală într-un fel această problemă, de aceea au avut loc acele consultări, şi în final, după un an şi jumătate, CJ ne-a trimis acea hârtie că este la latitudinea spitalului hot. ce se va lua în speța respectivă.").

În același sens sunt şi declarațiile martorului Rusu Bogdan Aurelian („În legătură cu închirierea acestui teren, la mine personal nu a intervenit nimeni, şi nu am cunoştință că s-ar fi intervenit nici la colegii mei, cu excepția acelor adrese amintite anterior sau corespondenței arătate, nu au fost făcute alte demersuri.").

Martorul Poverlovici Eugen susține că propunerea privind încheierea unui act adițional a venit din partea avocatului societății inculpate şi a inculpatului Matei Gavril („În legătură cu această problemă am avut discuții cu conducerea spitalului împreună cu doamna Grama şi cred că Matei Gavril, junior ... Arăt că la conducerea spitalului am fost împreună şi cu domnul av. Țărmure, şi domnul avocat dar şi domnul Matei Gavril au venit cu ideea să se încheie un act adițional la contractul de închiriere pentru suprafața în plus ocupată.").

Martorul Furtună Mihail Sebastian, avocat în cadrul societății de avocați care avea contract cu U.A.T. Braşov, confirmă că i s-a solicitat, în mod informal, părerea despre construcția din curtea spitalului, însă arată că nu a discutat cu inculpații Căncescu şi Matei despre această problemă, ci cu martorele Dumbrăveanu Maria şi Crăciun Claudia.

Chiar dacă nu a existat un răspuns scris până în data de 29.05.2015, comunicările între spital şi C.J. nu s-au întrerupt, fiind purtate inclusiv convorbiri telefonice pe această temă, confirmate de martora Dumbrăveanu Maria („La unele s-a răspuns în scris, la altele verbal. Spre exemplu, la adresa prin care spitalul ne comunica că, nu s-au respectat clauzele contractului şi potrivit acestuia ar trebui reziliat contractul, eu am răspuns verbal, în sensul că am luat legătura cu domnul Rusu, directorul economic de la spital şi i-am spus că, răspunsul la întrebarea formulată este chiar în solicitarea formulată, căci ei ştiu de au de făcut. Această discuție a avut loc la un interval foarte scurt de timp."). Astfel, declarația martorei răspunde şi la întrebarea retorică formulată de parchet prin motivele de apel, respectiv dacă soluția era atât de evidentă de ce nu s-a comunicat soluția identificată încă de la acel moment de către persoanele calificate.

Demersurile suplimentare au fost demarate la solicitarea S.C.J.U. care se pare că nu s-a mulțumit cu răspunsul verbal primit din partea secretarului CJ.

Au fost stabilite mai multe întâlniri la care au participat ambele părți interesate, atât C.J., cât şi S.C.J.U., inclusiv în prezența unui avocat, fiind discutate mai multe posibilități. Propunerile venite din partea C.J. au fost refuzate de S.C.J.U. Nu există probe în sensul implicării inculpatului Căncescu pentru rezolvarea problemei în favoarea Licofrig S.R.L., controlată de Matei Gavril.

Martora Dumbrăveanu Maria, întrebată fiind expres, a precizat că nu a remarcat ca în perioada cât se purta această corespondență, domnul Căncescu să fi încercat să tergiverseze transmiterea unui răspuns. Se pare că acesta a lăsat la latitudinea funcționarilor publici din cadrul C.J. să găsească o soluție, însă nu o soluție oarecare, ci una legală, astfel cum a reținut şi instanța de fond. Din declarații rezultă că fiecare parte şi-a susținut punctul de vedere, nu s-a ajuns la un consens, nefiind acceptată propunerea venită din partea C.J. Atitudinea de care au dat dovadă reprezentanții S.C.J.U. în acel moment infirmă susținerea parchetului conform căreia conducerea spitalului, având în vedere relația de subordonare, se conforma solicitărilor venite din partea C.J.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Declarațiile martorelor Dumbrăveanu Maria şi Crăciun Claudia confirmă cele reținute în hotărârea atacată, nu şi concluzia la care a ajuns parchetul, respectiv că inculpatul Căncescu Aristotel Adrian urmărea, în concret, găsirea unei alte soluții, însă nu oricare, ci una favorabilă inculpatului Matei Gavril (chiar dacă legalitatea ar fi fost pusă pe locul secund). Instanța de apel nu poate să îşi însuşească opinia parchetului doar în baza unui presupus mod de operare a inculpatului Căncescu ce ar rezulta din rechizitoriile atașate la dosar, dar întocmite în alte cauze, fiind necesară şi existența altor probe care să confirme că, într-adevăr, în prezenta speță s-a acționat în sensul descris prin actul de sesizare a instanței.

Astfel, se reține că potrivit declarației martorei Crăciun Claudia, reprezentanții C.J. au fost de părere că, nefiind parte semnatară a convenției, consiliul nu are dreptul să intervină în contractul încheiat în 2013 de Licofrig S.R.L. şi S.C.J.U., acesta din urmă având posibilitatea să acționeze în baza clauzelor contractuale. O altă opinie exprimată de funcționarii C.J. a fost în sensul că nu este posibilă nici încheierea unui act adițional la contract pentru diferența de suprafață ocupată de clădirea construită de Licofrig S.R.L., nici acordarea unui drept de superficie („La un moment dat m-a chemat doamna secretar Dumbrăveanu, care mi-a prezentat problema şi solicitările spitalului de care dânsa avea deja cunoştință, mi-a cerut un pct. de vedere juridic, astfel că, am verificat legislația, documentele, şi punctul nostru de vedere a fost că pe doc. pe care le aveam la dispoziție nu se poate soluționa favorabil nici cererea de prelungire a contractului prin act adițional şi nici acordarea dreptului de superficie. Am solicitat inclusiv de la spital să ne întâlnim, întâlnire la care s-a prezentat domnul Albotă şi juristul spitalului, domnul Secelean, cărora le-am solicitat să vină şi cu acte, astfel că au venit cu contractul de închiriere, caietul de sarcini şi alte documente. Punctul nostru de vedere după discuțiile avute a fost că, noi CJ, nu putem să intervenim într-un contract încheiat de firma Licofrig, şi să rezolve dânşii. Ştiu că, atât în contractul de închiriere cât şi în caietul de sarcini era stipulat interdicția de subînchiriere. Trebuie să menționez că, domnul preşedinte a CJ la acea perioadă, domnul Căncescu ne-a solicitat să ne consultăm şi cu avocații CJ şi să găsim o soluție legală. Având alte probleme de rezolvat cu Cab. de avocat din Bucureşti, împreună cu doamna Dumbrăveanu ne-am deplasat la Bucureşti unde am discutat cu domnul av. Furtună, pct. de vedere al dânsului a coincis cu cel al nostru, în sensul că, noi nu putem interveni cu hot. a CJ în relațiile contractuale dintre spital şi firma chiriaşă.”).

Martora Dumbrăveanu Maria, de asemenea, a declarat în sensul reținut şi prin hotărârea primei instanțe („undeva în vara anului 2014, în iunie dacă nu mă înşel, domnul Căncescu mi-a cerut să găsesc o soluție în rezolvarea problemei pe care dânsul o considera că este o sarcină de serviciu pentru mine, şi la câteva zile mă întreba dacă am găsit soluția. Aşa s-a exprimat, să găsesc soluția legală, de unde deduc că dânsul considera că există o astfel de soluție. Acum după mai mulți ani nu mi se pare că s-ar fi exagerat prea mult, însă la acel moment am considerat că se insistă prea mult. În perioada aceea în care am arătat că a existat speța cu Protecția Copilului în care era implicată firma Licofrig, se discuta că această firmă are legătură cu domnul Matei şi atunci m-am gândit eu că de aceea s-ar fi insistat pentru acel contract de închiriere şi de aceea am replicat că „să respecte toată lumea legea, inclusiv domnul Matei”. ”Căncescu, care mi-a solicitat să găsesc o soluție legală, însă după ce am studiat legislația în vigoare, i-am comunicat că, fiind domeniu public nu se poate acorda drept de superficie. Atunci domnul preşedinte aprecia că totuşi ar fi o posibilitate legală pentru acordarea acestui drept, şi atunci eu i-am spus că toată lumea trebuie să respecte legea. Nu-mi amintesc să fi avut alte discuții pe această temă cu alte persoane, însă între colegi noi am discutat ca şi jurişti” „Domnul Căncescu nu ne-a solicitat să comunicăm spitalului să rezilieze contractul, dar nici nu ne-a solicitat să le transmitem menținerea contractului chiar şi în condițiile în care s-ar fi încălcat clauzele acesteia.”).

În opinia parchetului lipsa unui răspuns scris, în condițiile în care se cunoştea, fiind discutat şi analizat, care era acesta, nu poate decât să echivaleze cu lipsa voinței inculpatului Căncescu Aristotel Adrian de a transmite pe cale oficială acest răspuns pentru a putea produce efecte juridice. În realitate din declarații rezultă că nici funcționarii nu cunoşteau care ar fi soluția legală, existând mai multe propuneri în acest sens, dar în esență, atât S.C.J.U., cât şi C.J. aşteptau un răspuns de la celălalt partener, S.C.J.U. invocând calitatea de proprietar al C.J.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Braşov pentru neadoptarea unei poziţii privind situaţia clădirii edificate în curtea spitalului, iar C.J. existenţa contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013 pentru a justifica lipsa reacţiei sale şi a întocmirii unui răspuns scris.

Prin primul răspuns întocmit la finalul lunii mai 2015, Consiliul Judeţean a îndrumat spitalul să verifice dacă au fost respectate clauzele din caietul de sarcini, subliniind că potrivit contractului de administrare are obligaţia de a gestiona ca un adevărat proprietar bunurile pe care le administrează, iar ulterior, prin al doilea răspuns formulat în cursul lunii iulie 2015, se transmite opinia exprimată anterior de funcţionarii publici care au participat la consultări, respectiv că întrucât S.C.J.U. a organizat licitaţia, a desemnat câştigătorul şi a încheiat contractul, tot unitatea spitalicească are obligaţia de a controla respectarea clauzelor contractuale şi competenţa de a proceda la rezilierea contractului.

În esenţă, conţinutul ambelor adrese este în sensul că în calitate de parte contractantă, spitalul, în baza contractului de închiriere, are posibilitatea de a adopta soluţia prevăzută expres printre clauzele inserate în contract, respectiv reziliere pentru neîndeplinirea obligaţiilor, aspecte care au fost comunicate reprezentanţilor spitalului, conform martorilor audiaţi, şi anterior întocmirii unui răspuns în scris. Prin niciunul dintre cele două răspunsuri nu i se impune o anumită poziţie spitalului, ci doar este subliniată existenţa posibilităţii de reziliere, iar dreptul de a apela la această posibilitate nu s-a născut în urma primirii răspunsului de la C.J., ci exista încă din momentul semnării contractului de închiriere.

Trebuie precizat că deşi nu poate fi imputată reprezentanţilor S.C.J.U. efectuarea demersurilor privind obţinerea acordului C.J. care era ordonatorul principal de credite, spitalul deja avea drept de administrare deplin asupra imobilului unde îşi desfăşura activitatea, fiind încheiat contractul cadru de administrare la scurt timp după constatarea neregularităţilor şi sesizarea C.J. cu privire la depăşirea suprafeţei (contractul cadru de administrare fiind încheiat în data de 25.04.2014, şi transmis către spital în 06.09.2014 - fila 46 vol. IV dosar u.p.).

Apoi, inculpatul Căncescu a fost arestat preventiv în octombrie 2014, în dosarul nr. 49/P/ 2014 al DNA, deci nu i se poate imputa tergiversarea formulării unui răspuns care a fost redactat până la urmă cu mari întârzieri, după aproximativ opt luni de la data încarcerării sale.

Obţinerea autorizaţiei de construire nr. 723/07.11.2013

În primă fază, în baza cererii formulate de Licofrig S.R.L. în data de 23.09.2013, a fost emis certificatul de urbanism nr. 2452 din 01.10.2013, întocmit de inculpata Rad Emese, semnat de inculpaţii Dumitrescu Maria (şeful de serviciu) şi Paraschiv Nicolae (secretarul primăriei), de arhitectul şef Manolache Marilena şi, în final, de primarul Municipiului Braşov, inculpatul Scripcaru George. În cuprinsul acestui act, au fost consemnate date eronate, respectiv că imobilul s-ar afla în proprietate particulară, deşi conform extrasului C.F. acesta este proprietatea Judeţului Braşov şi face parte din domeniul public.

Conform art. 6 alin. 1 din Legea nr. 50/1991, certificatul de urbanism are doar caracter de informare a solicitantului prin care autorităţile competente:

„a) fac cunoscute solicitantului informaţiile privind regimul juridic, economic şi tehnic al terenurilor şi construcţiilor existente la data solicitării, în conformitate cu prevederile planurilor urbanistice şi ale regulamentelor aferente acestora ori ale planurilor de amenajare a teritoriului, după caz, avizate şi aprobate potrivit legii;

b) stabilesc cerinţele urbanistice care urmează să fie îndeplinite în funcţie de specificul amplasamentului;

c) stabilesc lista cuprinzând avizele/acordurile necesare în vederea autorizării;

d) încunoştinţează investitorul/solicitantul cu privire la obligaţia de a contacta autoritatea competentă pentru protecţia mediului, în scopul obţinerii punctului de vedere şi, după caz, al actului administrativ al acesteia, necesare în vederea autorizării."

Din alin. 4 al aceluiaşi articol rezultă că certificatul de urbanism se emite la solicitarea oricărei persoane interesate („În vederea eliberării certificatului de urbanism, solicitantul - *orice persoană fizică sau juridică interesată* - se va adresa autorităţilor prevăzute la art. 4 cu o cerere care va cuprinde atât elementele de identificare a imobilului pentru care se solicită certificatul de

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

urbanism, respectiv localitate, număr cadastral şi număr de carte funciară, unde este cazul, dacă legea nu dispune altfel, cât şi elementele care definesc scopul solicitării.")

Regimul juridic al terenului era cunoscut deja de solicitantul S.C. Licofrig S.RL. care anterior a obținut, prin licitație publică, dreptul de folosință asupra imobilului, în urma încheierii contractului de închiriere cu spitalul județean.

Astfel, eroarea strecurată în certificatul de urbanism nu putea să influențeze în vreun fel sau să extindă drepturile locatarului de a construi contrar dispozițiilor legale incidente în materie care limitează dreptul de a edifica construcții pe terenuri care se află în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ teritoriale.

În acest sens trebuie invocate dispozițiile Ordinului nr. 839/2009 din 12 octombrie 2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții. Potrivit art. 61 alin. 1 din respectivul ordin, terenurile aparținând domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale *se concesionează numai în vederea realizării de construcții ori de obiective de uz şi/sau interes public*, potrivit legii. Însă, în speță nefiind parcursă procedura concesionării, devin incidente prevederile alin. 2 al aceluiaşi articol care permite persoanelor fizice sau juridice să realizeze, *în interes privat, numai construcții cu caracter provizoriu*. Cu alte cuvinte, chiar dacă în certificatul de urbanism s-a trecut eronat că terenul închiriat de Licofrig S.R.L. s-ar afla în proprietatea privată U.A.T. Braşov, societatea inculpată oricum nu avea dreptul să edifice o construcție cu caracter definitiv în curtea spitalului județean.

În acelaşi sens a declarat şi inculpata Dumitrescu Maria care a precizat că deşi s-a trecut în mod eronat că terenul este proprietate particulară, această eroare „nu a avut efecte juridice deoarece reglementările urbanistice pentru zona respectivă erau aceleaşi".

Apoi, astfel cum în mod corect a constatat şi instanța de fond, potrivit art. 26 alin. 1 lit. h din Legea nr. 50/1991, rep., emiterea de certificate de urbanism cu date eronate, constituie contravenție şi se sancționează cu amendă.

Potrivit art. 5 alin. 1 din Legea nr. 50/1991, avizele şi acordurile stabilite prin certificatul de urbanism se solicită de către investitor/beneficiar şi se obțin de la autoritățile competente în domeniu înaintea depunerii documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții la autoritățile administrației publice competente pentru:

„a) asigurarea şi racordarea/branşarea la infrastructura edilitară, în condițiile impuse de caracteristicile şi amplasamentul rețelelor de distribuție/transport energetic din zona de amplasament;

b) racordarea la rețeaua căilor de comunicații;

c) securitatea la incendiu, protecția civilă şi protecția sănătății populației;

d) cerințele specifice unor zone cu restricții stabilite prin reglementări speciale."

Cu respectarea prevederilor invocate, certificatul de urbanism nr. 2452/2013 conținea şi datele privind avizele şi acordurile care trebuiau obținute în vederea emiterii autorizației de construire şi care potrivit alin. 3 al art. 5 din Legea nr. 50/1991, împreună cu punctul de vedere al autorității competente pentru protecția mediului sau, după caz, actul administrativ al acesteia, devin parte integrantă din autorizația de construire.

În plus, în certificatul de urbanism s-a inserat mențiunea că cererea pentru emiterea autorizației de construire se va întocmi pe numele proprietarului tabular, însă, în realitate, aceasta a fost formulată de Licofrig S.R.L., reprezentată prin inculpata Grama Lucia, fiind înregistrată la Primăria Braşov sub nr. 80492/30.10.2013. Cererea a fost însoțită de documentația prevăzută de certificatul de urbanism şi enumerată şi în cuprinsul hotărârii atacate, ataşate la dosarul de urmărire penală, respectiv:

- chitanțele privind plata formularului de urbanism și a taxei pentru autorizația de construire;
- certificatul de urbanism;
- contractul de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013, încheiat între S.C.J.U. Brașov și S.C. Licofrig S.R.L., încheiat pe 3 ani, pentru perioada 20.09.2013 -29.09.2016;

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

- Hotărârea C.J. Braşov nr. 287/22.05.2012, prin care spitalul este împuternicit să încheie contracte de închiriere pentru suprafeţele de teren din domeniul public al judeţului, aflate în incinta spitalului, cu persoane juridice interesate să desfăşoare activităţi comerciale, după obţinerea avizelor;

- extrasul de carte funciară, pentru informate, privind terenul în cauză;

- adresa I.S.U., prin care se arată că nu se impune avizul de securitate la incendiu şi cu măsurile ce se impun a fi luate;

- declaraţia inculpatei Grama Lucia Cristina, care în calitate de administrator al S.C. Licofrig S.R.L., se angajează că va monta o instalaţie de detectare-semnalizare a incendiilor;

- adresa Agenţiei pentru Protecţia Mediului Braşov;

- dovada luării în evidenţă a proiectului farmaciei de către Uniunea Arhitecţilor din Româna;

- dovada avizării racordării construcţiei la drumul public, emisă de Primăria Braşov;

- adresa S.C.J.U. Braşov, din care rezultă că, pentru amenajarea spaţiului, se permite accesul utilajelor în curtea spitalului şi că s-au rezervat 3 locuri de parcare în curtea spitalului;

- planul de situaţie;

- avizul de la Compania Apa Braşov;

- avizul favorabil al Distrigaz Sud Reţele;

- avizul favorabil emis de Romtelecom;

- documentaţia tehnică, cuprinzând: foaia de prezentare, lista semnături proiectanţi, borderoul arhitectură, memoriul tehnic arhitectură, memoriul rezistenţă, memoriu instalaţii, studiul geotehnic, memoriul geotehnic, profile geotehnice, planul de încadrare în zonă, planşe cu ridicare topo pentru zonă, proiectul efectiv al construcţiei spaţiu comercial (farmacie, magazin mixt), plan parter, cu aria construită de 109,50 mp. şi aria utilă de 93,75 mp., plan învelitoare, secţiunea A-A, faţada principală şi secundară, faţada laterală stângă şi dreapta, plan fundaţii, detalii fundaţii, detalii buloane, placă de bază şi rigidizări, plan coordonator de reţele, plan instalaţii sanitare şi încălzire – parter, plan instalaţii electricitate – parter şi schema de distribuţie electrică pentru spaţiul comercial.

După aproximativ o săptămână de la data înregistrării, cererea Licofrig S.R.L. a fost soluţionată favorabil, fiind emisă autorizaţia de construire nr. 723/07.11.2013 pentru construirea unui spaţiu comercial cu regim de înălţime tip P (parter).

În autorizaţie s-a inserat menţiunea că cererea ar fi fost formulată de către Consiliul Judeţean Braşov deşi, astfel cum am arătat, aceasta provenea din partea societăţii inculpate. De asemenea, în cuprinsul autorizaţiei nu s-a menţionat caracterul provizoriu al construcţiei care urma să fie edificată.

Fără a reitera detaliat acuzaţiile formulate în legătură cu emiterea autorizaţiei de construire, curtea se rezumă a constata că i se impută inculpatului Matei Gavril că şi-a exercitat influenţa la nivelul funcţionarilor Primăriei Municipiului Braşov, în vederea obţinerii autorizaţiei, profitând de calitatea sa de consilier judeţean şi membru P.N.L., dar şi de susţinerea din partea preşedintelui C.J. – Căncescu Aristotel Adrian, iar inculpatele Grama Lucia şi Licofrig S.R.L sunt acuzate că au profitat de influenţa pe care o avea inculpatul Matei Gavril, în scopul edificării construcţiei pe terenul închiriat conform contractului nr. 22310/19.09.2013, în condiţiile în care S.C. Licofrig S.R.L. nu era titularul unui drept real şi pe terenul proprietate publică nu se puteau construi decât imobile de uz sau interes public.

Pe de altă parte, funcţionarilor publici din cadrul Primăriei Municipiului Braşov li se impută că ar fi emis autorizaţia de construire, în condiţii de nelegalitate, la solicitarea inculpatului Matei Gavril, şi că ar fi cunoscut relaţia acestuia cu inculpatul Scripcaru George şi cu inculpata Dumitrescu Maria, care de asemenea ar fi solicitat colegilor emiterea acestei autorizaţii. S-a invocat că inculpata Dumitrescu Maria este sora numitului Muntean Gheorghe al cărui naş de cununie a fost inculpatul Matei Gavril. În perioada 01.03.2011 – 30.06.2016, Muntean Gheorghe a fost şef Serviciu Inspecţie Control şi Disciplina în Construcţii (filele 236 – 239, vol. I dosar u.p.).

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Mai întâi de toate, se constată că persoanele audiate în cauză, respectiv inculpații care au renunțat la dreptul la tăcere şi martorii care cunoşteau aspecte legate de eliberarea autorizației de construire, contrazic acuzațiile formulate şi infirmă existența oricărei influențe pe care, potrivit parchetului, inculpații Matei Gavril şi Dumitrescu Maria, inclusiv inculpatul Scripcaru George, ar fi exercitat-o asupra funcționarilor publici cu scopul de a obține, în beneficiul Licofrig S.R.L., autorizația de construire.

Sub acest aspect sunt relevante chiar declarațiile date cu ocazia primelor audieri de către inculpații Dumitrescu Maria, Rad Emese şi Sfarghiu Tudor-Octavian.

În primă fază, inculpații Rad Emese şi Sfarghiu Tudor-Octavian au fost audiați în calitate de martori, iar declarațiile date în această calitate nu pot fi trecute cu vederea întrucât constituie mijloace de probă în favoarea lor, nefiind astfel încălcate dispozițiile art. 118 Cod procedură penală care reglementează dreptul martorului de a nu se autoincrimina.

Astfel, inculpata Rad Emese a precizat încă în fața procurorului de caz că nu cunoaşte şi nu a intrat în legătură cu nici un reprezentant din cadrul Licofrig S.R.L., nefiindu-le cunoscute numele inculpaților Matei Gavril şi Grama Lucia, iar declarația sa nu poate fi înlăturată nici în baza depoziției martorului Poverlovici Eugen care în fața instanței de apel a afirmat că i-a adus la cunoştința inculpatei Rad Emese că s-a prezentat la primărie în numele inculpatei Grama şi al lui Matei Gavril sen. de la Licofrig S.R.L. Martorul nu a contrazis afirmațiile inculpatei, nu a afirmat în nici un moment că aceasta ar fi cunoscut cele două persoane din partea cărora acționa şi nici nu a susținut că această informație ar fi influențat în vreun fel atitudinea inculpatei.

Inculpata Rad Emese a mai afirmat că referitor la autorizația de construire nr. 723/2013 nu a discutat cu coinculpata Dumitrescu Maria şi nici cu vreo altă persoană angajată în cadrul Primăriei. Prin această mențiune, inculpata contrazice susținerile parchetului conform cărora constatând că nu poate emite autorizația, inculpata, în aceeaşi zi, ar fi apelat la secretarul primăriei, inculpatul Paraschiv Nicolae pentru găsirea unei soluții. În realitate, inculpata a consultat secretarul primăriei doar cu privire la persoana pe numele căreia se poate elibera autorizația.

Inculpatul Sfarghiu Tudor a avut aceeaşi poziție, arătând că nu cunoaşte nici firma Licofrig S.R.L. şi nici pe inculpatul Matei Gavril negând că ar fi discutat cu vreun funcționar din cadrul primăriei cu privire la autorizația eliberată în favoarea societății inculpate, dar pe numele Consiliului Județean Braşov. Acelaşi inculpat a dat declarații în fața procurorului de caz şi după ce a fost pusă în mişcare acțiunea penală împotriva sa, precum şi în fața primei instanțe, având o atitudine constantă de negare a oricărei influențe pe care, în opinia acuzării, ar fi exercitat-o coinculpații Matei Gavril şi Dumitrescu Maria, precum şi a oricărei solicitări care să fi venit din partea acestora din urmă privind soluționarea favorabilă a cererii formulate de Licofrig S.R.L. de eliberare a autorizației de construire. („Eu nu l-am cunoscut pe Matei Gavril, nu am vorbit niciodată cu dânsul, l-am văzut în instanță, şi posibil şi în faza u.p. la parchet, dar, precizez că niciodată nu am vorbit cu dânsul. Arăt că eu nici nu am auzit nici de Matei Gavril şi nici de SC Licofrig SRL până când nu am fost chemat la parchet. Nu ştiam, şi nici în prezent nu ştiu, dacă Matei Gavril se află în relații apropiate cu d-ul Scripcaru şi d-na Dumitrescu. Despre lucrarea din speță, nimeni nu a vorbit cu mine şi nu m-a rugat să semnez. Eu am semnat lucrarea doar în baza atribuțiilor avute la acea dată şi în baza prevederilor din certificatul de urbanism.”).

Declarațiile inculpaților Rad şi Sfarghiu se coroborează şi cu depoziția inculpatei Dumitrescu Maria care, de asemenea, a fost consecventă în afirmațiile făcute cu ocazia audierilor sale în fața organului judiciar. Aceasta a descris modalitatea de lucru a Serviciului autorizări construcții din cadrul Primăriei Braşov al cărui şef a fost timp de aproximativ 12 ani, arătând că după verificarea documentațiilor, semna autorizațiile, după care acestea ajungeau, în ordine, la arhitectul şef, la secretarul municipiului, după care la primar sau în lipsa acestuia, la viceprimar. Este important că potrivit precizărilor făcute de inculpată, dosarul se trimitea de la un compartiment la altul, prin secretare, fără ca cel care a semnat anterior să se prezinte la cel care semna ulterior, deci persoanele semnatare nu se intersectau decât dacă existau nelămuriri. Inculpata a afirmat că documentele privind eliberarea certificatului de urbanism, după care şi a autorizației de construire, le-a primit prin intermediul departamentului de specialitate (CIC -

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Centrul de Informații pentru Cetățeni), în mod oficial, conform procedurii interne, nefiindu-i puse la dispoziție de o persoană anume. Aceste aspecte se coroborează şi cu depoziția martorului Poverlovici Eugen care a confirmat că documentele în vederea eliberării ambelor acte le-a depus personal, la CIC. („Eu am depus actele pentru certificatul de urbanism, acestea fiind depuse la ghişeul de la primărie, şi de asemenea, eu am ridicat certificatul la solicitarea doamnei Grama. Nu ştiu dacă am avut vreo împuternicire scrisă din partea doamnei Grama, însă, m-a rugat să depun pentru că ştiam unde trebuie depus. Arăt că avizele solicitate de către mine au fost ridicate de la instituțiile respective, tot de către subsemnatul şi le-am predat doamnei Grama sau Matei Gavril, senior. Cererea pentru autorizarea construcției, cred că am depus-o tot eu la Centrul de Informare al Primăriei Braşov, la solicitarea doamnei Grama însă nu ştiu cine l-a ridicat.")

Inculpata Dumitrescu a mai arătat că nu a avut niciun fel de discuții cu inculpatul Matei Gavril despre eliberarea autorizației de construire, acesta nu a vizitat-o la biroul său din cadrul primăriei şi nici nu l-a văzut pe coinculpat intrând la vreunul din colegii ei. Inculpata a mai susținut că abia după ce s-a sesizat depăşirea suprafeței închiriate a aflat că S.C. Licofrig S.R.L. i-ar aparține acestui coinculpat. Conform afirmațiilor sale, inculpata Dumitrescu Maria nu avea cunoştință despre faptul că fratele său, Munteanu Gheorghe a ridicat autorizația de construire, şi abia în urma discuțiilor purtate cu acesta ulterior formării dosarului penal, a aflat că a fost rugat de un reprezentant al Licofrig S.R.L. să procedeze în acest fel, inculpata bănuind că ar fi fost Matei Gavril. Sub acest aspect, nu există probe care să infirme declarația inculpatei, numitul Munteanu Gheorghe refuzând să dea declarații în cauză, invocând art. 117 alin. 1 lit. a Cod procedură penală.

De asemenea, prin declarația dată în fața procurorului de caz, inculpatul Scripcaru George a recunoscut că a semnat autorizație de construire, însă a precizat că nu a dat dispoziție nimănui în acest sens şi nici nu avea cunoştință de existența acestei autorizații şi de aşa zisa nelegalitate a acesteia în momentul semnării. Aspectele pe care le-a relatat în fața procurorului de caz privind interpretarea dată legii de către funcționarii care au semnat autorizația, au ajuns la cunoştința acestuia în urma discuției pe care le-a purtat cu directorul direcției juridice (Dicu Maria în acel moment), probabil ulterior semnării autorizației şi formării dosarului penal având ca obiect cercetarea circumstanțelor în care s-a procedat la eliberarea autorizației de construire, mai exact cu o săptămână anterior chemării sale în vederea audierii. Inculpatul a discutat şi cu arhitectul şef, tot înainte de a da declarații în cauză, cu numita Manolache Marilena. Ambele persoane au afirmat în fața fostului primar al municipiului faptul că autorizația a fost emisă cu respectarea dispozițiilor legale aplicabile în materie.

Nici ceilalți funcționari publici, audiați în calitate de martori nu confirmă susținerile parchetului privind demersurile efectuate de inculpații Matei Gavril, Dumitrescu Maria şi Scripcaru George în vederea eliberării autorizației de construire. Astfel, pot fi invocate declarațiile martorilor Manolache Marilena, arhitectul şef în cadrul Primăriei Mun. Braşov („nu-l cunosc nici pe domnul Matei Gavril şi nici pe doamna Grama Lucia, ştiu despre dânşii din discuțiile purtate la DNA, nici nu ştiu cum arată dânşii, în consecință, nici nu am discutat cu aceştia.") şi Radu Voinea, şef serviciu Autorizări, Avize şi Disciplina în Construcții din cadrul C.J. („Nu-l cunosc pe Matei Gavril, nu am avut nicio tangență cu acesta, am auzit că a fost consilier județean dar nu-l cunosc, nu ştiu cine este. Nu ştiu în ce relații s-ar fi aflat cu domnul Căncescu. Nu cunosc nicio persoană cu numele de Grama Lucia.").

Mai mult, martorul Poverlovici Eugen, persoana care a ridicat certificatul de urbanism şi a depus şi cererea de eliberare a autorizației de construire, a precizat că a luat legătura cu Rad Emese întrucât o cunoştea. Martorul lucrase în cadrul primăriei până în anul 2005, în funcția de inspector la Serviciul cadastru. Însă fiind întrebat expres că dacă i s-a solicitat de către cineva să meargă la primărie şi să ia legătura cu o persoană anume, martorul a răspuns negativ, subliniind că de la Serviciul Autorizări a aflat că lucrarea se află la inculpata Rad, deci nu de la unul din ceilalți inculpați acuzați că şi-ar fi exercitat influența asupra funcționarilor pentru a obține autorizația de construire („doar m-a rugat doamna Lucia Grama să văd la cine este documentația pentru autorizație şi să iau legătura dacă mai este nevoie de ceva acte în completare. Faptul că dosarul este la doamna Rad Emese am aflat de la Serviciul Autorizări din cadrul primăriei").

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Trecând la celelalte aspecte invocate de parchet în susținerea acuzațiilor formulate, se constată că potrivit procurorului de caz Licofrig S.R.L. nu avea dreptul de a formula cererea de eliberare a autorizației de construire, curtea apreciază că prima instanță a efectuat o analiză corectă şi judicioasă a dispozițiilor legale incidente în materie, prin raportare şi la materialul probator administrat în cauză.

Astfel, în mod corect s-a remarcat că potrivit art. 44 alin. 2 din Ordinul nr. 839/12.10.2009, menționat mai sus, solicitarea emiterii unei autorizații de construire/desființare se poate face *fie direct de către deținătorul/deținătorii titlului* asupra imobilului *sau de investitori*, fie prin intermediul unui împuternicit, desemnat în condițiile legii, care poate fi consultantul, proiectantul, orice altă persoană fizică, ori o persoană juridică autorizată care are în obiectul de activitate managementul sau proiectarea lucrărilor de construcții."

De asemenea, în mod corect s-a observat şi că potrivit Anexei 2 la Legea nr. 50/1991: "Dreptul asupra construcției și/sau terenului care conferă titularului dreptul de a obține, potrivit legii, din partea autorităților competente, autorizația de construire sau desființare:

1. dreptul real principal: drept de proprietate, uz, uzufruct, superficie, servitute (dobândit prin: contract de vânzare-cumpărare, de schimb, de donație, certificat de moștenitor, act administrativ de restituire, hotărâre judecătorească);

2. *dreptul de creanță* dobândit prin: contract de cesiune, concesiune, *locațiune*. *Emiterea autorizației de construire* în baza unui contract de comodat/locațiune se poate face *numai pentru construcții cu caracter provizoriu și cu acordul expres al proprietarului de drept*."

În final, sub aspectul legislației incidente, s-a reținut şi că în art. 61 alin. 2 din Ordinul nr. 839/12.10.2009, se prevede că "În condițiile legii, *pe terenuri aparținând domeniului public* persoanele fizice sau juridice pot realiza, *în interes privat, numai construcții cu caracter provizoriu*, autorizate în condițiile legi, pe amplasamente stabilite în baza reglementărilor documentațiilor urbanistice aprobate."

Ceea ce contestă parchetul este concluzia la care a ajuns prima instanță în urma coroborării probelor administrate în procesul penal, respectiv calitatea de investitor al Licofrig S.R.L., existența acordului proprietarului terenului de 110 mp din curtea spitalului de a edifica o construcție şi caracterul provizoriu a clădirii construit de Licofrig S.R.L., aspecte care ar dovedi, în opinia procurorului, existența infracțiunii de abuz în serviciu.

Față de starea de fapt reținută mai sus, nu se poate contesta că societatea Licofrig S.R.L. poate fi privită ca şi investitor din moment ce din propriile resurse urma să procedeze la construirea spațiului comercial amplasat în curtea spitalului județean.

Cu privire la acordul proprietarului terenului de 110 mp închiriat prin contractul nr. 22310/19.09.2013 – UAT – Brașov, se reține că, într-adevăr, nu există un acord scris al Consiliului Județean în cuprinsul căruia să se menționeze expres că Licofrig S.R.L. are dreptul de a obține autorizația de construire. Însă, nu poate fi trecută cu vederea că Ordinul nr. 839/2009 nu prevede forma în care acordul trebuie manifestat de către proprietarul terenului. Apoi, nu pot fi omise nici înscrisurile prezentate în secțiunea destinată analizei circumstanțelor de emitere a HCJ nr. 324/2013, de organizare a licitației publice de către SCJU şi de încheiere a contractului de închiriere. Toate documentele relevante întocmite anterior depunerii cererii de emitere a autorizației de construire au fost puse la dispoziția funcționarilor publici însărcinați cu analiza dosarului format în baza cererii Licofrig S.R.L. şi care au avut posibilitatea de a le consulta, verifica şi interpreta în baza experienței profesionale dobândite în cursul exercitării atribuțiilor lor de serviciu.

Instanța de fond în mod corect a făcut trimitere la Hotărârea C.J. Brașov nr. 287/22.05.2012, caietul de sarcini emis de S.C.J.U. Brașov în cursul organizării licitației publice din 06.09.2013 şi contractul de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013.

Astfel cum am mai arătat, conform extrasului de carte funciară, terenul în cauză se află în proprietatea Județului Brașov, face parte din domeniul public al județului, fiind în administrarea Consiliului Județean Brașov. Însă prin Hotărârea C.J. Brașov nr. 287/22.05.2012, *spitalul județean a fost împuternicit să încheie contracte de închiriere* pentru suprafețele de teren din

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

domeniul public al județului, aflate în incinta spitalului, *cu persoane juridice interesate să desfăşoare activităţi comerciale, după obţinerea avizelor*.

Această hotărâre a stat la baza organizării licitației publice din data de 06.09.2013 în cadrul căreia, pe lângă terenul de 110 mp şi pentru care s-a primit, de către spital, Hotărârea de avizare a C.J. nr. 324/2013, au fost scoase la licitație în vederea închirierii mai multe imobile.

Conform caietului de sarcini emis de S.C.J.U. Braşov, închirierea tuturor imobilelor, deci inclusiv şi a terenului de 110 mp., s-a făcut *în vederea desfăşurării de activităţi comerciale cu amănuntul*, obiectivul S.C.J.U. la încheierea contractului fiind folosirea eficientă a spațiilor şi obținerea de venituri la bugetul spitalului (pct. 2.1 şi 2.2 din caietul de sarcini).

Contractul de închiriere nr. 22310 din 19.09.2013, încheiat în urma câştigării de către S.C. Licofrig S.R.L. a licitației privind terenul de 110 mp prevede o perioadă de valabilitate determinată de 3 ani, iar printre obligațiile locatarului S.C. Licofrig S.R.L. s-a stipulat că aceasta are obligația să obțină avizele şi autorizațiile necesare desfăşurării activității specifice, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Astfel, este corectă concluzia primei instanțe că desfăşurarea activității comerciale în vederea căreia s-a încheiat contractul nr. 22310/2013 presupunea existența unei clădiri, care trebuia edificată ulterior, având în vedere că terenul închiriat era o zonă verde, cu vegetație.

Instanța de fond a mai apreciat că din înscrisurile prezentate rezultă că S.C. Licofrig S.R.L., a avut acceptul expres de a solicita emiterea autorizației de construire al proprietarului terenului – U.A.T. Braşov, prin administratorul Consiliul Județean Braşov, care a transferat acest accept/acord către S.C.J.U. Braşov prin Hotărârea C.J. Braşov nr. 287/22.05.2012.

Întrucât legislația nu prevede forma pe care acordul trebuie să o îmbrace, nu poate fi înlăturată concluzia primei instanțe, contrar susținerilor expuse în motivele de apel depuse la dosar de parchet.

Mai mult, sub aspectul laturii subiective a infracțiunii este deosebit de relevant că şi funcționarii din cadrul primăriei au interpretat în aceleaşi fel textele legale incidente în materie.

Martora Manolache Marilena, arhitect şef în cadrul Primăriei Mun. Braşov, a arătat că în urma analizării documentelor atașate cererii de eliberare a autorizației de construire, a apreciat că aceasta poate fi eliberată pe numele C.J. Braşov, la solicitarea inculpatei Licofrig S.R.L. („Ținând cont că în extrasul CF apărea CJ Braşov ca administrator al terenului proprietatea Județului Braşov, faptul că prin hot. CJ Braşov s-a avizat închirierea de către SCJU Braşov a terenului şi existând contractul de închiriere între spital şi firma privată în care se specifica că societatea este îndreptățită să solicite avizele şi autorizațiile necesare, apreciez că, autorizația de construire putea fi emisă pe numele CJ Braşov, la cererea societății Licofrig SRL. Arăt că dacă aş fi fost la serviciu, pe baza documentației pe care am arătat-o anterior, şi eu aş fi semnat autorizația de construire emisă în cauză."). Martora afirmă că a mai eliberat certificate de urbanism şi autorizații de construire, la solicitarea unor persoane private, pentru terenuri aparținând domeniului public şi a dat drept exemplu construcțiile care țin de publicitatea stradală. De asemenea, aceasta mai afirmă că au fost situații când au fost emise autorizații de construire pe numele altei persoane decât cea care a solicitat-o, mai exact pe numele proprietarului terenului, chiar dacă nu era aceeaşi persoană ca solicitantului, însă fără să îşi aducă aminte de un exemplu concret. Însă, chiar dacă nu s-ar fi emis anterior o autorizație similară cu autorizația de construire nr. 723/2013 (la solicitarea unei persoane private, pe numele unei instituții publice) nu se poate angaja răspunderea penală a persoanelor care au semnat respectivul act fără verificarea circumstanțelor concrete care au condus la adoptarea unei asemenea soluții. Un aspect care se impune a fi verificat, astfel cum am subliniat, este chiar interpretarea dată textelor legale incidente în materie şi aplicarea lor la situația concretă.

La rândul său, inculpata Dumitrescu Maria a explicat în fața organului judiciar raționamentul avut în vedere în momentul semnării autorizației. Aceasta a enumerat expres documentele pe care le-a verificat, arătând că deşi nu exista o cerere formulată de consiliul județean, a avut în vedere că potrivit art. 44 pct. 2 din Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, cererea de autorizație de construire putea fi făcută nu numai de proprietarul terenului, dar şi de investitor, iar inculpata a considerat că Licofrig avea această calitate raportat

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

la hotărârea consiliului județean și contractul de închiriere încheiat cu spitalul, acte pe care, de asemenea, le-a verificat anterior. În plus, inculpata a mai precizat că „„la obligațiile chiriașului, era trecut faptul că, are obligația să obțină avize şi autorizații ori nu există alte autorizații decât autorizații de construire. Mai avea obligația să obțină aviz PSI, ori la terenuri nu trebuie un astfel de aviz, iar la rezilierea contractului avea obligația să nu schimbe destinația spațiului şi fațadele acestuia, şi să nu întârzie cu plata utilităților. Or la un teren nu trebuie gaz, curent electric, etc., iar spitalul le-a dat voie să intre cu utilajele şi le-a asigurat şi două locuri de parcare pentru funcționare. Mai mult, după ce am consultat dosarul am constatat că SC Licofrig SRL a formulat cerere către spital, a doua zi, să nu plătească chirie până la edificarea construcției, şi s-a aprobat.”

Şi inculpatul Sfarghiu Tudor-Octavian, prin depoziția sa, a afirmat că a fost în mod legal emisă autorizația întrucât cererea era însoțită de toate documentele prevăzute de lege. Acest inculpat şi-a format convingerea, pe baza documentației atașate cererii de emitere a autorizației, că în alt fel nu se putea executa clauzele contractuale, decât prin edificarea unei clădiri („din faptul că se specifica că, chiriașul trebuie să obțină toate avizele şi autorizațiile, că trebuie să-şi plătească utilitățile rezultă că era vorba de ridicarea unei construcții. Nici atunci şi nici acum nu văd de ce cineva ar închiria o suprafață de 110 mp. pentru ridicarea unei tarabe şi nu pentru ridicarea unei clădiri. Este evident că, utilități poți avea doar în situația unei construcții.”)

La fel a declarat şi inculpatul Scripcaru George care a arătat că singura deficiență pe care a identificat-o în cazul autorizației de construire a fost lipsa cererii exprese a Consiliului Județean de emitere a autorizației. Însă trebuie făcută distincție între cererea formulată de însuşi proprietarul terenului şi acordul manifestat de acesta care îl îndreptățeşte pe locatar să solicite emiterea autorizației de construire, acest ultim aspect făcând obiectul analizei prezentei cauze.

Nu numai funcționarii din cadrul primăriei, dar şi partea civilă S.C.J.U. a interpretat în acelaşi fel conținutul înscrisurilor pe care le-a avut în posesie în momentul în care a primit înştiințarea transmisă de Licofrig S.R.L. privind edificarea construcției, din moment ce nu a contestat în niciun moment dreptul acesteia de a construi pe terenul închiriat. În opinia acuzării, părțile contractante, în momentul încheierii contractului de închiriere nu au avut în vedere edificarea unei construcții întrucât, în caz contrar, nu ar fi fost necesară informarea spitalului în acest sens de către Licofrig S.R.L. Parchetul face referire la adresa înregistrată la SCJU sub nr. 22311/19.09.2013 (deci imediat după înregistrarea contractului de închiriere nr. 22310/19.09.2013) prin care Licofrig S.R.L. îi aduce la cunoştința spitalului că terenul este destinat construirii unei clădiri pentru desfăşurarea de activități comerciale. Însă se omite faptul că prin acelaşi act, inculpata solicită amânarea plății chiriei lunare până la finalizarea lucrărilor, indicând şi durata aproximativă a lucrărilor de investiții (60 de zile). Motivul întocmirii respectivei adrese îl constituie, în esență, obținerea unui beneficiu constând în neplata chiriei anterior edificării construcției, moment din care şi inculpata putea, la rândul său, să obțină venituri în urma desfăşurării activităților comerciale pentru care a închiriat terenul.

Tot în beneficiul inculpaților a declarat şi martorul Feldioreanu Ştefan, administratorul S.C. Nafet Service S.R.L., participant la licitație, şi care, întrebat fiind în fața primei instanțe, a precizat că anterior organizării licitației era cunoscut că pe acel teren urmează a fi realizată o construcție, întrucât imobilul nu putea fi folosit altfel. Acelaşi martor a învederat că dacă ar fi câştigat licitația, ar fi trebuit personal să obțină autorizația de construire şi avizele necesare.

Un alt aspect de nelegalitate a autorizației, în opinia parchetului, l-ar constitui emiterea acesteia pe numele C.J. Braşov, în condițiile în care cererea a fost formulată de Licofrig S.R.L.

Însă, în mod corect a constatat prima instanță că legea nu prevede identitatea persoanei pe numele căreia se eliberează autorizația de construire, ci enumeră doar persoanele îndreptățite să depună o cerere în acest sens (Anexa 2 la Legea nr. 50/1991, invocat mai sus).

Potrivit declarațiilor persoanelor audiate, la nivelul Primăriei Braşov autorizațiile se emiteau pe numele proprietarului tabular, chiar dacă cererea era formulată de investitor sau altă persoană împuternicită.

În acest sens invocăm declarația inculpatului Sfarghiu („În situația în care solicitantul este altul decât proprietarul terenului, autorizația se emite pe numele proprietarului terenului sau deținătorului unui drept real asupra terenului. Pe proprietate publică, domeniu public, pot fi

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

edificate construcții de interes public sau c-ții cu caracter provizoriu, însă în toate situațiile autorizația se emite pe numele proprietarului sau cel care are un drept real asupra terenului.”; „Nu eu am luat hotărârea emiterii autorizației pe numele CJ. Consiliul Județean era proprietarul imobilului (terenului). Eu nu cunosc cine a luat această hot, eu am primit o documentație în mapă, am văzut că din punct de vedere al atribuțiunilor mele de serviciu acea documentație este conformă, astfel am semnat autorizația de construire.” „Totdeauna autorizația se eliberează pe numele proprietarului, chiar dacă acesta nu a formulat cererea.”).

Declarația inculpatului se coroborează cu relatările martorului Radu Voinea (şef serviciu Autorizări, Avize şi Disciplina în Construcții din cadrul CJ Braşov) care după ce a precizat că investitorul poate să solicite autorizație de construire pe baza unui contract de închiriere pentru o construcție provizorie şi doar pe o perioadă determinată, a subliniat că în asemenea situație autorizația de construire se emite pe numele proprietarului terenului, pentru firma care solicită.

Într-adevăr, societatea inculpată a efectuat demersuri pentru eliberarea pe numele său a autorizației de construire, astfel cum a arătat şi martorul Poverlovici Eugen. Potrivit declarației martorului, tatăl inculpatului Matei Gavril, i-a solicitat informații privind posibilitatea ca numele societății inculpate să figureze pe autorizație, iar martorul, la rândul său, s-a adresat inculpatei Rad fără să fie îndrumat în acest scop de vreunul din ceilalți inculpați, întrucât o cunoştea din perioada în care îndeplinea funcția de inspector la Serviciul cadastru din cadrul primăriei. Inculpata a comunicat martorului informațiile pe care le-a furnizat şi inculpatul Sfarghiu, respectiv că autorizația nu se poate emite pe numele societății, întrucât aceasta nu este proprietar tabular. Martorul relatează celelalte demersuri efectuate în vederea emiterii autorizației pe numele Licofrig S.R.L., specificând că sub acest aspect era necesară înscrierea contractului de închiriere în carte funciară, şi chiar dacă au obținut acordul spitalului pentru a efectua această mențiune în foaia C a cărții funciare, cererea lor a fost respinsă pe motiv că spitalul nu era proprietar şi acordul trebuia exprimat de către Consiliul Județean Braşov. Astfel, autorizația nu s-a emis pe numele societății, ci pe numele C.J. Braşov, aspecte comunicate martorului şi de către inculpata Rad Emese.

Depoziția martorului Poverlovici sunt susținute şi prin înscrisurile depuse la dosarul de urmărire penală, respectiv prin actul adițional la contractul de închiriere nr. 22310/19.09.2013 prin care părțile contractante solicită notarea contractului de închiriere în cartea funciară, act adițional încheiat în data de 30.10.2013 (fila 162, vol. IV dosar u.p.) şi încheierea nr. 98280 din data de 30.10.2013 a O.C.P.I. – B.C.P.I. Braşov prin care s-a respins cererea de notare pe motiv că locatorul nu este proprietarul tabular al terenului (fila 185 vol. VI dosar u.p.).

Însă nu se poate reproşa locatarului intenția sa de a obține o autorizație de construire pe numele său şi nici nu poate fi atribuit acestui demers un alt caracter, cum ar fi obținerea mascată a unui drept de superficie asupra terenului închiriat, astfel cum a afirmat parchetul, din moment ce notarea contractului de închiriere are doar un efect de opozabilitate şi nu poate transforma convenția încheiată pe o perioadă determinată şi prin care s-a obținut doar un drept de folosință, într-un act prin care locatarul să dobândească un drept real asupra terenului.

Printre motivele de apel s-a menționat că intenția de favorizare (prin încălcarea dispozițiilor legale) în emiterea autorizației de construire, manifestată de inculpații funcționari în cadrul Primăriei Braşov, ar rezultă inclusiv din faptul că, deşi a eşuat încercarea de notare contractului de închiriere în extrasul CF, notare care ar fi justificat poate, în opinia acestora, un anumit raport juridic cu proprietarul terenului pe care să-şi întemeieze actele, totuşi au procedat la emiterea autorizației găsind o altă soluție. Însă, se trece cu vederea că încercarea de notare a contractului de închiriere în CF a avut drept scop emiterea autorizației pe numele Licofrig S.R.L. Niciunul din martori nu a afirmat că în lipsa notării, cererea Licofrig S.R.L. adresată primăriei ar fi fost respinsă. Nu s-a pus problema în niciun moment că nu ar fi posibilă emiterea autorizației, ci doar că aceasta nu putea fi emisă decât pe numele proprietarului tabular, conform uzanței formate la nivelul primăriei.

În ceea ce priveşte caracterul construcției, curtea îşi însuşeşte considerentele hotărârii atacate, cu precizările făcute mai sus, în secțiunea destinată prezentării împrejurărilor care au condus la încheierea contractului de închiriere şi construirea spațiului comercial de către Licofrig

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

S.R.L. Nu mai este necesară reiterarea analizei materialului probatoriu prezentat cu acea ocazie, instanța de apel constatând doar că această construcție era una provizorie conform declarațiilor martorilor audiați în cauză, care în formularea acestei concluzii au avut în vedere că acea clădire era ușor demontabilă, fiind cu structură metalic, învelitoarea din tablă și închiderea din panouri. De asemenea, curtea reiterează că trebuie avută în vederea definiția dată noțiunii de construcție provizorie prin Anexa 2 la Legea nr. 50/1991, enumerarea cuprinsă în lege nefiind una exhaustivă, ci, mai degrabă, exemplificativă. Dacă legiuitorul ar fi înțeles să restrângă categoria construcțiilor provizorii la cele enumerate expres (chioșcuri, tonete, cabine, locuri de expunere situate pe căile și în spațiile publice, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame, copertine, pergole ori altele asemenea), nu ar mai fi avut nicio relevanță inserarea definiției acesteia în lege („Construcțiile autorizate ca atare, indiferent de natura materialelor utilizate, care, prin specificul funcțiunii adăpostite ori datorită cerințelor urbanistice impuse de autoritatea publică, au o durată de existență limitată, precizată și prin autorizația de construire. De regulă, construcțiile cu caracter provizoriu se realizează din materiale și alcătuiri care permit demontarea rapidă în vederea aducerii terenului la starea inițială (confecții metalice, piese de cherestea, materiale plastice ori altele asemenea) și sunt de dimensiuni reduse.”).

În plus se mai are în vedere și declarația inculpatei Dumitrescu Maria care având în vedere că închirierea s-a făcut pe o perioadă determinată de 3 ani, iar întreaga documentație se referea la „o construcție demontabilă, pe structură metalică, prinsă cu șuruburi, acoperiș din ferme metalice, închideri cu panouri termoizolante, iar la interior compartimentările erau din rigips.”, a dedus că urma a fi edificată o construcție provizorie. În opinia sa, caracterul provizoriu al construcției nu trebuia dedus deoarece „era stipulat în mod explicit în contractul de închiriere termenul de 3 ani, după care construcția trebuia să fie dezafectată”.

Aceeași opinie a exprimat-o și martora Manolache Marilena, arhitect șef în cadrul Primăriei Mun. Brașov („Dacă era vorba de o construcție provizorie, trebuia menționat acest fapt și în autorizația de construire, însă, modul în care este definită construcția provizorie în legislația în vigoare, respectiv că este pe o durată de timp limitată, și fiind vorba în cauză despre un contract de închiriere pe un termen de 3 ani, iar în autorizație s-a menționat că se vor respecta condițiile din avize și acorduri, apreciez că se subînțelegea că era vorba de o perioadă de 3 ani privind durata de viață a construcției.”). De asemenea, și martorul Radu Voinea șef serviciu Autorizări, Avize și Disciplina în Construcții din cadrul CJ Brașov, a precizat că pentru o perioadă de închiriere de 3 ani, investitorul nu putea să ceară autorizație pentru o construcție definitivă, ci doar pentru una provizorie.

Chiar dacă în opinia inculpatului Sfarghiu construcția edificată de Licofrig S.R.L. în curtea spitalului județean ar fi definitivă, iar o parte din persoanele audiate în calitate de martor și care nu au o pregătire în domeniu, au exprimat același punct de vedere, probele prezentate mai sus și analizate detaliat de instanța de fond înlătură respectivele aprecieri.

Un alt argument al acuzării din care, în opinia parchetului, ar rezulta intenția inculpaților de a autoriza o construcție definitivă este lipsa menționării caracterului provizoriu al construcției din cuprinsul autorizației de construire nr. 723/2013. În opinia parchetului, omisiunea relevă intenția evidentă a inculpaților de a găsi cea mai favorabilă soluție pentru inculpatul Matei Gavril, într-un interval scurt de timp și chiar cu încălcarea dispozițiilor legale. Or, astfel cum am arătat mai sus, nu rezultă din probe că inculpații și-ar fi exercitat influența asupra funcționarilor publici cu atribuții în eliberarea autorizației și că ar fi luat legătura cu aceștia pentru a se asigura că autorizația de construire va fi emisă, cu excepția demersului efectuat de martorul Poverlovici Eugen care s-a consultat cu inculpata Rad Emese, pe care o cunoștea anterior în baza relațiilor de serviciu existente între cei doi și care avea drept scop obținerea de informații privind posibilitatea emiterii autorizației pe numele societății Licofrig S.R.L. și nu obținerea autorizației în regim de urgență cu încălcarea dispozițiilor legale. Pentru acest motiv nu se confirmă concluzia trasă de parchet din omisiunea inserării caracterului provizoriu a construcției în autorizația de construire.

În opinia inculpatei Dumitrescu Maria, pe autorizația de construire nu trebuia trecut în mod expres că este vorba de o construcție provizorie deoarece din documentație rezulta acest

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

aspect, şi era trecut în borderou contractul de închiriere şi celelalte documente. Însă, chiar dacă Legea nr. 50/1991 nu include o reglementare expresă sub aspectul menţiunii caracterului provizoriu al construcţiei, dispoziţiile art. 43 alin. 5 din Ordinul nr. 839/2009 contrazic afirmaţiile inculpatei. Articolul menţionat prevede expres că în situaţia emiterii autorizaţiei de construire pentru construcţiile cu caracter provizoriu este obligatorie specificarea termenului pentru care se acordă provizoratul, precum şi consecinţele şi măsurile care decurg din depăşirea acestui termen. Dar, întrucât suntem în prezenţa unei legislaţii secundare, prin prisma considerentelor deciziei nr. 405/2016 a Curţii Constituţionale, încălcarea dispoziţiilor menţionate nu poate fi reţinută în sarcina inculpaţilor – funcţionari publici din cadrul Primăriei Braşov în cursul analizării existenţei infracţiunii de abuz în serviciu.

Parchetul mai reproşează funcţionarilor din cadrul primăriei că autorizaţia a fost emisă într-o perioadă foarte scurtă de timp, contrar practicii serviciului autorizări din cadrul Primăriei Braşov, în mod obişnuit nicio autorizaţie nefiind eliberată într-un interval mai scurt de 10 zile de la depunerea cererii. Parchetul afirmă că deşi nu se încadra în categoria lucrărilor urgente, cererea Licofrig a fost soluţionată cu prioritate înaintea oricărei alte solicitări. Astfel, s-a arătat prin motivele de apel că cererea a fost depusă în data de 30.10.2013, soluţionarea fiind întârziată doar de cererea de notare la CF (încheiere din 01.11.2013 - zi de vineri), iar apoi inculpata Rad Emese a redactat autorizaţia în data de 05.11.2013, fiind tehnoredactată şi semnată în data de 06.11.2013, primind număr în data de 07.11.2013 după ce a fost semnată de către primar.

Contrar susţinerilor procurorului, nu se pot înlătura apărările formulate de inculpaţi, respectiv că lucrările care se refereau la instituţiile publice erau considerate urgente şi soluţionate cu celeritate şi prioritate faţă de celelalte cereri întrucât terenul se afla în administrarea Spitalului Judeţean şi prin închirierea acestuia unitatea medicală obţinea un venit, putând astfel să fie acceptată explicaţia inculpaţilor care în urma analizării documentaţiei depuse, printre care figura şi contractul de închiriere nr. 22310/19.09.2013, au apreciat că soluţionarea cererii este în beneficiul spitalului, motiv pentru care potrivit practicii stabilite la nivelul primăriei, au acţionat cu celeritate, soluţionând de urgenţă cererea de emitere a autorizaţiei de construire.

Mai mult, în cursul cercetării judecătoreşti, inculpata Dumitrescu Maria a depus la dosarul primei instanţe mai multe autorizaţii emise pe numele instituţiilor publice din care rezultă că şi în acele cazuri, cererile au fost soluţionate cu celeritate, autorizaţiile de construire fiind emise la scurt timp de la data înregistrării cererii, între 5 şi 8 zile (perioadă care cuprindea şi zilele de sâmbătă şi duminică), iar certificatele de urbanism într-o perioadă şi mai scurtă, chiar în 2 zile (filele 156 – 163 vol. III dosar fond). În speţă, atât certificatul de urbanism, cât şi autorizaţia de construire au fost emise după aproximativ o săptămână de la momentul înregistrării cereri în acest sens, deci într-un termen apropiat de perioada minimă generală de 10 zile la care a făcut referire parchetul.

În plus, trebuie avut în vedere şi faptul că nerespectarea termenelor prevăzute de lege pentru emiterea autorizaţiei de construire, atrage răspunderea materială, contravenţională, civilă şi penală a persoanelor fizice cu atribuţii în verificarea documentaţiilor şi elaborarea/emiterea autorizaţiilor de construire, potrivit art. 7 alin. 3/1 din Legea nr. 50/1991.

Parchetul mai reproşează inculpaţilor că ar fi emis autorizaţia de construire în lipsa unui plan de situaţie actualizat, fiind nerespectate astfel condiţiile din certificatul de urbanism şi din Legea 50/1991 (art. 7). Potrivit procurorului, instanţa a reţinut în mod greşit faptul că acesta există depus în condiţiile în care data întocmirii planului este 23.01.2013 ceea ce ar confirma susţinerea din actul de sesizare, în sensul că pe un plan mai vechi pus la dispoziţie de către inculpatul Matei Gavril, potrivit susţinerilor martorului Gubernat Adrian, a fost haşurată practic, cu aproximaţie, suprafaţa vizată de construcţie.

Însă, instanţa de fond în mod corect a respins şi această susţinere a parchetului pe motiv că este contrazisă de probele depuse la dosar, iar curtea, în consens cu opinia primei instanţe, reţine că în documentaţia depusă pentru autorizarea executării construcţiei, se regăseşte atât planul de situaţie, cât şi planul de încadrare în zonă şi planşe cu ridicare topo pentru zonă, precum şi descrierea topografică a punctului geodezic. Din copia planului de situaţie întocmită pe scara 1:500 (filele 48 şi 79, vol. VI dosar i.p.) reiese că imobilul care urma să fie construit a

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

fost identificat şi încadrat în zonă cu exactitate, cu indicarea dimensiunilor şi a distanţelor faţă de anumite puncte de reper (cum ar fi la 7,45 m de cabina de instalaţii de gaz, 6,35 m faţă de trotuar etc.) şi nicidecum cu aproximaţie, printr-o simplă haşurare, astfel cum a afirmat parchetul.

Martorul Gubernat Adrian a arătat, într-adevăr, în faza de urmărire penală că s-a deplasat la faţa locului împreună cu Matei Gavril junior şi cu acea ocazie au trasat orientativ locul unde urma să fie amplasată farmacie, însă martorul se referea la încadrarea construcţiei în zonă cu ocazia vizitei făcute la faţa locului şi nu în acte, prin haşurarea zonei pe care urma să o ocupe clădirea. În apel, martorul a precizat că respectiva vizită s-a întâmplat în data de 09.09.2013, întrucât data apărea pe pozele pe care le-a făcut cu acea ocazie.

Deşi în colţul stâng al planului de situaţie apare data de 23.01.2013, se poate observa că în rubrica care cuprinde identificarea proiectantului şi a beneficiarului, s-a inserat septembrie 2013.

Conform art. 7 alin. 1 din lege, autorizaţia de construire se emite pentru executarea lucrărilor de bază şi a celor aferente organizării execută rii lucrărilor, în cel mult 30 de zile de la data depunerii documentaţiei pentru autorizarea executării lucrărilor de construcţii, care cuprinde, în copie, următoarele documente:

a) certificatul de urbanism;

b) dovada, în copie legalizată, a titlului asupra imobilului, teren şi/sau construcţii şi, după caz, *extrasul de plan cadastral actualizat* la zi şi *extrasul de carte funciară de informare actualizat la zi*, în cazul în care legea nu dispune altfel;

c) documentaţia tehnică - D.T.;

d) avizele şi acordurile stabilite prin certificatul de urbanism, punctul de vedere al autorităţii competente pentru protecţia mediului şi, după caz, actul administrativ al acesteia;

e) dovada privind achitarea taxelor aferente certificatului de urbanism şi a autorizaţiei de construire.

Deci se poate observa că art. 7 din Legea nr. 50/1991 nu conţine nicio prevedere care să oblige solicitantul să depună un plan de situaţie actualizat şi nici nu limitează termenul de valabilitate a documentelor depuse odată cu cererea de emitere a autorizaţiei de construire, făcând referire doar la planul cadastral şi la extrasul C.F. care trebuie să fie actualizate.

Parchetul mai susţine că, după ridicarea construcţiei, nu s-a întocmit proces-verbal de recepţie finală a construcţiei, obligatoriu pentru darea în funcţiune şi nu s-a întreprins nici un demers pentru intrarea în legalitate de către funcţionarii din Primăria Braşov, deşi construcţia nu a respectat proiectul, depăşind suprafaţa şi dimensiunile construcţiei autorizate, însă, în mod corect s-a concluzionat prin hotărârea atacată că aceste omisiuni ale constructorului nu pot atrage răspunderea penală a funcţionarilor care au eliberat autorizaţia, neputând fi imputat acestora comportamentul beneficiarului, ci, împreună cu investitorul S.C. Licofrig S.R.L. ar fi pasibili de răspundere contravenţională, potrivit art. 26 lit. b şi j din Legea nr. 50/1991.

În final, întrucât şi în sarcina inculpaţilor Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese şi Sfarghiu Tudor Octavian – funcţionarii publici din cadrul Primăriei Braşov se reţine comiterea infracţiunii de abuz în serviciu, considerentele expuse prin prezenta decizie cu referire la inexistenţa prejudiciului presupus a fi cauzat de inculpatul Căncescu Aristotel, cu complicitatea coinculpaţilor Matei Gavril, Grama Lucia şi Licofrig S.R.L. sunt incidente şi cu privire la emiterea autorizaţiei de construire.

Conform art. 297 Cod penal, fapta funcţionarului public care, în exercitarea atribuţiilor de serviciu, nu îndeplineşte un act sau îl îndeplineşte prin încălcarea legii, trebuie să aibă ca şi urmare, fie provocarea unei pagube, fie vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.

Fără a relua analiza detaliată a probelor, curtea reţine că nici autorizaţia de construire nr. 723/2013 nu a putut cauza prejudiciul la care a făcut referire reprezentantul Ministerului Public în cuprinsul motivelor de apel, din moment ce spitalul judeţean a încheiat contractul de închiriere cu Licofrig S.R.L. cedând acesteia dreptul de folosinţă asupra terenului şi a încasat chirie pe toată perioada valabilităţii convenţiei, inclusiv şi penalităţi de întârziere pentru perioada 01.01.2015 – 30.06.2015, potrivit facturilor emise în februarie 2014 – august 2015, venit care nu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

s-ar fi realizat dacă terenul ar fi fost lăsat în forma inițială. Din totalul sumei datorate de Licofrig S.R.L. cu titlu de chirie stabilită conform contractului de închiriere nr. 22310/2013 a rămas neachitată doar o mică parte care poate fi recuperată prin intermediul unei acțiuni civile îndreptate împotriva debitorului (conform constituirii de parte civilă, SCJU din totalul sumei de 208.296 lei datorată pe perioada celor 3 ani, a încasat 173.580 lei – fila 73 vol. I dosar fond). În ceea ce privește susținerile conform cărora din cauza edificării clădirii nu s-ar fi putut realiza lucrările de renovare a corpurilor de clădiri folosite de spital, astfel cum am constatat mai sus, contractul având ca obiect efectuarea acestor lucrării s-a încheiat cu aproximativ o lună înainte de rezilierea contractului de închiriere, astfel că nici sub acest aspect nu poate fi constatată existența unei vătămări, astfel cum impune art. 297 Cod penal.

Cheltuielile efectuate de Consiliul Județean cu ocazia demolării construcției pot atrage, de asemenea, răspunderea civilă a inculpatei Licofrig S.R.L. întrucât atitudinea acesteia ulterior momentului în care i s-a adus la cunoştință decizia S.C.J.U. Braşov de reziliere unilaterală a contractului de închiriere nu poate fi reproșată inculpaților-funcționari publici, neavând legătură cu autorizația de construire, inculpații neavând posibilitatea să controleze sau să îndrume activitatea societății care a construit clădirea şi nici să influențeze în vreun fel atitudinea acesteia care şi-a asumat mai multe obligații cu ocazia semnării convenției încheiate cu spitalul județean.

Cu referire la inculpatul Scripcaru George, se reține că apărarea acestuia s-a axat pe volumul documentelor pe care, într-o zi obișnuită, în calitate de primar trebuia să semneze. Acesta a arătat încă din faza de urmărire penală că în activitatea sa se baza pe responsabilii departamentelor de specialitate întrucât din cauza numărului mare al actelor care ajungea pe biroul său pentru semnat, nu avea timp fizic să le verifice pe toate. Depoziția sa a fost confirmată şi de martora Manolache Marilena, arhitectul şef în cadrul Primăriei mun. Braşov, care a arătat instanței că primarul municipiului semna documentele prezentate de funcționarii angajați în aparatul de specialitate al acestuia, având încredere în calificarea şi pregătirea acestora („Nu ştiu exact ce verifică primarul înainte de semnarea autorizațiilor, ştiu că în prezența mea a semnat autorizații de construire mergând pe încredere, şi nu cred că are timpul necesar pentru a verifica fiecare documentație.”).

Întrucât în cauză nu rezultă existența unei legături între Scripcaru George şi Matei Gavril, existând doar supozițiile unor martori în sensul că relația dintre aceştia ar fi fost doar una aparent conflictuală şi că în realitate ar fi colaborat în vederea obținerii unui beneficiu politic şi material reciproc, nu poate fi înlăturată apărarea inculpatului, iar semnarea autorizației de construire fără verificarea documentației şi neexercitarea unui control efectiv asupra funcționarilor din aparatul propriu putând să atragă răspunderea sa contravențională conform art. 26 alin. 1 lit. j din Legea nr. 50/1991.

Cu privire la dispozițiile legale indicate de parchet ca fiind încălcate de inculpați, curtea apreciază că analiza efectuată de instanța de fond sub acest aspect este una detaliată şi judicioasă, motiv pentru care nu o va relua şi în cuprinsul prezentei decizii, ci şi le va însuşi, considerând că se bazează pe un raționament logico-juridic corect.

Prin motivele de apel, parchetul, în plus față de prevederile legale indicate în faza de cameră preliminară prin ordonanța de remediere a neregularităților din 11.07.2017 (filele 201 – 218 vol. I dosar fond nr. 5328/62/2016/a2), a făcut referire la alte două texte legale pe care, în opinia sa, inculpații care au calitatea de funcționari publici, nu au respectat-o, motiv pentru care s-ar face vinovați de comiterea infracțiunilor pentru care au fost trimişi în judecată. Deşi respectivele articole nu au făcut obiectul analizei efectuate de prima instanță, invocarea în apel a unor dispoziții legale noi nu afectează situație juridică a inculpaților şi nu influențează în speță soluția ce urmează a fi pronunțată având în vedere considerentele expuse mai sus privind elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpaților.

Astfel, se constatată că în ceea ce îl privește pe inculpatul Căncescu Aristotel, parchetul invocă dispozițiile art. 104 alin. 1 lit. a şi b) şi alin. 3 lit. a) din Legea 215/2001, conform cărora preşedintele consiliului județean are, printre altele, următoarele atribuții: atribuții privind funcționarea aparatului de specialitate al consiliului județean, a instituțiilor şi serviciilor publice de interes județean şi a societăților comerciale şi regiilor autonome de interes județean şi atribuții

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

privind relația cu consiliul județean; iar în exercitarea atribuțiilor sale, acesta conduce ședințele consiliului județean şi dispune măsurile necesare pentru pregătirea şi desfăşurarea în bune condiții a acestora.

Însă completarea acuzațiilor sub acest aspect nu este aptă să conducă la pronunțarea unei soluții de condamnare din moment ce, astfel cum am arătat, demersurile făcute de inculpatul Căncescu şi probate în cursul procesului penal nu sunt apte să cauzeze un prejudiciu din moment ce restul acuzațiilor nu au înlăturat prezumția de nevinovăție de care se bucură inculpatul şi, mai mult, nu s-a putut constata existența unui prejudiciu sau a unei vătămări presupus a fi cauzat prin respectivele acțiuni instituțiilor publice care s-au constituit părți civile în cauză.

Aceeaşi este şi situația inculpatului Scripcare George căruia, în apel, i s-a mai reproşat că nu ar fi respectat prevederile art. 27 alin. 1 din Legea nr. 50/1991, conform cărora: ”Preşedinții consiliilor județene, primarii şi organele de control din cadrul autorităților administrației publice locale şi județene au obligația să urmărească respectarea disciplinei în domeniul autorizării executării lucrărilor în construcții în cadrul unităților lor administrativ-teritoriale şi, în funcție de încălcarea prevederilor legale, să aplice sancțiuni sau să se adreseze instanțelor judecătoreşti şi organelor de urmărire penală, după caz.” Însă față de argumentele expuse atât în cuprinsul hotărârii atacate, cât şi prin prezenta decizie, mai ales în ceea ce priveşte constatarea inexistenței unui prejudiciu sau vătămări, fapta inculpatului poate atrage eventual răspunderea sa contravențională în baza art. 26 alin. 1 lit. j din Legea nr. 50/1991.

Concluzionând, curtea apreciază că în mod corect s-a constatat prin hotărârea atacată că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de abuz în serviciu reținute în sarcina inculpaților – funcționari publici Căncescu Aristotel, Scripcaru George, Dumitrescu Maria, Paraschiv Nicolae, Rad Emese și Sfarghiu Tudor Octavian, având în vedere că prin probele administrate nu a fost înlăturată prezumția de nevinovăție de care aceştia se bucură, iar acțiunile probate nu sunt de natură a atrage răspunderea penală a acestora, precum şi că astfel cum a fost descrisă starea de fapt, demersurile efectuate de inculpați nu au cauzat un prejudiciu sau o vătămare intereselor instituțiilor publice implicate în procedurile cercetate. În consecință, este corect şi temeiul soluției de achitare pronunțată prin hotărârea de achitare, respectiv dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală conform cărora acțiunea penală nu poate fi pusă în mişcare, iar când a fost pusă în mişcare nu mai poate fi exercitată dacă fapta nu este prevăzută de legea penală. Ca o consecință a achitării autorilor infracțiunii de abuz în serviciu, în mod corect s-a dispus şi achitarea inculpaților în sarcina cărora s-a reținut comiterea aceleiaşi infracțiuni în forma complicității.

Pe latură civilă, în urma soluției pronunțate sub aspectul laturii civile, în mod just s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. 1 şi 5 Cod procedură penală ceea ce a atras după sine şi menținerea măsurilor asigurătorii în condițiile art. 397 alin. 6 Cod procedură penală care vor înceta de drept în situația în care părțile civile nu introduc acțiune în fața instanței civile în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii de achitare.

Pentru aceste considerente, în baza art. 421 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, se va respinge, ca nefondat, apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Braşov împotriva sentinței penale nr. 8 din data de 18 februarie 2020, pronunțată în dosarul nr. 5328/62/2016 al Tribunalului Covasna.

Raportat la manifestarea de voință a apelantei Grama Lucia, exprimată personal de către aceasta în fața instanței de apel, la termenul de judecată din 09.12.2020, potrivit dispozițiilor art. 415 Cod procedură penală, urmează a se lua act de retragerea apelului declarat de inculpată împotriva aceleiaşi sentințe.

În baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, inculpata Grama Lucia-Cristina va fi obligată să plătească suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat în apel. La stabilirea sumei se are în vedere că inculpata şi-a exprimat intenția de a îşi retrage apelul la începutul cercetării judecătoreşti efectuate în cauză în cursul soluționării căii de atac exercitate de parchet.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, restul cheltuielilor judiciare avansate de stat în apel va rămâne în sarcina acestuia.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

În baza art. 275 alin. 6 Cod procedură penală, onorariul apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații Căncescu Aristotel Adrian şi S.C. Licofrig S.R.L., în cuantum de câte 1.253 lei fiecare, se va avansa din fondul Ministerului Justiției şi va rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

În baza art. 421 pct. 1 lit. b Cod procedură penală, respinge, ca nefondat, apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Braşov împotriva sentinței penale nr. 8 din data de 18 februarie 2020, pronunțată în dosarul nr. 5328/62/2016 al Tribunalului Covasna, pe care o menține.

În baza art. 415 Cod procedură penală, ia act de retragerea apelului declarat de inculpata Grama Lucia-Cristina împotriva aceleiaşi sentințe.

În baza art. 275 alin. 2 Cod procedură penală, obligă inculpata Grama Lucia-Cristina să plătească suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat în apel

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, restul cheltuielilor judiciare avansate de stat în apel rămâne în sarcina acestuia.

În baza art. 275 alin. 6 Cod procedură penală, onorariul apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații Căncescu Aristotel Adrian şi S.C. Licofrig S.R.L., în cuantum de câte 1.253 lei fiecare, se avansează din fondul Ministerului Justiției şi rămâne în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în data de 17 ianuarie 2022, prin punerea hotărârii la dispoziția părții şi a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
Melinda Dalma Codreanu

Judecător,
Mirela Şerban

Grefier,
Emese Bernád

Red. MDC/17.01.2022
Tehnored.EB/17.01.2022- 2 ex
Jud fond. E.Miklos

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO